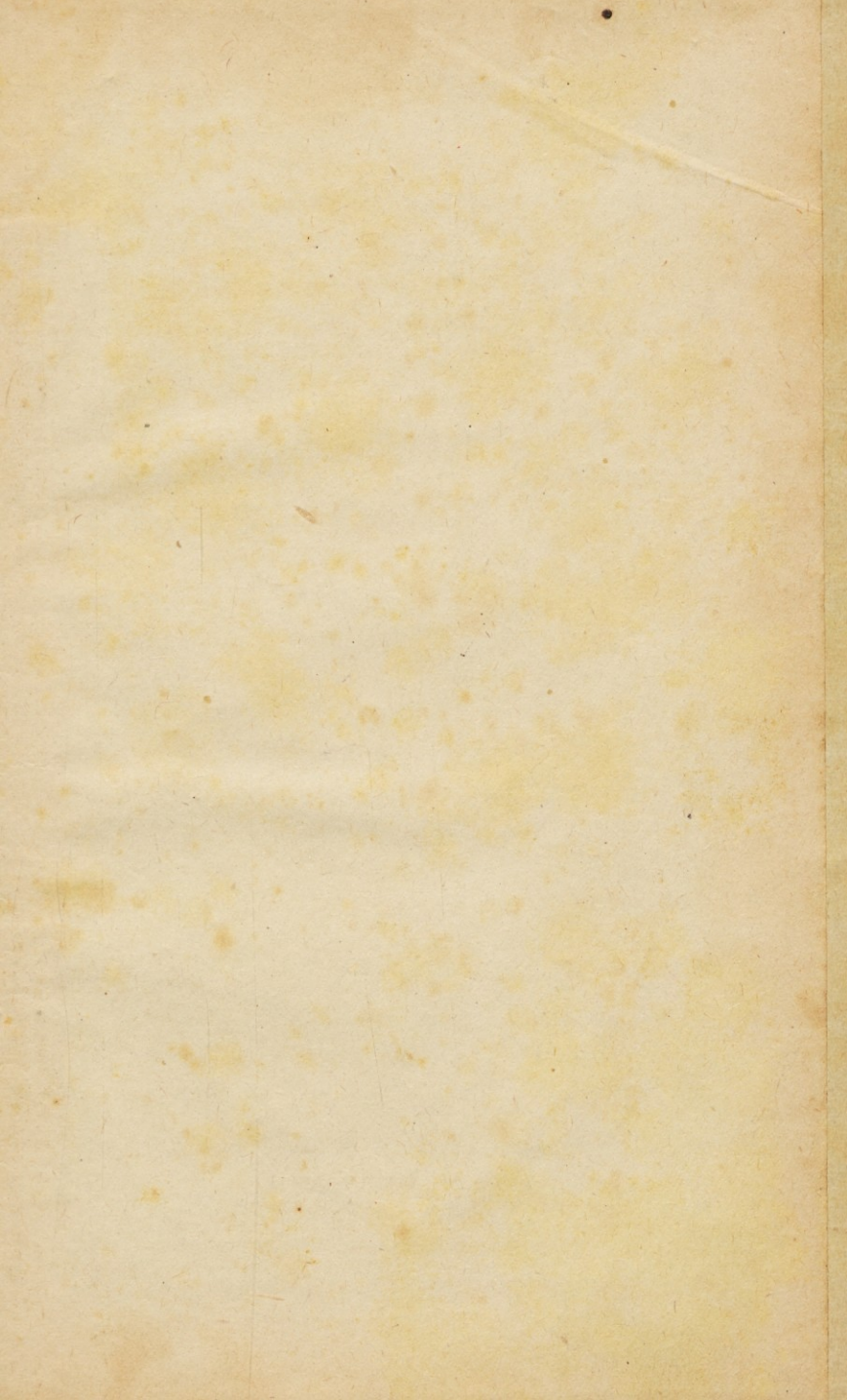

St. Paul

מחזור

לראש השנה ויום הכפורים

סדרה

פולין, פיהם, מעהרן ואונגארין.

מסדר מחדש

על

כל התפלות הכל על מקומן.

ה'תרע"א.

ויען

פערלאן פאן יאזעף שלעזינגערס בוכהאנדלונג

ייסענשטעטען נאמער 5.

Wien 1921.

Verlag von Josef Schlesinger's Buchhandlung.

Saltenstättengasse Nr. 5.

Jz 33

10302488

תפלת מנחה לער"ה ויום כפורים

מה שבו אלהיך יעקב משכנותיך ישראל ואני
ברוך חסדך אבא ביתך אשתחווה אל היכל
קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך. ומקום
משכן כבודך: ואני אשתחווה ואכרעה. אברכה
לפני יי עשי: ואני תפילתי לך יי עת רצון. אלהים
ברך חסדך ענני באמת ישעך: אשרי ויהי וייטע

(למוסף ולמנחה) כי שם יי אקרא חבו נודל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הפל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

ערב י"כ זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר

החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים: ומקים אמונתו
לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה:

ערב י"כ מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
נקדש את שמך בעולם. בשם שמקדישים אותו בשמי
מרום. בפתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמך ברוך

תפלת מנחה

יאמרו: בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

מן לְדֹר וָדֹר בְּגִיד בְּדִלָּה. וּלְנֶצַח נֶצַחִים קְדוּשַׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ: (ערכ י"ב הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ):

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ: (ערכ י"ב הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ):

אַתָּה חוֹנֵן לָאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה. חַנּוּן מְאֹד.
דַּעַת בִּינָה וְחֶשֶׁבֶל: בָּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵּנוּ מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחַל
וְסוֹלַח אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי חַנּוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
כִּי גּוֹאֵל חֹק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהַלְתֵּנוּ אַתָּה. וְחַעֲלָה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן

וְרַחֲמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֶךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה
לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה.

וּבִרְךָ שְׁנֵתָנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתָנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וּקְבֹצֵנוּ

יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפְּזוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ
יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים

וּצְדִיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט:
(ערכ י"ב הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל עוֹשֵׁי רָשָׁע בְּרָגַע יֵאָבְדוּ
 וְכָלָם מִהֲרָה יִכָּרְתוּ וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁפֹּר
 וּתְמַגֵּד וּתְכַנִּיעַ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אֲוִיבִים
 וּמַכְנִיעַ זָרִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי חֲצָדֶק וְעַלֵינוּ יִהְיוּ
 רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַפּוֹשְׁתִּים בְּשִׁמְךָ
 בְּאַמֶּת. וְשֵׁם חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבְוֹשׁ כִּי כָךְ בְּמַחְנוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תֵּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ בְּאִשְׁר
 דְּבִרְתָּ. וּבִנְה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגִין עוֹלָם. וְכִסֵּא
 דָּוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תָרוּם בְּיִשׁוּעָתְךָ יי
 לְיִשׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
 אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.
 וּמִלְפָּנֶיךָ מִלִּפְנֵי רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּרָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל
 בְּרָצוֹן. וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
 שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

ואגט קהל דיעועם מודים דרבנן:

וועהרענד דער חזן דיעועם ואגט:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
 ויצר בראשית ברכות והודאית לשמך
 הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקימתנו

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מִגֵּן

תפלת מנחה

יִשְׁעֵנוּ. אֶתָּה הוּא לְדֹר וְדֹר
 נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשִׁי שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ. וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרָיִים הַטּוֹב
 בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם
 קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְבְּנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 ער 37 י"ב וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל פְּנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹרוּךְ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל
 יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ. וְלָךְ
 נִאֲחָה לַהֲדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם בִּי אַתָּה הוּא
 מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָה:

ער 37 י"ב בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיגָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים
 וְלִשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
 אֱלֹהֵי נֶצֶר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתֵי מוֹדֵבֵר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי
 תְּדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה
 הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לִמְעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ
 לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי
 פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון וכו':

תפלת ערבית לראש השנה

זאנט קהל יתברך:

וועהרענד דער הון ברכו זאנט:

קכל יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון
והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו
לרכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו:
ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם
" מבורך מעתה ועד עולם:

חזן ברכו את יי המבורך:
ק"ו ברוך יי המבורך לעולם
ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר בדרך
מעריב ערבים בחרמה פותח

שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את-הזמנים ומסדר
את-הפוכים במשמלתיהם ברגיע בראנו בורא יום ולילה
גולל אור מפני-חשך וחשך מפני-אור, ומעביר יום ומביא
לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי
וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יי
המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדתנו על-כן יי אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשיח בחרמך. ונשמח בדרך תורתך ובמצותיך
לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך אל-תסיר מפנו לעולמים. ברוך אתה
יי אוהב עמו ישראל:

יחיד לומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-
לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובכל-
דרךך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזניך על-ידך והיו
למשפחת בין עיניך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה

תפלת ערבית

אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
 לרבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואספת דגנך ותרשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה
 לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: והרה
 אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא יהיה מטר והארמה
 לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
 אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את-דברי אלה על-לבבכם
 ועל-נפשכם והשרתם אתם לאות עד ידכם והיו לטוטפת
 בין עיניכם: ולמדתם אתם את-פניכם לדבר בם בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על
 מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי
 השמים על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר. דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אליהם ועשו להם ציצת על-בגדי בגדיהם לדורותם
 ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם
 ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זונים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם
 קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקום עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו
 הגואלנו מבחל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו.
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו. העשה גדולות עד אין
 חקר ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן
 למוט רגלנו. המדריכנו על במות אויבנו. וירם קרננו על

כָּל שׁוֹנְאֵינוּ הַעֲשֵׂה לָנוּ נִפְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמִּכָּה בַּעֲבֹרְתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם.
הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טָבַע. וְרָאוּ בָנוּ גְבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ
שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי כַמִּכָּה בָּאֵלֶם יי. מִי כַמִּכָּה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ. נִזְרָא תַהֲלוֹת
עֲשֵׂה כָלָא:

מַלְכוּתָהּ רָאוּ בְּנֵיהָ בּוֹקֵעִים לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵינוּ עָנוּ וְאָמְרוּ:
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי כִדָּה יי אֶת יַעֲקֹב וַיִּגָּאֵלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ. כְּרוּךְ
אֶתָּה יי גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים
וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמָהּ. וְתִקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה
מִלִּפְנֵיהָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָהּ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ
אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֹל כְּנָפֶיהָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמָהּ.
כְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סֶבֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

לִשְׁבֹּת וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֹת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא
לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חֲגִינוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: חֲצִי קֹדֶשׁ

תפלת ערבית

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
אֱמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יִצְרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְהַלְלוּךָ סְלָה:
וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל
כָּל מַה שִּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־ם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁשְׁלָמָן
לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל
מַה שִּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאִיךָ וְתַקְוָה טוֹבָה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמְיַחֲדִים לָךְ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ
וּשְׂשׂוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ וְעִרִיכָת נֵר לְבֵן
יְשִׁי מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים וַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים
בִּרְנָה יִגִּילוּ וַעֲזוּלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל הָרָשָׁעָה
כִּלְהָ כָּעָשָׂן תִּבְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמָּשְׁלַת זְדוּן מִן הָאָרֶץ:

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך בחר ציון משכן
בבדך ובירושלים עיר קדשך בפתח בדרך קדשך
ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מפלעדיך בפתח ויגבה
יי זבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך
אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מפל העמים אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מפל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנותנו
מלפניו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

וינן ראש השנה חן כצ"ש פטוולט, וחגט חזון פקור ותמן לנו דיענעם:

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקך. ותלמדנו לעשות חקי
רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורת
אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש
וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותגידת הרגל
ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי משש ימי
המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הזכרון הזה. יום (זכרון) תרועה (באהבה) מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
ו. שמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה. וזכרנו יי
אלהינו בן לטובה. ופקדנו בן לברכה. והושיענו בן לחיים
ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו. ורחם עלינו והושיענו.

תפלת ערבית

כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲיִנֵּינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אָתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַד כָּל הָעוֹלָם כָּלֹּ בְּכֹדֶךָ
 וְהַנִּשְׁאָ עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֶזְךָ
 עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ. וַיַּדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלֹתָ
 וַיִּבֶן כָּל יִצּוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ יי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה: (לשם אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ
 שְׂבִיעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. (לשם וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂכַת קֹדֶשְׁךָ וְיִגְוָחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שְׁמֶךָ) וְטַהַר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וְדִבְרְךָ אֱמֶת
 וְקִים לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׂכֵת)
 וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכָרוֹן:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתוֹ וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּרָה
 לְדַבִּיר בִּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפִּלָּתוֹ בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל
 בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲנוּנָה עֲיִנֵּנוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר נֹדֶה לָּךְ. וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ: עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ
 וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ.
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וּמוֹכּוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבִקָּר וּצְהַרִים
 נִטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא חָמוּ חֲסָדֶיךָ
 מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּבְתוֹכָם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וְיַחֲלִלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל

לליל ראש השנה
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך. וליך
נא אתה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך ארון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. נזכר ונפתח לפניך
אנהנו וכל עמך בית ישראל להימים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי תדום ונפשי
בעפר לכל תתן. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף גפשי
וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה
למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידיך. הושיעה ימינה וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבוד ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערכה
ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:
חן שבת רענעט דער חן:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות:

סו ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קונה שמים וארץ:

ק מגן אבות בדרבו מחיה מתים במאמרו הפלך הקדוש
שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי כם
רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו
בכל יום תמיד מעין הברכות אל ההודאות ארון השלום

תפלת ערבית

מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת וּמְבַרֵךְ שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ בְּקֻדְשָׁהּ לַעַם סְדִיגִי
עֲנֵג זִכְרֵךְ לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵתָנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁעָנֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְחִילָנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁפָרַת
קֻדְשְׁךָ וַיְנִיחֵנוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה " מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת:

קידוש לראש השנה

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם
וְרוֹמַמָּנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתִתֵּן לָנוּ " אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לִשְׁנַת הַשָּׁבֶת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה
יוֹם (לִשְׁנַת זִכְרוֹן) הַתְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קֹדֶשׁ זִכְרֵךְ לִיְצִיאַת
מִצְרַיִם כִּי בָנוּ בְּחֵרָתְךָ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וּדְבַרְךָ
אַמֶּת וְקִיָּם לָעַד. בְּרוּךְ אַתָּה " מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשָּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזִּכְרוֹן:

ווען דיין לוויעט נאכט און מוצאי שבת פֿעלסט, ווירד דיעזעס איינגעסחטניט:

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל בֵּין
אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לַעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשָּׁשֶׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שָׁבֶת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָ וְאֶת-יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשָּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קֹדֶשׁ. הַבְּדִלָּתָ וְקֹדֶשְׁךָ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה " הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזֶמֶן הַזֶּה:

ואין כיוצא איינען אסען אפפֿעל אונד נאכט דיעזעס:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה
טוֹבָה וְכִתּוּקָה: ק"ט

לליל ראש השנה

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה קיוצר בראשית שלא
עשנו בגווי הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו בורעים
ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ. ומושב יקרו בשמים
ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין
עוד. אמת מלכנו אפס וולתו בפתוב בתורתו וידעת היום
והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

על בן נקוה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים ברות יפרתו.
לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני כשר יקראו בשםך
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי
תבל. כי לה תברע כל בך תשבע כל לשון. לפניך יי
אלהינו יברעו ויפלו. ולכבוד שםך יקר יתנו. ויקבלו כלם
את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד.
כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד:
בפתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום. אדון עולם.

יחזקעל ויברוך חזן ישראל וינסט מלך:

לשנה טובה תכתוב ותחתם:	היינו עמך
תכתבו ותחתמו:	היינו עמך
לשנה טובה תכתבי ותחתמי:	היינו עמך
תכתבנה ותחתמנה:	היינו עמך

תפלות גוראה לש"ן

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמונה
הלב כו"ו במכס"ז כו"ו אחד אל חי דין אמת שופט צדק
רחים וחנון. רחם עלי ושמע תפילתי היום אשר אתפלל
בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המסכמים עמי בתפילתי
ותכלול תפילתי עם תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו
ישראל ותחתור תחת כפא כבודך כמו שחתרת לתפילת
משה (נ"א מנשה). ואל יבושו בי שולחי ולא אני בהם.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
אמן סלה: יהי רצון לפניך איום שתתן לי קול נעים
וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי
נעים ותוק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך ותוק
מאוד: אמן סלה.

הנני העני ממשע ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל
באתי לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר
שלחני ואף על פי שאני כדאי והגון לכה. על כן אבקשה
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. יי. אל רחום
וחנון. אלהים. שדי איום וגורא. היה נא מצליח דרכי אשר
אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא
אל תפשיעם בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא
ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבושו בי ואל
אבושה בהם וקבל תפילתי בתפילת זקן ורגיל ופרקו נא
וזקנו מגדל וקולו נעים ומעורב בדרעת עם הבריות. ותגער
בשמן לבל ישמינו. ויהי נא דגלנו עליך אהבה. לכל
פשעים תכסה באהבה. וכל צומותינו וענוינינו הפוך
לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים ולשלום. האמת
והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפילתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבחר
והנורא אל עליון אחיה שכל המלאכים שהם בעלי תפלות יביאו תפילתי
לפני כפא כבודך ויפיצו אותך לפניך בעבור כל הצדיקים והחסידים התמימים
והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול הנבחר והנורא כי אתה שומע תפלה יי
ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

תפלת שחרית

בעפאר זאן זיין דאס בעטהוי טריטט:

יאני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחיה אל היכל קדשך
ביראתך:

נאך דעם זיינטריטטע זיין דאס בעטהוי:

בבית אלהים נהלך ברגש:

מהשבו אהליך יעקב משכנתך ישראל ואני
ברב חסדך אבוא ביתך. אשתחיה אל--
היכל--קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך.
ומקום משכן כבודך: ואני אשתחיה ואכרעה
אכרעה לפניי עשי: ואני תפלתילך יי עת
רצון אלהים ברב-חסדך ענני באמת ישעך:
יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל-מציאותו:
אחד ואין יחיד ביהודו. נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדשתו:
קדמון לכל-דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשתו:
הנו ארון עולם לכל-נוצר. יורה גדלותו ומדכותו: שפע
נבואתו נתנו. אל-אנשי סגלתו ותפארתו לא קם בישראל
כמשה עוד. נביא ומביט את-תמונתו: תורת אמת נתן
לעמו אל. על-יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא
ימיר דתו. לעולמים לזולתו. צופה ויודע סתרינו. מביט
לסוף דבר בקדמרתו: גומל לאיש חסד כמפעלו. נותן
לרשע רע פרשעתו: ישלח לקץ ימין משיחנו לפדות מחבי
קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי-עד
שם תהלתו:

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל-יציר נברא
לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו
נקרא: ואחרי בכלות הכל לבדו ימלוך נורא:

וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה. וְהוּא יְהִי בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי. לְהַמְשִׁיל־לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלֹא הֶעֱזָו וְהַפְשִׁירָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי. וְצוּר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָפִי וּמְנוּס לִי. מִנֶּם פּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בַּעַת אֵישָׁן וְאַעִירָא: וְעַם־
רוּחִי גּוֹיִתִּי. יי לִי וְלֹא אִירָא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יְדִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחֻמָּה וּבְרָא בּוֹ נֶקֶדִים נֶקֶדִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי
וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ. שְׂאֵם יִפְתַּח אַחֵר מֵהֶם. אוֹ יִסְתֵּם
אַחֵר מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים וְלַעֲמֹד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְכִי עִמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל.
כָּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד
תוֹרָה לַעֲמֹי יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ. וְיִשֵּׁם לְךָ שָׁלוֹם:

אֱלֹו דְּבָרִים שְׂאֵין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפֶּאֶה וְהַכְּפוּרִים וְהַרְאִין
וּגְמִילוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹו דְּבָרִים שְׂאֵדָם
אוֹכְלֵי פְרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרֵן קִיַּמַת לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹו

הן. כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש
שחרית וערבית. והכנסת ארחים ובקור חולים והכנסת
פלה והלכות המצות ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם
לחברו. ותלמוד תורה בנגד כלם:

אלהי נשמה שנתת בי שהורה היא. אתה
בראתה אתה יצרתה אתה גפחתה בי.

ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד למלה
ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא: כל-זמן
שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואהי
אבותי רבון כל המעשים אדון כל-הנשמות:
ברוך אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי
בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא
עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא
עשני אשה:

פרישן וזמנן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני ברצוני:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש
ערומים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זיקק כפופים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ
על-המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי
לי כל-צרכי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין
מצעדי-גבר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל
בגבורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומד
ישראל בתפארה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
ליעקב כח:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר
שנה מעיני ותנומה מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילני
בתורתך ודבקנו במצותך. ואל תביאנו לא לידי חטא
ולא לידי עברה ועון. ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון. ואל
תשלט בנו יצר. הרע. והרחיקנו מאדם רע. ומחבר רע.
ודבקנו ביצר טוב ובמעשים טובים. וכוף את יצרנו
להשתעבד-לך. ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואינו. ותגמלנו חסדים טובים: ברוך
אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום
ובכל יום מעי פנים ומעוות פנים. מאדם רע. מחבר רע.
ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המושחית מדין קשה ומבועל

דין קשה. בין שהוא כן-ברית ובין שאינו כן-ברית:
 אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
 בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי
 אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך
 ואת הברית ואת החסד ואת השכועה שנשבעת לאברהם
 אבינו בהר המוריה ואת העקדה שעקר את יצחק בנו על
 גבי המזבח בכתוב בתורתך:

בראשית כ"ב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את בנו
 את-יחידך אשר אהבת את-יצחק ולך לך אל-ארץ המוריה
 והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישבם
 אברהם בפקר ויחפש את המזוה ויך את-שני געריו אתו ואת
 יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר אמר-לו
 האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא-את-
 המקום מרחק: ויאמר אברהם אל-געריו שבו-לכם פה עס-החמור
 ואני והנער נלכה עד-פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויפח
 אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויך בידו את-האש
 ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל-אברהם
 אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה
 השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השה לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל-המקום אשר אמר לו האלהים
 ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף את-העצים ויעקר את-יצחק
 בנו וישם אתו על-המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את-
 את-ידו ויך את-המאכלת לשחוט את-בנו: ויקרא אליו מלאך
 יהוה מן-השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר
 אל-השלה ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי
 כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנך את-יחידך ממני: וישא
 אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך
 אברהם ויפח את-האיל ויעלהו לעלה פחת בנו: ויקרא אברהם

תפלת שחרית

שם-המקום ההוא יהוה | יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה:
 ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: ויאמר בי
 נשבעתי נאם-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא
 חשכת את-כנך את-יחידך: כי-כרך אברכה והרבה ארבה את-
 זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך
 את שער איביו: והתפרכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר
 שמעת בקולי: וישב אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל
 באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתזכור לנו את-ברית
 אבותינו כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו מן יחידו
 ורצה לשחוט אותו כדי לעשות רצונך כן יכבשו רחמיה את
 פעסך מעלינו ויגלו רחמיה על מדותיה ותכנים אתנו לפני
 משורת דינך ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת
 הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך מעירך ומנחלתך.
 וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך
 כאמור וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את
 בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת
 ודובר אמת בלבו וישבם ויאמר:

רבון כל-העולמים לא על-צדקותינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך. כי על רחמיה הרבים. מה אנו מה
 חיינו מה חסדנו מה-צדקותינו מה-ישועתנו מה-לחנו מה-
 גבורתנו: מה-נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
 הלא כל-הגבורים באין לפניך. ואנשי השם בלא היו.
 וחכמים בבלי מדע. ונבונים בכלי השכל כי רוב מעשיהם
 תהו וימי חייהם הכל לפניך. ומותר האדם מן-ההכמה
 אין כי הכל הכל:

אבל אנחנו עמך בני בריתך. בני אברהם אהבה שנשבעת
 לו בחר המדיה. זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי

הַמִּזְבֵּחַ. עַד־תָּעֲלֶה בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ. שְׂמֵאֵהֶבְתָּךְ שְׂאֵהֶבְתָּ
אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׂשִׁמַּחְתָּ בּוֹ. קִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁרֹוּ:

לְפִיכָךְ אֵי־חֲנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרְךָ
וּלְקַדְּשׁ וּלְתַת־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁר־נוֹמַר
מִזֶּה חֲלָקְנוּ וּמִה־נָּעִים גּוֹרְלָנוּ וּמִה־יָפָה יְרֻשָּׁתָנוּ. אֲשֶׁר־נוֹ
שְׁאֵנְחָנוּ מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֶב וּבֹקֶר וְאוֹמְרִים פְּעָמִים
בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשְׁנַבְּרָא
הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא קִדְּשׁ אֶת־שְׁמְךָ עַל מְקוֹדְשֵׁי שְׁמְךָ. וּקְדֹשׁ אֶת־שְׁמְךָ
בְּעוֹלָמֶיךָ. וּבִישׁוּעָתְךָ תִּרְוֶם וּתְגַבִּיֶה קִרְגָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַדֵּשׁ אֶת־שְׁמְךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים. אָמֵת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ. יִבְרֹו וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים
לְבָדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַּתַּחְתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה: אֲבִינוּ
שְׁבִשְׁמַיִם עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד. בְּעֶבֶר שְׁמְךָ הַגָּדוֹל שְׁנִקְרָא
עֲלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מַה שְּׂכָתוֹב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבֵּצִי אֶתְכֶם. כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׂוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יי:

סדר הקרבנות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחֹל
לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחֹל

תפלת שחרית

וּתְסַלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ קָרְבַּן תָּמִיד שִׁיבֵר בְּעַדְנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ בְּאָמֹר:

טמות ל' י"ז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיֹּזר נַחֲשֶׁת
וּכְנוֹ נַחֲשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מִיָּם: וְרָחֲצוּ אֹהֶל וּבְגָדָיו מִמֶּנּוּ אֶת-
יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם: בְּכֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מִיָּם
וְלֹא יָמוּתוּ אוֹ כִּגְשָׁתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֶׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה
לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמוּתוּ וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק־
עוֹלָם לֹא וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

ונשלמה פרים שפתינו במקום קרבן תמיד של שחר (לנוחה של בין הערבים):
3מדר כ"ח ב' וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי בֵּית נַחֲחִי תִשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
בְּבָשִׂים בְּגִי-שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנָיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית
הָאִיפָה סֵלֹת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רִבְעִית הֵחָיִן: עֹלֹת
תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בָהֶר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רִבְעִית
הֵחָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶק נִסְךְ שֹׁכֵר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה
בֵּית נִיחַח לַיהוָה:

ויקרא ב' י"ב וַשְּׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֶת
הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם. כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

טמות ל' ז"ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחַלֵּת
וְחִלְבֵּנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בַּד בָּבֶר יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ
אֵתָּה קִטְרֶת רִיחַ מַעֲשֶׂה רִיחַ מִמֶּלֶח מְהוּר קֹדֶשׁ:
וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנָתַתָּ מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֶדֶת בְּאֹהֶל מוֹעֵד

תפלת שחרית

טו

אשר אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם: וְגַאֲמַר
וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְיֶה קַטְרֹת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ
אֶת־הַנְּרוֹת יִקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְיֶה אֶת־הַנְּרֹת בֵּין
הָעֶרְבִים יִקְטִירֶנָּה קַטְרֹת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹלֵתִיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ פְּטוּם הַקַּטְרֹת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְשִׁמְנֵה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
כַּמְנִין יְמוֹת הַחֹמֶה. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם כַּכְּנִים
כִּדְּוָל מֵלֹא חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים וּמַחְזִירִם לְמַכְתָּשֶׁת
בְּעֶרְבַּ יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוַת דָּקָה מִן הַדָּקָה:
וְאַחֵר עֲשֹׂר סַמָּנִין הָיוּ בָּהּ: וְאֵלוֹהֵינוּ הַצָּרִי. וְהַצָּפוֹרֵן. הַחֲלֻכְנָה.
וְהַלְבוּנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מֵר. וְקָצִיעָה.
שְׁבֻלַת נֶרֶד. וְכַרְבּוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר. שְׁשָׁה עָשָׂר
מָנֶה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה.
בְּרִית בְּרִשִּׁינָה תִּשְׁעָה קֶבֶץ יֵין קֶפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא.
וְקֶבֶץ תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קֶפְרִיסִין. מִבֵּיא חֲמֵר חוֹרִין
עֲתִיק: מֵלֶח סְדָמִית רַבַּע הַקֵּב. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא:
רַבִּי נָתַן אוֹמֵר אֵף כִּפֶּת הִירֵדֵן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ
דְּבִשׁ פִּסְלָה. אִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל סַמָּנִיה חֵיב מִיתָה: רַבָּן
שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטָף
מֵעֵצִי הַקֶּטֶף. בְּרִית בְּרִשִּׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת־הַצָּפוֹרֵן כְּדִי
שְׁתֵּהא נָאָה יֵין קֶפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצָּפוֹרֵן כְּדִי שְׁתֵּהא
עֵזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים
בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנָּא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר בְּשְׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הִדֵּק הֵיטֵב
הֵיטֵב הִדֵּק. מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשִׁמִּים: פְּטֻמָּה
לַחְצֹאִין בְּשָׂרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל בְּמִדְתָּהּ בְּשָׂרָה. לַחְצֹאִין אוֹ חֶסֶד אַחַת
מִכָּל סַמָּנִיה חֵיב מִיתָה: תִּנָּא בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ
לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחְצֹאִין: וְעוֹד תִּנָּי

תפלת שחרית

בר קפרא. אלו היה נותן בזה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בזה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לוי:

אבי הנה מסדר סדר המערכה משמא הנמרא. ואלכא דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת. ומערכה שניה של קטורת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין קודמין לנסכין. ונסכין קודמין למוספין. ומוספין קודמין לבזיכין. ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערפם. שנאמר וערד עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם:

רבין העולמים. אתה צייתנו להקריב קרבן בתמיד במועדו. ולהיות בזהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל בתמיד. ואין לנו כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו. ואתה אמת ונשדמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מקדנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שידנה שית שפתותינו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך באילו הכרבתנו קרבן בתמיד במועדו ועמד ו על מעמדו. כמה שנאמר ונשדמה פרים שפתינו. ונאמר ושחט אתו על יד המזבח צפונה לפני יי. ורקו בני אהרן הדנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעולה. למנחה. ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

יי צבאות עמנו משנכ לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם כוטה בד
יי הושיעה המלך יענו כיום קראנו: אתה סתר לי מצר תצוני רני
פלט תסובני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכש. ס
קדמוניות:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה.

אבנ"יתן
קרע"שמן
ננד"יכש
בטר"צחג
חקב"טנע
ינל"פזק
שקו"צית

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורח
קבל רנת עמך שנכנו טהרנו נורא.
ננד נבור דורשי יחודך כבכה שמרם.
ברכס טהרם רחמם צדקתך תמיד נמלם.
חסון קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלמות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעילם ועד:

ווען יום ט"ב חן שבת פֿעלזט ווירד אויך דיעזעס געזאגט.

צמדר כ"ט ח' וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים
ושני עזרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת
שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה:

אִזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זִבְחִים קָדָשִׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
פֶּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבּוּל
דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל-פִּין הַבָּדִים וְעַל
הַפְּרָכֶת וְעַל-מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲכָבֶת. שְׂרִי
הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל-יִסּוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם-לֹא
נָתַן לֹא עֵכָב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן וְקָבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל
הַפְּרָכֶת וְעַל-מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲכָבֶת. שְׂרִי
הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל-יִסּוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם-לֹא
נָתַן לֹא עֵכָב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֵׁן: חֲטָאת
הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצִּבּוּר שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים
וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן
וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת בִּיצֵד עֲדָרָה
כִּכְבָּשׁ וּפְנֵרָה לִסּוּבֵב וּבֹא-לוֹ לִקְרֹן דְּרֹמִית מִזְרָחִית.
מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרֹמִית. שְׂרִי
הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יִסּוֹד דְּרֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים מִן-
הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כַהֲנָה בְּכָל-מֶאֱכָל לַיּוֹם וְלֵילָה עַד-חֲצוֹת:
הַעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקָבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי

תפלת שחרית

שָׁרַת בַּצָּפוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּמִעוֹנָה
הַפֶּשֶׁט וּגְתוּיָה וְכֻלִּיל לְאִשִּׁים:

זָבַחַי שְׁלָמִי צָבוֹר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזֻלוֹת
אֲשֶׁם מַעֲלֹת אֲשֶׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם
מִצֹּרֶע אֲשֶׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וּקְבוּלָה דָּמָן בְּכָלִי שָׁרַת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים
מִן-הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל-מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְיָלָה עַד חֲצוֹת:
הַתּוֹרָה וְאִיל נָזִיר קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל-
הָעִיר לְכָל-אָדָם בְּכָל-מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְיָלָה עַד-חֲצוֹת: הַמּוֹרֶם
מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלֶּה שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

שְׁלָמִים קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן
טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל-הָעִיר
לְכָל-אָדָם בְּכָל-מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיָלָה אֶחָד: הַמּוֹרֶם
מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלֶּה שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מְקוֹם
בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת וּבִלְבָד שִׁיתָן בְּנֶגֶד
הַיָּסוֹד: שְׁנֵה בְּאַכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר
לְכָל-אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל-הָעִיר בְּכָל-מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים
וּלְיָלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בְּיָלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
אֶלָּא עַד-חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לְמִנּוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
אֶלָּא צִלִּי:

רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
בָּהֵן: מִקָּל וְחוֹמֶר. וּמִגְזֵרָה שְׁוֵה. מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב
אֶחָד וּמִבְּנִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט וְכָלֵל.
כָּלֵל וּפְרָט וְכָלֵל אִי אֵתָּה דֵּן אֶלֶּה בְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל
שֶׁהוּא צְרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל. כָּל-דָּבָר

שְׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן־הַכָּלֵל לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ
 יֵצֵא אֱלֹא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא. כָּל־דִּבְרֵי שְׁהִיָּה
 בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לַמַּעֲוֹן מוֹעֵז אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלִי
 וְלֹא לְהַחֲמִיר כָּל־דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לַמַּעֲוֹן מוֹעֵן אֶחָד
 שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלִי וְלְהַחֲמִיר. כָּל דִּבְרֵי שְׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדִבְרֵי הַחֲדָשׁ אִי אִתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָלֵל
 עַד שִׁיחְזִירֵנוּ הַכָּתוּב לְכָלֵל בְּפִרוּשׁ דִּבְרֵי הַלָּמָד מֵעֵנִינוּ.
 וְדִבְרֵי הַלָּמָד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־
 זֶה עַד־שִׁיבֵא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בַּעֲיֵהֶם: יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיכְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

וְשֵׁם נַעֲבֹדָה בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת: וְעֶרְכָּה לִּי מִנּוּחַ
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת:

עשיפת ציצית

וְעַן מִזֶּן דִּיא צִיצִית סֶטֶם סְלִית נַחֲמִיָּהט, וְאִנֵּט מִזֶּן דִּיעוּנֵם:

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת " א " אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת: עוֹמֶה אֹר
 כְּשֶׁלֶמָה נֹזֶמָה שָׁמַיִם בִּירִיעָה:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיָּה בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמֵינוּ בְּיַחֲדָא שְׁלִימָא
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: חֲרִיגִי מִתַּעֲטָף בְּטָלִית שֶׁל צִיצִית בְּרִי לְקִיָּם
 מִצּוֹת בּוֹרְאֵי בְּכָתוּב וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּנִפְיָם בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּבְשֵׁם
 שְׁאֵנִי מִתְּכֶסֶה בְּטָלִית בְּעוֹלָם חֲזָה בֶּה אֲזַכֶּה שְׁתַּלְבֵּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטָלִית
 גָּאָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגֵן עֵדֶן: וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִּנְצֹל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי
 וְתַמְלִיתִי מִן חַיִּיצוֹנִים:

וְעַהֲרַעֲבֵד מִזֶּן דַּעַן סְלִית חוֹמַהֲלִיט:

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְאִנֵּנוּ
 לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

מִה יִקְרַח סִסְדָּה אֱלֹהִים וּבְגֵי אָדָם בְּצֹל בְּנִפְיָה יַחֲסִיוֹן: יְרוּיוֹן מִדָּשֵׁן בֵּיתָךְ
 וְנַחֵל עֲדָנָה תִּשְׁקֶם: כִּי עֲמָה מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נִרְאָה אֹר:
 מִשׁוֹף חִסְדָּה לִיִּדְעָה וְצִדְקָתָךְ לִישְׁרֵי לֵב:

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת חֲבִית לְדוֹר: אֲרוֹמָמָה " כִּי דִלְתָנִי וְלֹא שִׁמְחָת
 אִיבִי לִי: אֱלֹהֵי שְׁנַעְתִּי אֱלֹהֵי וְתַרְפָּאִנִּי: " תַּעֲלִית מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי

תפלת שהרית

חַיִּתִּי מִיָּדֵי בּוֹר׃ זָמְרוּ לִי חֲסִידֵי וְדוֹדוֹ לִזְכָּר קִדְשׁוֹ׃ כִּי רָגַע בְּאֶפְסֵי
חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וּלְבַכּוֹ רָנָה׃ וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַּל אֲמוֹט
לְעוֹלָם׃ יְיָ בְּרָצוֹנָה הִעֲמִידָה לְהַרְרִי עוֹז׃ הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃
אֲדִיקָה יְיָ אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן׃ מִה בָּצַע בְּדָמֵי בְרִדְתִּי אֶל־שַׁחַת
הַיּוֹדֶה עֵפֶר הַנִּגִּיד אֲמַתְךָ׃ שִׁמְעֵה יְיָ וְחַנּוּנִי׃ יְיָ הִנֵּה עוֹזֵר לִי׃ דַּפְּכָתָהּ
מִסִּפְדָּה לְמַחֲוֹל לִי פִתְחָתָהּ שָׁקִי וְתִאֲזַנְתִּי שְׁמִתָּהּ׃ לְמַעַן יִזְמְרָה כְּבוֹד
וְלֹא יִדּוֹם׃ יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדִירָה׃ קד"ט יס"ס

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם׃ בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ עָשָׂה בְּרֵאשִׁית׃
בְּרוּךְ אֹמֵר וַעֲשֵׂה׃ בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם׃ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הָאָרֶץ׃ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת׃ בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שֹׁכֵר טוֹב
לִירְאָיו׃ בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח׃ בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ
שְׁמוֹ׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם׃ הָאֵל הָאֵב
דְּרַחֲמָן הַמְּהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפֹאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו׃
וְעַבְדָּיו׃ וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִהְלָלָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת גְּדִלָּה וּנְשִׁבְחָהּ וּנְפַאֲרָהּ׃ וְנִזְכִּיר שְׁמָךְ וְנִמְלִיכָהּ
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ׃ יַחֲדַי חַי הָעוֹלָמִים׃ מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאָר עָרִי
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת׃

ד"ס ה' ט"ז הוֹדוּ לִי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ׃ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִיּוֹתָיו׃
שִׁירָיו לֹא זָמְרוּ לֹא שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַדְּלוּ
בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ׃ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְּשֵׁי יְיָ׃ דַּרְשׁוּ יְיָ וְעוֹז בְּקִשׁוֹ
פָּנָיו תִּמְיֹד׃ זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה׃ מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
פִּיהוּ׃ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ׃ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִדּוֹ׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מְשַׁפְּטוֹ׃ זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ דְּבַר צִוְיָהּ לְאֵלֶיךָ
דָּוִד׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם׃ וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֹק׃ לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ
כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם׃ בְּהִיוֹתְכֶם אֶמְתִּי מִסִּפְרָה׃ כְּמַעֲט וְגָרִים
בָּהּ׃ וַיִּתְּהִלְכּוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי׃ וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר׃
לֹא הָנִיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם׃ וַיִּזְכֹּחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִּים׃ אֵל תִּנְעֹזוּ
בְּמִשְׁחֵי׃ וּבִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ׃ שִׁירָיו לִי כָל־דָּאָרֶץ׃ בְּשִׁירָיו
מִיּוֹם אֶל־יוֹם יִשׁוּעָתוֹ׃ סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ׃ בְּכָל־

העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא
על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים. ויי שמים
עשה: חוד והדר לפניו. עז וחדור במקומו: הבו ליי
משפחות עמים. הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו.
שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש: חילו
מלפניו כל הארץ. אף תבון תבל כל תמוט: ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: ירעם הים
ומלאו. יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי היער.
מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב. כי
לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו ונחילנו
מן הגוים. להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל
העם אמן והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
רגליו. קדוש הוא. רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יי אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישהית
והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא
תכלא בחמיה ממני. חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר
רחמיה יי וחסדיך כי מעולם הנה: תנו עז לאלהים על
שׂראל גאותו. ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשך.
אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:
אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ.
השב גמול על גאים: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה:
יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו: הושיעה את-עמך וברך את-נחלתך ורעם ונשאים
עד העולם נפשנו ידניס כח' של חכמה חבתה ליי עזרנו ומגננו
הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו. יהי חסדך
עלינו כאשר יחלנו לך. הראנו יי חסדך. וישעה תתן
לנו קומה עזרתה לנו ופדנו לכען חסדך: אנכי יי אלהיך

תפלת שחרית

אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: הֶרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבֹה לֹו. אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי
בַּחֲסִדְךָ בְּטַחְתִּי יִגְדַּל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ. אֲשִׁירָרָה לִי כִי
גָמַל עָלַי:

יֵט לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה
יְדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֱמֶר. וּלְיִלָּה לְלֵילָה
יִתְהַדְּעֶת: אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים. כָּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־
הָאֶרֶץ יֵצֵא קוֹם. וּבִקְצֵה תִבְלַל מְלֵיָהֶם. לִשְׁמֶשׁ שָׁם אֶהְלֵ
בָּהֶם: וְהוּא כֹחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ. יֵשֵׁשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶח:
וּמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר
מִחֶפְתּוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עֲדוּת יי נְאֻמָּנָה
מִחֲכִימַת פֶּתִי פְקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב. מִצּוֹת יי בָּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם: יִרְאֵת יי טְהוֹרָה עֲמֻדַת לָעֵד. מְשַׁפְּטֵי־
אֱמֶת צִדְקוֹ יִחַדּוּ: הַנִּתְמָדִים מוֹהֵב וּמִפְּזוֹ רַב. וּמִתּוֹקִים
מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם עֲבָדְךָ גִּזְהַר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֹב
רַב: שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׁךְ
עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזוֹ אֵיתָם. וְנִקְנֵתִי מִפֶּשַׁע: רַב: יְהִי
לְרָצוֹן. אֱמֶרִי פִי. וְהִגִּיזוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יֵט לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ. וְיִגְרֶשְׁהוּ וַיִּלָּךְ:
אֲבָרְכָה אֶת־יְי בְּכָל־עֵת. תְּמִיד תִּהְיֶה בְּפִי: בִּי
תִתְהַלָּל נֶפְשִׁי. יִשְׁמְעוּ עֲנֻוִים וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְּלוּ לִי אֶתִי.
וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יִחַדּוּ: דְּרִשְׁתִּי אֶת־יְי וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגוּרֹתַי
הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻוּ. וּפְנִיָהֶם אֶל־יִחְפְּרוּ: זֶה עֲנִי
קָרָא וַיִּשְׁמָע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנו: חֲנָה מִלֵּאף יי סָבִיב
לִירִאָיו וַיִּחְלָצֵם: טַעְמוֹ וִירָאוּ כִי־טוֹב יי: אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר יִחְסֶה
בוֹ: יִרָאוּ אֶת־יְי קְדוֹשִׁיו. כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: בְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יי לֹא יִחְסְרוּ כָל־טוֹב: לָכוּ בָנִים שִׁמְעוּ
לִי. יִרְאֵת יי אֲלֻמָּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים
לִירְאוֹת טוֹב: נָצַר לְשׁוֹנֶה מָרַע. וּשְׁפָתֶיךָ מְדַבֵּר מִרְמָה:

תפלת שחרית

יט

סוד מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל-
צדיקים ואזניו אל-שועתם: פני יי בעושי רע. להכריר
מארץ זכרם: צעקו ויי שמע. ומפל צרותם הצלם: קרוב
יי לנשפרי-לב. ואת-דפא-רוח יושיע: רבות רעות צדיק.
ומפלם יצלנו יי: שומר כל עצמותיו. אחת מהנה לא
נשברה: תמותת רשע רעה. ושנאי צדיק יאשמו: פורה
יי נפש עבדיו. ולא יאשמו כל-החוסים בו:

התפלה למשה איש-האלהים. אדני מעון אתה היית לנו
ברד ודור: פטרם הרים ילדו נתחולל ארץ ותבל.
ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד ודפא. ותאמר
שובו בני-אדם. כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי
יעבור ואשמורה בלילה: זרמם שנה יהיו. בפקר יציין
יחלופ: בפקר יציין וחלף. לערב ימולל ויבש: כי כלנו
באפך. ובחמתך נכה לנו. שתה עונותינו לנגדה. עלמנו
למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך. כלנו שנינו כמו
הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה. ואם בגבורות
שמונים שנה. ורהפם עמל ואון כי גו חיש ונעפה: מי יודע
עז אפך. וכיראתך עברתך: למנות ימינו בן הודע ונביא
לבב חכמה: שובה יי עד מתי. והנחם על-עברך:
שבענו בפקר חסדך. ונרננה ונשמחה בכל-ימינו. שמחנו
בימות עניתנו. שנות ראינו רעה: יראה אל-עברך פעלך.
והדרך על-בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה
ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלונן אמר ליי מחסי
ומצודתי. אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח
יקוש. מדבר הוות: באברתו ויסך לך ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף
ומם: מדבר באפל יהלוק. מקטב ישוד צהרים פל מצדה
אלף ורכבה מימינה. אליך לא יגש: רק בעינה תביט.

תפלת שחריר

וּשְׁלַמַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַהֲסֵי עֲדִיּוֹן שְׁמִי
מֵעוֹנָה: לֹא תִאֲנֶה אֵלַיָּה רָעָה. וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהּ: כִּי
מִלֵּאכֶיו יִצְוֶה-לָהּ. לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְּרָכֶיהָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָהּ
פֶּן תִּגּוֹף בְּאָבֶן רִגְלָהּ: עַל-שַׁחַל וּפִתָּן תִּדְרֹךְ. תִּרְמָם כְּפִיר
וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְלִטָהוּ אֲשַׁבְּחֵהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ. עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: אֲרֹךְ יָמִים
אֲשַׁבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים וכו'.

קִלָּה הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יי. הִלְלוּ עֲבָדֵי יי שְׁעוֹמְדִים
בְּבֵית יי. בַּחֲצֹרֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ
כִּי-טוֹב יי. וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ
יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יי. וְאַדְנִינוּ
מִכָּל-אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר-חִפֵּץ יי עָשָׂה. בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בְּיָמִים וּכְל-תְּהוֹמוֹת: מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לְמָטָר עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִפָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם
בְּפִרְעֹה וּבְכָל-עֲבָדָיו. שֶׁהִפָּה גִּזְיִם רַבִּים. וְהָרַג מַלְכִּים
עֲצוּמִים: לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכָל
מַמְלָכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יי שְׁמָהּ
לְעוֹלָם יי זְכָרָה לְדֹר וָדֹר: כִּי יֵרֵן יי עִמּוֹ. וְעַל עֲבָדָיו
יִתְנַחֵם: עֲצַפֵּי הַגִּזְיִם כָּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פָּה לָהֶם
וְלֹא יִדְבְּרוּ. עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ
אֶף אֵין יִשְׁ-רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתָם יֵהִיו עֹשִׂיהֶם. כָּל אֲשֶׁר-
בְּטַח כָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת-יי. בֵּית אֱהֲרֹן בָּרְכוּ
אֶת-יי: בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ אֶת-יי. יִרְאֵי יי בָּרְכוּ אֶת-יי: בָּרוּךְ
יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ:

קִלָּה הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

תפלת שחרית

ב

לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדֹד
לַעֲשֵׂה חֲשָׁמִים בְּתַבּוּנָה
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים
אֶת-הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה
לְמַבְּה מַצְרִים בְּכַבּוּרֵיהֶם
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה
לְגִזְרֵי יָם סוּף לַגִּזְרִים
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
וַנַּעַר פָּרְעֹה וַחִילוֹ בַּיָּם-סוּף
לְמוֹלִיד עֲמֹו בַּמִּדְבָּר
לְמַבְּה מְלָכִים גְּדִלִים
וַיַּהַרֵּג מְלָכִים אֲדִירִים
לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וַלַּעֲזֹג מֶלֶךְ הַכְּנָעַנִי
וַנָּתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
שֶׁבַשְׁפָּלָנוּ זָכַר לָנוּ
וַיַּפְרֶקֶנוּ מִצָּרֵינוּ
נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
הוֹרֵו לְאֵל הַשָּׁמַיִם

לֵב רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיָי. לַיִּשְׂרָאֵל נְאוּה תַּחֲלָה: הוֹדוּ לַיִּי בְּכִינוֹר
בְּנִבְכָּל עֲשׂוֹר נִמְרוּ-לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ. הֵיטִיבוּ

תפלת ושחרית

נִגַּן בְּתִרְעָה. כִּי יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר-יְיָ. וְכָל-מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֱהָב
צִדְקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְיָ מְלֵאכֵה הָאָרֶץ: בְּדִבְרֵי יְיָ שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּי כָל צִבְאָם: כִּנֹּס בְּנֵד מִי הַיָּם. נָתַן
בְּאֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִי כָל-הָאָרֶץ. מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָל-
יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְיָ הַפִּיר
עֲצַת גּוֹיִם. הִנֵּי־אֵל מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ לַעֲוִלִים תַּעֲמֹד.
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לִדֹר וָדֹר: אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱשֶׁר-יְיָ אֱלֹהָיו: הָעַם
בָּחַר לְנַחֲקָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ. רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי
הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שְׁכֵנֹתוֹ הַשָּׁמַיִם אֵל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר
יָחַד לֶבָם. הַמְבִּין אֶל-כָּל מַעֲשֵׂיהֶם אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרֶב-
חֵיל. גִּבּוֹר לֹא-יִנָּצַל בְּרֶב כַּח: שֶׁקֶר הַסּוֹס לַתְּשׁוּעָה וּבְרֶב
חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵינַי יְיָ אֶל-יִרְאָיו. לְמַחְלִים לְחַסְדּוֹ
לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם. וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשֵׁנוּ (יְדִישׁ כח' טל
חכמס) חֲבַתָּה לִי עֲזֹרְנוּ וּמְגִינֵנוּ הוּא: כִּי-כֹחַ יִשְׁמַח לְבָנוּ
כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ בְּמַחֲנוֹ: יְהִי חֲסִדָּךְ יְיָ עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ:

צב מזמור שיר לזום השבת: טוב להודות לך ולומר
לשמה עליך: להגיד בפקר חסדך. ואמונתך
בלילות: עלי עשור ועלי-נבל. עלי הגיון בכבוד: כי
שמחתני יי בפעלה. במעשי ידיך ארגן: מר-גדלו
מעשה יי מאוד עמקו מחשבותיך. איש-פער לא
ידע. וכס ל לא-יבין את זאת: בפרח רשעים כמו
עשב. ויצאי כל פועלי און להשמדם עדי-עד:
ואתה מרום לעולם יי: כי הנה איביך יי כי-הנה
איביך יאבדו. יתפרדו כל-פועלי און: ותרם בראם
קרני בלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי. בקמים עלי
מרעים תשמענה אונני: צדיק בתמר יפרח. בארז בלבנון
ישגה: שתולים בבית יי בחרות אלהינו יפריחו: עוד

יְנוּכוֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרַענָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד בִּי יֵשׁוּר יְיָ. צוּרִי
וְלֹא-עוֹלָתָהּ בּוֹ:

ע"י מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ. לְבֶשׁ יְיָ עֶזְו הַתְּאֹזֵר אֶף תַּכּוֹן תִּכְל
כָּל תַּכּוֹס: נִכּוֹן בְּסֵאף מֵאֵז מַעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׁאוּ נְהָרוֹת
יְיָ. נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מְקוּלוֹת מִים
רָבִים אֲדִירִים. מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ
מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ יְיָ לְאַרְבֵּי יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם
יְיָ: רֶם עַל-כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם.
יְיָ זִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה. יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד
אֲבִירוֹ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת
עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ. וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם:
עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד. מַחֲשָׁבוֹת לְבֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא
אָמַר וַיְהִי. הוּא צוּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב
לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִשּׁוּשׁ
יְיָ עַמּוֹ. וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא-יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעַרָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרְאָנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְכָה
לוֹ אֲשֶׁר הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו:

קמח תְּהִלָּה לְדֹר. אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאֶבְרָכָה שֶׁמֶךְ
לְעוֹלָם וָעַד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכְךָ. וְאֶהְלֹל שֶׁמֶךְ
לְעוֹלָם וָעַד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מֵאֵד וּלְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר: דֹּר
לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרוֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הִדֵּר כְּבוֹד הַדֹּר
וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזֹז נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדִלְתֶּךָ
אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעו וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנָנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם

תפלת שחרית

" אֲרֹךְ אַפָּס וּגְדֹל־הַסֵּד: טוֹב־י לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-
 מַעֲשָׂיו: יִזְרֹק " כָּל-מַעֲשִׂיהָ וַחֲסִידָהּ יִבְרַכְוָה: כְּבוֹד
 מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתָהּ יִדְבְּרוּ: קְדוּזָיָה לִבְנֵי הָאָדָם
 גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל-
 עוֹלָמִים. וּמַמְשִׁלָּתָהּ בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר: סוּמָךְ " לְכָל-הַנִּפְלָאִים.
 וְזוֹקָף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ. וְאַתָּה נֹתֵן
 לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת-יָדָהּ וּמַשְׁפִּיעַ לְכָל-חַי
 רִצּוֹן: צַדִּיק " בְּכָל-דְּרָכָיו. וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב "
 לְכָל-קִרְאָיו. לְכָל-אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רִצּוֹן-יִרְאֵי יַעֲשֶׂה
 וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר " אֶת-כָּל אֲהֲבָיו וְאֵת
 כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת " יִדְבֵּר פִּי. וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ וּנְבָרְךָ יְהִי. מַעֲתָה וְעַד-
 עוֹלָם הַלְלוּהָ:

קמז הללויה הללי נפשי את " : אהללה " בחי. אומרה
 לאלהי בעזרי: אל תבטחו בנדיבים: בכן-אדם שאין
 לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו. ביום ההוא אברו
 עשתנותיו: אשרי שאל יעקב בעזרו. שברו על-י אלהיו:
 עשה שמים וארץ את-הים ואת-כל אשר-בם. השומר
 אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים.
 " מתיר אסורים: " פוקח עורים " זוקף כפופים. " אהב
 צדיקים: " שומר את גרים יתום ואלמנה יעזר ודרך
 רשעים יעזר: ימלך " לעולם אלהי ציון לדר ודר הללויה:

קמח הללויה | כי טוב זמרה אלהינו. כי נעים נאווה תהלה:
 בונה ירושלם " . נדחי ישראל יבנם: הרופא לשכורי
 לב. ומחפש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם
 שמות יקרא: גדול אדונינו ורכ פח. לתבונתו אין מספר:
 מעורר ענוים " משפיל רשעים עדי-ארץ: ענו ליי בתורה.
 זמרו לאלהינו בכבוד: המכסה שמים | בעבים המכין
 לארץ מטר. המצמיח הרים הציר: נותן לבחמה לחמה.

לִבְנֵי עַדְבֵּי אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֶת חֲסוּם יִחְפֹּץ. לֹא
 בְּשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רֹצֶה יי אֶת יִרְאֹיו. אֶת-הַמִּי־חַלִּים
 לַחֲסִדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם | אֶת-יי. הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן:
 כִּי חֹזֶק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ. בֶּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבְּךָ: הַשֵּׁם-גְּבוּלֶךָ
 שְׁלוֹם. הַלֵּב חֲסִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשּׁוֹלֵחַ אִמְרָתוֹ אֶרֶץ. עַר-
 מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ: חֲנוּתֶן שְׁלֵג בְּצֶמֶר: בְּפוֹר כְּאֹפֶר יִפּוֹר:
 מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ בַּפֹּתִים. לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי־עֵמֶד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמָּסֶם. יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְרוּ מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו
 וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל-גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בָּל
 יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

קסח הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת-יי מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים
 הַלְלוּ כָל-מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
 וַיָּרָח. הַלְלוּהוּ כָל-כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם
 אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יַהֲלִלוּ אֶת שֵׁם יי. כִּי הוּא צוּר
 וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר הַלְלוּ
 אֶת-יי מִן הָאָרֶץ. תִּנְיָנִים וְכָל תְּחֻמוֹת: אִשׁ וּבָרָד שְׁלֵג
 וְקַטְוֵר רוּחַ סַעְרָה עֹשֶׂה דְּבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי
 וְכָל-אֲרָזִים. הַתִּיה וְכָל בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מְלָכֵי-
 אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים: שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם
 בְּתוֹלָדוֹת. זָקֵנִים עַם-נְעָרִים: יַהֲלִלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב
 שְׁמוֹ לִבְדּוֹ. הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לַעֲמֹ תִהְיֶה.
 לְכָל-חֲסִידּוֹ. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֹה הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ שִׁירֵי לִי שִׁיר חֲדָשׁ. תִּהְיֶה בְּקֶהֱל חֲסִידִים:
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשֵׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם: יַהֲלִלוּ
 שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל. בְּתֵף וּבְנֹר יִזְמְרוּ-לוֹ: כִּי רֹצֶה יי בְּעַמּוֹ. יִפְאֹר
 עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה. יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם. תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאַסֹּר מְלָכֵיהֶם בְּזִקְיָם.

תפלת שחרית

ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר
הוא לכל חסידיו הללויה:

קנ הללויה | הללו אל בקדשו. הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורותיו. הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנגדל וכנור: הללוהו בתוף ומחול: הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצלי--שמע. הללוהו בצלצלי
תרועה. כל הנשמה תהלל יה הללויה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה:

ברוך " לעולם אמן ואמן: ברוך " | מציון שוכן ירושלים
הללויה: ברוך " | אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו: וברוך | שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן ואמן:

ויברך הויד את--" לעיני כל הקהל. ויאמר הויד ברוך
אתה " אלהי ישראל אבינו מעולם ועד-עולם.
לה " הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד. כי כל
בשמים ובארץ. לה " הממלכה והמתנשא לכל לראש:
והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח
וגבורה. ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים
אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך. אתה הוא " לברך
אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ
וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם. ואתה מחיה את
כלם. וצבא השמים לך משתחווים. אתה-הוא " האלהים
אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו
אברהם: ומצאת את-לבבו נאמן לפניך:

וברות עמו הברית לתת את-ארץ הכנעני החתי האמרי
הפרזי והיבوسی והגרגזי לתת לזרעו. ותקם את-
דבריה כי צדיק אתה: ותרא את-עני אבותינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על-ים סוף: ותתן אותות ומופתים
בפרעה ובכל-עבדיו ובכל-עם ארצו כי ידעת כי הוידו

עליהם ותעש לה שם כְּהִיּוֹם הַזֶּה: וְהֵיכָן בִּקְעַת לִפְנֵיהֶם.
וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת
בְּמוֹ-אֶבֶן בְּמִים עֲזִים:

סמות י"ד ל' וַיִּשְׁעַי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-יָד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְהוָה
וַיֹּאמְנוּ בִּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ:

אז וַיִּשְׁרַמְּשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר: אֲשִׁירָה לִיהוָה בִּי-גֹאֵה גֹאֵה סוּם וּרְכֹבוֹ רָמָה כִּים:
עֲזִי וְזִמְרָתָהּ יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהִי אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמְמָנָהּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה: יְהוָה שְׁמוֹ מְרַכֶּבֶת פָּרָעָה
וַחֲלִילוֹ יָרֵה כִּים וּמִבְחָר שְׁלֹשִׁי טַפְעוּ כִים-סוּף: תַּהֲמַת יַם-סוּף
יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלוֹת בְּמוֹ-אֶבֶן: יְמִינָהּ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּפֶּתַח יְמִינָהּ יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּכְרַב גְּאוֹנָהּ תַּהֲרֹם קִמְיָהּ תִּשְׁלַח חֲרֹנֶהּ יֹאכְלֶמָה
בְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נַעֲרֶמָה מִים נִצְבּוּ כְמוֹ-גֵד נְזִלִים קָפְאוּ תַהֲמַת
בְּלִבָּיִם: אָמַר אוֹיֵב אֲרֹדוּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלֹאמָה נַפְשִׁי
אֲרִיק חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוֹ יָדִי: נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כָּסְמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעֲזוּפָתָהּ
בְּמִים אֲדִירִים: מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי-כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ
נִזְרָא תַהֲלֹת עֲשֶׂה פֶלֶא: נִמְּתָה יְמִינָהּ תִּבְלַעְמִי אֶרֶץ: נַחֲיָה
בַּחֲסֶדֶךָ עֲסֹזוּ גְּאֻלַּת נַחֲלֹת בַּעֲזָה אֱלֹנֹה קֶדֶשֶׁךָ: שְׁמַעוּ עַמִּים
יְרֻזּוֹן חֵיל אֲחִי יִשְׁבִּי פִלְשֵׁת: אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֵילִי
מוֹאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתָהּ
וּפַחַד גְּדֹל וְרוּעַף יִדְמוּ בְּאֶבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר עִם
זִי קִנִּיתָ: תִּבְיָאמָה וְתִטְעֶמָה בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ מִכּוֹן לִשְׁכֻתְךָ פָּעֻלַת
יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדֹנִי כִּזְנוֹנוֹ יִדֶּךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: "
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-הָרֹעַ-עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה וְהִיְהִי "
לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי " אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.
וַתִּתְּרֶתָּהּ כְּתוּב לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ אֶחָד:

שְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ " אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר

תפלת שחרית

תפארו ותרומם זכרה מלפניו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל ומבלי עדיך אין לנו מלך גויא ומושיע. פודה
ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא
אתה: אלהי הראשונים והאחרונים. אלוה כל בריות אדון
כל תוקרות. המהלל ברוב התשבחות. המנהיג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים: וי לא ינום ולא ישן. המעורר
ישנים. והמקיץ נרדמים. והמשיח אלקים. והמתיר אסורים
והסומך נופלים. והזקק בפופים. לה לבדה אנחנו מודים:
אלו פינו מלא שירה בים. ולשוננו רננה בהמון גליו.
ושפתותינו שבת כמרחבי רקיע. ועינינו מאירות כשמש
וכירח. וידינו פרושות כנשרי שמים. ורגלנו קלות כאילות.
אין אנו מספיקים להודות לה יי אלהינו ואלהי אבותינו
ולברך את שמך על אחרת מאלה אלהי אלפי אלפים
ורבוא רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו:
ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו. ברעב
ונתנו. ובשבע כלכלתנו. מחרב העלתנו ומדבר מלטתנו.
ומחלים רעים ונאמנים דליתנו: עד הנה עזרנו רחמיה
ולא עזבונו חסדיך. ואל תמשנו יי אלהינו לנצח: על בן
אברהם שפלגת בנו. ורוח ונשמה שנפחת באפינו. ולשון
אשר שמת בפינו הן הם יורו ויברכו וישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו: כי כל
פה לה יודה. וכל לשון לה תשבע. וכל בך לה תברע.
וכל קומה לפניך תשתחוה. וכל לבבות יראוך. וכל קרב
ובליות יזמרו לשמך. בדרך שכתוב כל עצמותי תאמרנה
יי מי כמוך מציל עני מחזק מפניו. ועני ואביון מגדלו: מי
ידמה לה. ומי ישוה לה. ומי יערך לה האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה שמים וארץ: גהלה ונשכחה
ונפארה ונברך את שם קדשך. כאמור. לדוד ברכי נפשי
את יי וכל קרבי את שם קדשו:

בתעצמות עיך. הגדול בכבוד שמך. הנכבד לנצח והנורא כנוראתך:

שחרית ליום א של ראש השנה

המלך

יושב על כסא רם ונשא

שוכן עד מרום וקדוש שמו: וכתוב רננו צדיקים ב'
לישרים נאווה תהלה:

בפי	ישרים	תת רומם:
ובדברי	צדיקים	תת ברה:
ובלשון	חסידים	תת קדש:
ובקרב	קדושים	תת הלה:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך
”אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר
לרומם להדר להגדל לעלה ולקלס על כל דברי שירות
ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו. האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאח ”אלהינו ואלהי אבותינו
שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה
תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה
ועד עולם: ברוך אתה ”אל מלך גדול בתשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. זכור רחמך ”וחסדיך כי
מעולם המה:

יתגדל ותקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. בחייכון
וביומכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו. אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
(יתברך שמו יתעלה וזכרו לעד ולנצח נצחים):

יוצר ליום א של ראש השנה

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדושא
ברוך הוא לעילא ולעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא
ראמירן בעלמא ואמרו אמן:

קסל יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון
והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו
לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו:
ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם
"מבורך מעתה ועד עולם:

חזן **פָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבוֹרָךְ:**
ק"ס **פָּרוּך יי הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם**
וְעַד:
פָּרוּך אֶתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ
עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכּל:

אוֹר עוֹלָם בְּיוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֶפֶל אֲמַר וַיְהִי:
מֶלֶךְ אוֹר גְּבוּרָה. גְּדוֹל שְׁמֶךְ בְּגְבוּרָה. לָךְ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה:
מֶלֶךְ בְּגִדֵי נָקֵם. לִבֵּשׁ בְּיוֹם נָקֵם. לְצַדִּיק יוֹשֵׁב אֵל
חֵיקֶם: מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבֵּשׁ. יָמִים מִיָּבֵשׁ וּגְאוֹת אֶפְיָקִים מִכִּבֵּשׁ:
חזן מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים. הַתְּאוֹר בְּקְרוֹשִׁים:
אל נַעֲרֵץ בְּסוּד קְרוֹשִׁים. קְרוֹשׁ:

מֶלֶךְ דֵּר בְּנִחוּרָא. עוֹמֵה בְּשִׁלְמָה אוֹרָה. מְשַׁפְּטֵנוּ יוֹצִיא
כְּאוֹרָה: מֶלֶךְ הַתְּאוֹר עוֹז. יָמִינוּ תַּעֲזוּ. וְאֵנוּשׁ אֵל
יַעֲזוּ: מֶלֶךְ וַיִּלְבֹּשׁ צַדִּיקָה. וְנִקְדֵּשׁ בְּצַדִּיקָה. לָךְ יי הַצַּדִּיקָה:
מֶלֶךְ זֶה הָדוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ. וְכוֹכֵב יִשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. אֱלֹהִים
יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא קְדָשׁוֹ: מֶלֶךְ חֲמוּץ בְּגָדִים. בְּדָרְכוֹ בּוֹגְדִים.
יִבְצוֹר רוּחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ טָלִירָנוּ בְּשִׁלְג מְצַחֶצֶח. צַח
וּבְצַחֲצֻחוֹת יִצְחָצֶח. מְצַחֲצִים פְּעֻלָּם לְנִצָּח. מֶלֶךְ יַעֲט
קִנְיָא: קִנְיָא קִנְיָא גִּנְיָא גִּנְיָא. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָא:
מֶלֶךְ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ. יִשְׁתַּחֲוּ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּי בָא
לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ: מֶלֶךְ לְיוֹם קוֹמוֹ לָעֵד. כָּל יוֹצֵר לִפְנֵי
יָרֵעַד. רֶם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד: מֶלֶךְ מוֹשֵׁל עוֹלָם בְּגְבוּרָתוֹ.
יָרַעֲשׁוּ הָרִים מִגְּאוֹתוֹ. וּכְאֵלִים יִרְקְדוּ מִגְּעֵרָתוֹ: מֶלֶךְ נוֹרָא
לְמַלְכֵי אֶרֶץ. חוֹל תְּחוּל הָאָרֶץ. מִיּוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים תְּנוּט

שחרית ליום א של ראש השנה

סְבִיבוֹרַת עֲזוֹ: פְּנוֹת צְבָאוֹי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֵם
 קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׁדֵי: תָּמִיד עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזוֹ: צוּר מְשֻׁנָּנוּ
 מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ: מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁנָּב בְּעֵדְנוּ: אֵין
 תַּתְּכַרֵּךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שְׂבַח כְּעֶרְכְּךָ וְאֵין זוֹלָתְךָ אַפְס
 מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאֹרֵי אוֹר בְּלָתְךָ וְיָמֵי דוֹמָה לָךְ: אֵין
 שְׁעִשִּׁית יִפְאָרוֹךְ סֵלָה: תַּתְּכַרֵּךְ כְּעֶרְכְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. וְאֵין זוֹלָתְךָ מִקְבָּנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבֹּא: אַפְס בְּלָתְךָ
 גּוֹאֲלֵנוּ לִימּוֹת הַמָּשִׁית. וְאֵין דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לַתַּחֲיִית
 הַמָּתִים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֻרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה
 גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת וְתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ:
 הַמַּתְנַאֵה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ: וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד עַל הַמְרַכְּבָה זְכוֹת
 וּמִישׁוֹר לַפְּנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לַפְּנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת
 שְׂבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יֵצֵרם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל כַּח וּגְבוּרָה
 נָתַן בָּהֶם. לַהֲיֹוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְל: מְלָאִים זִיּוּ וּמְפִיקִים
 נִגְיָה. נִאֲהֵזִים בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׁשֵׁי־כְבוֹאָם.
 עֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נּוֹתָנִים לְשִׁמּוֹ. צִהְיָה
 וְרִנָּה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין
 צוּרַת הַלְבָּנָה. שְׂבַח נּוֹתָנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם תִּפְאָרַת
 וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאַוְפָּנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.

לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתַּעֲלָה
 וַיֵּשֶׁב עַל פֶּסֶא כְבוֹדוֹ תִּפְאָרַת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג
 קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבִיט: זֶה שְׂבַח שְׁלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׂבֹו שְׁבַת אֵל
 מְכַל מְלֵאכְתּוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם
 הַשְּׁבִיט טוֹב לַהֲזוֹרוֹת לֵי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיְכַרְכוּ לֵאל כָּל
 יִצְוָיו. שְׂבַח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לֵאל מְלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמְּנַחִיל
 מְנוּחָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בַּיּוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ: שְׂמֵךְ יי
 אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ: וְזָכְרָךְ מִלְּכֵנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל

ג יוצר ליום של ראש השנה
הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְּבַרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שִׁבְחָהּ מַעֲשֵׂה יְדִידָהּ וְעַל
מְאֹרֵי אֹזֶר שְׁעֵשֶׁת יְפָאָרוּךְ סֶלָה:

תִּתְּבַרַךְ צוּרֵנוּ מִלִּבְנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא קְדוֹשִׁים: יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ
לְעַד מִלִּבְנוּ: יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ: כָּלָם
עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלָם אֲדוּכִים בָּכֶם בְּרוּרִים.
כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם עֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנֵם:
וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבִשְׁהִירָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
וּמְבָרְכִים וּמִשְׁבָּחִים וּמִפְאָרִים וּמַעֲרִיצִים וּמִקְדִּישִׁים
וּמִמְלִיכִים: אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שְׁמִים זֶה
מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנַחַת רוּחַ:
בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבִגְעִימָה קִדְשָׁה כָּלָם בְּאַחַד עוֹנִים וְאֹמְרִים
בִּירָאָה: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹד הָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ:

בְּבוֹדוֹ אֵהֵל בְּהַיּוֹם בְּרַחֲמִים מְלֶךְ. בּוֹחֵן כָּל עֲשֵׂתוֹנוֹת
צָעִיר וְרֵב מְלֶךְ. גִּאוֹת וְעוֹ הַתְּאֹזֶר מְלֶךְ. דּוֹק וְחֶלֶד
יַחֲדוֹן מְאִימַת מְלֶךְ. הַיּוֹצֵר יַחַד לָכֶם יַחֲוֹן מְלֶךְ. וּמִבֵּין אֵל כָּל
מַעֲשֵׂיהֶם יַצְדִּיק מְלֶךְ. זָכְרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מְלֶךְ: ^{מיו} חֶק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא דְּזִבּוֹתָם מְלֶךְ. שָׂרָף נִתַּן לִירְאֹי מִמְּלִיךָ כָּל
מְלֶךְ. יוֹכֹד לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלֶךְ:

^{קסב} כָּלָה אֵל תַּעֲשֵׂ לְשֹׁאֲרֵית בְּנֵי מְלֶךְ. לִבֵּן אֶתְאֲנוּ לָךְ
מִלִּבְנוּ מְלֶךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדְמָנוּךְ לְחִלּוֹתֶךָ מְלֶךְ. ^{מיו} נָא
נַצּוֹר חֶסֶד לְגִינִי שְׁלַחוּ לִי שְׁלֶשֶׁת אֵילֵי מְלֶךְ. סְבוֹת בְּאִי
בְּתַחַן לְמַר בְּכוֹ אֶרְאֵלִי מְלֶךְ. עֲנוּתָם בֵּל תִּבְּזוּ. לָלֵךְ בְּמָקוֹם
עָלוּ וַיִּרְדּוּ בּוֹ מִלֵּאכֵי מְלֶךְ:

^{קסב} פָּדָם הַיּוֹם מִדִּין גְּמוּר מִלְּחִיבָם מְלֶךְ: ^{מיו} צִדְקָם בְּרַחֲמִים
וּפְקָרָם לְטוֹבָה מְלֶךְ. קָשׁוּב קוֹל תְּקִיעָה מִתּוֹקְעֵי ^{מיו} צִדְקָתוֹ מוֹמְרִים

יוצר ליום א של ראש השנה

(קשוב וזרון תקיעה מזוכרי) לך היום מלך. רחמים תעזר
למחבי לך מקד:

קבל וזון שעה שועת עם משחריד מלך. תפן בתומכי ברוך
ונברכה אלהים חיים ומלך:

והחיות ישוררו וכרכים יפארו ושרפים ילנו ואראלים יברכו
פני כל חיה ואופי וכרוב לעמת שרפים. לעמתם
משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי במקומו:

קאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים. ומירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
חדשות בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא
רפואות. נורא תהלות. אדון תנפלאות. המחדש בטובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור לעשה אורים
גדולים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר. ונזכה
כלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה ויתרה חמלת
עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
ותלמדם חקי חיים בן תחננו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן
המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין להשפיל לשמוע
לתלמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך
ויחד לבבנו לאהבה וליראת שמך. ולא גבוש לעולם ועד:
כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה
בישועתך: ונהביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו
קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה. ובנו כחרת
מכל עם ולשון וקרבנו לשמך הגדול סלה באמת.
להודות לך וליחדך באהבה: ברוך אתה יי הבוחר בעמו
ישראל באהבה:

יחיד סומך אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על-לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזנך על-ידך והיו לשמפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: והיה אם-שמע תשמעו אל--מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותרשף ויצהרדך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ השובה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם והשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לשמפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר. דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-בגדיהם כגדיהם לדורותם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם

שחרית ליום א של ראש השנה

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים
אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
קרשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
ונעים ונורא ואדיר. ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר
הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב
מגן ישענו. לדור ודור הוא קים וישמו קים. וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים נאמנים
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו ועלינו על
בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות ורע ישראל עבדיך: ו
על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד:
אמת ואמונה חזק ולא יעבור: אמת שאמה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו. מלכנו מלך אבותינו. גואלנו
גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו מעולם
שמה. אין אלהים זולתה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך
וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך.
ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמה.
ומלך גבור לרבי ריכם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע וממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם
הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וידים טבעת וידידים
העברת ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת
שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים ומירות שירות
ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא
גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים

שחרית ליום א של ראש השנה
ה
ופודה עניים ועוזר רלים ועונה לעמו בעת שועם אליו:
תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לה
ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם. מי כמכה באלים יי
מי כמכה גאדר בקדש נזרא תהלות עשה פלא: שירה
חדשה שבחו גאולים לשמה על שפת הים יחד כלם
הודו והמליכו ואמרו:
יי. מלך לעולם ועד:

צא ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמה יהודה
וישראל. גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך
אתה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנזרא אל
עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
וזכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור קעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך עד כל מה
שבראת. ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל

שחרית ליום אשל ראש השנה

הברואים. ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונה בלבב
שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניו. עז בידך
וגבורה בימינה. ושמה נורא על כל מה שבראת:
ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיה ותקוה לדורשיה.
ופתחון פה למיחלים לה. שמחה לארצה וששון
לעירך. וצמיחת קרן גדור עבדה. ועריכת נר לבן ישי
משחה במהרה בימינו:

יבבן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו. וחסידים בנה
יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה פעשן
תכלה. כי תעביר ממשלת דון מן הארץ:
יתמלוד אתה יי לבדה על כל מעשיך בהר ציון משכן
בבדך ובירושלים עיר קדשה. בפתוב בדברי קדשה
ימלוד יי לעולם אלהיך ציון דור ודר הלויה:

קדוש אתה ונורא שמה ואין אלה מבדעדיך. בפתוב ויגבה
יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיה.
וקרבתנו מלפניו לעבודתך. ושםך הגדול והקדוש עלינו
קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשם זכרון) השבת הזה ואת
יום הזכרון הזה. יום (לשם זכרון) תרועה (באברהם)
מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משית בן דוד עבדה. וזכרון ירושלים עיר קדשה.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה: זכרנו יי
אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים.

שחרית ליום א של ראש השנה
 ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחנונו. ורחם עלינו והושיענו.
 כי אליה ענינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כל העולם כלו בכבודך
 והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון ענה
 על כל יושבי תבל ארצה. וידע כל פעול כי אתה פעלתו
 ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
 אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: (אבותינו ואלהי
 אבותינו רצה במנוחתינו) בקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
 שבענו משובך. ושמחנו בישועתך. (אבותינו וחנונו יי אלהינו
 באהבה ובדצון שבת קדשה ויגדלו בו ישראל מקדשי שמך) וטהר
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת
 וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת
 ו) ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם: והשב את
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר
 שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו
 יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך
 הגדול והקדוש על שחחייתנו וקיימתנו
 כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גלותינו
 לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות
 רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 נודה לך ונספר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך ועל

נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיה שפכל יום עמנו. ועל
 נפלאותיך. ומצותיך שפכל עת ערב ובקר וצהרים המוכה
 לא כלורחמיה. והפרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

שחרית ליום א של ראש השנה

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד קְעוּלָם וְעַד

ובתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

וכל החיים יזרוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל

ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך.

ולך נאה להודות:

לס"ף אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתיבה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור: יברך יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל

ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך פי

באור פניך נתתה לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד

וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את

עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. נזכר ונכתב לפניך

אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי

תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך

ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה. מהרה

הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה

למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך

למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני. יהיו לרצון

אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צירי וגואלי: עשה שלום

במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל

ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכנה בית המקדש במהרה בימנו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערכה

ל"י מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין בלחן

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבון והנורא אל עליין נומל חסדים טובים יקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שבו באהבה: מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ותחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים:

שנות לט"ז

יִרְאֲתִי בַּפְּצוֹתַי שִׁיחַ לְהַשְׁחִיל. קוּמִי לְחַלּוֹת פָּנֵי נוֹרָא וְדַחִיל.
וְקַטְנֹתִי מֵעַשׂ לָכֵן אֶזְחִיל. תְּבוּנָה חֲסִדִּיתִי וְאֵידִי אֶזְחִיל.
יִזְעָרִי הַבִּינְנִי מוֹרְשָׁה לְהַנְחִיל. אֵילָנִי וְאַמְצָנִי מִרְפִּיּוֹן וְחִיל.
לְחַשִּׁי יִרְצָה בְּמִנְטִיף וּמִשְׁחִיל. בְּטוּיִי יוֹמָתֶךָ בְּצוּף נָחִיל.
רְצוּי בִּישָׁר וְלֹא בְּמִכְחִיל. מִשְׁלַחִי לְהַמְצִיא בּוֹפֵר וּמְחִיל.
שְׂאֵגִי יַעֲרֵב וְלֹא בְּמִשְׁחִיל. הַעֲתֵר לְנִגְשִׁים וְנִחְשָׁכִים בְּזֹחִיל.
חֲנוּן בְּהַבְטִיחָךְ לְבִגְדֶיךָ מְחִיל. זַעֲקִי קָשׁוּב בָּעֵת אֶתְחִיל.
קִרְבִּי יַחֲמְרוּ בְּחִקְךָ הַלּוֹחִיל. וּמֵאֵימַת הַדִּין נַפְשִׁי תִּכְחִיל.
אִם בְּגִמּוּל הַדָּב יִחִיל. מְקוֹרִי עֲפַעְפִּי אֵזִיל בְּמִזְחִיל. צִדְקָה
אַקְוֶה מִמֶּךָ וְאֶזְחִיל. יִשָּׁר הוֹרִי וְזָכְרָה לְהַאֲחִיל: חֵם לְבִי
בְּהִגִּי יִגְחִיל. יִסְתָּעַר בְּקִרְבִּי בָּעֵת אֶתְחִיל: סוּגְרִין בלחן

אֶת חֵיל יוֹם פְּקוּדָה. בְּאֵימּוֹ כָּל לַחֹם לְשִׁקְדָה. גְּשִׁים בּו
בְּרָךְ לְקוּדָה. דָּעַם לְיִשָּׁר כָּעַל מוֹקְדָה: הַיּוֹצֵר יַחַד כָּסֵל
נִשְׁפָּט. וְשׁוֹעַ וְדֹל בְּפִדּוּם יִשְׁפָּט. זָכַר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט
חֵין עֲרָבוּ יִזְכַּר בְּמִשְׁפָּט: טָרַם כָּל מַפְעַל חֲצַב. יוֹם בְּמִחְשַׁבְתּוֹ
צוּר חֲצַב. בְּאַחֲזֹר וְקִדְם בַּתּוֹךְ נִחְצַב: לְיָהֵב עָלָיו כָּל הַמִּחְצַב:
מָנְתוּ בְּהִיּוֹם כַּחַ דְּשָׁנָה. נָצַר לְהַחֲנִיט לְתַשְׁעִים שָׁנָה. סִימָה
אוֹת הַיּוֹת לְשׁוֹשָׁנָה. עֲבוּר לְפָנָיו בְּזָה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: פָּלְצוּ
פְּרָחֶיהָ בְּזָה יוֹם. צָנְתָם פָּנֵי כֶּסֶם אֵיּוֹם. קוֹל רַבּוּכָם יִרְחִישׁוּ
בְּהִיּוֹם. רוֹגְשִׁים לְהַרְיֵעַ לְמִצּוֹא פְּדִיּוֹם: שְׁעוּגִים עָלֶיהָ בְּה

שחרית ליום א של ראש השנה

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד קעולל ועד

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יזרוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך.

ולך נאה להודות:

לס"ף אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתיבה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור: יברכך יי
וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי
באור פניך נתתה לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
ובמצותיה תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך
למען יחלצון ידיך. הושיעה ימינך וענני. יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צירי וגואלי: עשה שלום
במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכנה בית המקדש במהרה בימנו
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערכה
ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין בלרנן

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הנכבד והנורא אל עליין גומל חסדים טובים וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שבו באהבה:
מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ותחנונים.
לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים:

טות לט"ז

יִרְאֵתִי בַּפְּצוֹתַי שִׁיחַ לְהַשְׁחִיל. קוּמִי לְחַלּוֹת פָּנֵי נֹרָא וְדָחִיל.
וְקִשְׁנָתִי מֵעַשׂ לָכֵן אֶזְחִיל. תְּבוּנָה חֲסִדְתִּי וְאֵידִי אֶזְחִיל.
יִזְעָרִי הַבִּינִי מִדְּרָשָׁה לְהַנְחִיל. אֵילָנִי וְאַמִּצְנִי מִרְפִּיזִן וְחִיל.
לְחַשִּׁי יִרְצָה בְּמִנְטִיָּה וּמִשְׁחִיל. בְּטוּיִי יוֹמָתִק בְּצוּף גָּחִיל.
רְצוּי בִּישָׁר וְלֹא בְּמִכְחִיל. מִשְׁלַחִי לְהַמְצִיא בּוֹפֵר וּמְחִיל.
שְׂאֵגִי יַעֲרֹב וְלֹא בְּמִשְׁחִיל. הַעֲתֵר לְגַנְשִׁים וְנִהְשָׁכִים בְּזָחִיל.
חֲנוּן בְּתַבְשִׁיחַ לְבִנְקֶרֶת מְחִיל. זַעֲקִי קָשׁוּב בַּעַת אֶתְחִיל.
קֶרְבִּי יִחְמְרוּ בְּחִקְרֶךָ הַלּוֹחִיל. וּמֵאִימַת הַדִּין נִפְשִׁי תִּבְחִיל.
אִם בְּגִמּוּל הַדָּב יִחִיל. מְקוֹרֵי עֲפַעְפֵּי אוֹיֵל בְּמִזְחִיל. צִדְקָה
אֶקְוֶה מִמֶּךָ וְאֶזְחִיל. יִשָּׁר הַזֵּרִי וְזָכְרָה לְהַאֲחִיל: חֵם לִבִּי
בְּהִגִּיגִי יִגְחִיל. יִסְתָּעַר בְּקֶרְבִּי בַּעַת אֶתְחִיל: סוּגְרִין הַלְלוּ

אֶת חֵיל יוֹם פְּקוּדָה. בְּאִימִיו כָּל לַחֹם לְשִׁקְרָה. גָּשִׁים בּו
בְּרֶךְ לְקוּדָה. דַּעַם לִישָׁר כְּעַל מוֹקְדָה: הַיּוֹצֵר יַחַד כֶּסֶל
נִשְׁפָּט. וְשׁוֹעַ וְדָל בְּפִדּוּם יִשְׁפָּט. זָכַר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט
חֵין עֲרָבוּ יִזְכַּר בְּמִשְׁפָּט: טָרָם כָּל מַפְעֵל חֶצֶב. יוֹם בְּמִחְשַׁבַת
צוּר חֶצֶב. בְּאַחֲזֹר וְקָדָם בְּתוֹךְ נִחְצֵב: לִיהֵב עָלָיו כָּל הַמִּחְצֵב:
מָנְתוּ בְּהִיּוֹם כַּח דִּשְׁנָה. נִצֵּר לְהַחֲנִיט לְתַשְׁעִים שָׁנָה. סִימָה
אוֹת הַיּוֹת לְשׁוֹשְׁנָה. עֲבוּר לִפְנֵי בְּזָה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: פִּלְצוּ
פְּרִחֶיהָ בְּזָה יוֹם. צָנְתָם פָּנֵי כֶּסֶם אֵיּוֹם. קוֹל רִבּוּכָם יִרְחִישׁוּ
בְּהִיּוֹם. רוֹגְשִׁים לְהַרְיֵעַ לְמִצּוֹא פְּדִיּוֹם: שְׁעוּנִים עָלֶיהָ בָּה

יוצר ליום א של ראש השנה

להפקדה. שואגים בלהק דלתות לשקדה. חזן תמוכים
בדשן שח עקדה תשר אשר בו נפקדה:

נעלה בדין עלות בתרועה. גיא עם דריה לרועעה.
חזן בשופר אפתנו (בשבת בזכרון שופר ארצנו). ובכרך
כריעה במגנת רעים בגנו אתרועעה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומשיע ומגן: ברוך אתה יי מנן אברהם:

אתה נכור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. מוריד השל מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל נכורות ומי דומה לך מלך ממח
ומחיה ומצמח ישועה.

תאלת זו כחפץ להתעיל. שוע ערוה למדם להועיל רון
הררי קדם המועיל. קרוא בגרון מוקש להגעיל: צדקם
להקפות בניב שועה. פעלם בקרב שנים לשמעה. עת רצון
יום ישועה סביבת קרן וברית שבועה: נזבכים בגישת
חותמות תשעה. מספר שתות וחזותמיהן תשעה. למגין
פלול שמות תשעה. כחננה עקרה ילדה שבועה: יאמירו
עוז מלכיות עשר טבועות לשם בוחן בעשר. חק זכרונות
וקולות עשר. זכר מכרך גביר בעשר: ויפן באהוב אתוי
נהרים. העקור בחר מור אחורים. דשנו ירא לחון שירים.
גשים עדיו בקר וצהרים: בזה פרק חנן עתירה. בעד אסורה
עד התרה. חזן אנקת אסיר או בהכתרה. אלי להעתר כמו
נעתרה: מלך עליון ונורא. משפטינו יוציא כאורה.
חזן איחלנו כתר לעטרה. בטללי תחי בחדרו אתפארה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה חממים:

אכן חוג מצוק נשיה. תהום רפה צול שאיה. בפנת ראש
יסוד שלישיה שפתו שעון בה לשעיה: גבעת שורש
מאסת בונים. רבעה היום מארבעה אבנים. דמעות מכבה
על פנים. קשכה מגעי אם הבנים: האדמון כבש שלא הלה

יוצר ליום א של ראש חשנה
 ח
 צָבָה לְקַחְתָּהּ לֹא וְנִתְּבַהֲלָהּ. וּפְלָלָהּ רַבִּים בְּעַד הַתּוֹחֵלָה
 פְּרוּתָהּ מִיּוֹד וְלֹא חוֹלְלָהּ: זָכַר לָהּ יִשְׂרָאֵל אֲרָחוֹת. עֶבֶר
 לְהַמִּיר בְּכַסֵּן אֲחוֹת. חֲשָׁבָה בְּהִיּוֹם זָכָרָהּ לְהֶאֱחֹזֶת. סְלוֹף
 דָּנָה בִּיהוֹסֵף לְהִנְחֹזֶת: טָבַע בְּכָלִי יוֹצֵר הָעֶבִיר נָפִי חִילִים
 לְהַעֲצִים וּלְהַגְבִּיר. יָהּ בְּסִכַּת אֲנָקַת גְּבִיר. מַשּׁוֹת שְׁנִים
 מִנָּה הַסִּבִּיר: כָּעֵקֶרֶת בֵּית בְּתָחַל נִפְרָה. כְּבִכּוֹר רֵאשִׁית
 כְּתָחַל בְּפָרָה: מִן לְבָדִיָּה תַעֲמֹד בְּיוֹם זָכִירָה. לְהַזְכִּיר
 לָמוּ כָמוֹ נִזְכָּרָה:

יְמִלּוּךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אֵתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ. בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: גְּבוּר וְנִעְרָץ. דְּגוּל
 מְרַבָּה: הוּא שָׁח וַיְהִי. וַצִּוָּה וְנִבְרָאוּ: זָכְרוּ לְנִצְחָת.
 חִי עוֹלָמִים: טָהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סֵתֶר: כְּתִירוֹ יְשׁוּעָה.
 לְבוּשׁוֹ צִדְקָה: מַעֲטָהוּ קִנְיָאָה. נֶאֱפָד נִקְמָה: סִתְרוֹ יִשְׂרָאֵל.
 עֲצָתוֹ אֱמוּנָה: פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וְיִשְׂרָאֵל: קְרוֹב לְקוֹרְאָיו
 בְּאֱמֶת. רֵם וּמִתְנַשֵּׂא: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹלָה אֶרֶץ עַל
 בְּלִימָה:

חִי וְקִיָּם נוֹרָא מְרוֹם וְקְדוֹשׁ: סוֹנֵרִין הָאֲרוֹן

אן שבת דאז אינסער דער ליניע שטעהענדע ובכן אדער שמו מפארים.

תַּעֲבִיר וְתַרְיַע. לְהַכְרִית כָּל מְרִיעַ:

וְתוֹקֵדֶשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהַרְיַע. קְדוֹשׁ:

אֲדָרַת מַמְלָכָה. עַל מָה הוֹשִׁלְכָה וְעוֹד לֹא מְלָכָה. לִפְר
 הַמְּלִיכָה. וְאַחֲרָיו הִלְכָה. שְׁלֹא כְהִלְכָה. עָלֶיהָ הוֹמְלָכָה.

..... ס' שבת

וּבִכֵּן וַיִּי פָקַד אֶת שָׂרָה בְּאִשֶּׁר אָמַר

וַצִּאצְאֶיהָ בֶּן פָּקוֹד לְמוֹת הַיּוֹם קְדוֹשׁ:

אִם אֲשֶׁר בְּצֹדֵק נִתְיַשְׁנָה. כָּמוֹ נִתְיַאשָׁה בְּתָחַל דִּשְׁנָה. גּוֹחָה

פָּקַדָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה: דְּבָכָה הַיּוֹם אֲנִי נִדְוָנָה. הַגְּנִי

יוצר ליום א של ראש השנה

גִּבְרַת מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה. זְבוּלֵי חֶרֶבָה. מִתְמִימֵי
פְּרָכָה: וְנִתַּן לָהּ אֲרָפָא. רַחֲבָה וְאַרְכָּה. וְקִשְׁתֵּי דִרְכָּה. וְעוֹל
הָאֲרִיכָה: בְּעֵתָה בְּרָכָה. וְהֵנָּה דְרוּכָה. וְעַד עֵתָה מוֹלָכָה:
וְסוּדוֹת עֲרֻמָּה. עֶרְה וְהַחֲרִימָה. עַד יְסוּד עֲרֻמָּה: רֹאשׁ הַחֲרִימָה
וְסוּד הַחֲרִימָה. וְיִדְיָה רֻמָּה: בְּעֶרְה מְעֲרָמָה. וְעַד שְׁחַק רֹמָה.
וְתֹאפּוֹד מְלוּכָה: יִרְעוֹתֵי גִדְדָה. אֲהֲלֵי שִׁדְדָה. וְחֲרָשָׁה
וְשִׁדְדָה: קִצִּינּוֹת רִדְפָה. וּמַלְכוֹת אֲפָדָה: וְזֹאת הַקִּפְיָדָה:
יִזְמָה וּמִרְדָּה. עֲבוֹד לָזֹר חֲרָדָה. וְחִלְלָה מְלוּכָה: לְחֻצָּה בְּנֵי
מֶלֶךְ. וּפָצָה לְאִין מֶלֶךְ. מִי לִי בְדוֹק מֶלֶךְ: יִהְיֶה בָכֶם מֶלֶךְ.
זוֹלְתִי אִין מֶלֶךְ: אֲנִי וְאַפְסֵי מֶלֶךְ: מִן רֵם עַל כָּל מֶלֶךְ.
תִּגְעִילָנָה מִמֶּלֶךְ. וְלֶךְ תִּשְׁיֵב מְלוּכָה: תַּעֲרִ

סיר שבת

עֲגוּמָה בְּכָלוֹת עֲדָנָה. וְתַחֲתָם בְּצֶדֶק לְבַל הָיוּת עֲגוּנָה: זֹאת
בְּהַתְּפִשְׁרָה הוֹשִׁקְדָה. חֲלוֹת פְּנֵי צַח שְׁקָדָה. מָרָם קִרְאָה
מִיד גִּפְקָדָה: יִצְחָק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת שְׁמַחָה. כִּי גִלְמוּדָה לֹלֵא
עַת צְמַחָה. לָהּ כָּל שְׁמַעוֹ אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה: מְצֹאָה
הַשְׁקָט אַחֲרֵי בָלוֹתָהּ. נִתְחַדְּשָׁה בְּנֶשֶׁר בְּנוֹתָהּ. שִׁשׁוֹ שְׁרוֹת
לְלוֹוֹתָהּ: עֲלֹזִי וְשִׁישִׁי עֲבוּרָה נִקְרָא. פָּצוּ עֲדִיָּה רִנִּי עֲקָרָה.
צִמְקוֹ שִׁדְיָהּ וְעוֹד בָּם יִקְרָה: קִשְׁתֵּי רוּחַ אֲשֶׁר הוֹעֲקָרָה.
רִפְאָה לְקֶץ תִּשְׁעִים בְּנִתְפַקְרָה. שְׁלָחָה פֹארוֹת וְלֹא שְׁקָרָה:
חִן תִּפֶּן בְּנִצְרִים אֲשֶׁר חוֹלְלוּ בְּהַיּוֹם וְשִׁלַּשׁ עֲקָרוֹת שְׁהַפְּקָדוֹ
בְּזֶה יוֹם. תִּצְדִּיק בְּצֶדֶקְתָּם מִיַּחְלִיד אֲיוֹם:

צאצאיה בן פקוד לטוב היום קדוש:

חורק שמו מפארים עדת חבלו. ונערץ באראלי קדש הלולו.
ובהיכלו כבוד אומר כלו. קדוש:

שומרי מצותיו עוד ישובון לבצרון. גדברים יראיו בהכשר
ויתרון. ויחשב יי וישמע ויכתב בספר זכרון קדוש:
שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים

מֶלֶךְ מְמַלֵּט מִרְעָה. לְיֹדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קְדוֹשׁ:
 מֶלֶךְ זָכוֹר אַחֲזוֹ קָרֵן. לְתוֹקְעֵי לֶךְ הַיּוֹם בְּקָרֵן. נִזְרָא וְקְדוֹשׁ:
 אֲאָפִיד נִזְר אֵיִם. בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בְּיוֹם: גְּבוּרֵי כַח גְּדֻלָּה.
 יִהְיוּהוּ בְּבֵית דְּגִילָה. הוֹנֵי הִגָּה הַמְּלָה. וְתִקְוֵהוּ בַּחֲלָל וּמְלָה:
 זֹכֶר לְעַד זְכוֹת. חֲדָשׁוּהוּ זִמְרָה חִיּוֹת: טוֹב עֲזִמָּס טוֹרַח יִחְדּוּהוּ
 בְּחִדּוֹשׁ יָרַח: כּוֹבֵשׁ כָּל כְּעָסִיפ. לְבַל אַף לְהִשִּׁים: מְשַׁרְתִּי

סיר שבת

שֶׁפֶר. וְתִיטֵב לִי מְשׁוֹד פֶּר. קְדוֹשׁ:
 שְׂכַמִּי מְקוֹרְאָה עֲלֵה וְהַמְשֵׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיזָה לְנִשְׁל.
 וְהִתְתָּה כִּי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קְדוֹשׁ:
 שְׁבוּתֵינוּ מִמְּרָחַק עֲלוֹת לְהַר קְדֻשׁוֹ. וּנְפָאֲרָנוּ תָמִיד בְּדָבִיר
 מְקַדְּשׁוֹ. כִּי זָכֹר דִּבֵּר קְדֻשׁוֹ. קְדוֹשׁ:
 כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הַגְּדִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ: קְדוֹשׁ:
 אֲדָר וְחֹדֶר אֶתֵּן בְּצִבְיוֹן. שְׁוֹעַ אֲעַרְוֶה בְּגִיב וְהַגִּיזוֹן. סֶסֶל אֶקְרָא
 לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן:

בְּיוֹם הַנִּבְחָר מְשִׁמֵּי עֶרֶץ. מִיִּשְׂרָאֵל לְשִׁפּוֹט קְדֻשָּׁתוֹ
 לְהַעֲרִיץ. סֶסֶל יְיָ מֶלֶךְ הַגִּל הָאֶרֶץ:
 גְּדֻלָּתוֹ גְּדָדָה עֲזָקָם מַהֲכִיל. עֲזוּזוֹ לְסַפֵּר כַּח מִי גִבֹּל
 סֶסֶל מֶלֶךְ עַל כָּד הָאֶרֶץ אֱלֹהִים זִמְרוּ מִשְׁבִּיל:

שְׁמוֹ מִפְאָרִים עֲדַת חִבְלוֹ. וְנַעֲרֵץ בְּאֶרְצוֹ קוֹדֵשׁ הַלִּיל. וּבְחִיכְלוֹ כְבוֹד אֹמֵר
 דִּיעַ יִשְׁימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו וְיִדְעוּ כִּי גְדֻלּוֹ גְּבוּרָתוֹ. זָכֹר עֲשֵׂה
 לְנַפְלְאוֹתָיו:

הַצִּיב וְיָרָה אֶבֶן פְּנֵתוֹ. נִחְלִיאֵל עֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע בְּאֶמְתוֹ.
 זָכֹר לַעֲזֹלָם בְּרִיתוֹ:

וְרִשָּׁם בְּחוֹק דַּת הַגִּיּוֹנִי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזָכוֹר וְזָכוֹנִי:
 לְזָכוֹר בְּשִׁיכָל יְיָ:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יִשׁוּבוּן לְבַצְרוֹן. נִדְבָרִים יִרְאוּ בַּחֲשֵׁר וּיִתְרוֹן. וְיִקְשֹׁב יְיָ
 וְיִכְתֹּב בְּסֶפֶר זָכוֹר. קְדוֹשׁ.

יוצר ליום א של ראש השנה

בחיל מורא. נחכם הללו נזרא: שרפי סביב סערה. ענו
למעביר עברה: פליאים פצחו פה. צלצלו הכל צופה:
קהלות עם קדושים רוממוהו רבבות רועשים: שמע קול

סיר שבת
וּבַח קֹדֶשׁ כְּהוֹכָשֶׁר אֹז בְּעֵינָיו. רַגַל תְּמוּרָתוֹ אֵיל לְהַקְרִיב
לִפְנָיו. אַחֲרֵי נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקֶרְנָיו:

חכם חניטיו לתקוע בזה חדש. יום זה אם יקרה בשבת
קדש. וזכרון תרועה מקרא קדש:
טבעו אם בחול יבואכם. צווי לתקוע בכל גבולכם. יום
תרועה יהיו לכם:

שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים שפר. ותטיב ליי משור
פר. קדוש:

ירום צור ישעי בפי כל אפים. חשוף זרועה להושיע
ממתקוממים. מלכותה מלכות כל עולמים:
כהגלותה קעין כל שכנה להועד. קהלות ורכבות בפימו
להעד. יימלוד לעולם ועד:
לה יאתה כבוד ועוז הגוים. חלד וכל שוכניה וכל האיים.
מי לא יראה מלך הגוים:

שבטי מקוראך עלה והמשל. נטישות צרים בהתיך לנשל. והיתה ליי המלוכה
ומושל. קדוש:

מוטות צרים שפר והכחידם. זרוייה קבץ וחנם תפדם. זכור
עדתה קנית קדם:
נדיבי עמים ינוחמו בכפלים. קמיהם על פנימו גלה שולים
זכור יי לבני אדום את יום ירושלים:
סלול מסלתנו ישר לצעוד. וכן יקירך קרסול לא ימעוד.
בנמח זכור אוקרנו עוד:

שבותנו ממרחק עלות לחר קדשו. ונפארנו תמיד בדברי מקדשו. כי זכר את
דבר קדשו. קדוש:

קרית משוש היכל ואולם. מזבח ישיב וכלי שרת כלם.
יימלוד לעולם:

יוצר ליום א של ראש השנה
 שופר. תאזין ואשמך תופר: ^{חזן} תשלש שופרות בזה
 הקדש ואשליש קדשה בקדש:
 מלך זכור אחוז קרן. לתוקעי לה היום בקרן. נזרא וקדוש:
 שמים וארץ ירגנו לשמו. יערות ומחאו כף לענעימו. פי
 פקר " את עמו:

תוקף אראלים וכוכבי צפר. תהלות יתנו שכח להשפר.
 הללוהו בתקע שופר:

כל יישיב תבל ושובני ארץ. יאמרו תמיד הנדיל " לעשות בארץ. ויח " למלך
 על כל הארץ. קדוש:
 חזן וקבל ישפוט תבל בצדק ולאמים במישרים. האל קדוש:
 והוא באחד ומי ישיבנו. ונפשו אותה ויעש. נזרא וקדוש:
 אמן לפועלי צדק. ביום הנבחר מעש להפדק: גאורתו
 מאוד גדלה. דרך ענותו לפי הגדלה: הוא אדון
 העולם. ומי הקשה אליו וישלם: זוכר הולך בתום. חזן
 ועושה דין יתום: טהור מרום ונשא. יפה בעתו הפל
 עשה: בפיר לא ימאס. לנבזה בעיניו נמאס: מפואר רוכב
 ערכות. נוגה נגדו ואש להכות סועף בתרכות שנוזרת.
 עבור יתומים ואלמנות: פועל אדם ישלם צר פה ומשים
 אלם: קונה הפל ברחמים. רם ומשפיל רמים: שופט יצוריו
 בהנינה. תמים פועל אל אמונה: שופטי ארץ בתוהו.
 מפורדו יבחרו ויתמחו: עושה משפט עמו. ותהלה מקדמם
 מפני זעמו: נדיבים בדרקדוקם יחילו. באשר משפטו פועלו:
 רואה כל תעלומות. יושב בגבהי מרומות: צופה כל
 נולדות. חופש כל העתידות. קורא הדורות מראש.
 חקרי לב לתור ולדרוש: ^{חזן} זוכר ברית ראשונים קים
 שבועה לאחרונים:

הוא ישפוט תבל בצדק. ולאמים במשרים האל כריש:

רחן ומנח פאן " מלך יכו'

אֲדִירִי אֵימָה יֶאֱדִירוּ בְּקוֹל.
פְּרוֹאֵי בָרֶק יִבְרְכוּ בְּמוֹל.
גְּבוּרֵי גְבוּהַ יִגְבִּירוּ בְּקוֹל.
יִמְלֹךְ

וְהַיְהוּדִים יִדְּוּבּוּ בְקוֹל.
הַמּוֹנֵי הַמִּדָּה יִהְיוּ בְקוֹל.
וְחַיִּים וְחַיּוֹת יוֹעֲדוּ בְקוֹל.
יִמְלֹךְ

זוֹכְרֵי זְמִירוֹת יִזְמְרוּ בְּקוֹל.
חֲכָמֵי חֵידוֹת יַחֲסֶנּוּ בְּקוֹל.
מַפְסְרֵי טַפּוּחִים יִטְבְּסוּ בְּקוֹל.

יִּמְלֹךְ:
יִּמְלֹךְ:
יִּמְלֹךְ:

יוֹרְשֵׁי יִקְרָה יִישְׁרֵי בְּקוֹל.
 כַּבִּירִי כַח יִכְתִּירוּ בְּקוֹל.
 לְבוֹשֵׁי לְהַבֹּה יִלְבְּבוּ בְּקוֹל.
 יִי מִלֶּךְ:
 יִי מִלֶּךְ:
 יִי יִמְלֹךְ:

מ נְעִימֵי מֶלֶךְ יִמְלֻךְ בְּקוֹל.
 גּוֹצְצֵי נֶגֶד יִנָּצְחוּ בְּקוֹל.
 שְׂרָפִים סוֹבְבִים יִסְלָסְלוּ בְּקוֹל.
 יי מֶלֶךְ:
 יי מֶלֶךְ:
 יי יִמְלֹךְ:

עֹרְכֵי עוֹז יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל.
פְּחוּדֵי פֶלֶאף יַפְצִחוּ בְּקוֹל.
בְּבָאוֹת צֶאֱנָה יַצְרִצְרוּ בְּקוֹל.
יִמְלֹךְ יִמְלֹךְ יִמְלֹךְ

קהלות קדש יקדישו בקול.
 רבבות רבבה ירננו בקול.
 שביבי שלהבות ישננו בקול.

” מֶלֶךְ ” מֶלֶךְ ” יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

” מֶלֶךְ:

” מֶלֶךְ:

” יִמְלֹךְ:

תִּזְמְכֵי תְהִלּוֹת יִתְמִירוּ בְקוֹל.

תִּזְמְכֵי תִפְאַרְתָּהּ יִתְמִימוּ בְקוֹל.

תִּתְמִימֵי תַעֲוֹדָה יִתְנוּ בְקוֹל.

” מֶלֶךְ ” מֶלֶךְ ” יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְכֵן לָהּ הַכֵּל יִכְתִּירוּ:

לֵא ל עֲוֹנֶךָ	דִּין:	ל ל וּבֶשׂ צַדִּיקוֹת	בְּיוֹם דִּין:
ל בּוֹחֵן לִבָּבוֹת	בְּיוֹם דִּין:	ל מִוִּחַל עֲוֹנוֹת	בְּדִין:
ל גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת	בְּדִין:	ל נִזְרָא תְהִלּוֹת	בְּיוֹם דִּין:
ל דּוֹכֵר מִיִּשְׁרָיִם	בְּיוֹם דִּין:	ל סֹלֶחַ לְעַמּוּסָיו	בְּדִין:
ל הֹנֶה דַּעוֹת	בְּדִין:	ל עֹנֶה לְקוֹרְאָיו	בְּיוֹם דִּין:
ל וְתִיק וְעָשָׂה חֶסֶד	בְּיוֹם דִּין:	ל פּוֹעֵל רַחֲמָיו	בְּדִין:
ל זֹכֵר בְּרִיתוֹ	בְּדִין:	ל צוֹפֵה נִסְתָּרוֹת	בְּיוֹם דִּין:
ל חוֹמֵל מַעֲשָׂיו	בְּיוֹם דִּין:	ל קוֹנֶה עֲבָדָיו	בְּדִין:
ל מַהֲרֵי חוֹסִיו	בְּדִין:	ל רַחֵם עִמּוֹ	בְּיוֹם דִּין:
ל יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת	בְּיוֹם דִּין:	ל שׁוֹמֵר אֲוֵהָבָיו	בְּדִין:
ל כּוֹבֵשׁ כְּעָסוֹ	בְּדִין:	ל תּוֹמֵךְ תִּתְמִימוֹ	בְּיוֹם דִּין:

סוגרין הארון

וּבְכֵן לָהּ תַעֲלֶה קִדְשָׁהּ. בִּי אֲתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: מֶלֶךְ
בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ. עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ. יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ
כָּל הָאָרֶץ: כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל וַיִּשְׁוֹכְנֵי אָרֶץ. מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד
קִצֵּה הָאָרֶץ. בִּי הוּא בּוֹרֵא קְצוֹת כָּל הָאָרֶץ. עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט
וַיִּצְדָּקָה בָּאָרֶץ. בְּקוֹמוֹ לְמִשְׁפָּט יִשְׁקִיט הָאָרֶץ. לְהוֹשִׁיעַ כָּל
עַנְיֵי אָרֶץ. לַעֲשׂוֹת בְּתוֹהוֹ שׁוֹפְטֵי הָאָרֶץ. לְאַחֲזוֹ בְּכִנְפוֹת
הָאָרֶץ. לְנַעַר כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. וְקוֹל יִשְׁמִיעוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וּבְמַלְכוֹ עַל כָּל הָאָרֶץ. יִרְעוּ
תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. וְאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מַפְעֵל לָאָרֶץ. וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ. וְאֵז יִפְצְחוּ רִנָּן
בְּעֶרְץ. בְּבוֹרוֹ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ. ” מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ. וּבְכֵן

יוצר ליום א של ראש השנה

יִשְׁלַשׁ שׁוֹפְרוֹת עֶרֶן. וַיִּפְחִיד חֹרֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַיִּהְפֹּךְ כִּסֵּא
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ בְּאָרֶץ. מִה
אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וַיִּכְוֶנֶן מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. וַיַּעֲזֹר
כָּל יֹשְׁנֵי אָרֶץ. וַיַּעֲלוּ זְמִירוֹת מִכִּנֹּף הָאָרֶץ. שִׁירוּ לִי כָל
הָאָרֶץ: אָרֶץ וְדַרְיָה יֵצְפוּ לְדִין. וַיַּחֲתוּ וַיַּחֲדִדוּ מֵאִימַת הַדִּין.
כִּי גָדוֹל יוֹם הַדִּין. וְמִי יִכְלֶנּוּ לְהַצְטַדֵּק בְּדִין וְכָל יוֹשְׁבֵי עַל
מִדִּין. וְכָל יוֹדְעֵי דַת דִּין. וְכָל שֹׁנְעֵשָׂה בּוֹ דִין. אוֹלֵי יַחֲנֹן
בְּשַׁעַת הַדִּין. כִּי אֵין רַחֲמִים בְּדִין: וְלֹא יֵשֵׁא פָנִים בְּדִין. וְהוּא
עַד וּבַעַל דִּין. לְדַעַת בְּאָרֶץ מַעֲשָׂהוּ בְּדִין. וּבִיד כָּד אָדָם
יַחֲתוֹם דִּין. וּלְפִי מִשְׁטְרוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ דִין. וּכְפָעֵלוֹ יַפְעֵל לוֹ
דִין. וּמַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ אוֹתוֹ בְּדִין. וְאֵבֶן מִקִּיר תִּזְעַק בְּדִין.
וּכְפִים מַעֲץ יַעֲנֶנָּה בְּדִין הַכֹּל בְּאֵמֶת וְהַכֹּל בְּדִין. בְּמִדַּת
רַחֲמִים וּבְמִדַּת הַדִּין וְהַיּוֹם הַזֶּה הוֹכֵן עַמִּים בּוֹ לְדִין. לַעֲשׂוֹת
אוֹת לַיּוֹם הַדִּין וְכָל נִפְשׁוֹת בּוֹ דִין: וְהוּא עֹשֵׂה חֶק וּזְכָרוֹן
לַיּוֹם רֵאשִׁוֹן וּלְיוֹם אַחֲרוֹן. לְהַזְכִּיר בּוֹ יֹשְׁנֵי הַכְּרוֹן. בְּצִלָּם
לְהַחֲבֹאוֹת חֲבֻצֹת הַשָּׁרוֹן: בָּהֶם לְהַצְדִּיק שָׂכִים לְבִצְרוֹן.
תּוֹקְעֵי בְּשׁוֹפָר וְקוֹרְאֵי בְּגָרוֹן. לְמַצּוֹא בְּצִדְקָם מַעֲשֵׂה
כְּשָׁרוֹן. בָּם לְהַנְצִיל מֵאֵף וְחֵרוֹן: וּכְשֹׁמֵר אֵב דֶּרֶךְ מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה. יַעֲשֶׂה לְגִינּוֹ בְּמִשְׁפָּט חֶסֶד וּצְדָקָה. וּכְיוֹנֵת אֱלֹהִים
זֶרַע לְצְדָקָה. יִקְצְרוּ גִינּוֹ אֵמֶת וּצְדָקָה. וּכְנֶתֶן לָתֶם בְּאֵמֶת
צְדָקָה. יִנְתֵּן דְּגִינּוֹ אֵמֶת וּצְדָקָה. וּכְסִי כְבוֹד מִתּוֹקֵן
בְּצְדָקָה. לְפָנָיו יַעֲמֹד מִלִּין וַיִּלְמַד צְדָקָה. וּכְעֻלּוֹת שׁוֹפָר
מִכֵּלִי צְדָקָה. יַחֲנֶנּוּ וַיַּפְגִּיעוּ אֲבוֹת הַצְדָקָה. וַיֹּאמְרוּ לְפָנֵי
אוֹהֵב צְדָקָה. חֲלִילָה לָהּ מְדַבֵּר בְּצְדָקָה. מַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
כֹּלֹא צְדָקָה. וּבִמְקוֹם מִשְׁפָּט אֵין צְדָקָה. וּבֵאֵין מִשְׁפָּט יֵשׁ
צְדָקָה. וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט תַּעֲשֶׂה צְדָקָה. לְשִׁפּוֹט תִּבֵּל בְּמַעֲשֵׂה
הַצְדָקָה. וּמִכּוֹן כִּסֵּאָהּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. וּבַחֲפֹשֶׁךְ מַעֲשִׂים
כִּלִּי צְדָקָה. הַזְכִּיר לְטוֹב מַעַשׁ בְּצְדָקָה. וּבְמִתְנַת חֲנָם תַּעֲשֶׂה

יוצר ליום א של ראש השנה יב

צדקה. לפתוח למו אוצרות הצדקה: ואם יצאה גזירה
רחוקה. לחבל יושבי ארץ. בבוקה ומבוקה ומבלקה
הסתכל בתבנית אשר בפסא חקוקה. ובתכר אשר
תחתיו פקוקה. ונפשות צורים בתוכה נקוקה. ובעטרה
אשר בראשה וקוקה. ובשם ישראל בכנוי מחזקה. ובדמות
שכטים מעזקה. ובין כתפיו שכן בחזקה. ובם אשעננה
ובם אתחזקה: כי בשבתו בפסא לשפטי. יעמדו כלם
לפני שופטי. להדמים בשופר בעל משפטי להלין בערי
ולזכות ישפטי. ובמשפטי הגוים בלי לשפטי. כי לאור
יוצא משפטי ונוגה כאור תהיה בהשפטי: ראשו כתם פז
לצדקי: לבושה כתלג חור לנקי. ושער רישה בעמר נקי.
בנקה לא ינקה לנקי. באמר ימלט אי נקי. והוא רזיב
בערכות מבהיקי. ויושב בחדרי תימן בבקי. בגבול בנימין
בצלצח לנקי: ורגלי החיות אשר במישור ערבות. ועד
למעלה למעלה רבות. וסלסול לברוך במקומו מרבות.
ופורדות ומשיקות סליחה להרבות. להצדיק במשפט
אלפי רבבות. במראה בזק רצות ושבות. ומראות תמונת
דמיון מתחבאות. ומטיפות כנפת רשפים שלהבות להעשות
נהר דינור אש להבות: ועל ראשיהם נטוי במורא. דמות
רקיע בקרח הנורא. ושמי מעונה מקום מה נורא. ושם
אתו שרא נהורא: וממעל לרקיע כאבן יקרה. במראה
אבן ספיר כס תבארה. ובו יושב עושה אורה. חוצב מפיו
תלמוד תורה. ומשם שומע שועת עתירה. ומימינו אש
דת בתורה: ושם בימין יש חלונות. בצד ראשי הכרובים
במעונות. כי דרך אותן החלונות. יאזין תפלות ויקשיב
תחנונות. פעמים פתוחות ופעמים צפונות. בכל עתים הם
להתענות. בעת רצון להפתח ולהענות וקשיחפוז רהום
לשעות ולענות. גזור ויפתחו אותן החלונות: ויצאו כם

יוצר ליום א של ראש השנה

אֶלֶף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת הַמִּלִּיצִים יִשָּׁר מִשְׁפָּט לְנֶאֱדָוֹת. וּקְבִלּוּ
תְּפִלוֹת מַלְכוּת בָּאוֹת. וַיִּתְּנוּם בְּרֹאשׁ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת.
בְּכֶתֶר וְגִזֹּר בְּרֹאשׁוֹ לְהִרְאוֹת. עֲשׂוֹת בָּמוֹ לְטוֹבָה אוֹת. בְּיוֹם
תְּרוּעָה מוֹפֵת לְהִרְאוֹת. וְאִזְּ אֱלִים יִשְׁלְשׁוּ קִדְשׁוֹת. שְׁתֵּים
לְעַם קָדוֹשׁ מִתְּפָרְשׁוֹת. וְאַחַת בְּרֹאשׁ קָדוֹשׁ מִקְדִּישׁוֹת.
וְקָדוֹשׁ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת. וּמִיָּדוֹ נָתַן שְׁתֵּי קִדְשׁוֹת וְיוֹקֵדֶשׁ
בְּאַחַת מִשְׁלֵשׁ קִדְשׁוֹת. וַיַּעֲרֹב לוֹ מִלְּמַטָּה שְׁלֹשׁ תְּקִיעוֹת.
כְּמוֹ מִלְּמַעְלָה שְׁלֹשׁ קִדְשׁוֹת:

כ"ס וּנְקֻדִּישׁךְ וְנַעֲרִיצֶךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפִי קוֹדֵשׁ הַמִּשְׁלֵשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה)
בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. אִזְּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל
אֲדִיר וְחֹזֶק מְשִׁמְעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתָּם
(מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים) בָּרוּךְ יֵאֱמְרוּ:

וְחַיּוֹת בּוֹעֵרוֹת מְרֹאִיָּהוּן כִּנְחָלִי אִשׁ: בּוֹחַל סוֹכְלוֹת כֶּסֶּ. אִשׁ אוֹכֵלָה אִשׁ: נִסְתַּמּוֹת
נְוִיּוֹתֶיהֶן. כְּרֹשְׁפִי לַחֲבֵרֶת אִשׁ: נֶאֱמַר הַדְּכוּר מִשְׁמֹעַ הִנָּתַן כֹּאשׁ:
יִסְבְּלוּ סָבֵל. נְזוּלִים עַל רִשְׁיָהֶם אִשׁ: יַעֲזוּר לוֹ לָלֵז. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאִשׁ: מִשְׁלָחִים
יַד שְׂרָפִים. תַּחַת כְּנָפֵי אִשׁ: מִשְׁלָכֶם בְּכִנְפֵיהֶם. נַחֲלִי לַחֲבוּת אִשׁ: נִפְזוֹת לְמִקְוֶה
רִשְׁעִים לַחֲכֻנֵּם בֹּאשׁ: נֶאֱלָחִים כֶּסֶּ כְּדוֹנֵג מִפְּנֵי הָאִשׁ: בֵּית לַחֲשִׁמְלָה. מְרֹאִיָּה
כְּמֹרֵאִית אִשׁ: בְּנוֹנָה סָבִיב. כְּקֶשֶׁת בַּעֲנַן אִשׁ: רִצּוֹא וְשׁוֹב הַחַיּוֹת. דְּאוֹת בֹּאנְפִי
אִשׁ: רוּחַשׁוֹת בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ. כְּלַחֲקִי קוֹדֵי אִשׁ: שְׁעִינּוֹת כְּמֹאמְצִי רֶם. שְׂכִינָתוֹ
בֹּאשׁ: שִׁיאֲנוֹת כֹּאֲרִי קוֹל בִּלְהֵג אִשׁ: מוֹאחֵר כְּתֵר כְּפִלֵּל. בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ:
מִשְׁבִּיעוֹ שֶׁ-רָף. לוֹחֵט שְׂבִיב אִשׁ: וּמִזְדַּעְזְעִים חִילֵי מְרוֹם. מִשְׁלַחְבוֹ אִשׁ: וּמִרַעַשׁ
מִתְנַלְנָלִים. נִלְגְּלִי כֶּסֶּ אִשׁ: אֶפֶס רִקִּיעִים אַחֲזוֹתָם. חֲדַרְתָּ אִשׁ: אִזְּ יִשְׁלְשׁוּ בְּקִדְשׁ.
לְנִשְׁפָּט בֹּאשׁ: לְשִׁמְאֵל וְלִמִּין. שְׁנֵי שְׂרָפֵי אִשׁ: לוֹאִסִּים הֲרַגְלִי. מִלְּחֻזְכִּיר עֲנַל אִשׁ:
מִרֶם. נַעֲקֹד עָלֶי עֲצִים וְאִשׁ: מִצִּיּוֹק נִנְצֵל מִמְּדוּרַת עֲצִים וְאִשׁ: נֶאֱמַר אִם חֲסִמָּה
נִמְשַׁכָּה. וּבַעֲרָה כֹּאשׁ. נַחֲמוּךְ יִנּוּלוֹ בְּשִׁבְתֶּךָ עַל כֶּסֶּ אִשׁ: וְחִכְסֵּא יִפְגִּיעַ
לְרוֹכֵב בְּמִרְכַּבֶּת אִשׁ: וְיוֹשֵׁר יִלְצוּ בַּעֲדֵינוּ חַיּוֹת אִשׁ:

חזן אִזְּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשִׁמְעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתָּם בָּרוּךְ יֵאֱמְרוּ: קֶסֶל בָּרוּךְ כְּבוֹד
יי מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמָהּ מִלְּבָנוֹ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲבִים
אֲנַחְנוּ לָהּ מְתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
תִּשְׁכּוֹן תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ. לְדוֹר וָדוֹר
וּלְנִצָּחַ נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מַלְכוּתָהּ בְּדָבָר הָאֲמוּר
בְּשִׁירֵי עֹזָה. עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ צְדָקָה:

יוצר ליום א של ראש השנה י

אחד קדוש אש אוכלה אש: בוערות טיענות כסאך מראיהן כנחלי אש: נאותך במחנה רעש. ואחר הרעש אש: דונמת שכנך כעין חשמל מתוך האש: הלא בהראותך נחת זרועך באש. ויחתו וימסו משנאיך. כדונג מפני האש: ועו מיום תקע. חרדי דברך באש: חלים ורועדים מדינך. נשפט באש: טעמם יכון בקטורת. נתון על האש: יחשב מיעוט חלבם ודמם כניחוח מן האש: כשר מעש איתך. מצל מאש: ליום צרה יועמד. לבאי במים ובאש: מערכת ערך. ובידו מאכלת ואש: ננינו בו ינוצלו. ממרורות עצים ואש: סעו אחרך כמדבר. בנחית עמוד אש: עזה אחבתם תזכור. רשפיה רשפי אש: פלאיך ידע תשבי. יחדך בענית אש: צועקך גם היום תענה. הוני דת אש: קנא לעירך. אשר היתה לשריפת אש: רצף שכנך בתיבת. לכבוד סביבה חומת אש: שעה שועת עמך בית יעקב אש: תשכלל היכל קדשך מהרה. ואל תתיאש: תמימך ימליכוך במלאכי רוח משרתי אש:

חזן מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשבון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור בשירי עזה על ידי דוד משיח צדקך:

קו"ח ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחה אלהינו כפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלה גדול וקדוש אתה:

סיר דען חזן ובכך תן פחדך רצה מודים אבקען זייטע ח.

יוען ראש השנה אן שבת סעללס זאנש מאן ניכט אבינו מלכנו:

פיתחין הארון

: אבינו מלכנו חטאנו לפניך
: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
: אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
: אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
: אבינו מלכנו בפסל מעלינו כל גזירות קשות
: אבינו מלכנו בפסל מחשבות שונאינו
: אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו
: אבינו מלכנו כלה כל צר ומשטין מעלינו

שחרית ליום א של ראש השנה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטִינֵנוּ וּמִקְטָרֵינֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כֹּלָה דָּבָר וְחָרֵב וְרָעָב וְשָׂבִי וּמִשְׁהוּת וְעוֹן
וּפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְנַע מִגִּפָּה מִנִּחְלָתְךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סֵלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָחָה וְחָעֵבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל יִשְׁרָאֵל חֹבֹתֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לִפְנֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ * (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר הַיּוֹם טוֹבִים

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְשׁוּעָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִכְלָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר זְכוּת

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ (חֲתִמְנוּ) בְּסֵפֶר סִיחָה וּבְחִילָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֵב

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרֵן מִשִּׁיחָךְ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא אִסְמֵנוּ שְׁבַע

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ גָּאֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלִּפְנֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכוֹר כִּי עָבֵר אֲנֵחֵנוּ

(*) א"י בעילה ואנט כאן שפאטט כתבנו איבעראלל התמנו

יד שחרית ליום א של ראש השנה
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ תָּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רַצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲמוּד עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וּמִפְּנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמִּים עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
 שְׁנַקְרָא עֲלֵינוּ

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַנּוּנוּ וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ קִדִּישׁ שְׁלָם:

אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנֵי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
 כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: "מֶלֶךְ" "מֶלֶךְ" "מֶלֶךְ"
 "יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד: "עוֹז לְעַמּוֹ: "תֵּן "יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם:

אב הַרַחֲמִים הַמִּיבָרֵךְ בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם: כִּי כָךְ לִבְךָ בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל דָּם וְנִשְׂא אֲדוֹן
 עוֹלָמִים:

כִּיִּים אוֹיְבֵהֶעֱבֹעַן דַּעַר תּוֹרָה:

וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קִיָּמָה "וַיִּפְּצוּ אֲיִבֶיךָ וַיִּנָּסוּ
 מִשְׁנֵאִידָּךְ מִפְּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדִבֶּר "מִירוּשָׁלָּם:
 בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

"אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְיֵאֱמַת: נֹצֵר חֶסֶד
 לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה: ג"פ

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפֵּק רַצוֹנֵנוּ וְתֵן

שחרית ליום א של ראש השנה

שאלתנו ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי
 ביתנו מחילה בחסר מחילה ברחמים וטהרנו מחטאנו
 מעוננו ומפשענו וזכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקודת
 ישועה ורחמים וזכרנו לחיים ארוכים לחיים טובים
 ולשלום ופרנסה וכלכלה ולחם ולבשר ולבגד ולבגד
 ועשר וכבוד ואריכות ימים להגות בתורתך ולקיים מצותך
 ושכל ובינה להבין ולהשפיל עמקי סודותך ושלח רפואה
 לכל מכאובינו ותברך כל מעשה ידינו וגזור עלינו גזירות
 טובות ישועות ונחמות ובטל מעלינו כל גזירות קשורות
 ורעות ותן בלב מלכות ויועציו ושדיו עלינו לטובה אמן
 וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
 צורי וגואלי:

ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך עגני
 באמת ישעך: ב"פ

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בתוך ואתוך. יהא רעיתך עם
 עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית
 מקדשך ולאמטווי לגמל משוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין
 יהא רעוא קדמך דתוריק לן חיינ במכותא ולהוא אנא פקידא
 בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנמר יתי וית כל די לי ודי לעמך
 ישראל אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא שלים על
 כלא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא
 עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמה דיקר אוריתא
 בכל עדן ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא
 אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשומ ואוריתא קשומ
 וגביאזיה קשומ ומסנא למעבר טבון וקשומ ביה אנא רחין
 ולשמה קדישא יקירא אנא אימר תשבחן יהא רעוא קדמך
 דתפתח לבאי באוריתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל
 עמך ישראל לטב ולחיינ ולשלם: אמן

ס"ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

ס"ק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אָדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

ס"ז גָּדְלוֹ ליי אֱתֵי וְנוֹרָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודר כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש. רוממו יי אלהינו והשתחויו להרום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שפרא העולם הזה והעולם הבא: בראיו ובכרצון יראיו ובכרצון כל בית ישראל: צור העולם ארון כל הבריות אלוה כל הנפשות: היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו על פסא הכבוד ובבן יתקדש שמה בנו יי אלהינו לעיני כל חי: ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב: שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלוז לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל גוהו בכתוב כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית אתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחזן אותנו לפלישת עולמים וימלא משאלותנו במדה טובה ישועה ורחמים:

זכריה ס"ז על הצימא מניח חס"ת על הסלחן ופותח ולומר.

ויעזור ויגון וישוע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גרך לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב: יעמוד פכ"פ הכהן ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי: פסודי יי ישרים

שחרית ליום א של ראש השנה

מִשְׁמַחֲלֵב מִצֻּת יי בָּרַךְ מְאִירַת עֵינַיִם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תָּמִיד בְּרָכּוֹ אֲמַרְתָּ יי צְרֻפָּה מִנּוּ הָאֵל לְכָל
הַחֹסִים בּוֹ.

קִסל וְאַתֶּם הַדְּבָרִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּרַכְּכֶם הַיּוֹם:

הַעֲוֵלָה לַתּוֹרָה יִצְחָק: בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

וּסְקֵל עֹנִים בָּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְחוּר סַמְנֵךְ

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

וְחוּר סַמְנֵךְ מִצְדֵּק:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

וּקוּרִין לְקִים רַחֲמוֹת מוֹשֶׁה נֶצְרִי בְּחוֹל וּשְׂעָפָה כְּשֶׁנָּח וּלְמַעֲרִיב כִּסִּים שְׁנִיִּים:

וַיְהוֹה פָּקַד אֶת שְׂרָה כְּאִשֶּׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשֵׁרָה כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד
שְׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לֹקְנִיז לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אֲבִירָהָם
אֶת שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלֵד לוֹ אֲשֶׁר יֵלְדָה לוֹ שְׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל אֲבִירָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ
בֶּן שְׁמֹנֶת יָמִים כְּאִשֶּׁר צִוְּהָ אֲתוֹ אֱלֹהִים: (לִי) וַאֲבִירָהָם בֶּן מֵאָה שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שְׂרָה צַחֵק עֲשֵׂה לִי אֱלֹהִים כָּל הַשָּׁמַע יִצְחָק לִי: וַתֹּאמֶר
מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שְׂרָה כִּי יֵלְדָתִי בֶּן לֹקְנִיז: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ
אֲבִירָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת יִצְחָק: (כְּשֶׁנָּח ג') וַתֵּרָא שְׂרָה אֶת בֶּן הָגֵר
הַמְצִרִית אֲשֶׁר יֵלְדָה לְאַבְרָהָם מִצַּחֵק וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרִשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֵת
בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק: וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי
אֲבִירָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אֲבִירָהָם אַל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנֶּעֱרָ זֶעַל
אִמְתְּךָ כָּל אֲשֶׁר חָאֵמַר אֵלֶיךָ שְׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִיצַחֵק יִקְרָא לָךְ זֶרַע: (שְׁנִיִּים)
(כְּשֶׁנָּח רִצְעִי) וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה לָנוּ אֲשִׁיבֵנוּ כִּי זֶרַע הוּא: וַיִּשְׁכֵּם אֲבִירָהָם בְּבֹקֶר
וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֶמֶת מִיָּם וַיִּתֵּן אֶל הָגֵר שֵׁם עַל שְׁכֻמָּה וְאֵת הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַח וַתֵּלֶךְ
תַּתֵּעַ בְּמִדְבַר בָּאָר שֶׁבַע: וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֶמֶת וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד
הַשִּׁיחִים: וַתֵּלֶךְ וַתִּשָּׁב לָהּ מִגֵּר הַרְחָק כְּמִשְׁחָיו קִשְׁתָּה כִּי אָמְרָה אֶל אֲרָאָה בֶּן ח
הַיֶּלֶד וַתִּשָּׁב מִגֵּר וַתִּשָּׂא אֶת קִלָּהּ וַתִּבְךְ: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנֶּעֱרָ וַיִּקְרָא
מִלֵּאךְ אֱלֹהִים אֶל הָגֵר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה לָּךְ הָגֵר אֵל תִּרְאִי כִּי שָׁמַע
אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנֶּעֱרָ בְּאִשֶּׁר הוּא שֵׁם: (כְּשֶׁנָּח חֲמִישִׁי) קוּמִי שְׂאִי אֶת הַנֶּעֱרָ וְהַחֲזִיקִי אוֹ
יָדָךְ בּוֹ כִּי לָנוּ גְדוֹל אֲשִׁימֵנוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בָּאָר מִיָּם וַתֵּלֶךְ

תמלא את החמת מים ותשק את הנער: ויהי אלהם את הנער ויגדל וישב במדבר
 ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אישה מארץ מצרים: (וביעו)
 (נכנסה שנה) ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופ כל שר צבאו אל אברהם לאמר
 אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
 לי ולגני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר נרתח
 בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים
 אשר נזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם
 אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
 לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: (המיטו) (נכנסה שנה) ויצב אברהם את שבע
 כבשית הצאן לכדון ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
 אשר הצבת לכדנה: ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי כעבור תהיה לי
 לעדה כי חפיתי את הבאר הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם
 נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו
 אל ארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם:
 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

לנעשיר בפשט פתח דק"ה שניה:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
 יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
 איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר שני עשרונים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 שעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה וגם סביבה כמשפטם לריח ניחח אישה ליהוה:

ביום אויפהיען דאז ספר תורה ואנש כאן דיעים.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל עד פי יי
 ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה
 בשמאלה עושר וכבוד: יי חפץ למען צדקו וגדיל תורה
 ויאדיר:

ברכות קודם ההפטרה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
 טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
 ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשה עבדו ובאשראל עמו
 ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום א של ראש השנה

הפטרה יום א' ט"ז כסלו א' סיון ב'

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמְתִּים צוּפִים מִחַר אֲפָרַיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה
בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶּן־תָּחוּ בֶּן־צִוִּי אֲפָרְתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי
נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִינָה וַיְהִי לַפְּנִינָה יָלָדִים
וּלְחַנָּה אֶין יָלָדִים: וְעַלָּה הָאִישׁ הָהוּא מַעִירוֹ מִיָּמִים
יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבֵּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה וְשֵׁם שְׁנֵי
בָנֶי־עָלֵי חַפְנִי וּפְנִינָם כְּהִנָּים לַיהוָה: וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה
וְנָתַן לַפְּנִינָה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מְנוֹת: וּלְחַנָּה יָתָן
מְנָה אַחַת אַפִּים כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיְהוּדָה סָגֵר רַחֲמָה:
וּכְעִסְתָּה צָרָתָה גַם־כַּעַס בַּעֲבוּר הָרַעְמָה כִּי־סָגֵר יְהוָה בְּעַד
רַחֲמָה: וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָה בְּבֵית יְהוָה כֵּן
תִּכְעֲסֶנָּה וּתִכְבֶּה וְלֹא תֹאכַל: וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשְׁשָׁה
חַנָּה לָמָּה תִכְבִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ הַלּוֹא
אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מִעֲשֻׁרָה בָּנִים: וּתְקֹם חַנָּה אַחֲרַי אֲכַלָּה
בְּשִׁלָּה וְאַחֲרַי שָׁתָה וְעָלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־מוֹזוֹת
הַיֵּכָל יְהוָה: וְהָיָא מֵרַת נַפְשׁוֹ וְתַתְּפִלָּל עַל־יְהוָה וּבִכָּה תִכְבֶּה:
וּתְדַר נֶדֶר וּתֹאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאָה תִּרְאֶה אֲבָעִנִי
אֲמַתְךָ וְיִכְרַתְנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמַתְךָ וְנִתְּתָה לְאֲמַתְךָ זֶרַע
אֲנָשִׁים וְנִתְּתִיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה־עָלַי
רֹאשׁוֹ: וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שְׁמֹר
אֶת־פִּיהָ: וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לֶבָה רַק שְׁפָתֶיהָ נִעֲזוֹת
וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלָי לְשִׁכְרָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי
עַד־מָתִי תִשְׁתַּכְּרֵן הַסִּירִי אֶרְתִּינֶךָ מִעֲלֶיךָ וּתַעֲזֵן חֲנֻדָּה
וּתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי אִשְׁשָׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲנֹכִי וַיֵּין וַיִּשְׁכַּר לֹא
שָׁתִיתִי וַאֲשַׁפֵּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: אֵל תִּתֵּן אֶת־אֲמַתְךָ
לִפְנֵי בַת־בְּלִיעַל כִּי מָרַב שִׂיחִי וּכְעָסִי וּבִרְתִּי עַד הַנֶּה: וַיַּעַן
עָלִי וַיֹּאמֶר לָכִי לְשָׁלוֹם וְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל יָתָן אֶת־שְׂאֵלְתָהּ אֲשֶׁר
שְׂאֵלָתָ מֵעַמּוֹ: וּתֹאמַר תִּמְצָא שְׂפָחָתָהּ הֵן בַּעֲנִינֶךָ וּתְלַךְ

הפטרה ליום א של ראש השנה

האִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וּתְאָכַל וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ לָהּ עוֹד׃ וַיִּשְׁכְּמוּ
בִּבְקָר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְאוּ אֶל־בֵּיתָם הִרְמִיתָהּ
וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חֲנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ יְהוָה׃ וַיְהִי לִתְקִפֹּת
הַיָּמִים וַתֵּהָר חֲנָה וַתֵּלֶד בֶּן׃ וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי
מִיהוָה שְׁאֵלְתִּיו׃ וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וּכְל־בֵּיתוֹ לִזְכֹּת לַיהוָה
אֶת־זִבְחֵי הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ׃ וְחֲנָה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָהּ
לְאִשְׁתּוֹ עַד־יִגְמַל הַנֶּעַר וַתִּבְיָאֲתוּ וַנִּרְאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב
שָׁם עַד־עוֹלָם׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשְׁתּוֹ עָשִׂי חֲטוּב בְּעֵינֶיךָ
שְׁבִי עַד־גְּמֻלְךָ אֲתוּ אִךְ יָקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה
וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־גְּמֻלָּהּ אֲתוּ׃ וַתַּעַל־הוּ עִמָּה כַּאֲשֶׁר
גְּמָלְתָּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאַיִפָּה אַחַת קָמָה וְנָכַל יוֹן וַתִּבְיָאֲתוּ
בֵּית־יְהוָה שְׁלוֹ וַתִּנְעַר נָעַר׃ וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־הַפֶּה וַיִּבְאוּ אֶת־
הַנֶּעַר אֶל־עָלֶי׃ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי הִי נַפְשָׁךְ אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה
הַנִּצְבֹּת עִמָּכָה בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה׃ אֶל־הַנֶּעַר הָיָה
הַתְּפַלֵּלְתִּי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלְתִּי אֲשֶׁר שְׁאֵלְתִּי מֵעַמּוֹ׃
וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֵלְתִּיהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא
שְׂאוֹל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה׃ וַתִּתְּפַלֵּל חֲנָה וַתֹּאמֶר
עָלִין לִבִּי בַיהוָה רַחֵם קִרְנִי בַיהוָה רַחֵם פִּי עַל־אֹיְבֵי כִי
שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתָךְ׃ אֵין־קְרוֹשׁ בַּיהוָה כִּי־אֵין כְּלָתָךְ וְאֵין עוֹר
כְּאַלְהֵינוּ׃ אֶל־תִּרְבּוּ תִדְּבָרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֵתָק מִפִּיכֶם
כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּבְנוּ עֲלִילוֹת׃ קִשְׁת גְּבָרִים חֲתִים
וְנִכְשָׁלִים אֲזוּר־חֵיל׃ שִׁבְעִים בָּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ וְרַעְבִּים חָדְלוּ
עַד־עֲקָרָה יִלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלָלָה׃ יְהוָה מִמִּית
וּמַחִיָּה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל׃ יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל
אֶף־מְרוֹמָם׃ מָקִים מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן לְחֹשֶׁיב
עַם־נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יַחֲלֶם כִּי לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת
עֲלֵיהֶם תִּבָּל׃ רִגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר וְרָשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי־
לֹא כָכָה יִגְבֹּר־אִישׁ׃ יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׁמַיִם יִרְעֶם

הפטרה ליום א של ראש השנה

הַיְּהוָה יִדְרֶנּוּ אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ וַיְרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

ברכות אחר ההפטרה.

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק
בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֵמָן הָאוֹמֵר וַעֲשֵׂה הַמַּדְבָּר
וּמִקְנִים שֶׁכָּל דְּבָרָיו אִמְתָּ וְצָדִיק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: כְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנָּאֵמָן
בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֵת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: כְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶיךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לָבְנוּ עַל כִּסְאוֹ לֹא
יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת-כְּבוֹדוֹ. כִּי כֵשֶׁם קָדְּךָ
נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: כְּרוּךְ אַתָּה יי מְגִן דָּוִד:

לראש השנה:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (לשנת ועל יום השבת
הזוה) וְעַל יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לשנת
לקדושה ולמנוחה) דְּכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת: עַל הַכָּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד וְדְבָרֶיךָ אִמְתָּ וְקִים לְעֵד: כְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
עַל כָּל הָאֶרֶץ מְקֻדָּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן: ַ

ליום הכפורים:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (לשנת ועל יום השבת
הזוה) וְעַל יוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
(לקדושה ולמנוחה) לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וּלְמַחֲל בּוֹ
אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת: עַל הַכָּל יי אֱלֹהֵינוּ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל
חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְדְבָרֶיךָ אִמְתָּ וְקִים לְעֵד: כְּרוּךְ אַתָּה

שחרית ליום א של ראש השנה
 י' מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל
 ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ
 מקדש (השבת ו) ישראל ליום הכפורים:

לשבת

יקום פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני
 רוחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא:
 ורעא חיא וקיימא ורעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי
 אוריתא: למרנן ורננן חבורתא קדישתא די בארעא דישרא
 ודי בבבל לרישי בלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא
 ולדיני רבבא: לכל תלמידהון ולכל תלמידי תלמידהון
 ולכל מן דעסקין באוריתא: מלכא דעלמא יברך יתהון
 יפיש חיהון ויסגא יומיהון ויתן ארפא לשניהון ויתפרקון
 וישתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין ביטין: מרן די בשמיא
 יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני
 רוחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא:
 ורעא חיא וקיימא ורעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי
 אוריתא: לכל קהלא קדישא הדין: רבבבא עם ועיריא
 ספלא וגשיא מלכא דעלמא יברך יתכון יפיש חיהון
 ויסגי יומיהון ויתן ארפא לשניהון ויתפרקון וישתזבון מן
 כל עקא ומן כל מרעין ביטין מרן די בשמיא יהא בסעדהון
 כל זמן ועדן ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב: הוא יברך את
 כל תקהל הקדש הזה. עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם
 ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיוחדים בתי
 כנסיות לתפלה ומי שבאים בתוכם להתפלל ומי שנותנים
 נד למאור ויין לקדוש ולהבדלה. ופת לאורחים וצדקה
 לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש

שחרית ליום א של ראש השנה

ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל
גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

תפלה בעד שלום המלך ומלכותו.

הנחנן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו
מלכות כל עולמים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה. הנחנן
בים דרך ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור
וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו (פלוגי) ירום הודו.
מלך מלכי המלכים ברחמי יחיהו וישמרהו ומפל צרה
וגון וגזק יצילהו וידבר עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו
לפניו ובכל אשר יפנה יצליח מלך מלכי המלכים ברחמי
יתן בלבם ובכלב כל יועציו וצרי רחמנות לעשות טובה
עמנו ועם כל ישראל. בימי ובמינו תושע יהודה וישראל
ישכון לבטח ובא לציון גואל וכן יהי רצון. ונאמר אמן:

סדר תקיעת שופר

פאר שופר בלאזן זאנט מאן זיעבענמאל דיעזען מזמור:

מו למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הריעו
לאלהים בקול רנה: כי יעליון נזרא מלך גדול על כל
הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו
את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים
בתרועה יי בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו
זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים
על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו
עם אלהי אברהם כי לאלהים מגי ארץ מאד נעלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו לשמוע קול שופר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה:

יוצר ליום א של ראש השנה

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה: שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתקיעת קשר"ק שאנחנו תוקעים היום תעשה ממנו עטרה על יד הממונה שרשייה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אות לטובה וימלא עלינו רחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה.

תקיעה. שברים. תקיעה: שב.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות תשית שאנחנו תוקעים היום תהא מרוקמת על התרועה על יד הממונה שרשייה אל כשם שקבלת על יד אלהי זכור לטוב וישוע שר הפנים ושר מטט"רון ותמלא עלינו ברחמים: ברוך אתה בעל הרחמים:

תקיעה. תרועה. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה.

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים היוצאים מן השופר. ומן התקיעה. ומן השברים ומן התרועה ומן קשר"ק ומן קשר"ק ומן קר"ק לפני כסא כבודך. וימליצו טוב בעדינו לכפר על כל חטאתינו:

ולומר כך ונתחיל סחזן בקול רס:

אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יי באור פְּנִיךָ יְהִלְכוּן:

אשרי זיעהע אָבען אים דאוונען:

ווען מאן דאז ס'ת נאך דעם ארון הקודש טרענט. זאנט דער חן.

יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

קהל הודו על ארץ ושמים. ויהם קרן לעמו תהלה לכל

חסידיו לבני ישראל עם קרובו היללויה:

ווען יום טוב אן וואָכענטאָגען פֿעללט. זאנט מאן לרוד מזמור:

מִן הַדָּוָד מְזֻמָּר לַיהוָה הָאֵרֶץ וּמִלֹּאֲהָ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא

עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נִדְרוֹת יִכְנֶנֶה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה

וְיָמִי יִהְיֶה בְּמִקְוֵים קִדְשׁוֹ: נָקִי בַפִּים וּבֵר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא

נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׂא בִרְכָּה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֵלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שֵׁאִי שְׁעָרִים

שחרת ליום א של ראש השנה

ראשיכם והנשואי פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם: ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ויען יום טוב אן שבת סעללס.

כס מזמיר לדוד הכו ליהוה פני אלים הכו ליהוה כבוד ועז: הכו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש. קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בפח קול יהוה בהדר: קול יהוה שובר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלכנון: וירקידם כמו עגל לכנון ושריון כמו בן ראמים קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם יהוה עז לעמו ותן יהוה יכרה את עמו בשלום:

ויען סאן דאן ס'ת אין ארון הקדש ניכס.

ויבנה יאמר טובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתה אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדש:

קדש

תפלת מוסף לראש השנה

כי שם יי אקרא חבו נודל לאלהים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל

כ מוסף ליום א של ראש השנה
 עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 וזכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
 בספר החיים. למענה אלהים חיים:
 מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע:
 מכלכל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממת ומחיה ומצמיח ישועה:
 מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
 ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה
 שבראת. ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל
 הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונה בלבב
 שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה
 בימינך ושמו נורא על כל מה שבראת:
 ובכן תן כבוד יי לעמו. תהלה ליראיה ותקוה לדרושיה
 ובתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצה. וששון
 לעירך. וצמיחת קרן לדור עבדך. ועריכת נר לכן ישי
 משיחה במחנה בימינו:
 ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה
 יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן
 תכלה. כי תעביר ממשדת זרון מן הארץ:
 ותמלוד אתה יי לבדך. על כל מעשיה. בחר ציון משכן
 בבורך ובירושלים עיר קדשה. ככתוב בדברי קדשה
 ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

מוסף ליום א של ראש השנה

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך. בכתוב ויגבה
”צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוד
אתה ” המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מלפניו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
ותתן לנו ” אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום)
הזכרון הזה. יום (לשבת זכרון) הרועה (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו. ונתרחקנו מעל אדמתנו. ואין
אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר השלוחה
במקדש: יהי רצון מלפניך ” אלהינו ואדחי אבותינו מלך
רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים.
ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלפניו גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה. וחופע והנשא עלינו לעיני כל חי.
וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בגם מירפתי ארץ.
והביאנו לציון עירך ברנר ולירושלים בירת מקדשך
בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספם בהלכתם. ואת מוספי יום
לשבת השבת הזה ויום הזכרון הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך באמור:

לשבת וביום השבת שגייכבשים בגישנה תמימים ושגיי עשורנים
סלת מנהה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו
על-עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן היום באמור:
יבחודש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם

מוסף ליום א של ראש השנה
כא כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
ועשיתם עולה לרית גיחה ל"י פר ב' בקר אחד איל אחד
בבשים בני שנה שבעה תמימים:

ומנחתם וגסביהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים
לאיל ועשרון לבבש ויין כנסכו ושני שעירים לבפר
ושני תמידים כהלכתם: מלבד עולת החודש ומנחתה ועולת
התמיד ומנחתה וגסביהם כמשפטם לרית גיחה אשה ל"י:

355 ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ותעננו מסוכה ובשביעי רצית בו וקדשתו
חמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כגוי הארצות ולא שמונו כמשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו בהם וגדלנו ככל המונם. ואנחנו כזרעים
ומשתחרים ומורים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים
כמעל. וישיבתו עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין
עוד. אמת מלכנו אפס זולתו כפתוב בתורתו וידעת היום
והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים כמעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה
להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות יכרתו.
לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי
תבל. כי לך תכרע כל בך תשבע כל לשון. לפניך יי
אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם
את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד.
כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד:
כפתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד:

מוסף ליום א של ראש השנה

ונאמר לא הָבִיט אֶנּוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל "
 אֱלֹהֵיוּ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמַר וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ
 בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יַחַד שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְּרֵי קִדְשָׁהּ
 כְּתוּב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֹאמַר " מֶלֶךְ
 גָּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ " עַז הַתְּאֵזֶר אֵף תִּבּוֹן תִּבְדַּל בַּל תִּמּוֹט:
 וְנֹאמַר שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד " עֲזוּז וְגִבּוֹר " גִּבּוֹר
 מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד " צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיהָ תִּנְבִּיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כֹּה
 אָמַר " מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּגְאֻלּוֹ " צָבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלָעַדִּי אֵין אֱלֹהִים: וְנֹאמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשֹׁפוֹט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר וְהָיָה "
 לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה " אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְחִזְקָתָהּ כְּתוּב לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹץ בְּכְבוֹדָהּ
 וְהַנְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָהּ. וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָה
 עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ. וַיַּדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעְלָתָהּ
 וַיִּבֶן כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתָהּ וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בָּאֲפוֹ "
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: (לִסְגַּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ
 שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָהּ. וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתָהּ. (לִסְגַּת וְהִנְחִילֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת מְדֻשָּׁה וְיִנְחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמָהּ) וְטַהַר
 לִבֵּנוּ לְעֲבָדָהּ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרָהּ אֱמֶת
 וְקִים לְעַד: בָּרוּךְ אַתָּה " מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשְׁבֶּת
 ו) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזִּכְרוֹן:

מנחה ספרד לתקוע גם כלחש כמו בחזרה ונ"כ יאמר היום הרע עולם וכו' כלחש כמו בחזרה:

ומקויעין תשר"ת תש"ת תר"ת וחמ"כ חנוכה:

היום הרע עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים אם כבנים אם כעבדים אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטינו איום קרוש:

מוסף ליום א של ראש השנה
כב
אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם לפניך נגלו
כל תעלמות והמון נסתרות שמפראשית אן שכחה
לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את
כל המבועל וגם כל היצור לא נכחד ממך. חבל גלוי וידוע
לפניך "אלהינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא
חוק ופרון להפקד כל רוח וגפש. להזכר מעשים רבים
והמון בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת. ומלפנים
אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך ופרון ליום ראשון כי
חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. ועל המדינות בו
יאמר. איזו לחרב ואיזו לשלום. איזו לרעב ואיזו לשבע.
ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות מי לא נפקד כהיום
הזה. כי זכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו
ועלילות מצערי גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי
מעללי איש. אשרי איש שלא ישכחה. ובן אדם יתאמין
בה. כי דורשיך לעולם לא יפשלו ולא יכלמו לנצח כל
החוסים בה. כי זכר כל המעשים לפניך בא. ואתה דורש
מעשה כלם. וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר
ישועה ורחמים בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר
מפני רוע מעלליהם על כן זכרוננו בא לפניך "אלהינו
להרבות זרעו בעפרות תבל וצאצאיו כחול הים. ככתוב
בתורתך ויזכר אלהים את נח וארת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור
אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר
וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכור והארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב לאמר
זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום "ו: ונאמר טרף נתן
ליראי יזכור לעולם בריתו: ונאמר ויזכר להם בריתו

מוסף ליום א של ראש השנה

וַיִּנָּחֵם כָּל־חַסְדֵּיךָ: וְעַל יְדֵי עֲבֹדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כָּתוּב לֵאמֹר
הַלֹּךְ וּקְרֵאתִי בְּאָזְנִי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי וְכָרַתִּי לָךְ
חֶסֶד וְעוֹרֶיךָ אֶהְבֵּת בְּלוֹלוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי כַּמְדְּכָךְ בְּאַרְצָךְ
לֹא זָרוּעָה וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בַּיּוֹם נְעוּרֶיךָ
וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֵבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם
יָלַד שְׁעָשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דִבְרִי כֹזֵב אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן
הָמוּ מֵעַי לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ נָאִם יי:

אֱלֹהֵינוּ נֹאֲלָהִי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ
בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שְׁמֵי קָדְשׁ: וְזָכַר לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שְׁעָקָר
אֲבָרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם כֵּן וּכְבֹּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ
מֵעַלֵּינוּ וּבִטּוּבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמָּה וּמֵעִירָךְ
וּמִנְחַלְתֶּךָ. וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֵמֹר: וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לַעֲבֹדֵי הַגּוֹיִם לְהַזְכִּירָם לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: כִּי זָכַר כָּל
הַנִּשְׁכָּחוֹת אֹתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ:
וְעֲקַדְתָּ יִצְחָק לְזָרְעוֹ (יִשְׂרָאֵל) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בְּרוּךְ
אַתָּה יי זָכַר הַבְּרִית:

מִכְבָּד סִסְרֵד תּוֹקֵעִין תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה תְּרִי"ת וְאוֹמְרִים הַיּוֹם הַזֶּה
תַּסְפָּא דָּף כ"א.

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם.
הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ: וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טַהַר גַּם הָעוֹלָם
כָּלוּ חָל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חֲרָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּבָנוּ עַל
הַר סִינַי. לְלַמֵּד לַעֲמָךְ הַזֶּה וּמִצְוֹת וּתְשׁוּבָה אֶת הַזֶּה קוֹלְךָ
וּדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ מִלְּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ.
וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהִיּוֹת הַבִּקְרָר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבִרְקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וּקוֹל שׁוֹפָר

מוסף ליום א של ראש השנה

כג
חזק מאד. ויחרד כל העם אשר במחנה. ונאמר ויהי קול
השופר הולך וחזק מאד. משה ידבר והאלהים יענו בקול.
ונאמר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול
השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק. ובדברי
קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:
ונאמר בחצצרות וקול שופר. הריעו לפני המלך יי: ונאמר
תקעו בחדש שופר. בפסח ליום חגנו. כי חק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללויה
ברקיע עזו: הללויה בגבורתיו הללויה ברכ גדלו. הללויה
בתקע שופר הללויה בגבל וכגור: הללויה בתף ומחול. הללויה
במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי עבדי הנביאים
כתוב לאמר כל ישבי תבל ושכני ארץ. בגשא גם הרים תראו
וכתקע שופר תשמעו: ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול
ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחו
לי בחר הקדש בירושלים: ונאמר ויי עליהם יראה ויצא בברק
הצו. ואדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן. יי צבאות
יגן עליהם: בן חגן על עמך ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא
גם לקבץ גלותינו וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו
בגם מירבתי ארץ: והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים
בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו במצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך באמור: וביום שמתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם: כי אתה
שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך: ברוך אתה
יי שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

מוסף ליום א ראש השנה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והיטב את העבודה
לדכור ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזנה עינינו בשוכך לציין ברחמים: ברוך אתה יי
המחזיר שבינתו לציין:

מידים דרכנו

מידים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יצרנו
יצר בראשית ברכית והודאית לשמך
הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו
כן תחיינו ותקימנו ותאסוף נליותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשית
רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מידים לך ברוך אל ההודאית:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
גורם לה ונספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיה שבכל יום עמנו. ועל
נפלאותיך. וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים השזב
כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
ובתוב לחיים טובים כל-פני בריתך:

וכל החיים יורוך סלה. והללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך.
ולך נאה להודות:

לס"ן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור: וברוך יי
וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום. טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך כי
באור פניך נתתה לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב פעיך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

מוסף ליום א של ראש השנה
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. נזכר ונפתח לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך
למען יחלצון ידידי. הושיעה ימינה וענני. יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צירי ונאלי: עשה שלום
במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיביא ית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כיום ימים וכשנים קרמיניות. וערכה
ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קרמיניות:

תפלה לשליח צבור

פתיח הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הנכבד והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסור חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי כתפלה ובתחנונים.
לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים:

סוגרין הארון

אֲפֹד מֵאֵז לְשֹׁפֵט הַיּוֹם בְּחוֹן מַעֲשֵׂה כָּל יוֹם. גִּישָׁת יְקוֹמִים
פְּנֵי אֵיזִים. דִּינָם בּוֹ לְפָלֵם לְפָדִיזִים. הִרְאִשׁוֹן אָדָם בּוֹ
נוֹצַר. וְצוּה חוֹק וְלֹא נָצַר. זֶה מַלְיָן בְּהִרְחִיב בָּצַר. חֲקִקוּ
לְמִשְׁפָּט וְלִדְרוֹת מוֹנָצַר: טִיעַת חוֹצֵב גְּבָעוֹת וְצוּרִים.
יָלְדוּ בּוֹ מֵרָאשׁ צוּרִים. כִּי־שָׁבִי נִטְעִים הֵמָּה הַיּוֹצְרִים. לְלַמֵּד
בּוֹ צֶדֶק לְעִצּוּרִים: מִיּוֹחַם שְׁמוֹ בְּשֵׁם אֵיתָנִים. גַּם לְהַתְנוּסָם
עַל־יָזִים וְתַחְתּוֹנִים. סִפְרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים מִתְנִים. עוֹבְרִים

מוסף ליום א של ראש השנה

לפניה והשבון נותנים: פקיד הוכן לתקון מועדיה. צאן
להעביר בשבט עדיה. ^{וזן קרן במשכם} ^{סגת אומרים} (בזכרם)
היום עדיה. רחום זכור שבועת עבדיה:

קהל נעלה שופר עם תחנון שרי לפתותה פם בתנון. ^{וזן תשיב}
לנדן פרק השנון. תחזק מגן לגונני בגנון:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מנן אברהם:

אתה נכבד לעולם אדוני מחיה מתים אתה רב להושיע. מוריד הטל מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישי עפר. מי כמוד בעל נבירות ומי דומה לך מלך פמית
ומחיה ומצמיח ישועה.

תפן במכון לבם שבת. שעון ומוסר פעלו במחשבת.
רם תהי אונד קשבת. קול שופר שעות מנושבת: צרת
אומר לא ידון. פעמים לא תקום לאבדון. עולם אשר
בארבעה נדון. סמוך בחדרה ובאמתה אדון: נועדים ביום
קרוב ונלחמים. מול אכן נגף מתלחמים. לבוב תרועתם
שעה מפרומים. בפא דין להמיר בשל רחמים: יחיד אשר
בעקר נשפט. טלאיו בו יחננו מלהשפט. חלילה לך אלהי
המשפט. זכור לא יעשה משפט. ואם באדם עברו ברית
האל פאל הבט לברית. ^{וזן דברות אלה דברי הברית} גלה
בזכרון שלוש ברית:

עולם בבקרה בראש השנה. בהכרעת צדק תכריע
שנה. ^{וזן אסומה טלילה גשומה אם שחונה} אטומים
להחיות במללי שנה:

מי כמוד אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה המתים:

אה אורה משפטיה יי קוינוה: תאות לב בצר פקדנוה.
ברי לכב מאתמול קדמנוה. שופר תרועה טרם שמענוה:
גזירה חקתה מיצירת בראשית. ראש דברה תשובה להשית.
דין טרם הערה מראשית. קדמה למלט שובבים מחרישית.

מוסף ליום א של ראש השנה כה

היוצר יחד שני לבביהם. צופה ומפיט סרעף קרוביהם. ואם
און נראה במחבואיהם פקוד תפקוד למו קרוביהם: זכר
הסרת שכם מסבל עבר כהוהפש מענוי ככל הניטיו אם
תעתעו בתבל שיחו יחוננם לחיי הכל: טמינת לב ונקימת
קץ. נדחים לאסוף בו בקץ. יום מוכן עתים להקץ מימים
ימימה ומקץ לקץ: כסא להקפות חדש לרקוב. כסוהים
בלהמו להבהב לרקוב. ^{מן} להסיר מכשול מלב העקוב
להזכר לאברהם וליצחק וליעקב:

ימלוד י לעולם אלהיך ציון לדר ודר הלליה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

ח"ק אל אמונה בערפך דין. אם תמצה עומק הדין. מי
יצדק לפניך בדין. קדוש:

אם לא למענו יעש. ויסיר מנו חרון אף וכעס. אין לבקר
ולמצוא מעש. קדוש:

אומץ אדירי כל חפץ. בהתפקדם בדין חיבו לנפץ. כלא
נמצא בהם חפץ. אדם יציר עפר מאדמה. לאילי

מרום אתו דמה לא בן ולהכל דמה: לעבוד ולשמור בן
הפרישו. ועבר על ציון ויגרשו. ויום זה לישר דרשו: לעת

העיר אורח ממאפל. עולם היה תהו ומאפל. עשרים דור
בזוי ושפל: עקשים בארץ מישור מסלול ידע. ועל נאמו

במה אדע. נדון בקו ידע תדע: עוברים בעמק הבקא
להבדק. אם בפעלים בריב ידקדק. לפני שפט מי יצטרק:

וד המשלים בעקר נפש. בזקן לא מצא נפש. ותכהין עיניו
בעשן טפש: זרעו רגל באהלי תורה. ועל אמרו דרכי

נסתרה. נכסה מנו פורת בסתירה: רשע אשר במחבא
יחתר. צדק לפניו יחלד ויגתר. אולי ביום אף יסתר: רעים

שנים עשר בהבדיק. בריב אותם לא הצדיק. על מכרם
בכסף צדיק: בני כלי שם במכרם עמוסים. בזונה ובזין

וּבִשְׂדֵי חֲמִסִּים. אִיד בְּדִין יְהִיו נְעַמְסִים: בְּהַתְּיָצְבוֹ לְרִיב
 בְּעִמְדוֹ לְדִין: עַל זֹאת אַתֶּם יָדִין. לְמַעַן יִדְעוּ שְׂדוֹן בְּדִין:
 יָרֵד אֲשֶׁר הוֹרִיד אֲמָרִים. וְהִדְרִיר בְּכוֹר שׁוֹר מִחֲמוּרִים וְנִעְנַשׁ
 בְּשִׁמְעוֹ נֹא הַמְּרִים: יַעַן אֲשֶׁר נִזְקַשׁ בְּעִשָּׂר. נִחְרָתוֹ כּוֹ
 מִיתוֹת עֶשֶׂר. וּכְנַע גְּבוּל כָּבֵל בְּאֶסֶר: רֹאשִׁיהָ אֲשֶׁר בְּשִׁחַר
 יִשְׁפּוּטוֹ: אִיד בְּקוֹ צֶדֶק יִשְׁפּוּטוֹ. כִּי אִם כְּמוֹ שִׁפְטוֹ: רוֹבִים
 עָלֵי אִישׁ זָרָה. פְּגָעָה בָּם בְּאֶף גְּזִירָה. לְלַמֵּד בָּם פּוֹשְׁעֵי
 פְּזִירָה: בְּעַר חֲמֵד מִן הַחֶרֶם. וְגִלְבָּד־הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ
 בַּחֶרֶם. מִגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וְכָרֶם: בּוֹגֵר וְשׁוֹדֵד מִה מוֹעִיל.
 הוֹן בְּעִבְרָה לֹא יוֹעִיל. כִּי אִם לַחֲלוֹת פְּנֵי מַלְמֵד לְהוֹעִיל:
 יָד שֶׁלַח אַחֲזוֹ בְּאֶרֶז. נַעֲשֶׂה בּוֹ מִשְׁפָּט וַחֲרוֹן. מִה יַעֲשׂוּ
 עֹזְבֵי כְּבִי מְרוֹן: יוֹדֵעַ גִּנָּן בְּפִיץ בְּחִנְיָ. נִבְחַן וְגַם חֲנֻם חֲנִי.
 וְאַל תִּבְאֵ בְּמִשְׁפָּט לְדִינְנִי: קוֹרְאִי בְּגֶרֶן וְקוֹל שׁוֹפָר. אִם
 פִּשְׁעִם בְּדִין יִסְפָּר. בְּמַתְּנַת חֲנֻם הַיּוֹם יִכְפָּר: קִצִּין בְּגִיָּה
 לְקַטֵּר לִשְׁם. נִגַּע בְּמַצְחוֹ זָרַח לְהַרְשֵׁם. וְנִשְׁפָּט כֹּלָא יִדַּע
 וְאִשִּׁים: לַעַת תְּמוּט רָגֶל יוֹדִים אֲשֶׁר בָּאוּ לְהַיְכֵל מְזִידִים.
 יִשְׁפּוּטוֹ בְּכִכְנִיעַ יוֹדִים: לַעַת יִבְקְרוּ פּוֹעֲלֵי שָׂרָר. לְהַשְׁפִּט
 בּוֹכּוֹת אֶף וַחֲקָר. יִסְכַּר פִּי דוֹכְרֵי שָׂקָר: יִשָּׁר מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי
 בְּאֵמֶת. אִיד אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהַאֲמֶת. חֲשֵׁב פָּעֵלוֹ אֱלֹהִים
 אֱמֶת: יָדִיד אֲשֶׁר לִפְנֵי וְאַחֲרָיו. לֹא קָם כְּמוֹהוּ בְּבַחֲרָיו.
 וְאַחֲרֵי כָּל זֹאת דִּקְבַּק אַחֲרָיו: יִבְנוּ כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ אִם בְּדָ
 כְּבָצוּקֵי אֶרֶץ מִה יַעֲשׂוּ רִשְׁעֵי אֶרֶץ: רָאָה יִרְאוּ יַעֲרֵי שִׁיחִים.
 אִם אִישׁ אַחֲזָה בְּלָחִים. אִזּוֹ יִנּוּעוּ יְבֹשִׁים כְּסוּחִים: רָאָה כִּי
 אִין אִישׁ. לְהַפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ. וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ.
 חִין רִשׁוּם בְּכַתֵּב אֱמֶת אֲשַׁנְּנָה. מַעֲשֶׂה כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה.
 לְרִצּוֹתֶיךָ בְּשׁוֹפָר ³⁰³ חוֹמֵרִים (בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:
 אִם לֹא לְמַעַנּוֹ יַעֲשֵׂה. וְיִסִּיר מִנּוֹ חֲרוֹן אֶף וְכַעַס. אִין לְבַקֵּר
 וּלְקַצּוֹת מַעֲשֵׂה קָדוֹשׁ:

מוסף ליום א של ראש השנה

כו

ובכן ויהי בישרון מלך:

פוחין הארון

מלך עליון. אל דר בפרום. אדיר בפרום.

אומן ידו תרום. לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. גבור להקים. גוזר ומקים.

לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. המדבר בצדקה. הלובש צדקה. המאזין

צעקה. לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. זוכר צורים. זכות יצורים. זועם צרים.

לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. טוב שוכן עד. טובו לעד. טפת שמי עד.

לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. בשלמה עושה אור. כל מאורי אור. כביר

ונאור: לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. מלך עולמים. מפענח געלמים. משיח אלמים.

לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. סובל הכל. סב ומבילה כל. סוקר הכל.

לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. פארו עזו. פועל ימינו תעזו. פודה ומעזו.

לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. קדושיו להב. קורא מי רחב. קרוב לקוראיו

באהב. לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. שנה אין לפניו. שקט בפניו. שבח טוב

במצפוניו. לעדי עד ימלוד:

סונרין הארון

מלך אביון: בלה ורד שחת. ב"אול ובתחת. בליאות בלי נחת.

עד מתי ימלוד: מלך אביון. תנומה תעופנו תרדמה

תעופפנו. תוהו ישופנו. עד מתי ימלוד: פוחין מיד

אבל מלך עליון. תקפו. לעד: תפארתו עדי עד. תהלתו

מוסף ליום א של ראש השנה

עומדת לעד. לעדי עד ימלוד:
ובכן ולך תעלה קדשה. כי אתח אלהינו מלך:

ונתנה

תוקף קדשת היום. כי הוא נורא ואיום. וכו' תנשא מלכותך.
ויבון בחדר בסאך. ותשב עליו באמת. אמת כי אתח
הוא דין ומוכית. ויודע ועד. וכותב וחותר (וסופר ומונה).
ותזכור כל הנשכחות. ותפתח את ספר הזכרונות. ומאליו
יקרא. וחותר יד כל אדם בו. ובשופר גדול יתקע. וקול
דממה דקה ישמע. ומלאכים יחפזו. וחיל ורעדה יאחזו.
ויאמרו הנה יום הדין. לפקוד על צבא מרום בדין. כי לא
יזכו בעיניה בדין. וכל באי עולם תעביר לפניך כבני מרון:
היו כבקרת רועה עדרו. מעביר צאנו תחת שבטו. בין תעביר
ותספור ותמנה. ותפקוד נפש כל חי. ותחתוך קצבה לכל
בריותיה ותכתוב את גזר דינם:

בראש השנה יכתבון ויזום צום כפור יחתמון. כמה יעברון.
נוכמה יבראון. מי יחיה. ומי ימות. ומי בקצו. ומי לא
בקצו. מי באש. ומי במים. מי בחרב. ומי בחיה. מי ברעב.
ומי בצמא. מי ברעש. ומי במגפה: מי בחניקה. ומי בסקילה:
מי ינוח. ומי ינוע. מי ישקט. ומי יטרף. מי ישליו. ומי יתפר.
מי יעני. ומי יעשר. מי ישפל. ומי ירום:

צום קול ממון
ותשובה ותפלה וצדקה

מעבירין את רוע הגזירה:

כי כשמה בין תהלתך. קשה לבעוס ונוח לרצות כי לא
תחפזין במות המת. כי אם בשובו מדרך ותיה. ועד יום
מותו תחכה לו. אם ישוב מיד תקבלו: חן אמת כי אתח
הוא יצאם. ויודע יצאם. כי הם בשר ודם: אדם יסודו
מעפר. וסופו לעפר. בנפשו יביא לחמו. משולל כחרס

מוסף ליום א של ראש השנה
 הנשבר. כחציר יבש. וכצ"ץ נוכל. כצל עובר וכענן כלה.
 וברוח נושבת. וכאבק פורח. וכחלום יעוף:
 ואתה הוּא מלך אל חי וקים.

אין קצבה לשנותיה. ואין קץ לארך ימיה. ואין לשער
 מרכבות כבודך. ואין לפרש עילום שמך. שמך נאה
 לך. ואתה נאה לשמך. ושמנו קראת בשמך:
 עשה למען שמך. וקדש את שמך. על מקדישי שמך.
 (בעבור כבוד שמך. הפערץ והנקדש.) כסוד שיח שרפי
 קדש. המקדישים שמך. בקדש. דרי מעלה עם דרי מטה
 קוראים ומשלישים בשלוש קדשה בקדש:

י"ס (כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי
 מטה: יחד כולם קדושה לך ישלשו. כדבר האמור על יד נביאך
 וקרא זה אל זה ואמר).

בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר. קדוש קדוש
 קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: כבודו
 מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איזה מקום כבודו
 לעמיתם (משבחים ואומרים) ברוך יאמרו: סוגרין הארון

וחיות אשר הנה מרפעות כסא במאתים וחמשים ושיש
 מכניפות כסא. גועשות בו בתוככם פנים בפנים
 לכסא. דמות רקיע בראשם נטוי לכסא. הוא בעין הקרח
 בו שביב כסא. וממעל לרקיע כמראה דמות כסא. זעות
 בלי לאות מחיל כסא: הן חשות ברצוא ושוב מרעישות
 כסא. טסות כבונק ולא מזוזות הוד כסא. יודעות כי כל
 מקום לא יביל מקום כסא:

כך הגל חמש מאות וחמש עשרה ישרה לכסא. לער
 תרשינה לפאר קופצות מתחת לכסא. מתעלפות מפחד
 רם יושב על כסא. גראות נושאות והם נושאות עם כסא.
 סבלות מתחת זרועות עולם לכסא. עתירת זו בתעל תרשינה
 בנה כסא. פשעים אם עצמו משיקות כסא. צורר כי יסטין

מוסף ליום של ראש השנה

יִפְרְשׁוּ עֲנֵן בִּסְא. קוֹל שׁוֹפָר לַעֲת יַעַל מֵאֲחֹז פְּנֵי בִסְא. רַחֲמִים
 יִלִּין בְּעַד רְשׁוּמִים בִּבְסֵא. שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שְׂכֵת בְּאוֹלָם הַבִּסְא
 תִּכְנִית תָּם יִפְן חֲקִיקָה בִּבְסֵא. אֲרַבַּע חִיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמִנְשְׂאוֹת
 עִם בִּסְא: חֵן לְבַלְתִּי לְנִבֵּל לְמַעַנּוּ בִּסְא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה וַיִּפְגַּע
 בִּסְא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נִטְעִים אֲשֶׁר עִמָּךְ בִּבְסֵא:

רַחֵם מְצוּקִים אֲשֶׁר עָלִיהֶם שְׁמַת הָרוֹם וּבִסְא. וְאִז יִתְרַעַם
 הַגִּלְגָּל וַיִּתְרַעַשׂ הַבִּסְא. וְאוֹפֵן לְאוֹפֵן וּכְרוֹב לְכְרוֹב
 וְחִיָּה לְחִיָּה לַעֲמַת בִּסְא:

חֵן כְּבוֹדוֹ מִלֵּא עוֹלָם. מְשַׁדְּתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה. אֵיזָה מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ לַעֲמַתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: קֹהֵל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמָקוֹמוֹ:
 כִּמְקוֹמוֹ הוּא יִפְן בְּרַחֲמִים. וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עָרֵב
 וּבִקָּר. בְּכָל יוֹם תָּמִיד. פְּעָמִים בְּאַחֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:

וְעִמָּךְ תִּלְוִאִים בְּתִשׁוּבָה. לְהַתִּיחַד. שְׁנֵי לִבְכוֹת לָךְ בְּאַחַד
 לְאַחַד. רַחֵם בְּנִקְיוֹן כַּפִּים נִשְׂוֹא לֵב אֶחָד. קוֹל שׁוֹפָר
 בְּפוּף בְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוֹן שׁוֹפֵר פְּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב אֶחָד. פּוֹר
 יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם לְכוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד:
 חֵן סְמוּכִים בְּצִדְקַת אֵב הָיָה אֶחָד. נִשְׁעָנִים בִּסְבָּךְ יִחִיד
 וּמִיּוֹחַד. מוֹבְטָחִים בְּתָם וּבִיּוֹשֵׁר אֵב אֶחָד:

לְהִזְכֹּר לָמוֹ עֲנִית קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתּוֹ בִּבְסֵא שְׁפוּט גּוֹי אֶחָד.
 יַעֲמִיד מִלִּין יוֹשֵׁר מִנִּי אֵלֶּף אֶחָד. מוֹבּוֹרַת לְחַגִּיד
 בְּשִׁבְעֵי בְּאַחַד. חָשׁוֹב גֵּר וְאַזְרָח לְמִשְׁפַּט אֶחָד. וְרַע מַחֲיוֹם
 מוֹדַע דָּגָם לְאַחַד. וְאַשֶׁר מַעֲשֵׂיו שְׁקוּלִים עַד עֲשׂוֹר יוֹאחַד.
 הוּא בְּחִפְזָן לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יָמֵי תִשׁוּבָה ייחַד. דִּלֵּת פְּתוּחָה
 לְשָׁבִים תַּת צָרִי לְכָל אֶחָד וְאַחַד. גּוֹלָה זְכוֹת וְרָשָׁע לְחֻגִּישׁ
 אֶחָד בְּאַחַד. בְּקִיר הַיִּשְׁבּוֹן לְמִצּוֹא אֶחָד לְאַחַד: חֵן אִם
 יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבֵנוּ וְהוּא בְּאַחַד. אֲמַת חוֹתָמוֹ
 לְהוֹדִיעַ בִּי הוּא אֶחָד. לַעֲת תָּמוּט וּבְכָל יָד עִם אֶחָד:

מֹוסֶף לְיוֹם א' שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כח
 עוֹד יִזְכּוֹר לָמוּ מִטַּת שְׂכָם אַחֵר. זֹאת הַמַּתְמַדָּת שָׁמַע פֶּה
 אַחֵר. רֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וְשֹׁהַר לִיחַד לְאַחֵר:
 ח"ן מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב
 וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:
 ק"ח שָׁמַע יִשְׂרָאֵל "אֱלֹהֵינוּ" אַחֵר:

קהל אַחֵד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
 וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לַהֲיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים:

וְאַתָּה אֵיזֶן קוֹל מִפְּאֶרְךָ בְּכָל אֵיבְרֵיהֶם: תּוֹכֵן מִצּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם
 בְּמֵאֲתִים וָאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבְרֵיהֶם. בְּזֶה חֲדָשׁ
 תִּקְוַע שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכָף רִגְלֵיהֶם: שִׁי מוֹסְפֵי יוֹם
 עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּכֶסֶף לֵיהֶם: גָּשִׁים פָּנֵי תִיבָה שְׁחֲרִית
 שְׁתִּים. כְּמוֹ שְׁתִּים בְּשׁוּקֵיהֶם: רְשׁוּמִים קְרָאוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה.
 כְּמוֹ חֲמִשָּׁה עַל בְּרַפְּיָהֶם: דְּרוֹשִׁים תִּקְוַע בְּכֶסֶף בְּאַחֵד. כְּמוֹ
 אַחֵד בִּירְכוֹתֵיהֶם: קָרָן יִמְשְׁכוּ לְשֹׁלֶשׁ שְׁלֹשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה
 בְּקוֹטְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי חֲדָשׁ עֲשֶׂתִּי עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשֶׂתִּי
 עֲשָׂרָה צִלְעוֹתֵיהֶם: צִקּוֹן לַחֲשֵׁם בְּרָכוֹת תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה
 שְׁבִזְרוֹעוֹתֵיהֶם וּמִלְכִּיּוֹת וּזְכָרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ
 שְׁלֹשִׁים בְּכֶסֶף יְדֵיהֶם: פִּלּוֹל תְּמִידִים שְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
 שְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שְׁבַשְׁרוֹתֵיהֶם: זִכְחֵי תְּמִידִים
 תִּקְיָעוֹת תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה שְׁבַרְאֲשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתִּים
 שְׁחוּחַ בָּם שְׁמוֹנֶה. כְּמוֹ שְׁמוֹנֶה שְׁבַצְאֲרֵיהֶם: חֵק דָּתָם
 סִפְרִים חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה שְׁבַנְקִבֵּיהֶם: ח"ן שֵׁם הַלִּיכּוֹת
 עוֹלָם שִׁשָּׁה. כְּמוֹ שִׁשָּׁה בְּלִבְבֵּיהֶם. טוֹחוֹת וּכְסֵל וְשִׁכּוּי
 וְסִרְעָף וּבִטָּן וְקָרַב וְעֲשֶׂתְנוֹתֵיהֶם: נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה יְחִידָה
 חַיָּה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

ק"ח יִשְׁאוּ עֵין וַיִּכְרוּ אֶזְנֵן. וַיַּפְּצוּ פֶּה וְלִשׁוֹן וַיִּגִּב שְׁבִתוֹתֵיהֶם
 מִכָּף רִגְלָם וְעַד רֹאשׁ נִתְּוָכָהוּ פְּרוּט מַעֲשֵׂיהֶם.

מוסף ליום א של ראש השנה

בְּתִקְוֶה שׁוֹפָר בְּקוֹל יִחְפְּרוּ שׁוֹמְנֵיהֶם. לְהַצְדִּיקֵם בְּיוֹם דִּין
שְׂמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

חזן אחד הוא אֱלֹהֵינוּ הוא אֲבִינוּ הוא מִלְכֵנוּ הוא מוֹשִׁיעֵנוּ והוא
יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעַנִּי כָּל חַי לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קו"ח אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

קהל אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ וְהָיָה יי
לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדָךָ אֲמַצְךָ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ. שְׁמַעְךָ דִּין מִשְׁמִים.
בְּכֵן יֵרָאֶה וְשִׁקְטָה הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט גָּעֵשׁוּ

תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ: קוֹל שׁוֹפָר חֲזוֹק דְּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. צְבִי
לְצַדִּיק בְּזִמְרַת הַשְּׁמִיעַ מִבִּנְיָן הָאָרֶץ. פָּחַד וּפְחַת וּפַח וּפְלָצוֹת

יִבְעִיתוּ אֶרֶץ. עַתָּה תִּקּוּם לְמִשְׁפָּט. וְעוֹם כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ. חזן
סוּרוּ מִנִּי דָרֶךְ יִנּוֹכְבוּ חֲרָדִים מִחֲרָדַת הָאָרֶץ. נֹאזֹר וְאֲדִיר

טַעַם תִּשְׁיב לְאֶרֶץ. מָה תִּירָאִי אֲדָמָה יִרְעוּ תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ:
קו"ח לְהַתְּנִידָע וּלְהַגְלֹת כִּי הוּא מִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ כְּמוֹ

פְּאֶרְוֵהוּ מֵאֵז בְּשִׁחַק יוֹרְשׁוֹ בְּחוּנָיו לְפֶאֱרוֹ בְּאֶרֶץ:
חזן אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ וְהָיָה יי

לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
וּבְדִבְרֵי קִדְשָׁהּ כְּתוּב לְאַמֵּר:

קו"ח יְמִלּוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי-צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ:
חזן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדִלָּהּ וּלְנִצַּח נְצָחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ

וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל
מִלְךָ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

חזן חֲמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. תִּשְׁמַח כְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לָךְ חוֹסִיד בְּצִירְךָ עֲמוּתֶיךָ. תִּיקְדֵשׁ
אֶרֶץ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ:

כי מְקוֹשֵׁךְ בְּקָדוֹשְׁךָ קִדְשָׁתְךָ. נֹאחַ לְקָדוֹשׁ פֶּאֶר מִמְרוֹשִׁים. וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיכָלְךָ:

מוסף ליום א של ראש השנה

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונינו. ובכן הנעקד ישבית מדיננו ובזפות התם יוציא איוס לצדק דיננו. כי קדוש היום לאדוננו: כאין מליץ יושר מול מניד פשע. תניד ליעקב דבר חוק ומשפט. וצדקנו במשפט. המלך המשפט:

סוחרין הארון

האזינו

קהל

הזן

בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט. וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּנוֹזֵי נִסְתָּרוֹת. וּמִ"שׁ בּוֹחֵן כָּלִיּוֹת:
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת. וּמִ"שׁ גּוֹאֵל חֶזֶק:
הַדֵּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם. וּמִ"שׁ דֵּין אֶמֶת:
הַהֲגוֹי בְּאַהֲיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה. וּמִ"שׁ הָיָה הָיָה וַיְהִי:
הַנּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֵּן תְּהִלָּתוֹ. וּמִ"שׁ וְאִיזוּ בְּלָתוֹ:
הַזּוֹכֵר לְמִזְבְּדֵי טוֹבוֹת זְכוֹנוֹת. וּמִ"שׁ זוֹכֵר הַבְּרִית:
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי. וּמִ"שׁ חַי וְקַיָּם:
הַטּוֹב וּמַטִּיב לָרָעִים וּלְטוֹבִים. וּמִ"שׁ טוֹב לְכָל:
הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יִצּוּרִים. וּמִ"שׁ יוֹצֵר פֶּבֶטָן:
הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלֵלֵם יַחַד. וּמִ"שׁ כָּל יָכוֹל:
הַלֵּךְ בְּסִתֵּר בְּצֵל שֹׁדֵי. וּמִ"שׁ לְבַדּוֹ הוּא:
הַמְּמַלִּיךְ מַלְכִּים וְלוֹ הַמְּלוּכָה. וּמִ"שׁ מֶלֶךְ עוֹלָם:
הַנּוֹחֵג בְּחִסְדּוֹ כָּל הַיּוֹר. וּמִ"שׁ נּוֹצֵר חֶסֶד:
הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵין מִסּוֹרְרִים. וּמִ"שׁ סוֹלֵחַ סֶלָה:
הַעֲלִיזוֹן וְעִינּוֹ אֵל יִרְאִיו. וּמִ"שׁ עוֹנֶה לַחֹשׁ:
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בְּתִשּׁוּבָה. וּמִ"שׁ פְּתוּחָה יְדוֹ:
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ. וּמִ"שׁ צִדִּיק וַיֵּשֶׁר:
הַקָּצֵר בְּזַעַם וּמֵאֲרִיךְ אֶפֶס. וּמִ"שׁ קָשָׁה לְכַעֵס:
הַרְחֹם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ. וּמִ"שׁ רַךְ לְרִצּוֹת:
הַשּׁוֹנֶה וּמַשְׁוֶה קָטָן וְגָדוֹל. וּמִ"שׁ שׁוֹפֵט צָדִק:
הַתֵּם וּמִתְתֵּם עִם תְּמִימִים. וּמִ"שׁ תְּמִים פָּעֵלוֹ:

תוֹשֵׁב לְבִדְדָה וְתִמְלוֹךְ עַל כָּל בְּיָחוּד:

בכתוב על יד נביאך ויהיה "למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה "אחר ושמו אחר:

מוסף ליום א של ראש השנה

וַיֹּאמְרוּ כָל לְעַבְדְּךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ. וַיִּגְדְּ בָאִים צִדְקָךְ. וַיְדַרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יִדְעוּךָ. וַיְהַלְלִיךָ כָל אֶפְסֵי אֶרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תַמִּיד יִגְדֵּל יי. וַיּוֹבְחוּ לְךָ אֶת זִמְתֵּיהֶם. וַיַּחֲפֹר אֶת עוֹבְדֵיהֶם. וַיֵּשׁוּ שָׁבָם אֶחָד לְעַבְדְּךָ וַיִּירָאוֹךָ עִם שֹׁמֵשׁ מִבְּקָשֵׁי פִנְיֶךָ. וַיִּכְיֹרוּ כָּח מַלְכוּתְךָ. וַיִּלְמְדוּ הַתּוֹעִים בִּיגָה. וַיַּמְלִלוּ אֶת גְּבוּרָתְךָ. וַיִּנְשָׂאוּךָ כָּל לְרֹאשׁ. וַיִּסְלְדוּ בַּחֲלֵה פִנְיֶךָ. וַיַּעֲטֹרוּךָ נֹזֵר תְּפָאֲרֶה. וַיַּפְעֲזוּ הָרִים רִגְתָּהּ. וַיַּצְהֲלוּ אִיִּים בַּמַּלְכָּה. וַיִּקְבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וַיִּרְוֹמְמוּךָ בְּהַחֵל עִם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיּוֹאֵ. וַיִּתְּנוּ לְךָ כְּתֵר מְלוּכָה

פּוֹתֵהֵינּוּ הָאָרֶץ

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֹדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שְׁלֹא
עָשָׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה.
שְׁלֹא שָׁם הִלָּקְנוּ כָּהֵם וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנָם. וְאַנְחָנוּ בְּזֵרִים
וּמִשְׁתַּבְּחִים וּמְדִידִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל. וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין
עוֹד. אֵמֶת מִלִּבָּנוּ אִפְסֵי זִמְלָתוֹ כִּפְתּוֹ בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעַת הַיּוֹם
וְהַשְׁבוּתָ אֶל לִבְבְּךָ. כִּי יֵי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: סוֹכֵינִי סֹלֶרֶן

סו: דין הארון

אלהינו ואלהי אבותינו היה עם פסיות שלוח' עמך בית ישראל. העומדים לבקש
תפלה ותחנונים מלפניך על עמך בית ישראל: הרם מה שיאמרו. הבינם
מה שידברו. השיכם מה שישאלו. ידעם איך יפארו: באוד פניך והלכו. בדרך לך
יכרעו. עמך בפיהם יברכו. ומברכות פוך כלם יתברכו. עמך לפניך יעבדו. והם
בתוך יעבדו: עני עמך במ תלוות. ועיניהם לך מיוחדות: גשים מול ארץ
הקדש באימה. לשכך כעס וחמה. ועמך מסביבות אותם כחימה. ואתה מן
השמים תשגיח אותם לרחמה: עין נושאים לך לשמים. לב שופכים לפניך
כמים. ואתה תשמע מן השמים: שלא יכשלו בלשונם. ולא ינקשו בשוננם. ולא
יבושו במשענם. ולא יכלמו במ שאונם. ואל יאמר פיהם דבר שלא כרצונך. כי
חנינך יי אלהינו המה הנגזים. ומרוחמך המה מרוחמים: כמה שודענו יי אלהינו
את אשר תחזן יוחן. ואת אשר תחם ירוחם. ככתיב בתורתך וחנתי את אשר
אחזן. ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר אל יבשו כי קיך אדני אלהים צבאות
ולא יכלמו כי מבקשך אלהי ישראל:

פוסתין הארון

אזהרה

לֹאֵל. אֶחָדָה פָּנָיו. אֲשֶׁאֲדָה מִמֶּנּוּ. מַעֲנֶה לָשׁוֹן: אֲשֶׁר
בַּהֲדָר עִם, אֲשִׁירָה עֲזוֹ. אֲבִיעָה רִנָּנוֹת. בְּעַד מַפְעָלָיו:
לְאָדָם מַעֲרִכִי לֵב. וּמִי מַעֲנֶה לָשׁוֹן. יִי שְׁפָתֵי תַפְתַּח וּבִי
יִגִּיד תְּהַלֵּלָתָךְ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי. וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יִי
צַוְרֵי וּגְזֵאֵלַי: סוגרין. סלרון

סוברין. הארון

וען דער ערשטע טאג אן שבת איז, זאגט מען אנשטאט אנסיכה, אהללה וואס אינסער
דער ליניע שטעהט.

אנסיכה מלכי. לפניו בהתהלכי. אמצו בהמליכי. יאזור
עזו וימלוד: אליל בהשליכי. לפני בא יום מלכי.
איש מלאכי. ישלח ואז ימלוד: בבואו להלוד. נתוש חנה
ממלוד. בית גאים בלי מלוד. יסח לבל ימלוד: בתוכי
יהלוד. בהופיעו למלוד. במלכותו אמלוד. ואז ימלוד.
גברת ממלכות. במגרו ממלכות. גוים וממלכות יהום והוא
ימלוד: גליון הליכות. וספר תהלוכות גל היום לזכות חוכיו
למלוד: דורכת נסיכות בחנון קול פכות. דבררה אני
במלכות. ומי יוכל למלוד: דכאי רוח נמיכות. מחפשי
ביום רין זכות דשה בעול גלור. עד צור ימלוד: הלוד
מהלך חמש מאות הלך. הדור עד הומלך בעזו למלוד:
הבל המומלך. על מה מלך. הלא במי נמלך. כי אין
למלוד: ומלפני מלוד מלך. חי מלפנים מלך. ועד תכל כג

שבת

אהללה אלהי. אשירה עזו. אספרה כבודו אאפרנו מלוכה:
אשגב לפועל. אשר שח ופעל. אננוהו כי לו יאתה
מלוכה: בעזו נצח אשגן. כי צבאו אני. ולי נאה שיח. גודל
המלוכה: בקהל אבשר. ברב עם אדבר. למי שאת ויתר
עז. ולמי המלוכה: גשו גוים. ובאו ממלכות. ראו מה
נהדר במזה המלוכה: גדלוהו אתי וגרו ממנהו יחד. ואל
תתגאו. בנור המלוכה: דרכים בעת נעשתה מצולה
התפוננו יחד. למי נזרקה מלוכה. דרך סוס בים. כנגד שש
מאות רכב. ומה יועיל גבר עזו במלוכה האזינו רוזנים.
אז וירגזו. הביטו תחת ומאסו מלוכה: הגידו כחו. לאמים
ודברו. לזה יכתב. שם המלוכה: ונלחם ראשית גוים
ואבר. כי נשבע חי. בפסא מלוכה: ויולעג בכל דור. כי

מוסף ליום א של ראש השנה

מֶלֶךְ. הוּא לְבָדוֹ יִמְלֹךְ: וּמָה יַעֲזֹז מֶלֶךְ. בַּעֲזֹז מִשְׁפָּט מֶלֶךְ.
 וּכְעָבוֹר סוּפָה בְּהֶלֶךְ. יִחְלֹף מִמְּלֹךְ: זֶה דִּין בַּעֲרֻכּוֹ. יֵאָחֵז
 דָּרְכּוֹ. זָרִים בְּדָרְכּוֹ. נָקָם יַעֲטֹ וְיִמְלֹךְ: זֶר זָר בְּשִׁלְכּוֹ. יִתֵּן עֲזֹז
 לְמַלְכּוֹ. זָבִים בְּהַמְלִיכּוֹ. עַל כָּל יִמְלֹךְ: חֲדָשׁוֹ מְלוּכָה. בְּדַת
 וּכְהִלָּכָה. חֲטָר מִמְּלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָר.
 וְאַרְךְ יוֹם מְבוּכָה. חֲתָלָת לַמַּכָּה. יַעַל בָּעֵת יִמְלֹךְ: מוֹרַח
 גְּלִיּוֹת. עֲזוּבֵי מִשְׁכְּבוֹת. טַמְאֵי חֲמֵד שְׂכִיּוֹת בְּגִנְאוֹה לְמֹלֹךְ:
 מוֹהֵר זְכוֹת. וְשֹׁאֵג קוֹל בְּכִיּוֹת. טָבַע צוּל דְּכִיּוֹת יִפֹּן וְכֵם
 יִמְלֹךְ: יֵהֵב מִשְׁלִיכִים. עָלָיו בְּנֵי מַלְכִּים. יוֹם זֶה לוֹ מַחְכִּים.
 בֹּא יֵבֵא לְמֹלֹךְ: יַעֲבְרוּ מִתְהַלְכִּים. לִפְנֵי כְּמִלְאָכִים יַחַד
 מִמְּלִיכִים. ייִ יִמְלֹךְ בְּתִים בְּכַתָּתוֹ. אֵיִם בְּהַפּוֹתוֹ. כֵּם
 מִמְּלָכָתוֹ. יִבּוֹן וְיִמְלֹךְ: כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. וְקִדּוּשׁ הַלִּיכָתוֹ בְּגִמְרוֹ

שבת

לֹא לְמַד. מִי גִלְחָם בָּיִם. וְעָטָה מְלוּכָה: זֶד עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶר
 יוֹשֵׁב נֶגֶב: בּוֹאֵת תִּרְגֵּזוּ אֶרֶץ. בְּשִׁאת עֶבֶר מְלוּכָה: זֶרַע
 בְּרוּכִים. הַחֲרִימוּ אֲרוּרִים. כִּי נָתַנוּ קוֹל. לְאֲדִיר בְּמְלוּכָה.
 חֲשָׁבוֹן וּבִשּׁוֹן. עוֹרְרוּ מִלְחָמָה. כָּלִי לַתַּת דֶּרֶךְ. לְצִבְאוֹת
 מְלוּכָה: חֵילָם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם חִלְקָה. וּמַעַל זְרוּעַם נִפְלָה
 מְלוּכָה: טָפְשׁוּ בְּנֵי כְנָעַן. כִּי נִכְרִים הֵם. בְּאֲדַמַּת בְּנֵי שָׁם.
 זֶרַע מְלוּכָה: טָבַחָם בֶּן נֹון: עַד פָּנָה אֶרֶץ לִפְנֵי אֲרֹן הַבְּרִית.
 אֲדוֹן הַמְּלוּכָה: יוֹשְׁבֵי חֲרָשֶׁת אֹז הַקֶּשֶׁה לַחֵץ. עֲזוּרוּהוּ כָּלִי
 בְּצַע. אֶפְסֵי מְלוּכָה: יֵהֵא גִלְחָם כֵּם. צָבָא כָּלִי בְּצַע. כֵּן יֵאָבְדוּ
 שְׂאֵר. וְלֹא הַמְּלוּכָה: כְּאֲרֹז בְּלִכְנוֹן. אֲשׁוֹר גְּדִיל. וְחֶרֶף אוֹרִיד.
 כְּפִיר הַמְּלוּכָה: כָּלִיל אֵשׁ חֲמָמָם: כָּלִיל שְׁמוּרִים. וְאֵז יִדְעוּ
 כָּל כִּי לֹא הַמְּלוּכָה: לִשְׁחַת כָּרַע בַּל. כְּחֻשְׁבוֹ עֲלוֹת לִשְׁחַק.
 וְסָר מִנּוֹ לִבָּב אֲנוּשׁ. וְרַד מִמְּלוּכָה: לִכְנוֹ הוֹשֵׁב. וְכַח אֵל
 הַכִּיר. לְמִרִים וּמִשְׁפִּיל. הַשְּׁלִים מְלוּכָה: מְגִרָה צֹאן לְטַבַּח
 וְנִתְכַּנּוּ עֲלִילוֹת בְּלִבוֹשׁ צָעִיר. רוֹדֵם הַמְּלוּכָה: מְכוּרֵי כֹלֵא

מוסף ליום א של ראש השנה
לא
מלאכתו. לעין כל ימלוך: לכל גובה יפיל. וחר ונבע ישפיל.
לכל אום יאפיל. וכאור זרוע ימלוך: לראי יקפיל. וחדשים
יכפיל. ליום זה פור הפיל. מציון למלוך: מטה אשורים. המו
גאים. מעדו מתנאים. גאה בבאו למלוך: מלכו דגוים נטלו
סגוים מלך הגוים. עת אתה למלוך: נדיבי עמים. יאספו
מעמים. נשוא מעשי עמים אל מקומם ימדוד: נגון נעימים.
למולם מנעימים. נשואם מעממים. עליהם למלוך: סבות
אליקים. כיון גלולים. סחוב כמו חללים יושכו בלי למלוך.
סוד אל אלים. הבו בני אלים. שאו זמרה והלולים לארון כי
ימלוך: עזו יד בהשואו. להרים נשואו עמוסיו בנשואו.
יעזו וימלך: על רום משואו. יריחו בנשואו. על הוד כסאו
ישב וימלוך: פור תפורר ארץ. בכליון וחרץ. פח ביושבי
הארץ. ירגזו וימלוך: פחד שופרות ארץ. ישלש וכת ירץ.
פאר מכף הארץ. יעלו כי ימלוך: צבי מהדום יעל. ואדר

שבת
הזן פדויי בלא כסף. סלו למטה כמים. לב המלוכה. נמכרו
יונים. לבני יונים. ורחקום מעל. גבול מלוכה: נארו ברית
ודת. והמרידו עם באל. ומגרום בלא לח. מכנהי מלוכה:
שעיר החניף. להזרהו בצדו. ויירש בקול בכי. חרב ומלוכה:
חזן שגב חלק. חיות גביר לאחיו. ועוד תפוז לישרון מלוכה:
עשה לה בציון שם נזראות. באז תצליחנה בכסא מלוכה:
עזר והקץ. משוש כל הארץ. ובזון כסאך. בקרית
מלוכה: פני מאור לבנה וחמה תחפיר. ויבושו עובדימו
בשאתך מלוכה: פאר עיר יופי. לברה כחמה. וגלה לנגדנו.
הבוד מלוכה: צבאות גאוליצוען שוררו כליל חג. והוא לילה
נשמר. לסחף מלוכה: צעדו במי שעל. צפו ברוח שכל.
אנא יונטלו. ויקבלו מלוכה: קמטו שערי זבול. בית עולמים
כי מפינימו שבתה מלוכה: קדוש יבא בם לעולמים. ואז

מוסף ליום א של ראש השנה

משעל. צהל משמי מעל. ירננו כי ימלוד: צבאות כל פועל
לצלעם ירמי תעל. צפירת פאר להעל. הן לצדק ימלוד:
קצינים אשר מלכו. אדרת שליכו. קול יתנו וימליכו. לארון
כי ימלוד: קרואים ימלוכו ואחריו יהלכו קוממיות ילכו.
ובראשם ימלוד: רז המוכמן ליום זה מזמן. רשום למועד
וזמן. וכו נזחם ימלוד: רועה נאמן. בבאו מתימן. רוח יסעיר
בתימן. בגלעד ימלוד: שנאן עליות. וסוד פליאיות. שיר
מתלילות יפצחו כי ימלוד: שאיות תהתיות. והוד אותיות.
שאון המון בריות. יריעו כי ימלוד: תפן כס כשמש. שמו
לפני שמש. תוארו כצאת השמש. במלכו ימלוד: חון תומך
ממזרח שמש. ועד מבואת שמש. תמה בדרה כשמש.
ירומם וימלוד: על כן נקרה ביו ויום הזכרון אכען כלאס כ"א.

ותוקעין תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

וסקל לזמרים היום הרח עולם וס"ן מתר:

היום הרח עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים.
אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים. רחמנו ברחם
אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לה תליות. עד שתחננו
ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

שבת

ישאו ראש בחדשו מלוכה: רבצה עדינה. שקטה מאלמון
כי ארך לה קץ המלוכה: ריכו מושיעים. שאו אדר מתימן
ושיתו על ארון הוד המלוכה: שוא שגא אל. והוא על
לשוננו. בקש אמת ואין. ורחקה מלוכה: שדי הסר און
מצבאיה. ויריעו לה. תרועת מלוכה. תחגור גאות. תתאזר
עוז. לכל ישתרר. זר במלוכה: תבון תכל. כי יונער רשע
ושם צדק לרגליו. ויצנוף מלוכה תמשול גאים. תזכיר
לאמים. תשבזר מטה רשע. מושל המלוכה: חון תחליף
אלילים תושגב לבדה. תקרא נצח. יחיד במלוכה:

מוסף ליום א של ראש השנה
 לֹב אֶרֶשֶׁת שִׁפְתֵי יַעֲרֹב לִפְנֵיהָ אֶל רֹם וְנִשְׂא. מִבֵּין וּמֵאֲזִין.
 מְבִיט וּמִקְשִׁיב לְקוֹל (בשבת זכרון) תִּקְיַעְתִּינוּ וְתִקְבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר מַלְכוּתֵנוּ:

זָכַר תַּחֲלַת כָּל מַעַשׂ. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעֲשׂ. תוֹחַלְתָּם
 לְמֵאִם יוֹצֵר כָּל יְזוֹר: תוֹכַחַת כַּעַשׂ אִם יֵצֵאָה בְּכַעַס.
 תוֹמֵךְ לְמַעַנּוּ יַעֲשׂ. וַיִּצְוֶה יְזוֹר: שֶׁמֶבְרָאֲשִׁית. תְּבוֹאֹת
 רֵאשִׁית. שׁוֹרֵשׁ בְּבוֹר רֵאשִׁית. יֵרָא וַיִּזְכּוֹר: שִׁצְף חֲרִישִׁית
 אִם חָר לְהַשִּׁית. שׁוֹבָה אֲשֶׁר הַשִּׁית לְשׁוֹכְבִים יְזוֹר: זָכַר
 רֵאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת סְפּוֹרוֹת רֵשׁוֹם סְפּוֹרוֹת. לְמַסְפָּר
 חוֹל יְזוֹר: רוֹבַע מִסְפָּרוֹת. מַחְנֵנִי לְכַפָּרוֹת. רָגַשׁ שׁוֹפָרוֹת
 לְשִׁפְרָרִם יְזוֹר: זָכַר קְרִיאַת סֵפֶר אֲשֶׁר גָּלְמִי שִׁפָּר קָצַב לוֹ
 בְּסֵפֶר. בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְזוֹר: קָצַף אִם הוֹחֲרֵט בְּסֵפֶר.
 לְבַלְתִּי מִצּוֹא כּוֹפֵר. קִיּוֹם זְכָרוֹן זֶה סֵפֶר. לִפְנֵי יְזוֹר: זָכַר
 צִפּוֹן מוֹרְדֵי אוֹר. תָּמִים דּוֹר בְּאוֹר. צִיָּה בָּחַר לְאוֹר. קִנּוּי
 יְזוֹר: צְפוּפִים פָּנֵי נְאוֹר. מְשַׁפְּטִים תֵּרַת לְאוֹר צִחַן רוֹעַ
 שְׂאוֹר: בָּרִיב כָּל יְזוֹר: זָכַר פְּעֻלוֹת אֲזָרְחָה. הַעֲרַת מִמּוֹרְחָה.

שבת

אֶפְחָד בְּמַעֲשֵׁי אֲדָאג בְּכָל עֵת אֵירָא בְּיוֹם דִּין. בְּבוֹאֵי לְזִכְרוֹן:
 אֲדַרְוֵשׁ לְחֲנוּן. אֲחַלָּה לְבְּרוּם. אֲחַנֵּן לְחַק לִי. יוֹם
 לְזִכְרוֹן: בְּבוֹאֵי לְמִשְׁפָּט. בְּמִי אֲשַׁעֵן. וּמִי יַחֲפֹשׁ לִי. צָדֵק
 לְזִכְרוֹן: בְּאִבוֹת בְּמַחֲתִי. וּפְעֻלָּם אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קָדֵם
 לְזִכְרוֹן גְּבֵרָה זְרוּעִי. בְּשָׁח מְחַנֵּי נָא. לְבַל יִמַּח מְנִי. שֵׁם
 וְזִכְרוֹן: גָּבַר אִם יַעֲמוֹד לִפְנֵי הַיְּזוּעִיל. בָּעֵת יִבְקֹשׁ מְנִי. זְכוּת
 לְזִכְרוֹן: דִּצְתִי בְּלוֹבֵשׁ אֶפּוֹד. וְהַשֵּׁן הַמְּשַׁפֵּט. אֲשֶׁר בָּם
 הוֹחֵק. שְׁמִי לְזִכְרוֹן: דִּלַּג בְּמַחֲתָה. עַד יַעֲצֹר נֶגֶף. בְּגִשֶׁת
 זֶר מִכְהֵן. יְקוֹד לְזִכְרוֹן: הַבִּיטָה אֶל. בְּעִמְדֵי לִפְנֵיהָ אֵין בְּקֶרְבִּי
 אֲנוּשׁ. תְּוִי לְזִכְרוֹן: הֵישׁ מִי יִפְלֵל. וַיִּשִׁיב חִיָּמָה. וַיִּחַק לְדוֹרוֹת
 שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בָּצַע. יְדַבֵּר עִנּוּ בִּי. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר עַד

מוסף ליום א של ראש השנה

פָּעֵלוּ יוֹרָח. בִּקְרָב שְׁנַיִם יוֹכּוֹר: פַּח אִם הוּטְרָח. פָּרְחִיו
 לְמִרְח. פָּלוּלוּ יִצְרָח. בַּעֲדָם יוֹכּוֹר: זָכַר עֲקֻרְת מוֹרִיָּה. כְּהִיִּת
 רֵאִיָּה. עֲדֵי עֲרוֹם וְעֲרִיָּה. סְבוּכוּ יוֹכּוֹר: עֶצֶב טְרִיָּה. אִם בּוֹאֲכָה
 פּוֹרִיָּה עֲתָרוּ לְרֵאִיָּה. וְלִזְכוֹת יוֹכּוֹר: זָכַר סֵלָם חֲלָב. וְעֲלִיו
 מְחוֹלֵלָם. שְׂרִי אֲרַבַּע וְעֵלָם בּוֹ כִּמְאֹז יוֹכּוֹר: שְׂרִיגִיו בְּמַעֲלָם.
 וַיֹּאמֶר לְגַעֲלָם. שִׁיחוּ יוֹעִילָם. בְּרִית לְזֹכּוֹר זָכַר נְקוּבֵי מַטּוֹת.
 שְׁבוּעוֹת מַטּוֹת. נְדִידוֹת הַמַּטּוֹת לְאַמְצָם יוֹכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל
 מוֹטוֹת. אִם פֶּן לְהַמַּטּוֹת. נִפְץ חֲדָר הַמַּטּוֹת. לְכַפּוֹר יוֹכּוֹר:
 זָכַר מְצוּקִים. יְסוֹד מוֹצָקִים מִפְּעֲלֵיו לְצוּעָקִים. בְּפוֹט חֵשׁ
 לְזֹכּוֹר. מִפִּי יוֹנָקִים. אֲשֶׁר בְּסוֹף נוֹאָקִים. מֵאִמֶּר בְּרִית
 וְחֻקִּים. דְּבַר קִדְשׁוֹ יוֹכּוֹר: זָכַר לֵין בְּפָרִים וְאַמְרֵי שְׁפָרִים
 דְּמִשְׁלָמֵי פָרִים. בְּשִׁפְחָה יוֹכּוֹר: לַעֲת בְּקוֹר סְפָרִים. סִתְרִים
 מִסְפָּרִים. לְשֵׁנֵי עֲפָרִים. לְצֹדֵק יוֹכּוֹר: זָכַר כְּבוֹד מְשֻׁבָּן.
 מְקוֹם דּוֹר שְׁכָן. כְּרוּבִים בּוֹ שְׁכָן. חֶסֶד נְעוּרִים יוֹכּוֹר: בִּיזֹר

שבת

אֲדוֹן לְזֹכְרוֹן: וּבִטְלָה חֲלָב. יְכַפֵּר בַּעֲדֵינוּ. וּכְנַגֵּד שְׁנֵי עֲפָרִים.
 יַעַל לְזֹכְרוֹן: זַעַף יֵרָא וַיֹּאמֶר תְּהִי יָדְךָ בִּי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֶלְהִיו.
 הוּא לְזֹכְרוֹן: זַעַק וְהַשִּׁיב. חֶרֶב אֶל נִדְנָה. וְהוֹשַׁת לוֹ בְּשִׁמְשׁ
 כֶּסֶם לְזֹכְרוֹן: חֲכֵתִי בַּעֲת עֶצֶר לְפוֹתַח וּמִמַּטִּיר. כִּמְשִׁיב רוּחַ
 לִילָד. אֲבוֹד מְזֹכְרוֹן: חִי לְרֵאוֹת בְּרִית בְּדַבְּרוֹ מְנַאֲתִי. כִּי
 עֲזֹבוּ עָם. בְּרִית וְזֹכְרוֹן: טָרָם הָיָה לִי מְכַפֵּר פָּנִים. מְנַחֲרָה
 הוֹלֵכֶת: בְּשׁוֹחַד לְזֹכְרוֹן: טָרָף נִרְדַּ וְסָמִים. לְמַסֵּב חֲדָרָיו. דִּם
 וְחֵלֶב לְנִיחָח. וְלֶחֶם הַפָּנִים לְזֹכְרוֹן: יִצְנָתִי עַל גִּחְלִי רִיקָה.
 כִּי לֹא אֶלְמֵן. שֵׁתִי לְזֹכְרוֹן: יְהִי אֲבִטָּח בָּךְ. וְלֹא בְּנִדְבִים. כִּי
 הֵם בִּקְבָר. וְלִנְצַח שְׁמֶךָ לְזֹכְרוֹן: כָּל אֵלֶּה סְמִכוֹנִי. וּרְחֻמֶּיךָ
 בִּקְשָׁתִי. לוּלִי הֵם תַּמָּתִי. וְאַיִנִּי לְזֹכְרוֹן: כִּי הֵם בְּזוֹרְעִי. עֲדִידָה
 לֹא בָאוּ. רוּחַמוֹתֶיךָ בְּפִיהֶם שָׁמוּ לְזֹכְרוֹן: לְיוֹם זֶה נִכְמָם. סִכְמָם
 חֲשִׁבוֹנוֹת. תְּחַלֵּה לִימִים. וְרֵאשׁ לְזֹכְרוֹן: לְחֻקְרָא בּוֹ עִם כָּן

מוסף ליום א של ראש חשנה

לג ונועם קול דובן: כפיר פיו מוכן. לנבונים יזכור: זכר ילד
נון. ומשפטי אורי אפנון. יזכרו ברנון. פלאם לזכרו יוקש
ברק השנון. אם השלף לתאנון יקשיב תחנון. חנוניו לזכור:
זכר מעם שופטים. ואות קציר חטים. משפש שופטים. יחתל
מלזכור: מזרח ארבעת שפטים. אם נענשו נשפטים טבע
משפטים אשר שם יזכור: זכר חצות לילה ותודות משפטי
לילה חשך באישון לילה. נגונו למו יזכור: חקר מפקד
לילה. יגיה בלהב לילה. חזק הגה יומם ולילה. לגיהם
יזכור: זכר זה זבול. אשר בכצעי חבול זרונות סבול. עוד
כל יזכור: זעם כמבול. אם יצאה לחבול: זכרון ירח בול.
לחמלה יזכור: זכר נפח כל פועל. בקו ופלא יעל. ואם
במרד ואם במעל. רב חסד יזכור: ואם טוב ואם רע. אשר
בו יארע. וסתו יפרע. בסאסאה מלזכור: זכר החיים. עד
במה הם חיים. הן למות אם לחיים. חי יזכור: המון שאון
ברואים. יעברו לפניו במריאים. הלא כמו ראויים לכל אחד
יזכור: זכר דלות ועשר. בצורת וחושך. דופי וגם ישר.

שבת
כתב עט ושמיר: גלוי ובאר וידוע לזכרון מות וחיים. שלום
ומלחמות. צחצחות ושובע. באים לזכרון: מעללי גבר.
ומספר צעדי. נשפחו מאנוש ולא לזכרון: נסתרה דרכי.
מי יוכל שיח לשוא נכתב לי. חשא לזכרון: נגר פני גבר.
מעשיו יזכרו. ויענה בו בחשו. עד לזכרון: שיחו מזמנות.
אל יחד כל בני איש עוברי תחת שקט בצאן לזכרון: חזן סוגר
דלת בעד תמימים בנעם. עד בא קצם. צאת לזכרון:

עשה פלא לחיים. לכל יהיו כמותים היש אמתה. בקבר
לזכרון עזרת או בפועל. עזרנו פלא פועל. הלא
לנפלאותיה תעש. לזכרון: פנה אלהים. ביושבי גנים.
מקשיב לנדבדמו. ברת לזכרון: פעלים לפניך ושכרם אתה.

מוסף ליום א של ראש השנה

בדין הוא יזכור: דבר גלוי וסתר. בננינות וסותר. די הסר
ויתר. לקצב יזכור: זכר גנונים לישב. במדבר ויושב. גשם
ורוח לנשב. מהיום יזכור: גרון להקשב. מעם שמו חושב.
גליות להשב. ביום תקע יזכור: זכר פהל וחימה. קרב
ומלחמה. בקוע חומה לחומת ים יזכור: באדם ובבהמה.
אם הוקנס מהומה. בצור קול חומה. לאדמה יזכור זכר
אמונה ושקר. איון שח וסקר. אות פקדת בקר. לרגעים
יזכור: חן אם לזול אם ליקר. או למעת או לעקר. אנוש
בדקדוק וחקר למשפט יזכור:

אתה זוכר בני זוכר חברות בלאט כ"א.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולם.
אם כבנים. אם פעבדים. אם כבנים. רחמנו ברחם
אב על בנים. ואם פעבדים עינינו לה תלויות עד שתחננו
ותוציא כאור משפטינו איום קדוש:

שבת

אוכלי לחם העצבים. בספר לזכרון: צצו שעלים מחבלים
ברמים להברית מגפן. שרש וזכרון: צררים בפרך: נאקו
ונושעו. בכושר הררי קדם. הוחק לזכרון: קדם בנתה
להורות. אין בהם חפץ. חלפתם ואברתם. מהיות לזכרון:
קחתה דור מאלה. אמריה הנחלתם. למענם בכל דור.
קחתה לזכרון: רם חשק מאד. בכלת געורים הרוגיה.
וענייה. תתה לזכרון: רצה אחריה. בגיא ציה וצלמית.
אהבת כלולותיה. תעש לזכרון. שחתו עם זו. שאת שמצה
בקמיהם. שם פסל ולא אל. שתו לזכרון: שכלו במעט
רגע. לולי קם בפרץ. מעורר שבועה וברית לזכרון: תעבה
מאז. עדרת כל לאמים. חשקתנו מהם. עדות לזכרון:
תמור כסף נמאם. דור נשכח קחת. קננו שנית. כי שפחנו
מזכרון: תר איש תם. במי נרעו יכנה. שכל ידיו. לאור

אֲרֶשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֵיךָ אֵל רִם וְנִשְׂא. מִבֵּין וּמֵאוֹזֵן
כִּפִּיט וּמִקְשִׁיב לְקוֹל (בשבת זכרון) תִּקְוַתֵּנוּ וּתְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר זְכוּרוֹתֵנוּ:

אִשָּׁא דְעִי בְּצָדֶךָ. תַּת לְפִועֲלֵי צָדֶךָ. אִשָּׁא לָרָה מִשְׁפָּטִי
צָדֶךָ. קוֹל לְהָרִים בְּשׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְּצָדֶךָ. רוֹדֶף
צָדֶךָ צָדֶךָ. אִקְרֵא שְׁמֵעָה צָדֶךָ. בְּקוֹל בָּלוּל בְּשׁוֹפָר: בְּנָתִי
בְּכִדְעִי. לְמַרְחוֹק שְׂאֵת דְעִי. בְּטוֹי תְרוּעָה בִידְעִי. בְּקוֹל
מִתֵּן שׁוֹפָר: בּוֹ בְהָרִיעִי. אֲרֻצָּה לִ רוּעִי. בְּאֻמְצוֹ זְרוּעִי. בְּקוֹל
כַּח שׁוֹפָר: גִּשְׁתִּי בְיוֹם דִּין. לְחַתּוּכָה בְדִין. גּוֹלָה עוֹמֶק הַדִּין.
בְּקוֹל כְּפֹאֵז שׁוֹפָר: גְּזִירַת דֵּת וְדִין. אִם חֲנִיכָתִי בְדִין. גְּרוֹנִי
יַעֲבֹב כּוֹרַע דִּין. בְּקוֹל עִם שׁוֹפָר: הָרוּשׁ וְהָעֵל רְטִיחָה. לִפְנֵי
טְרִיחָה. דַּעַת לְטְרִיחָה. קוֹל חוֹבֵשׁ שׁוֹפָר: דְּחוי לְכַרְוִיחָה.
בְּעֵד נִכְרִיחָה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיחָה. בְּקוֹל הַעֲבֵרַת שׁוֹפָר: הוֹכְשֵׁל
כְּנֵאפּוּף. בְּזֶרֶת גְּפִיף. הַצָּג בְּרִיב צְפוּף. בְּקוֹל חֲרִדַת שׁוֹפָר:
הוֹעֲנֵשׁ בְּאֻפּוּף. וְשֹׁב הַיּוֹת חָפוּף. הוֹעִילוּ לֵב כְּפוּף. בְּקוֹל

שבת

וּזְכָרוֹן: חוֹן תִּרְפֶּק מִשׁוּל אִפְרִים. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יָלֵד וּבֵן יָקִיר.
הֵלֵא בְכוּרִי הוּא. חֲקֵף לְזָכְרוֹן:

אתה זוכר בין זוכר הברית:

אֲנוּסָה לְעִזְרָה. אֲמַצָּא נֶגְדִי. אֵל קָרוֹב לִי בַּעַת קוֹרְאִי בְּקוֹל:
אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל. בְּקִרְבִּי נֶצֶב. וּפֹה בְּמִקְדָּשׁ מַעֲט.
אֲצַצֶּפֶּה לוֹ בְּקוֹל: בְּקִרְבִּי דְרִשְׁנִי. שְׁחָ פְּזוּרָה אֲנִי. נִגְזֵרְתִּי
וְנִאֲלַמְתִּי בְּלִי לְהָרִים קוֹל: בְּאֻמּוֹר גְּזוּזִי נִדְּחָה הִיא. שׁוֹמְרָה
וְצִלָּה. לֹא יִשְׂאֵג בְּקוֹל: גִּלְתִּי שִׁיחַ בְּחֻקִּי וּחִפִּי עָרַב הִטָּה
אוֹזֵן וְשִׁחַ. הַשְׁמִיעֵנִי אֵת קוֹלֶךָ: כּוֹל גּוֹ וּבְרַח מִנִּי. כְּעוֹפֶר
עַל חֲרִי בְתֵר. בְּבִקְשׁוֹ דֵּת וְאוֹת בְּמִשְׁכְּנוֹתִי. וְאֵין קוֹל: דִּלֵּג
מִבְּתֵר לְבִתֵּר. הַשִּׁיבֵהוּ אֵלַי. אוֹלִי יִשָּׂא פִנִּיךָ. עֲקֹב שְׁמִיעָךְ
בְּקוֹל: דְּרוּשׁ טוֹבָה לָמוֹ. וְרֹאחַ שְׁחָ מוֹרִיחָה. אֵלֶם פִּיחֵי יְהִי
צָדֶךָ. לֹלֵא שְׁמֵעָה בְּקוֹל: הֶסֶר מַחֲלָק. יְדִים שְׁעִירוֹת הוֹגָה

מוסף ליום א של ראש השנה

בְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹר יַעֲלֶזוּ. וּבִדְיִן יִלְיִזוּ. וְצִדֵּק יִרְוֶץ
 לְאַחֲזוֹ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים בּוֹזוּ וּמוֹצִיא בּוֹזוּ.
 וּבֶן מָנוּ יִגְיוֹז. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מִכָּל קוֹלוֹת. אֲשֶׁר
 בְּמַהֲלֹלוֹת. וְנֶקֶד לְקַהֲלוֹת. קוֹל תִּקְעַ שׁוֹפָר: זִוְמָמִי
 עֵקֶלְקִלוֹת. מַחֲוִיבֵי סְקִילוֹת זְעוּ בְּגִדוֹעַ מְקַלְלוֹת בְּקוֹל
 שְׁמַע שׁוֹפָר: חֵי מִכָּל שָׁנָה. יוֹם זֶה שָׁנָה. חֲקוֹק לְשׁוֹשְׁנָה
 לְהוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲתָנוּ מְשֻׁנָּה. שְׁנִיָּה מְרַאשׁוֹנָה. חֲטָא
 כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: טַבַּע בְּרִכּוֹת תִּשְׁעַ. מוֹל
 שׁוֹפְרוֹת תִּשְׁעַ. מְחֹזֵר מֵהֶם יִשְׁעַ. בְּקוֹל דֵּת שׁוֹפָר: מְנַף
 צְחוּנֵי רָשַׁע. בְּשׁוֹבֵם מִפְּשַׁע. מְרִיתָם תִּשְׁעַשְׁעַ. בְּקוֹל
 שׁוֹעַ שׁוֹפָר: יוֹטֵב מְשׁוֹר פֶּר. וּמֵאִיל הַמִּשְׁפָּר. יוֹם הַמִּסְפָּר
 לְקוֹל חֲדוּשׁ שׁוֹפָר: יִקֵּשׁ יוֹפֵר. וְסוֹמֵן יוֹחֲפֵר. יִשָּׁר לֵב
 יוֹשְׁפֵר. בְּקוֹל שְׁפוֹר שׁוֹפָר: כַּעֲרַת הַם תוֹקְעִים גֵּיא
 מִבְּקִיעִים. בְּרַבִּים מְשָׁקִיעִים. בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר. כָּל הַמּוֹן

שבת

בְּתַחֲנוּנִים. כִּי לָךְ הַקּוֹל: הוֹשַׁע. אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַח עֲדוֹת.
 וּמִפִּי זִרְעוּ. לֹא יִסּוּף קוֹל: וַחֲזוֹי וּמְלִיצִי. הֵם בְּנֵי אֲמִי. וְאִזּוּ
 נִחְרוּ כִי. לְמַעַן אֲשַׁמַּע קוֹל: וְעַל מִשְׁמֵרָתָם. יַעֲמְדוּ וַיִּזְעַקוּ.
 וְגַל לָהֶם סוֹד. וְהוּא יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חֲמֵק מִנִּי. אֲסוּבָב
 וְאֶבְקַשְׁנוּ. בְּכָל מְקוֹם הוּא אֵנָּה אֲשָׁא קוֹל: זְכַר דּוֹדֵי לְמִשְׁתָּה.
 אֲדִיר בְּמָרוֹם. מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְמַעַלָּה קוֹרְאִים
 בְּקוֹל: חֲיִלִּי מִים אֲשֶׁר בָּם שְׂכִילוֹ. דִּבְרוּ תְמוּנָה לֹא רְאִינוּ.
 זוֹלָתִי קוֹל: חֲפִשְׁתִּי יִשִּׁמוֹן הַיָּם וְאָמְרוּ אֵין. קָדָם תָּתוּ עֲזוֹ.
 בַּעֲתֵנִי בְּקוֹל: מְחֹזֵר דִּלְגָּ. הָרִים וְעֵבֶר וּמִמְעוֹן הַר מוֹר. אִזּוּ
 נָתַן קוֹל: טִמְאֵתִי יְדִירוֹת. שְׁכֵנוֹ וְעֵלָה. לְיוֹם כָּסָא יְבוֹא
 בְּאֲזֵנֵי קוֹל: יִקְרָתִי בְּעֵינָיו. וְנִלְוָה לִי בְּשָׁבִי. עֲמֹ אֲנִכִּי אִזּוּ
 הַבְּטִיחֵנִי בְּקוֹל: יִרַד לְשֹׁנֶעַר. וְשֵׁם כָּס בְּעֵילָם. הַשְׁמִיעַ כְּאֲרִי
 וּכְנַחֲשׁ קִיל: כִּלָּה מְנִידוֹב. כִּהֲתַרְפָּה מִמְּלֹאכֶת חֵק בְּמִכְתָּב
 וַיַּעֲבֵר קוֹל: כָּבֵשׁ לִי. אֶרְבָּעָה רָאשֵׁי גִמְרָה. וְגַם אֲנִי בַּחֲזָרוֹת

מוסף ליום א של ראש השנה

דה

מִרְעִים. בְּחֵיל מִתְרוֹעָעִים. בְּאִשְׁרֵיהֶם מִתְרַעֲסִים: קוֹל יִרְעֶה
בְּשׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ בְּיוֹקֶשֶׁב יוֹכַעַת כָּל מוֹשֵׁב. לְרַעִים בְּסֶעֱר
יִנָּשֵׁב. בְּקוֹל סִעֲרַת שׁוֹפָר: לְיֹדְעָיו יוֹשֵׁב. לְאוֹרֵת טוֹב
יִתְחַשֵּׁב. לַעֲת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר: מוֹאֲסִיו לְהִבְקִיעַ
בּוֹגְדָיו לְקַעֲקַע. מוֹרְדָיו לְהַשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חֲזוֹק שׁוֹפָר:
מֵאֲרִיד בְּהִתְקַע: מִקְצֵר בְּהִבְקַע. מְרִיעַ וְתוֹקַע. בְּקוֹל
שְׁלוֹשׁ שׁוֹפָר: נוֹתֵן אֵימּוֹת. מַחְפִּיז אֲמוֹת נוֹסוֹ נֹאמָרוֹת.
מְקוֹל בּוֹד: שׁוֹפָר: נוֹתֵן חוֹמוֹת. מַשְׁבִּית מִלְחָמֵת נוֹהֵם
בְּהִמּוֹת. קוֹל שֶׁאֵג שׁוֹפָר: סוֹדוֹ בְּגִלָּה. בְּסִין לְסִגְלָה. סִיִּם
מְגִלָּה. בְּקוֹל הַלּוֹד שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם גְּאֻלָּה. בְּחֶסֶף לְדִגְלָה
שִׁשׁוֹן וְגִילָה. קוֹל יִשְׁמִיעַ שׁוֹפָר: עֲשׂוֹר דּוֹחָה. עֹנֵג מִדְּחָה
עֲבִירוֹת מִמָּחָה. בְּקוֹל צָרַח שׁוֹפָר: עֲלוֹת מוֹחָה עֲבִירוֹת
מֵאֲחָה. עֲבִירוֹת מִנְּחָה. קוֹל חֲצוֹר שׁוֹפָר: פֶּגֶר וְהֶסְעִיר.
רָשַׁע הִבְעִיר. פִּשְׁעָיו תָּעִיר בְּקוֹל קוֹלוֹר שׁוֹפָר: פִּתְחֵי

שבת

סֶלָה. אֲשֶׁמִיעַ לוֹ קוֹל: לַחֲיַת מִנָּה. אֲזַמְכֵּר אֶרְצָן מִי לִי
בְּשָׁמַיִם. אֲזַמְרִימָה קוֹל: לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִשְׁנֵי בְּרוֹל שׁוֹעֲתִי
וּמִרְגֵּל עַב טִישׁ. הִצְרַחְתִּי בְּקוֹל: מִדַּת קִצִּי לֹא הוֹדִיעֵנִי.
מִתִּי בְּאַרְצִי. תוֹר יִשְׁמִיעַ קוֹל: מִיֹּדְעֵי סֶפֶר. חוֹתֶם קִצִּי.
לְבַל דַּעַת צוֹפִי. עֵרַת יִשְׂאֹו קוֹל: נָא הִבֵּט וּרְאֵה עֲנִי
וּמְרוֹדִי. אִין לִי מִכִּיר לְמִי אִשָּׂא קוֹל: נִצַּח אֶקְוֶה. כִּי לֹא
יָפוּל דְּבַר מִמִּקְשִׁיבִי. דִּמְמָה וְקוֹל: שׁוֹשׁ יִשִּׁישׁ לִבִּי בְּקִרְבִּי.
בְּשִׁמְעִי דוֹרִי דּוֹפֵק עַל פִּתְחֵי קוֹל: חֵן סֶלָה יִשְׁמִעֵנִי בְּחוֹתֶם
עַל לֵב. בְּאֵז תַּחַת הַתְּפוּחִת. עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:

עֲלִיתָנִי אֵל. עַל כָּל בְּנוֹת. כִּי בַעֲבוּרִי בְּחוֹרֵב תַּתָּה קוֹל:
עַל כָּל אֱלֹהִים מֵאֵד נִתְעַלִּית. נִצַּח תִּתְעַלֶּה.

בְּתִרְוַעַת קוֹל: פָּעָה מִמִּדְבָּר. צִפּוֹר מִמִּצְרַיִם. וַיִּזְנֶה הַשְּׁמִיעָה
מֵאֲשׁוֹר קוֹל. פְּקוֹד צִפּוֹר בֵּית. דְּרוֹשׁ יוֹנָת אֵלֶם. תִּקַּע לְמוֹ
בְּשׁוֹפָר. וְיִשְׂרוֹק הָעִיר. תִּשְׁחִיעַ וְתִכְעִיר. פֶּחַד רַב וְצָעִיר. מְקוֹל

מוסף ליום א של ראש השנה

הַמִּית שׁוֹפֵר. צִיּוֹן רָמְזָה אוֹת. שׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. צִוְּחָה
בְּמִדְּוָן דְּאוֹרֵת בְּקוֹל שְׁתוּף שׁוֹפֵר. צִפְצְפוּ צְבֹאוֹת. כְּשֶׁרוּ
כְּלָאוֹת. צוּר כְּעֵשׂ נִבְלָאוֹת. בְּקוֹל עֶרֶב שׁוֹפֵר. קוֹל חֲרוּשָׁה
בְּאַרְקָה חֲלָשָׁה. קוֹלוֹת מִתֵּן שְׁלֹשָׁה. קוֹלוֹת כְּנַתְנוּ בְּשׁוֹפֵר.
קָרַן מִשְׁלֹשָׁה. הַיּוֹם לִזְכֹּר אֵיטְלָשָׁה. קְרוֹא עוֹד שְׁלֹשָׁה.
בְּקוֹל עֲתוּד שׁוֹפֵר. רַחֲשֵׁתִי לַעֲלִיּוֹת. וְעֵינֵי תַלְוִיּוֹת. רֵאוֹת
כְּנוּס גְּלִיּוֹת. בְּקוֹל גּוֹדֵל שׁוֹפֵר. רְבִיעִית חִיּוֹת. לִיקוֹד לְהִיּוֹת.
רִשָּׁף שְׁלֵהֲבִיּוֹת בְּקוֹל לֵהֵב שׁוֹפֵר: שְׁנָה תַעֲזוֹר לְשֵׁלֶם
גְּמוּל לְצוּר. שְׁאוֹנוֹ תְּפוּר. בְּקוֹל גְּבוּרוֹת שׁוֹפֵר: שׁוֹשֵׁן
תִּדְרֹר. גְּאֻלָּה תִּכְרֹר. שׁוֹכְנִים תִּזְוֹר. בְּקוֹל חֲעֶרֶת שׁוֹפֵר:
תִּישָׁר מִחֶרְמוֹן לְרוּעַע אֲדָמוֹן. תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן. בְּקוֹל הַמוֹן
שׁוֹפֵר: חֵן תִּצְעַר בְּבִישִׁמוֹן. כְּמִתֵּן אֲמוֹן תִּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן.
קוֹל קוֹרֵא בְּשׁוֹפֵר:

אתה נגלית במ עמו ישראל ברחמים בלאש כ"ב:

לְמוֹ בְּקוֹל: צוּר חֲקִים מְנִי. לְבַל יַעֲוִפוּ בְּנֶשֶׁר. לְבַל יִכְנָפוּ
מִשְׁמִיעֵי קוֹל: צְרוּפָה אֱלֹמֶה. וְעֵינֵי לְמוֹרֵי. כְּאוֹ צִיר מְדַבֵּר
וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל: קָרֵב קֵץ. בָּא עֵת מִשְׁפָּט קָם מִלֵּץ יוֹשֵׁר
לְהַתְחַנֵּן בְּקוֹל: קֹדֶשׁ חוֹדֶשׁ. וְהוֹכֵן מוֹעֵד וְאַתְקַע בְּשׁוֹפֵר.
וַיַּעֲנֶה לִי בְּקוֹל: רָגֵשׁ מִקְבֵּר. צִוְּחָה מִסְּלַע בִּתְּחַת יְבִשֵׁי עֲצִים.
מַעֲפֵר קוֹל: רֵאוּ נִסִּים בְּהָרִים. וְקוֹל שׁוֹפֵר בְּאַרְצָן לְהַשְׁמִיעַ
רִנָּן מִדְּמוּמֵי קוֹל: שִׁגְגַּ לֵב חוֹתֵל. עוֹד בַּל יִשְׁנוּ. בְּלִי
לְהַכְבִּיד אוֹזֵן. מִשְׁמוֹעַ קוֹל: שׁוֹכֵב לִי בְּקֶדֶם. דֵּת מוֹרָשָׁה.
אֲשֶׁר בָּהּ עֲלַפְתָּנִי. בְּלִפְיֵדִים. וְקוֹל: תְּבוּנָה הַפִּיק. אִישׁ גְּבוֹן
דָּבָר. וְחֵק נוֹעַם וּמִירוֹת. בְּנִעִימוֹת קוֹל: תִּהְלֶה יְתָנוּ. אוֹ
לְכָל הַשְׁמִיעַ. לְאֵל מוֹשֵׁל בְּכָל. יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי
צִיּוֹן בְּנֵי יוֹן שְׁחוּ הַבְּרִקָּה חֲצִים. וְתִהְיֶם בְּקוֹל: חֵן תִּרְעֶם
לְכוֹזֵי. תִּתְקַע בְּשׁוֹפֵר. בְּתַעֲרוֹת תִּימָן. אוֹיֵלֶךְ הוֹל: אתה נגלית וכי

מוסף ליום א של ראש השנה
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

והקהל אנוגרים היום הרפ עולם והש"ץ חתור:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים.
אם פגנים. אם בעבדים. אם פגנים רחמנו ברחם
אב על פנים. ואם בעבדים ענינו לך תלויות. עד שתתננו
ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתנו יערב לפניך אל דם ונשא. מבין ומאזן
מביט ומקשיב לקול (כשבת זכרון) תקיעתנו ותקבל
ברחמים וברצון סדר שופרותנו.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך:

ותערב לפניך עתירתנו בעולה ובקרבן אנא רחום ברחמך
הרבים השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה
לירושלים. ותחזנה ענינו בשוכך לציון ברחמים ושם
נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: ברוך אתה
יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

סודים דבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו
יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו
כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות
רצונך ולעבודך בלבב שלם על שאנחנו
מידים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פרח תהלתך. על
חיינו המסורים בידך ועל

נשמותינו הפקודות לך. ועל נפישך שבכל יום עמנו. ועל
נפלאותיך. וטובותיך שבכל עת ערכ ובקר וצחקים המשוב
כי לא כלו רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:

מוסף ליום א' של ראש השנה

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו זָכוּר בְּרַחֲמֶיךָ וּבְכֹבוֹדְךָ וּבְכָל־הַדָּבָר וְהָרָב
וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וְעֵזָן וְרָעָה וּמִגְּפָה וּפְגַע רָע וְכָל
מַחְלָה וְכָל תַּקְלָה וְכָל קִטְמָה וְכָל מִיָּי פּוֹדֵעַנִי וְכָל
גְּזִירָה רָעָה וְשִׁנְאָת חָנֹם מַעֲלִינוּ וּמַעַל בָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב: הָאֵל יִשְׁוַעֲתֵנוּ וְעִזְרָתֵנוּ סֵלָה
הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ. וְלֹךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֶּשֶׁת כְּתִירָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ הָאֱמֶרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קֹדֶשֶׁךָ כְּאֵמֹר:

הַכְּהֹנִים מִתְּפִלָּלִים .

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּחֲוֶה הַבִּרְכָּה הַזֹּאת שְׁצִוִיתָנוּ לְבָרֵךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשִׁיל וְעֵין מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן
וְעִזְּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמֵרֵנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלֹךְ וְחִלּוּמוֹתֵי שֶׁלֹךְ חִלּוֹם חֲלֵמְתִי וְאִינִי
יִזְרַע מָה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
שִׁיְהִיו כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֲלֵמְתִי
עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׁחֲלֵמְתִי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלָמוֹ אֲחֵרִים עָלַי אִם
טוֹבִים הֵם חֲזָקִים וְאִמְצָם וְיִתְקִימוּ כִי וּבָהֶם כְּחִלּוּמוֹת שֶׁל יוֹסֵף
הַצַּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּחִזְקִיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחְלִיו
וּכְמֵרִים הַנְּבִיאָה מַצְרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מַצְרַעְתּוֹ וּכְמִי מָרָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה רַבְּנוּ וּכְמִי יִרְיָחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע. וּכְשֶׁם שֶׁהַפֶּכֶת אֶת קַלְלַת
כָּל־עַם הָרָשָׁע מִקְלָלָהּ לְבִרְכָּהּ בֶּן תַּהֲפֹיךְ כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִתְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אֲמֵן

יְאֹר. אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֹר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה:

מוסף ליום א של ראש השנה
 יי. יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:
 פניו. פני אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
 אליה. אליה יי גפשי אשא:
 ויחנה. הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל
 יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: רבש"ע
 ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו. ומצא חן
 ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
 יי. יי חננו לה קנינו הנה זרועם לבקרים אף ישועתינו
 בעת צרה:

פניו. אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אונה
 ביום אקרא מהר ענני:
 אליה. אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים:
 וישם. וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
 לה. לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל
 בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:
 שלום. שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

כסוב כשערי ליון סלח יאמר חלל שלום רבש"ע רק יאמרו זס:

הי רצון לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושר
 חסדיך וגדל רחמיה הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול
 הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים
 של ברכת כהנים חלו השמות 65, אמר רק יסדכר צמחצתו אנק"תם
 פסת"ם פספ"סים דיוג"סים האמירה מפי אהרן ובניו עם קדושיך
 שתהיה קרוב לי בקראי לה ותשמע תפילתי נאקתי ואנקרתי
 תמיד בשם ששמעת אנקרת יעקב תמימה הנקרא איש תם
 ותתן לי ולכל נפשור ביתי מזונותינו ופרנסותינו ברוח ולא
 בצמצום בזהר ולא באיסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה
 בשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא
 איש תם ותתננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו
 ניהיו דברי נשמעים לעבודתך בשם שנתת את יוסף צדיקך

מוסף ליום א של ראש השנה

בשעה שזולגישו אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה
אות ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשפיל ולקיים
את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך ותצילני משניאות ותטהר
רעיוני ולפי לעבודתך ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי
אבי ואמי) בטוב ובנעימות ברוב עז ושלוש אמן סלה:

אחר הדוכן חזנים הקהל זע:

אדיר במרום שוכן בנבירה אתה שלום ושמן שלום. יהי רצון שתשים עלינו
ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום:

וסבהים חזנים זע:

רבינו של עולם עשינו מה שזית עלינו אף אתה עשה עמנו כמו שהבטחתנו
השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארמה
אשר נחת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך בי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה. נזכר ונפתח לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עושה השלום:

חזן ונאמר כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים. לחיים טובים
תכתבנו אלהים חיים. כתבנו בספר החיים: כפתוב
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

פזמון הארון

היום תאמצנו: אמן היום תברכנו: אמן היום תגדלנו: אמן
היום תדרשנו לטובה: אמן היום תשמע שועתנו: אמן
היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: אמן היום תתמכנו
בימין צדקה:

סגורין הארץ

פהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם. כפתוב על יד
נביאך והביאותים אל הר קדשי. ושמחתים בביר

מוסף ליום א' של ראש השנה
 תפלת. עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי. כי ביתי בית
 תפלה יקרא לכל העמים. ונאמר ויצונו יי לעשות את כל
 החוקים האלה ליראה את יי אלהינו. לשוב לנו כל הימים
 לחיותנו כהיום הזה: ונאמר וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות
 את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו באשר צונו וצדקה וברכה
 ורחמים וחיים ושלום יהיה לנו ולכל ישראל עד העולם:
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

ומוקטן תשרית תשי"ח תר"ח

קדוש שלם

אין אלהינו אין באדוננו אין כמלכנו אין כמושיענו: מי
 באלהינו מי באדוננו. מי כמלכנו מי כמושיענו: נודה
 לאלהינו. נודה לאדוננו: נודה למלכנו. נודה למושיענו:
 ברוך אלהינו. ברוך אדוננו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו:
 אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדוננו. אתה הוא מלכנו
 אתה הוא מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך
 את קטרת הסמים:

בטום הקטרת הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל
 שבעים שבעים מנה: מור וקציעה שפלת גרד
 וכרפום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקושט
 שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית
 ברשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא
 ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק: מלח
 סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
 אומר אף כפרת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש
 פסלה. אם חסר אחרת מכל סמניה חיב מיתה: רבן
 שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף
 מעצי הקטף: בורית ברשינה ששפין בה את הצפורן כדי
 שתהא נאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפורן כדי
 שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין
 מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

מוסף ליום א של ראש השנה

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
היו אומרים ליי הארץ ומלואה תבדל וישבי בה:
בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר
קדשו: בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפוט ברכיעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות
חופיע. בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו הריעו
לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש לבש
יי עז התאזר אף תבון תבל כל תמוט: בשבת היו אומרים
מזמור שיר ליום השבת: מזמור שיר לעתיד לבא ליום
שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

חנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מכסח לו שחוא בן עולם הבא
שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה: אל
תקרא בניה אלא בניה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לארזון הכל לתת גדלה ליצר בראשית שלא
עשנו כגויי הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו בורעים
משותחים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמם ויוסר ארץ. ומושב יקרו בשמים
ממעל. ושבנית עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין
עוד. אמת מלכנו אפס זולתו בכתוב בתורתו וידעת היום
והשבת אל לכה. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נמנה לה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר
גלולים מן הארץ והאלילים כרות יברתון. לתקן

מוסף ליום א של ראש השנה
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשםך. להפנות
 אליה כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל ישרי תבל כי לה
 תברע כל בך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יברעו
 ויפולו ולכבוד שמה יקר יתנו וימלאו כלם את עול מלכותך.
 ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא
 ולעולם עד תמלוד בכבוד: בכתוב בתורתך יי ימלוד
 לעולם ועד: ונאמר יהיה יי למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר: קדיש יתום. אנשים ומירות.
 שיר של יום. ותוקעין ל' קולות:

שחרית ליום ב של ראש השנה המלך

יושב על כסא רם ונשא

שוכן עד מרום וקדוש שמו: וכתוב רננו צדיקים ביי
 לישירים נאווה תהלה:

בפי	ישירים	תת רומם:
ובדברי	צדיקים	תת ברה:
ובלשון	חסידים	תת קדש:
ובקרב	קדושים	תת הלל:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמה
 מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר
 לרומם להודר לכהן לעלה ולקלס על כל דברי שירות
 ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:
 ישתבח שמה לעד מלכנו. האל המלך הגדול והקדוש
 בשמים ובארץ כי לה נאווה יי אלהינו ואלהי אבותינו

שחרית ליום ב של ראש השנה

שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֲזֹ וּמִמְשָׁלָה נָצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל
הַיְּהוּ עוֹלָמִים: ח"ק

חזן בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ: קהל יִתְבַּרַךְ וּשְׁתַּבַּח וּתְזַאֵר וּתְרִימֶם
וּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן
וְחַוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלַעֲדֵיו אֵין אֱלֹהִים: סלו
לִרְכֹּב בְּעֶרְבוֹת בֵּיה שְׁמוֹ וְעֵלְזוּ לִפְנֵיו:
וּשְׁמוֹ מְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם
יי מְבֹרָךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

חזן בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ:
ק"ו בָּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם
וָעֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ
עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

אֲוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אֲזֵרוֹת מְאֹפֵל אָמַר וַיְהִי:

מֶלֶךְ אֱמוּנָה מְאֻמְרִיךְ מִרְחוֹק מִצָּב. שְׁמֶךְ יִתְפָּאֵר בְּעֲדַתְךָ
יִתְיָצֵב. לְעוֹלָם יי דְּבָרְךָ נָצַב. מֶלֶךְ בְּכִלּוֹתְךָ הַיּוֹם מַעֲשֵׂה
אֱמוּנֹתֶיךָ מִדִּין הַצֵּלְתָּ מְרוֹקֶם בְּתַמוּנָתְךָ. לִדֹר וְדָר אֱמוּנָתְךָ.
מֶלֶךְ גְּזֵרְתָּ בָּמוֹ כֵּן לְצִאֲצֵאֵמוֹ פְּדִיוֹם. עֲבוֹר לְהַמְלִיט
מִשְׁאֲתָךְ אִיּוֹם. לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם:

שִׁירֵי מִצִּית עֵדִיךָ וְעִיבִידִיךָ. נִטְלָם וְנִשְׁאָם לְהַרְבוֹת כְּבוֹדְךָ. כִּי הַכֹּל עֲבִידֶיךָ קְדוֹשׁ:
זְכוֹר דּוֹרְשֵׁיךָ לְתַחִי לְעוֹדֶדֶם. וְהָרֶם קִרְנָם בְּרַחֲמֶיךָ לְהַקְדֵּם.
זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קֶדֶם: זְכוֹר הַמְּשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ בְּאַהֲבָה
לְחַלּוֹתְךָ: נִסְמְכַרְתָּ בְּשַׁעֲשׁוּעַ דִּת נִחַלְתָּךְ. גְּאֻלְתָּ שְׁבַט
נִחַלְתָּךְ: זְכוֹר וּמַהֲרֵה יוֹם יִשְׁעֶךָ לְקַרְבּוֹ. בְּדַכִּיךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
וּבְמִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ לְבֵא. הֵר צִיּוֹן זֶה שְׁכֻנַּתְּ בּוֹ:

בְּרַחֲמִים יִקָּר צַעֲרֵי חֲצֹאן. חֶסֶם הַטְּרִיפִם פְּנִימִי וְחִצְיוֹן. וְאֲנִי תַפְלִי לְךָ יי עַת
רִצִּין קְדוֹשׁ:

שׁוֹפָר זְמַנּוֹ בָּא תְּקוּעַ בְּעֲנִינָיו. בְּקֶרֶן אֵיל לְהַזְכִּיר לְכַחוּנָיו.
אַחַר נֶאֱחָז בְּסִבְכָּךְ בְּקֶרֶנָיו. שׁוֹפָר חֲרָר הַמִּתְנַהֵּם מִרְחוֹק
לְעַמּוֹד. רַחוּם זְכָרְהוּ וּלְצַהֲקֵנוּ תַחֲמוֹד. הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק

יוצר ליום ב של ראש השנה
והזק מאד: שופר טבבסת בבסתה למי מנה עפר. ישובון
מאון בכפור להתכפר. תקעו בהדש שופר:

אל חנן נחלתו בנועם להשפר. ידעם קרא קרבנותיו במספר. ותיטב ליי משור
פר. קדוש:

מלך ישפוט עמים במשרים לנשא. צופה לברק דין
בהתנשא. כונן למשפט בסאו: מלך כפיר נקדש
בצדקה לבדו. חי יגבה במשפט בהתכפרו. לעשות משפט
עבדו: מלך ברוגז רחם יזכור פנואמו. קרוב להצדיק עם
המיוחדים שמו. עמו ישראל דבר יום ביומו: יראה פעלך והדרך

לתמימים. חיות בצלך לאורך ימים. מלכותך מלכות כל עולמים. קדוש:
זכור מקוה. נחת שלחנה לערכה. אדר תהלתה בפיו
להתברכה. זכר צדיק לברכה: זכור נדיבי עמים אבות
העולם. חשוף עבדי מזון ונעלם: וחסד יי מעולם ועד
עולם: זכור סבת שלם היושבת בדודה. חושפה להכין
אותה ולסעדה. ישמח הר ציון תגלנה פנות יהודה:

לחיי עולם יכתבו אמוני. יזכרו לחיות בנועם יי. לזכרון בהיכל יי. קדוש:
שופר עברת קולו נשמע באשור. להעשות שמחת עולם
בקשור ובאזהאובדים בארץ אשור: שופר פצץ קולו
בעברי נהרים. חירות להשמיע יהודה ואפרים. והנדהים
בארץ מצרים: שופר צרפת וספרד יצרח להתקדש נפוצים
בארבע נצה יחדש. והשתחויו ליי בהר הקודש:

אמרו נחומים ישעשעוני בכפלים. סלה לעבדך ככל נבילים. בהר הקודש
בירושלים. קדוש:

מלך קדוש שוכן שמי ערץ. נחץ מבשר עלות הפורין.
יי מלך תגל הארץ: מלך רם ונשא היורע ועד. פנה
קרית פי בא מועד. יי ימלוך לעולם ועד: מלך שלטונך
לעד בכל משלם. ישר ליראיה דרך להזעילם. ימלוך יי
לעולם: תנהגנו בארצות החיים להתהלכה. באור יי לכו ונלכה. והיתה ליי
המלוכה. קדוש:

המאיר לארץ. כבודו איהל. הכל כסדר כדלחמול עד אחר שמינה עשרה. ותמלא
הכל דרך ב. ואח"כ מתחיל הסון:

תפלה לשליח צבור בקול

סוחרין הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנכבד והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו כאהבה:

מסור חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלית ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים:

אתיתי להנגיד בלב קרוע ומורתח. בקש רחמים בעני בפתח:
גלגל רחמיה ודין אל תמתח. יי שפתי תפתח: דבר
אין בפי ובלשוני מלה. הן יי ידעת בלה: ומפעמקי הלב
לפניה אוחילה. אחסה בסתר כנפיה סלה: ולעפה ופלצות
אחזוני במורא. חלות פני נורא כנפש יקרה: טוב טעם
ודעת קטנתי לחסרה. על כן זחלתי ואירא: יגעתי באנחתי
איה לעמוד לפניה. כי אין מעשים לזכות בעיניה: לחלותה
שלחוני מקהלות המונה. תכין לבם תקשיב אזנה: מה אני
ומה חיי תודעה ורמה. נבער מדעת ובאפס מזמה: סמכתי
יתורותי בספר החכמה. מענה רך ישיב חימה: עזי אליה
אשמרה לסעדי. פתח דבריה האר להגיד: צדקני ואמצני
ותן לאל ידי. כי אתה משגבי אלהי חסדי. קהליך עומדים
לבקש מחילתך. רחמיה יכמרו קרחמם בחמלתך: שופכים
לב פמים לעמדתך. ואתה תשמע השמים מכון שבתך:
תחזק לעמך ידם הרפה. שלח מאתך עזר ותרופה: נואמיה
שיגוי לחזק ולתקפה. כל אמרת אלוה צרופה.

סגורין הארון

אמרה צרופה ועדותיה אדק. באי עדיה בריב אל תדקדק.
גשתה לחפש כל תעלום ובדק. דין ענייה במשפט
הצדק: הן עולמה בנית בדרסד. ורב חסד מטה כלפי חסד.
זכויות הכרע ועזר תיסד. חזן על ניני מוצא מקשד: טרם
נקרא אתה תענה. ימצא לנו חסד במענה. בפקדה היום
יבדירה להמנה. לנו מלאכיה סביב יחנה: מדת טובה עלינו
הגבר. נקנו מעון ופשעינו העבר. שגב בזרוע למקויה בסבר.

מא יוצר ליום ב' של ראש השנה

עוז חלפת כח ועלית אבר: פעלת אורחי לפניך להזכר.
צדקו יליץ בושר ומסמין יסבר. קבל מוראך יחודך להכר
רץ בפקודיה לישר וליקר: שלם נמצא בכל אשר נפקד.
שועשע כהיום בקנט מופקר: חן תהלה ועוז למרחמו שקד
תמתו בעת אשר פקר:

בו שועננו מעולם ויעננו נוראור. ברצוי חנוננו קבל
כהעלאות: חן יחלצנו במגנו מתחלואי תוצאות כצפריים
עפות כן יגן יי צבאות:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר רחיים. למענך אלהים חיים. מלך
עוזר ומושיע ומנן. ברוך אתה יי מנן אברהם:

אתה נכור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. (פיריז חסל) מכלכל חיים
בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל נבירות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

תמים פעלה גדול העצה. שחרנו פניה וצדקתה נמצא.
רחץ טנה וחתם שמצה. קבל אנק וגדור פרצה צאן
לטבח גזר ממכלה. פרים וקבשים לשלמים ועולה עריכת
שפה נערוך בתפלה. שיחנו יושפר כההטר ובדולה: נתיב
יושר אם נעקל בלכרת. משלחתה לעוזב להתרפזות
במלאכת. לנגדה יופקר מזבח מערכת. כמאכלת המאכילה
מאז נערכת: יחד אב ובן בלכתם להר מור. טבח להכן
מפקדה לשמור. חנוכם נצור רחמים לכמור זכר שבועה
בקטורת לתמור: ובשבתה היום לדין עמים. המלא על
צאצאיו רחמים. דיגנו הצהר ולא נכלמים. גפן נטיעתה
תכין לארץ ימים: בזכות נעקר הקשיבה משחק אביוני
אדם קוראיה מדוחק: חן שמנו על ספרך לחיים יוחק.
וניב שפתינו הקשב פועתר יצחק:

שפתינו מדובבות עוז ובצדקתו נחיה. ברחמים יצדקנו
וורענו יהיה: חן יחינו בקרם מיומים אהיה פיום
השלישי יקימנו ונחיה:

יוצר ליום ב של ראש השנה

מי כמודך אב הרחמים: זוכר יצוריו לחיים ברחמיו ונאמן אתה להחיות מתים
 סתחין ראון ברוך אתה יי מחיה המתים:

שלחתי במלאכות סגל חבורה שומרי אמונתך ומיחדך
 במוצא. שפכתי שיה לבקש עתידה שמע יי קולי אקרא:

סוגרין ראון

כדבר בצדקה. חונן ומתרצה. מחסה ומסתור לדורשיך
 המצא. מתח דיניך אם ביצורים תמצא. מלפניך
 משפטי יצא. ערך תקיעתנו שעה בבירורים. ערבב קטיגור
 ואמין סגנורים. עקרת בית וחצובת צורים. עיניך תחזינה
 מישרים. ויזכר לפניך צדקת התם. ויעד אוהליך ובכסאך
 נחתם. וחלצני מפשע ומעון נכתם. ואל ימשלו בי אז איתם:
 נוהג בחסד זוכר הברית. נקנו מנסתרות ונזפה בבורית.
 נחנו באמתך ותננו לאחרית. נושא עון ועובר על פשע
 לשארית: בהנשאה לכסא נזרא ואיום. ברואי חלד להשפט
 כהיום. ברחמיך עלינו המציאנו פדיום. באלהים הללנו כל
 היום. רוע יצרנו הסר בחמלתך. רצנו וסוכנו במחס
 אכרתך. רצה תשובתינו והרבה מחילתך. רעה עמה
 בשבטך צאן נחלתך: ידענו דרכיך ואורחותיך לתמוד.
 ישר פקודיך בלבנו לצמוד. יכמרו רחמיך סליחתנו לחמוד
 ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד: צנה ישוערתך לרעתך
 האהובה. צמאה לחסדך במהרה ותאבה צפה והבט כי
 מאוד נכאבה. צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה:
 חפזן בהגיזנו ובקול תרועתנו חטאינו הלבן והפקד שגגנו
 חבל וחצמת קדקד מסטינו חננו אלהים חננו כי כך חסיה
 נפשנו: קרבנו לישעך בזה ראש שנתך קבץ נפוצותינו
 למרבץ קרית: חן קמים יחזו כי מאתך תהלת. קוד
 קויתי יי תוחלתי:

ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

יוצר ליום ב של ראש חשנה מב

פיתחין הארון

א תה הוא אלהינו. ב שמים ובארץ: ג בור ונערץ. ד גול
מרכבה: ה הוא שחייה. ו צוה ונבראו: זכרו לנצח.
ח עולמים: ט חור עינים. יושב סתר: כ תרו ישועה.
ל בוש צדקה: מ עטה קנאה. נ אפר נקמה: ס תרו ישר.
ע צתו אמונה: פ עלתו אמת. צ דיק וישר: ק רוב לקוראיו
באמת. רם ומתנשא: ש וכן שחקים. ת ולה ארץ על בלימה:
ח י וקים נורא מרם וקדוש: סגורין הארון

ווען דער עווייטע טאג אן וינטאג פאלש ווירד דאז אינסער דער ליניע געזאגט.

ח"ק שמו מפארים עדת חבלו. ונערץ באראלי קדש הלילו.
ובהיכלו כבוד אומר כלו. קדוש:

שומרי מצותיו עוד ישובון לבצרון. נדברים יראיו בהכשר
ויתרון. ויקשב יי וישמע ויכתב בספר זכרון. קדוש:

שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים
שפר. ותיטב ליי משור פר. קדוש:

שבטי מבוראה עלה והמשל. נמישות צרים בהתיזה לנשל.
והיתה דיי המלוכה ומושל. קדוש:

שבח מגדול עזו שם הגדול. נצה בתתו למלכו עזומגדול
ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש:

עמוסיף תוקעים ומריעים בשופר. אמרתה לקים כחוק
המספר. תקעו בחדש שופר:

פשעים העבר ועונם פפר. מענם יערב בהקרבת פכשים
ופר. בחצוצרות וקול שופר:

צמחיהם ירבו כחול אין מספר. צבריהם יעוררו ויעלו
מעפר. בנשוא גם הרים תראו ובתקנע שופר:

קו"ח תעיר ותריע. להברית כל מריע: ותוקדש בידעי
להריע קדוש:

אדרת ממלכה. על מה הושלכה. ועוד לא מלכה. לפל

יוצר ליום ב של ראש השנה

שבותינו ממרחק עלות להר קדשו. ונפאִרנו תמיד בְּרִבִּיר
מקדשו. בִּי זְכַר דְּבַר קִדְשׁוֹ. קְדוּשׁ:

שֶׁבַח מְגִדוֹל עֲזוֹ שֵׁם הַגְּדוֹל. נִצַּח בְּתַתּוֹ לְמַלְכּוֹ עֲזוֹ וּמְגִדוֹל
בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קְדוּשׁ:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת
בְּאֶרֶץ. וְהִיא יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ: קְדוּשׁ:

אֲדָר וְהוֹד אֲתָן בְּצִבְיוֹן. שְׁעֵי אֲעֲרוֹךְ בְּנִיב וְהַגִּיזִין
אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיזִין:

בְּיוֹם הַנִּבְחָר מְשֻׁמֵּי עֶרֶץ. מִיִּשְׂרָאֵל לְשֹׁפֹט קִדְשָׁתוֹ לְהַעֲרִיץ.
יי מַלְךְ תִּגַּל הָאֶרֶץ:

נִאֲוָתוֹ גְּדֻלָּה עוֹלָם מִהָכִיל. עֲזוּזוֹ לְסַפֵּר כַּח מִי יָכִיל
מַלְךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ אֱלֹהִים וְזָמְרוּ מִשְׁכִּיל:

שְׁמוֹ מִפְאֲרִים עֲדַת חִבְלוֹ. וְנִעֲרַץ בְּאַרְאֵלִי קוֹדֵשׁ חִלּוֹ. וּבְהִיכְלוֹ כְבוֹד אוֹמֵר
כְּלוֹ. קְדוּשׁ.

דִּיעַ יְשִׁימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו. וְיִדְעוּ בִּי גְדֻלּוֹ נְבוֹרוֹתָיו.
זְכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו:

הַצִּיב וַיְרֶה אָבֵן פְּנֵתוֹ. נִחְלִיאֵל עֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע בְּאַמָּתוֹ.
זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

הוֹמְלִיכָה. וְאַחֲרָיו הִלְכָה. שְׁלֵא בְּהִלְכָה. עָלֶיהָ הוֹמְלִכָה
גְּבֻרַת מַמְלָכָה. עַד תּוֹפֵעַ מְלוּכָה זְבוּלִי חֲרָכָה. מִתְמַיִם
פְּרָכָה. וְנִתַּן לָהּ אֲרָכָה. רַחֲבָה וְאַרְכָה. וְקִשְׁת דִּרְכָה.
וְעוֹל הָאֲרִיכָה. בְּעֵתָה. בְּרָכָה. וְהִנֵּה דְרוּכָה. וְעַד עֵתָה
מוֹלְכָה: יְסוֹדוֹת עֲרֻמָּה. עֲרָה וְהִחְרִימָה עַד יְסוֹד עֲרֻמָּה.
רֹאשׁ הִרְיָמָה. וְסוֹד הִעֲרִימָה. וַיְרִיחַ רָמָה בְּעֲרָה מִעֲרֻמָּה.
וְעַד שֶׁחַק רוּמָה. וְתֹאפּוֹד מְלוּכָה: יְרִיעוֹתֵי גְדָדָה. אֲהֵלִי
שְׂדָדָה. וְחֲרָשָׁה וְשִׁדְדָה. קִצִּינוֹת רַפְדָה. וּמַלְכוֹת אִפְרָה.
וְזֹאת הַקִּפְדָה. יִזְמָה וּמְרָדָה. עֲבוֹד לְזֹר חֲרָדָה. וְחִלְלָה
מְלוּכָה: לְחֻצָה בְּנֵי מַלְךְ. וּפְצָה לְעֵין מַלְךְ. מִי לִי בְּדוֹק מַלְךְ

יוצר ליום ב של ראש השנה
ורשם בחוק דת הגיוני. בכל שנה ישנה לזכור זכרוננו:
לזכרון בְּהִיכַל יי:

שימרי מציתיו עוד ישובון לבצרון. נדברים יראיו בחכשר ויתרון. ויקשב יי
ויכתב בספר זכרון. קדוש:

זבח קדש בְּהוֹכָשֶׁר אָז בְּעֵינָיו. רגל תְּמוּרָתוֹ אֵיל לְהִקְרִיב
לִפְנָיו. אַחֲרֵי נֶאֱחָז בַּסֶּבֶד בְּקֶרְנוֹ:

חֶבֶם חֲנִיטָיו לְתַקּוּעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ יוֹם זֶה אִם יִקְרָה בַּשַּׁבָּת
קֹדֶשׁ. זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ:

טָבְעוּ אִם בַּחֹל יְבוֹאֲכֶם. צוּו לְתַקּוּעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם.
יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:

שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוֹפֵר. נֶאֱקַתְכֶם יֵאֱזִין שְׁחָקִים שִׁפְרֵי. וְתַטִּיב לִי מִשׁוֹר
פֶּר. קדוש:

יְרוֹם צוּר יִשְׁעֵי בְּפִי כָל אַמִּים. חֲשׂוֹף זְרוּעָה לְהוֹשִׁיעַ
מִמַּתְקוֹמָמִים. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:

בְּהַגְלוֹתְךָ לַעֲיִן כָּל שִׁכְנֶךָ לְהוֹעֵד. קְהִלּוֹת וּרְבֻבוֹת בְּפִימוֹ
לְהַעֲד. יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

לֵךְ יֵאָתֶה כְּבוֹד וְעוֹז הַגּוֹיִם. חֲלָד וְכָל שׂוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאֲיִים.
מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם:

שְׂבִטִי מְקוֹרֶאךְ עֲלֵה וְהַמְשַׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַחֲיוֹן לְנִשְׁל. וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה
וּמוֹשֵׁל. קדוש:

מוֹטוֹת צָרִים שִׁבֵּר וְהַכְחִידֵם. זְרוּיֶיךָ קִבֵּץ וְחֶנֶם תִּפְדֶּם. זְכוּר
עֲדַתְךָ קִנִּית קֶדֶם:

יִהְיֶה בְּכֶם מֶלֶךְ. זוֹלַתִּי אֵין אֲנִי וְאַפְסִי מֶלֶךְ: חן רם על כל
מֶלֶךְ. תִּנְעֵי לִנְה מֶלֶךְ. וְלֵךְ תִּשְׁיב מְלוּכָה:

תעיר ותריע. להכרית כל מריע. ותוקדש ביודעי להריע קדוש.

מֶלֶךְ מְמַלֵּט מִרְעָה. לְיוֹדְעֵי תְּרוּעָה. הָאֵל קֹדֶשׁ:

מֶלֶךְ זְכוּר אֲחִיו קָרֵן. לְתוֹקְעֵי לֵךְ הַיּוֹם בְּקֶרֶן נוֹרָא וְקֹדֶשׁ:
אַאֲפִיר עוֹר אֵיזִם. בְּשִׁלּוֹשׁ קֹדֶשׁה בַּיּוֹם. גְּבוּרִי כַח גְּדֻלָּה
דְּמִירוֹתָ בְּבֵית דְּגִילָה. חוֹגֵי הִנֵּה הַמֶּלֶךְ. וְתַקְוָהוּ בְּהַלְל

יוצר ליום ב של ראש השנה

גְּדִיבֵי עַמִּים יְנוּחָמוּ בְּכַפְלִים. קָמִיָּהם עַל פְּנֵימוּ גִלָּה שׁוּלִיב
זְכוֹר יי לִבִּנִי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם:
סְלֹול מִסְלָתֵנוּ יִשָּׂר לַעֲזוֹד. וְכֵן יִקְרָךְ קָרְסוּל לֹא יִמְעוֹד.
בְּנִמְתָּ זְכוֹר אֲזַכְּרֵנִי עוֹד:

שְׁבוּתֵנוּ מִמְּרָחַק עֹלוֹת לְהֵר קָדְשֵׁנוּ. וְנִפְאֲרֵנוּ תָמִיד בְּדַבְרֵי מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֶת
דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

עֲמוּסָיָה תוֹקְעִים וּמְרִיעִים בְּשׁוֹפָר. אִמְרָתְךָ לִקְיָם בְּחוֹק
הַמִּסְפָּר. הִקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר:

בְּשָׁעַם הַעֲבֵר וְעוֹנָם כִּפָּר. מַעֲנֵם יַעֲרֹב בְּהַקְרַבְתָּ בְּבָשִׁים
וּפָר. בְּחִצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר:

צִמְחִיָּהם יִרְבוּ בַחוּל אֵין מִסְפָּר. צִבְרֵיהֶם יַעֲזֹרוּ וַיַּעֲלֹ
מַעֲפָר. בְּנִשְׁוֹא גַם הָרִים תִּרְאוּ וּבִתְקוּעַ שׁוֹפָר:

שִׁבַּח מִגְדוֹל עֹז שֵׁם הַגְּדוֹל. נִצַּח בַּתָּתִיר לִמְלָכֵנוּ עֹז וּמִגְדוֹל. בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע.
בְּשִׁיפֹר גְּדוֹל. קָדוֹשׁ:

קָרִית מְשׁוֹשׁ הֵיכַל וְאוֹלָם. מִזְבֵּחַ יָשִׁיב וּכְלֵי שָׁרֵת כָּלָם.
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם:

שָׁמַיִם וָאָרֶץ יִרְנְנוּ לְשִׁמּוֹ. יַעֲרֹת יִמְחֲאוּ כָף לַעֲנֵעִימוֹ. כִּי
פָקַד יי אֶת עַמּוֹ:

תוֹקֵף אֲרָאִים וְכוֹכְבֵי צֶפֶר. תִּהְלֹוֹת יִתְנוּ שִׁבַּח לְהַשְׁפָּר.
הִלְלוּהוּ בִּתְקוּעַ שׁוֹפָר:

וּמִלָּה: זְכוֹר לְעֵד זְכוֹת. חֲדָשׁוּהוּ זִמְרַת חַיּוֹת. טוֹב עוֹמֵם
טוֹרַח. יַחְדוּהוּ בְּחֲדוֹשׁ יִרְחַ פּוֹבֵשׁ כָּל בָּעִסִּים. לִבְלֵ אֶף
לְהַשִּׁים: מִשְׁרָתִי בַחֵיל מוֹרָא. נִחְכֵם הִלְלוּ נוֹרָא: שִׁדְפִי
סָבִיב סַעֲרָה. עֲנֵנוּ לְמַעַבִּיר עֲבָרָה: פְּלִיאִים פִּצְחוּ פָּה. צִלְצְלוּ
הַכֵּל צוּפָה: קִהְלוֹת עִם קְדוּשִׁים. רוֹמְמוּהוּ רַבְבוֹת רוֹעֲשִׁים
שִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפָר. תִּאֲזִין וְאַשְׁמָחַ תוֹפָר: מִזֶּן תִּשְׁלֵשׁ שׁוֹפְרוֹת
בְּהֵר הַקָּדֵשׁ. וְאַשְׁלֵשׁ קִדְשָׁה בְּקָדֵשׁ:

סֵלָךְ זְכוֹר אַחֲזֵן קֶרֶן לְתוֹקְעֵי לֵךְ הַיּוֹם קֶרֶן. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

דָּאן וְאַנֶּס מִזֶּן אֲדָרֵן אִם מַעֲשִׂים אוֹיֵף בְּלֹאשׁ מִדִּ

יוצר ליום ב של ראש השנה

כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הנדיל " לעשות בארץ. והיה " למלך
על כל הארץ. קדוש:

חזן וקהל ישפוט תכל בצדק ולאמים במישורים. האל קדוש:
והוא באחד ומי ישיבנו. ונפשו אותה ויעש. נורא וקדוש:
אתן לפועלי צדק. ביום הנבחר מעש להבדק: גאותו מאד
גדלה. דרך ענותו לפי הגדלה: הוא ארון העולם.
ומי הקשה אליו וישלם: זוכר הולך בתום חזן ועושה דין
יתום: מהור מרומ ונשא. יפה בעתו הכל עשה: כביר לא
ימאס לגבוה בעיניו נמאס: מפואר רוכב ערכות: נוה
נגדו ואש להבות: סועף בחרכות שנונות. עבור יתומים
ואלמנות: פועל אדם ישלם. צר פה ומשים אלם: קונה
הכל ברחמים. רם ומשפיל רמים שופט יצוריו בחנינה.
תמים פועל אל אמונה: שופט ארץ בתוהו. מפקדו יבדלו
ויתמחו: עושה משפט עמו. ותחלה מקדמם מפני זעמו:
נדיבים בדיקוקם יחילו. באשר משפטו פעלו: רואה כל
תעלומות. יושב בגבהי מרומות: צופה כל נולדות חופש
כל העתידות. קורא הדורות מראש. הקרי לב לתור
ולדרוש: חזן זוכר ברית ראשונים קים שבועה לאחרונים:

ישפוט תכל בצדק ולאמים במשרים. האל קדוש:

חזן ארון אם מעשים אין בנו. שמך הגדול יעמד לנו. ואל
תבא במשפט עמנו. קדוש:

חזן הן לא יאמין בקדושו. ותהלה ישם באילי תרשישו.
ואיך יצדקו קרוצי גושו. קדוש:

שבת וראה תחת השמש. אין טוב לאנוש מהתחמש. ביראת
מעזו לחזק ולא להמש: שירת הדין ראתרה עיני.
נבין תחלה מאדם הקדמוני בצלם אלהים נברא בעדן גני:
מעט הפר פי ממלכת. ביקר לא לן ונגרש בשלכת. ואת
להט החרב המתהפכת: מדרך בדרך טובים להועילו.

יוצר ליום ב של ראש השנה

ממזרח העיר עלט מאפילו. צדק יקראהו לרגלו: על נסותו
מבטחו בבחנה. ופץ להודיע אם ירשנה. נגדרו גזעיו
גרות ארבע מאות שנה: עורו נדיבים והתאוששו לתאנה
פקישו צדק פקשו ענה. אולי יש תקנה: ותיק הנעלה
באחד ההרים. לשמונה קים ברית בשרים. ורע ומצא
מאה שערים: ולששים נחנט במציק ומשעשע. ולשיבה
כהה מאורו להשע. עבור שאתו פני הרשע: נא שימו על
לב מוראות: ותשיבו יד מעול להמלט מתלאות. אולי
יחנן י צבאות: נעים אשר טובו אוהלו. ותוארו חקוק
בכס זבוליו. והנה י נצב עליו. בשובו מפדן ונחלץ מתלאה.
ונדרו אחר לאל לו נראה. נכשל בדינה בת לאה: בינו
יצוריו לרחמיו לשאף. גורו לכם מפני סערת חרון אף. אולי
תסתרו ביום אף: רעים ואחים בני היצחק. אשר אצו
במשלחתם בצבי למחר. והגבילו סגלה בתחתית החר.
רפי תורה כתבו דעם. והזרום דרכי ישר ומשפטי גזעם.
ובמי מריבה הפקדו בועם ידעו זאת כל יושבי אדמה. אם
כן בתמימי חכמה מה יעשו מלאי מרמה: ידי י אשר
מלך תחלה. בכן שנה נקי מפל עולה. ולא נעצל ממלחמת
עבור הצלה: צנה על מחית המזנב: שנה מפקד והוביש
בגונב. בחמלו מעדנות בכשפיו מתגנב: צור נחם פי
המליכו והפילו ביד אויביו להעכו. ומה יעשו מפירי דין
בערבנו: חסיד המנעים זמירות לקונו. והוכן בחסד פסא
גאונו ועשה משפט וצדקה להמונו: חתף לברוח מפני פרי
בטנו. הקדימו רכיל משקר על אדונו. וחלק לו שדה בחלק
לשוננו: קול החלוק בחספית ממעונו חלק מלכותו. בין עברו
ובין בנו. ומה יעשה מלשני בפקוד עליו חרונו: קהלות
ורבבות ואלפים. אשר לפנינו עברו חלופים. ולא יכלו
להצטרק חיות חפים: הן שמים בעיניו לא נבו. וכל לגיוני

יוצר ליום ב של ראש השנה

מה שחק בפשטה דועכו. ונתעב ונאלח מה יזכו: קובץ מרמה ומסתתר בעניניו. אם יאמר בלבו מי יעידני לפניו. קורותיו ורהיטיו ועציו ואבניו: טהור עינים ברע מראות. הצלל חטאינו בעמקי מחבואות ועשה עמנו לטובה אות. נחנו אם פשענו מאחריך. הזכר לאבות העולם בחיךך ואל תתעלם מתחן משהיך:

חן חלף פרים ומנחה הגונה: זכור הגיונינו ותן לנו חגיגה. קימנו לחיים טובים בזה ראש השנה: הן לא יאמין בקדושינו. ותהלה ישים באילי תרשישו. ואיך יצדקו קרוצי גושיו קדוש:

פיתחין הארץ ובכן נהי בישרון מלך: מלך עליון. אמיץ המנשא. לכל ראש מתנשא אומר ועושה. מעוז ומחסה. נשא ונושא. מושב מלכים לכסא: לעדי עד ימלוד:

מלך עליון גבור בגבורות. קורא הדורות. גולה נסתרות. אמרותיו טהורות. יורע ספורות לתוצאות מזרות: לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. המפואר בפי כל. והוא כל יכיל. המרחם את כל. ונותן מחיה לכל. ונעלם מעין כל. ועיניו משוטטות בכל: לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. זוכר נשפחות. חוקר טיחות. עיניו פקוחות. מגיד שחות. לאהי הרוחות. אמרותיו נכוחות: לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. טהור בזבוליו. אות הוא באראליו. אין ערוה אליו. לפעול במקפציו. חול שם גבוליו. בהמות ים לגליו: לעדי עד ימלוד:

מלך עליון. בונים מי הים רוגע גלי ים. סוער שאון דכים. מלא העולם דים. משפיהם בעים. ושבים אהור ואים: לעדי עד ימלוד:

יוצר ליום ב של ראש השנה

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. מוֹשֵׁל בְּנִבְרָה. דְּרָבֹו סוּפָה וּסְעָרָה. עוֹמֵה אוֹרָה. לִילָה כִּיּוֹם לְהֹאִירָה. עֶרְפֵּל לוֹ סִתְרָה. וְעַמִּיּה שָׂרָא נְהוּרָא: לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. סִתְרוּ עֵבִים. סִבִּיבּוֹ לְהַכִּים. רְכוּבוֹ כְּרוּבִים. מְשַׁרְתּוֹ שְׂבִיבִים. מְזֻלוֹת וְכוּכָבִים. הִלּוּלוֹ מְרָבִים: לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צוֹרֵר מַיִם וּמִבִּיעַ. יִבְשֶׁת לְהַמְבִּיעַ. לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ. יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ. שְׂבָחוּ לְהַבִּיעַ: לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא. כְּמוֹפֶת וּבְמוֹרָא. מְמַדִּי אֶרֶץ קָרָא. וְאַבְן פְּנֵתָה יָרָה. וְכָל הַנִּבְרָא. לְכַבּוֹדוֹ כָּרָא: לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים. וּמַאֲזִין חַנוּנִים. מַאֲרִיךְ רְצוּנִים. וּמְקַצֵּר חֲרוּנִים. רֹאשׁוֹן לְרֹאשׁוֹנִים. וְאַחֲרוֹן לְאַחֲרוֹנִים: לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ: פּוֹנֵדִין הָאֲרֶץ

מֶלֶךְ אֲבִיּוֹן. בָּלָה וְרָד שַׁחַת. בְּשָׂאוֹל וּבַתְּחַת. בְּלִיאוֹת בְּלִי נַחַת. עַד מָתִי יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ אֲבִיּוֹן. תְּנוּמָה תְּעוּפָנּוּ. תְּרַדְמָה תְּעוּפָפְנּוּ תוֹהוּ יִשׁוּפָנּוּ. עַד מָתִי יְמִלּוּךְ:

יְפוֹתֶחֱיִין מִיד אֲכָל מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. שׁוֹפֵט הָאֱמֶת מִעֲבָדָיו אֱמֶת. עִשָּׂה חֶסֶד וְאֱמֶת. וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת. נְתִיבָתוֹ אֱמֶת. חוֹתָמוֹ אֱמֶת: לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:

” מֶלֶךְ ” מֶלֶךְ ” יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

” מֶלֶךְ ” שְׁנֵאֲנִי שַׁחַק. בְּאוֹמֵר מַאֲדִירִים.

” מֶלֶךְ ” כָּל שׁוֹכְנֵי שְׁקֵט. בְּבִרְכָה מְבָרְכִים.

” מֶלֶךְ ” אֵלֹו וְאֵלֹו בְּגוֹבָה מְגִדִּילִים.

” מֶלֶךְ ” מֶלֶךְ ” יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

” מֶלֶךְ ” כָּל מַלְאָכֵי מַעְלָה. בְּדַעַה מְדַגִּילִים.

יוצר ליום ב של ראש השנה

כל מושלי מטה. בהגל מהללום.
אלו ואלו בודאי מודים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

כל עריצי עליונים. בזמר מזמרים.
כל עוברי עולמים. בחיל מחסנים.
אלו ואלו בטעם מטבחים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

כל ועודי ועד. ביזשר מפים.
כל ותיקי וסת. בבזשר מכללים.
אלו ואלו בלחג מלחגים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

כל נדיבי נדבות. במאמר ממדלים.
כל נכבדי נועם. בנצוח מנצחים.
אלו ואלו בשיח משוחחים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

כל בעלי בינה. בעלוי מעלים.
כל ברואי בריאה. בפצח מפצחים.
אלו ואלו בצפצוף מצפצפים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

כל רשפי רומה. בקול מקדישים.
כל ראשי רון. ברנני מרננים.
אלו ואלו בשירה משוררים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

כל יקירי יופי. בתוקף מתנים.
כל יושבי ישוב. ביחוד מיוחדים.
אלו ואלו באדר מאדרים.
י מלך: יי מלך:
י מלך:
י מלך:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

יוצר ליום ב של ראש השנה

כל צובאי צבא. בלמד מלמדים.
כל צנופי צפירה. בצדק מצדיקים.
אלו ואלו בחיל מחזירים.
" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

כל חילי חוסן. בחרדה מחלים.
כל חשוקי חמר. בחזקה מחזקים
אלו ואלו בנגון מנגנים.
" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

כל קדושי קדוש בקדשה מקדישים.
כל הכוצי קהל בקשט מקשטים.
אלו ואלו בנועם מנעימים.
" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

כל חשמלי זקים. לבקרים מתחדשים
כל תרשישי גובה בדממה מלחשים.
אלו ואלו בשלוש משלשים.
" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

סוגרין חארין

אין איינגען נעסוינדען זאנט מאן דא לאל עורך דין בלאש י"א:

ובכן ולך תעלה קדשה. כי אתה אלהינו מלך:
אשר מי יעשה כמעשיך וכגבורתך. ומי יחרהר אחר
מדותיה. ומי ימלא קצות תפארתך ומי ישמיע כל
תהלתך. ומי יעריץ הוד קדשך. שמים ושמי שמים לא
יכלכלו אימתך. הארץ ועמודיה יתפלצון מגערך. אין כמות
ואין בערך ואין בלתי. אתה ראשון ואתה אחרון ואפס
זולתך. אין קץ וחקר וסוף לתבונתך. צפון ונגלם וגסתר
גלויים לעמך. לך ההוד והתפארת והנצח הדרתך. לך
הגדלה והגבורה וכיראתך עברתך. מאין כמות " גדול
אתה וגדול שמה בגדלתך. לך השמים וכל צבאם נבראו
לשרתך. לך הארץ ומלוואה הרום מרגלותך. לך הים

יוצר ליום ב של ראש השנה

והיבשה והפל כוננו אצבעותיה. לה הפסך והזהב וכל
שכיות חמדתה. לה כל הנפשות יחד מופקדות באוצרותיה.
לה החכמה והתבונה והשכל מבינתה חכם לב ואמין כח
התנהג בחסידותיה. כי מי בשחק יערה לה לדמותיה. מי
כמוה חסין יה אות בצבאותיה. אל נערץ בסוד קדושים
רבה ונורא על כל סביבותיה חשך סתרה וערפל סבתה.
מנוגה נגדה ברר ואש גחלתה. האל הנאמן שומר הברית
והחסד במשמרתה. לתת לאיש כדרךכו בשלמה משכרתה
הצור תמים פעלו ואין עול אמת פעלתה. משפטיה תהום
רבה ובהררי אל צדקתה. עוזר וסומך לכל מהירי מלאכתה
את הפל עשית יפה בעתו בחכמתה. בטרם הרים ילדו
ותחולל אדמתה. בראת תשובה למרפא ארוכתה. ועד לא
מכה הקדמת תעלתה. ועד לא מזור הגהת רפואתה. כי
גלוי וצפוי לפני כס שכנתה. כי אדם אין צדיק כארץ
להזהר מגחלתה. אשר יעשה טוב ולא יעבור מתורתה.
כי לא תאמין בעבדיה ובמשרתה. ותהלה תשים בגדודי
מחנותיה. אף שוכני בתי חומר עפרותה. הגדלים בעון
ועוברים על מצותיה. ותשם בסר רגלם כי יסורו מאורחותיה
וכיד כל אדם יחתום בגזירותיה. ותגד להם פשעם
בתוכחותיה. והתודו את עונם ויצדיקו דין אמתה. לכן
הקדמת צרי למריתתה. כי ישובו מאון ויבקשו מחילתה.
ואתה קרוב לקוראה להשיב מהם חמתה. ויום זה בחרת
לישב במשפט על בריותה. וכבני מרון יעברון לפניך
בספרתה. וכלם נסקרין בסקירת צפיתתה. ותראה יחד לבם
בראיתתה. ותגזור עליהם כל גזירותה. ותקצוב מזונותיהם
ויפרנסתם באמרתה. ועמך בחנוגם מתועדים לחלותיה.
ותוקעים ומריעים באמור בתורתה. ומערבכים קטיגור בלי
להשמינם לקראתה. ותזכור למו עקדת יצחק בשבועתה.
ותהפוך מדת הדין לרחמים כי בן מדתה. ותרחם על הם

יוצר ליום כ של ראש השנה

ברוב זמלתה כי הם בניה וצאן מרעיתה: והיום יפתחו
 שלשה ספרים מנקדים. של צדיקים שומרי פקודים. של
 בינונים ושל זרים. צדיקים נכתבים לחיי עד שקודים.
 ורשעים נכתבים לתבערת יקודים. ובינונים עד יום כפור
 תלוים ועומדים. אם ישובו ממעשיהם ויהיו חרדים. ותקנו
 מעלליהם וימיכו צעדים. חלקם בחיים יזכו נחמדים. ואם
 לא זכו למיתה יהיו נאחדים. וכמו כן יעשה ליום הדין.
 ויבאו מעשיהם להעיד בעדים. ובמאזנים יעלו משני צדדים.
 אם יכריעו טובים על הרעים ויהיו כבדים. בעלים יהיו
 בטוחים ולא פחדים. ואם מחצה על מחצה יהיו אגודים ורב
 חסד משה כלפי חסדים. ישוב ירחם יכבד עון מורדים.
 וישא עון וגביה מרדים. ויכריעו נעימים ועגורים. ויעביר
 ראשון ראשון אחדים. כי צדיק יבכל דרכיו ומעשיו חסדים
 רוצה בתשובה מכל עולות ותמידים. התשובה ומעשה
 הטוב כחרים בפני שורדים: אנה אדון מלא רחמים. בקומה
 למשפט על יצורי עולמים. רגו כל תעיר על מעוטי עמים.
 במיחדים שמך לילות וימים. ולנצחה תמיד מעריכים
 וכשבים וכאב על בן יכמרו רחמיה בניחומים. לנקותם
 מכבוד עון ואשמים. והזכר לבירת שלשת תמימים. ולאב
 המון אשר היה חמים. ונתנפה בעשר נסיונות עצומים.
 ונמצא שלם בכל פעמים: הנס הראשון בחולדו נתיעצו
 החרטמים. ובקשו להרגו גדולי המלכות והקוסמים. ונחבא
 בארץ שלש עשרה שנה שלמים. ולא ראה שמש וירח
 וכוכבי כרומים. ולאחר שלש עשרה שנה יצא מחבם
 בחפזים ומאם אלילים ושבקן מזלים. ובטח ביוצרו ונפל
 חבלו בנעימים: השני השליכוהו לכבשן אש פחמים. ומלך
 הפכוד פשטימינו: והצילו ברחמים. וגם אני אשר הוצאתיה
 מאור פחדים בנאומים: השלישי הגלהו ממולדתו הגלת
 שלומים: הרביעי הביא רעב באותן הימים: הוא הרעב

יוצר ליום ב של ראש השנה

מח
הראשון אשר בא לעולמים. ולא בכל הארצות ובכל
התחומים. כי אם בארץ כנען לנפשות ולהורידו לאדמת
ענבים. החמישי נלקחה. שרה למושל עמים. בליל שמורים
הנשמר לבכורי חמים. ויננע י את פרעה נגעים גדולים
ואימים. וגר בארץ פלשתים רבים ימים. ושלח מלך גרר
ולקח יפת פעמים. ונעשה הוא וכל בני ביתו מומטימים.
וירד מיכאל המלאך להרגו בזעמים. וזעק הגוי גם צדק
תהרוג ותשודך דמים. ואמר לא השב אשת האיש כי נביא
הוא ואב לחכמים. ולקח צאן ובקר ועבדים ושפחות והשיב
לו תשלומים. ויתפלל אברהם אל האלהים ויעתר לו
ממרומים: וירפא אותם מעצירת רחמים: השישי בבוא
עליו המלכים הקדומים. עם פדרקעומר מלך עלמים.
ובכן אחיו התחילו תחלה שוטנים. ובשבילו לקחו את כל
רכוש סדומים. ובא הפליט והגיד מה עשו קמים. וירק
את חניכיו ילידי ביתו רשומים. הם ענר אשכול וממרא
ואליעזר מסימים. ויחלק עליהם לילה ויפם במהלמים.
הוא הל לה אשר היה מקדומים. וישב את כל
הרכוש בעזרת משפיל רמים: השביעי כשנדבר עמו בין
הבתרים. והראהו ארבע מלכיות בפירים. שמושלים
בזמנם ויאכדו לדור דורים. עגלה משלשת זו מלכות
אפירים. אשר היא בעגלה דשה וכחזירי יערים. ועז
משלשת אלו יונים שנמשלו לצפירים. ואיל משלש זו
מלכות מדי ופרס חברים. כענין שנאמר האיל אשר
ראית בברורים. ותר אלו בני ישמעאל שנמשלו לשורים.
וגזל אלו ישראל שנמשלו ליונים ותורים. כענין שנאמר
יונת כחגי הסלע יבסתרים. ולקח ובתרים לשגי בתרים.
כדי לתתם כחם וזכרם להחרים. וירד העיט לאפרם זה
דוד ראש הנבזרים בצאת השמש היה מניח עליהם
בסודרים. שלא ימשול בהם העיט עד הערב כסוד מורים.

יוצר ליום ב של ראש השנה

להודיע שאין מושלים אלא יום אחד מיזמו של יוצר הרים
 חוץ משתי ידות שעה בשיעורים. כשהחמה נוטה במערב
 שתי ידות שעה מכהה אורים בן עד שלא יבא הערב
 יצמח אור לישרים. והיה לעת ערב יהיה אור להדורים:
 השמיני בהמולו ערלת בשרים. בעשור לחדש ביום
 הכפורים. ובכל שנה נראית דם מילתו כדם פרים ואימורים.
 ומכפר עונות עמו להצדיקים בישרים. התשיעי בשלחו
 ישמעאל ואמו למדברים. מעל יחיד דגעה באחד ההרים.
 מזה ולבא לדור דורים. העשירי היה אחר הדברים האלה
 במלה. ונסהו קח נא את בנה והעלהו לי לעלה. והשיבו
 לאיזה בן לבן העלה או לבן המילה את יחידה אשר
 אהבת בחמלה. על ההר אשר עליו שכנה מכללה.
 והשבים בבקר ולא נתעצל בעצלה. וחבש החמור בעצמו
 בגילה. הוא החמור אשר רכב עזיו דלה דלה והוא
 שעתיד עני לרכוב בעת הגאולה. והלכו לדרכם בישר
 מסלה. כשהגיעו לצופים ראו שלהבת תלולה. והבין כי
 הוא ההר לתלה. ובאצבע הראהו המזבח של שוכן
 מעלה. הוא המזבח אשר היה מתחלה. וצוה יחיד לקשור
 ידיו ורגליו לרגלה. שגא יבעט מצות כפר לחלה. ועקר
 על המזבח כמלה עולה וערף האש והעצים העלה. ולקח
 המאכלת לשוחטו בחלחלה. וככהן גדול הגיש מנהה
 בלוקה. ויושב ורואה נורא עליה. האב מעקד והבן
 געקד בחילה. הן אראדם צעקו חוצה בילה. והושמע
 אד תשלח ידה אל הנער לעשותו בלה. והאיל אשר
 הוצפן מששת ימי בראשית לעולה. נתן כפרו והוחשב לו
 לשם ולתהרה. ונשבע לברכו בברכה מעלה. ולזכור
 עקדתו לאום נדלה למלטים מכל עון ועולה. ולנקותם
 להיות לו לעם סגלה. להיות ישועתנו ועזרתנו סלה: והיום
 הזה לפניך יפקד. בושר מפעלות ענקד ונעקד. וישכח

יוצר ליום ב של ראש השנה
התם אוהליך שקד. זכור ארון ברחמים לפקר. ותלשישי
חשמלי יקר. יכרעו וישתחוו לפניך ליבד: וזה אל זה יעריצו.
וזה אל זה יקדישו. ושלדוש קדשה לקדוש מקדישים:
קדושה אבינו מלכנו. ויהי בנסוע. רבונו של עולם. בריך שמה. המלא ציוס א':

קריאת התורה ליום ב של ראש השנה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המוריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: (לוי) ביום השלישי וישא אברהם
את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוו ונשובה אליכם: ויקח אברהם את
עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו: (שליש) ויבאו אל המקום אשר לו האלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערך את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל
לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ירך
אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בינך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו
בסכך בקנריו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: (רביעי) ויקרא
מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען
אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה
ארכה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
איכיו: והתברכו בזרעך כל נוי הארץ עקב אשר שמעתי בקלי: וישב אברהם
אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: (חמישי) ויהי
אחרי הדברים האלה וינד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בנים לנחור
אחיך את עויך בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשר ואת חזו
ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה שמונה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד נם הוא את סבך ואת

נחם ואת תחש ואת מעכה:

לנפער כפרס פתק צ"ס ע"ה:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
יום תרועה יהיה לכם וישם תם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד

קריאת התורה ליום ב של ראש השנה

איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עולת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה :

דפטרה ליום שני של ראש השנה (בירמיה סימן ט"ו).

דיא ברכות ס"א כפטיד אכען בלאטט ט"ו).

כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמִדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הִלֹּדֹד
לְהַרְגֵי עַוְיָאֵל יִשְׂרָאֵל מִרְחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
אַהֲבַת יְדֹעֵל בֶּן מִשְׁכַּת יְדֹחֵד : עוֹד אֲבָנִד וְנִבְלִית בְּתוֹרַת
יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תַפִּיד וְצֵאת בְּמַחֹק מִשְׁחָק ס : עוֹד תַּטְעִי
כְּרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן נִטְעוּ נִטְעִים וְחִלְלוּ : כִּי יִשְׁיוּ קָרְאוּ
לְצִירִים בְּתֵר־אֶפְרַיִם קִימוּ וְנִעְלָה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה רְנֵנוּ לְיַעֲקֹב שְׂמֵחָה וְצַחֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם
הַשְׁמִיעוּ חִלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ אֶת שְׂאֲרֵית
יִשְׂרָאֵל : הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּבְצִתִּים מִירְפַת־
אֶרֶץ בָּם עֵינִי וּפִסַּח הָרָה וַיִּלְדַּת יְחִדוֹ קָהֵל גְּדוֹל יִשׁוּבֵי הָהָה
בְּבָכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילִם אוֹלִיכִם אֶל־נַחְלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בָּהּ כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לָאֵב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי
הוּא : שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בָאִיִּם מִמֶּרְחֹק וְאָמְרוּ
מִזֶּרֶה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ כְּרֵעָה עֲדָרוֹ : כִּי־פָדָה יְהוָה
אֶת־יַעֲקֹב וְנִאֲלָרוּ מִיַּד חֹק מִמֶּנּוּ : וּבָאוּ וְרִנְנוּ בְּמֶרֶס־
צִיּוֹן וְנִהְרֹוּ אֶל־טוֹב יְהוָה עַל־דָּגוֹן וְעַל־תִּירֶשׁ וְעַל־יִצְהָר
וְעַל־בְּנֵי צֹאן וּבִקְרָה וְהָיְתָה נֶפֶשׁם כֶּגֶן רוֹה וְלֹא־יוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד : אִזּוּ תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקִנִּים יִחְדּוּ
וְהִפְכַּתִּי אֲבֵלִים לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׁמְחַתִּים מִיְּגוֹנָם : וְרוֹוִיתִי
נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דִּשָּׁן וְעַמִּי אֶת־טוֹבֵי יִשְׂרָאֵל נֶאֱסִי־יְהוָה : כֹּה
אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה
עַל־בְּנֵיהָ מֵאַנְהָה לְהַנְתָּם עַל־בְּנֵיהָ כִּי־אֵינָנוּ : כֹּה אָמַר יְהוָה
מִנְעִי קוֹלֶךְ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְךָ
נֶאֱסִי־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב : וְיִשְׁתַּקְּוָה לְאַחֲרִיתְךָ נֶאֱסִי

מוסף ליום ב של ראש השנה
 ויהוה ושבו בנים לגבולם: שמוע שמעתי אפרים מתנודד
 יסלתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה
 יהוה אלהי: כי אחרי שובי נחמתי ואחרי חודעי ספקתי
 על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הִבֵּן
 יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כימתי דברי זו זכר
 אפרנו עוד על-כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם-יהוה:

דיא ברכות נאך דער הפטרה זיהע אָנען בלאט י"ז.

סדר התקיעות. רכנסת ספר תורה. אונד מוסף שמנה עשרה זיהע אָנען ביים ערשטען
 טאג בלאט י"ט.

מוסף לשליח צבור בקול

סוחרין הארץ

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 האל הגדול הנכבד והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא נוכל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו כספר החיים. למענך אלהים חיים:
 מלך עוזר ומישע ומנן: ברוך אתה יי מנן אברהם:

אתה נכבד לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. (מרדכי דסל) מכלכל חיים בחד
 מחיה מתים ברחמים רבים. סומך ניפלים ורופא חולים ומתיר אסורים
 ומקים אמונתו לישי עפר. מי כמוך בעל נבורית ומי דומה לך מלך ממית
 ומחיה ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים:

לאל עורך דין בלאט י"א. ונתנה חוקה. קדושה. האוחז. וראתיו. עלינו. ביו מבכשין
 אלהי ישראל קָאן בלאט כ"ו ביו כ"ח דאן קעננט דער חזן דא אן.

אוהילה

סוחרין הארץ

לאל. אחלה פניו. אשאלה ממנו. מענה לשון. אשר בקהל
 עם. אשירה עזו. אביעה רגזות. בעד מפעליו: לאדם
 מערכי לב. ומי מענה לשון. יי שפתי תפתח ופי יגיד
 תהלתה: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך: יי צורי

וגואלי: סוכרין הארץ

יוען דער צווייטע טאג אן זאטאטאן דעללף, זאנט מאן אנשטאט אהללה, אנסיכה וואס אונסער
 דער ליניע שטערט.

אהללה אלהי. אשירה עזו. אספרה כבודו אאפרנו מלוכה:
 אשגב לפועל. אשר שח ופעל אנוהו כי לו יאתה

זאנטאטא

אנסיכה מלכי. לפניו בהתהלכי. אמצו בהמליכי. יאזור

מוסף ליום ב של ראש השנה

מלוכה: בעזו נצח אשנן. כי צבאו אני. ולי נאה שיח. גודל
המלוכה: בקהל אבשר. ברב עם אדבר. למי שאת ויתר
עז. ולמי המלוכה: גשו גוים. ובאו ממלכות. ראו מה
נהדר במזח המלוכה: גדלוהו אתי וגדלמנהו יחד. ואל
תתגאו. בגוד המלוכה: דרכים בעת נעשתה מצולח
התבוננו יחד. למי נזרקה מלוכה. דרך סוס בים. כנגד שש
מאות רכב. ומה יועיל גבר עזו במלוכה האזינו רזונים.
אז וירגזו. הפיטו חתת ומאסו מלוכה: הגידו פחו. לאפים
ודברו. לזה יכתב. שם המלוכה: ונלחם ראשית גוים
ואבד. כי גשבע חי. בפסא מלוכה: ויולעג בכל דור. כי
לא למד. מי נלחם בים. ועטה מלוכה: זר על אדוניו. עבר
ישוב נגב: פזאת תרגז ארץ. בשאת עבר מלוכה: זרע
ברוכים. החרימו ארורים. כי נתנו קול. לאדיר במלוכה.
חשבון ובשן. עוררו מלחמה. בלי לתת דרך. לצבאות
מלוכה: חילם נשמד. וארצם חלקה. ומעל זרועם נפלה
מלוכה: טפשו בני כנען. כי נכרים הם. באדמת בני שם.

עזו ומלוך: אליל בהשליכי. לפני בא יום מלכי. איש
מלאכי. ישלח ואז ומלוך: בבואו להלוך. נתוש חנה
ממלוך. בית גאים בלי מלוך. יסח לכל ומלוך: בתוכי
יהלוך. בהופיעו למלוך. במלכותו אמלוך. ואז ומלוך.
גברת ממלכות. במגרו ממלכות. גוים וממלכות יהום והוא
מלוך: גליון הליכות. וספר תהליכות גל היום לזכות חוכיו
למלוך: דורכת נסיכות בחנון קול בכות. דברה אני
במלכות. ומי יוכל למלוך: דבאי רוח נמיכות. מחפשי
כיום דין זכות. דשה בעול גלור. עד צור ומלוך: הלוך
מהלך חמש מאות הלך. הדור עד הומלך בעזו למלוך:
הכל המומלך. על מה מלך. הלא במי נמלך. כי אין

מוסף ליום ב של ראש השנה לא

ורע מלוכה: טבחם בן גון: עד פנה ארץ לפני ארון הברית.
 ארון המלוכה: יושבי חרשת או הקשה לחץ. עזרהו בלי
 בצע. אפסי מלוכה: יה נלחם בם. צבא בלי בצע. בן יאבדו
 שאר. ולא המלוכה: בארו בלכנון. אשור גדל. וחרף אוריד.
 בפיר המלוכה: בריל אש חממם: בליל שמורים. ואז ידעו
 כל כי לא המלוכה: לשחת פרע כל. כחשבו עלות לשחק.
 וסר מנו לבב אנוש. ורד ממלוכה: לבנו הושב. ולח אל
 הפיר. למרים ומשפיל. השלים מלוכה: מגרה צאן לטבח
 ונתפנו עלילות בלבוש צעיר. רודם המלוכה: מכורי בלא
 הזן פדוי בלא כסף. סלו למטה כמים. לב המלוכה. נמכרו
 יונים. לבני יונים. ורחקום מעל. גבול מלוכה: נארו ברית
 ודת. והמרדו עם באל. ומגרום בלא כח. מכחי מלוכה:
 שעיר החניף. להזרהו בצדו. ויירש בקול בכי. חרב ומלוכה:
 חזן שגב חלק. היות גביר לאחיו. ועזר תסוב לשרון מלוכה:

ואנטאן

למלוך: ומלפני מלוך מלך. חי מלפנים מלך. ועד תכל כל
 מלך. הוא לבדו ימלוך: ומה יעזו מלך. בעזו משפט מלך.
 וכעבור סופה בהלך. יחלוף ממלוך: זה דין בערכו. יאחז
 דרכו. זדים בדרך. נקם יעט ומלוך: זר יוד בשלכו. יתן עז
 למלכו. זפים בהמליכו. על כל ימלוך: חדשו מלוכה. בדת
 ובהלכה. חטר ממלכה. במישור ימלוך: חובש ארוכה.
 וארך יום מבוכה. חתלה למפה. יעל בעת ימלוך: מורח
 גליות. עובדי משפיות. טמאו חמד שכיות בגאונה למלוך:
 טוהר זכיות. ושאג קול בכיות. טבע ציל דכיות יפן וכם
 ימלוך: יתב משליכים. עליו בני מלכים. יום זה לו מהכים.
 בא יבא למלוך: יעברו מתהלכים. לפניו במלאכים יחד
 ממליכים. יי ימלוך בתים בכחתו. איים בהבותו. גם
 ממלכתו. יבון ומלוך: פבור מלכותו. וקדוש הליכתו בנמרו

מוסף ליום ב של ראש השנה

עשה לך בציון שם נוראות. באז תצליהנה בכסא מלוכה:
 עזר וחקן. משוש כל הארץ. וכונן כסאך. בקרית
 מלוכה: פני מאור דבנה וחמה תהפיר. ויבושו עזבדו
 בשאתך מלוכה: פאר עיר יופי. לברה פחמה. וגלה לנגדנו.
 כבוד מלוכה: צבאות גאול צוען שוררו כליל חג. והוא לילה
 נשמר. לסחה מלוכה: צעדו במי שעל. צפו ברוח שכל.
 אנא יונטלו. ויקבלו מלוכה: קמטו שערי זבול. בית עולמים
 כי מבינימו שבתה מלוכה: קדוש יבא בם לעולמים. ואז
 ישאו ראש בחדשו מלוכה: רבצה עדינה. שקטה מאלמון
 כי ארד לה קץ המלוכה: ריבו מושיעים. שאו ארר מתימן
 ושיתו על אדון הוד המלוכה: שוא שגא אל. והוא על
 לשוננו. בקש אמת ואין. ורחקה מלוכה: שדי הסר און
 מצבאיה. ויריעו לך. תרועת מלוכה. תחגור גאות. תתאזר
 עזו. לכל ישותרה. זר במלוכה: תבון תבל. כי יונער רשע

זמנא

מלאכתו. לעין כל ימלוד: לכל גובה יפיל. והר וגבע ישפיל.
 לכל אום יאפיל. ובאור זרוע ימלוד: לראי יקפיל. וחדשים
 יכפיל. ליום זה פור הפיל. מציון למלוד: ממו אשורים. המו
 גאים. מעדו מתנאים. גאה בבאז למלוד: מלכו דגוים נטלו
 סגוים מלך הגוים. עת אתה למלוד: נדיבי עמים. יאספו
 מעמים. נשוא מעטי עמים אל מקומם ימלוד: נגון נעימים.
 למולם מנעימים. נשאים מעממים. עליהם למלוד: סבות
 אליקים. כיון גלולים. סחוב כמו חללים. יושלכו בלי למלוד.
 סוד אל אלים. הכו בני אלים. שאו זמרה והלולים לאדון כי
 ימלוד: עזו יד בה שאו. להרים נשיאו עמוסיו בנשאו.
 יעזו וימלוד: על רום משאו. ידיהו בנשאו. על הוד כסאו
 ישב וימלוד: פור תפורר ארץ. בכליון וחרץ. פח ביושבי

מוסף ליום ב של ראש השנה
 ושם צדק לרגליו. ויצנוף מלוכה תמשול גאים. תזכיר
 לאמים. תשובור מטה רשע. מושל המלוכה: חן תחליף
 אלילים תושגב לבדה. תקרא נצח. יחיד במלוכה:

על כן נקוה לך וכו'.

ותוקעין תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

וסקל חומרים היום הרת עולם והס"ן סחר:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים.
 אם כבנים. אם בעבדים. אם כבנים. רחמנו ברחם
 אב על פנים. ואם בעבדים עינינו לה תלויות. עד שתחננו
 ותוציא כאזר משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא מבין: ומביט

והנמא

הארץ. ירגז וימלוד: פחד שפדות ארץ. ישלש וכם ירץ.
 פאר מכנה הארץ. יעלו כי ימלוד: צבי מהדום יעל. ואדר
 משעל. צהל משמי מעל. ירגזו כי ימלוד: צבאות כל פועל
 לצלעם ירטי תעל. צפירת פאר להעל. הן לצדק ימלוד:
 קצינים אשר מלכו. אדרת שליכו. קול יתנו וימליכו. לאדון
 כי ימלוד: קרואים ימלכו ואחריו יהלכו. קוממיות ילכו.
 ובראשם ימלוד: רז המוכמן ליום זה מזמן. רשום למועד
 וזמן. ובו נוהם ימלוד: רועה נאמן. בבאו מתימן. רוח יתעיר
 בתימן. בגדעד ימלוד: שגאן עליות. וסוד פליאות. שיר
 מתלילות יפצחו כי ימלוד: שאיות תחתיות. והוד אותיות.
 שאון המון בריות. יריעו כי ימלוד: תבן כס פשמש. שמו
 לפני שמש. תוארו בצאת השמש. במלכו ימלוד: חן תומך
 ממזרח שמש. ועד מבואת שמש. תפה ברה פשמש.
 ירומם וימלוד:

על כן נקוה ביו ויום הזכרון אבען בלאש כ"א.

זכר תחלת כל מעש. אשר שנה נעש. תחלתם למאס.

מוסף ליום ב של ראש השנה

סאזין ובקשיב לקול ^{בשבת} זכרון תקיעתינו ותקבל ברחמים
ובקצון סדר מלכותנו:

אחד במעשי אדאג בכל עת אירא ביום דין. כבואי לזכרון:
אדרוש לחנון. אחלה לרחום. אחנן לחק לי. יום
לזכרון: כבואי למשפט. במי אשען. ומי יחפש לי. צדק
לזכרון: באבות במחת. ופעלם אכלתי. והם היו לי. קדם
לזכרון גברה זרועי. בשח מהני נא. לכל ימח מני. שם
וזכרון: גבר אם יעמוד לפניו היועיל. בעת יבקש מני. זכות
לזכרון: יצתי בלובש אפור. וחשן רזשפט. אשר בם
הוחק. שמי לזכרון: דלג במחתה. עד עצר נגף. בגשח
ור ככהן. יקוד לזכרון: הביטה אל. בעם ילפניה אין בקרבי
אנוש. תוי לזכרון: היש מי יפלל. וישיב חמה. ויוחק לדורות
שמו לזכרון: ומי שונא בצע. ידבר ענו בי. ויען ויאמר עד
אדון לזכרון: ובטלה חלב. יכפר בעדינו. וכנגד שני עפרים.
יעל לזכרון: זעף ירא ויאמר תהי ידה בי. אשר כלב אלהיו.
הוא לזכרון: זעק והשיב. חרב אל נדבה. והושח לו בשמש
בם לזכרון: חבתי בעת עצר לפותח וממטיר. כמשיב רוח
לילד. אבוד מזכרון: חי לראות ברית בדברו קנאתי. כי
עזבו עם. ברית וזכרון: טרם היה לי מכפר פנים. מנחה

זאנאנא

יצר כל יזכור: תוכחת מעש אם יצארה בבעס. תומך
למענו יעש. ויצורים יזכור: שמבראשית. תבואת
ראשית. שורש בבור ראשית. ירא ויזכור: שצף חרישית
אם חר להשית. שובה אשר השית לשוכבים יזכור: זכר
ראש עפרות. ותולדות ספורות רשום ספורות. למתפר
חול יזכור: רובע מספרות. מחנני לכפרות. רגש שזירות
לשפרים יזכור: זכר קריאת ספר אשר גלמי שפר קצב לו
בספר. בכל דור דור לזכור: קצף אם הוחרט בפספר.

מוסף ליום ב של ראש השנה

נג
הולכת: בשוחד לזכרון: טרף נרד וסמים. למסב חדריו. דם
וחלב לניחח. ולחם הפנים לזכרון: יצגתי על גחלי ריקה.
כי לא אלמן שתי לזכרון: יה אכטח בך. ולא בנדיבים. כי
הם בקבר. ולנצח שמך לזכרון: כל אלה סמכוני. ורחמך
בקשתי. לולי הם תמתי. ואיני לזכרון: כי הם בזרוע. עדיך
לא באו. רוממותך בפיהם שמו לזכרון: ליום זה נכמס. סכם
חשבונות. תחלה לימים. וראש זכרון: להקרא בו
כתב עט ושמיר: גלוי ובאר וידוע לזכרון מות וחיים. שלום
ומלחמות. צחצחות ושובע. באים לזכרון: מעללי גבר.
ומספר צעדיו. נשכחו מאנוש ולא לזכרון: נסתרה דרכי.
מי יוכל שיח לשוא נכתב לי. חשא לזכרון: נגד פני גבר.
מעשיו יוכיחו. ויענה בו כחשו. עד לזכרון: שיחו מזמות.

ואנשאנ

לכלתי מצוא כופר. קיום זכרון זה ספר. לפניו יזכור: זכר
צפון מורדי אור. תמים דור באור. ציה בחר לאור. קנני
יזכור: צפופים פני נאור. משפטם תרת לאור צחן רוע
שאור: בריב כל יזכור: זכר פעלות אורח. הערת ממזרח.
פעלו יזרח. בקרב שנים יזכור: פח אם הושרח. פרחיו
למרת. פלולו יצרח. בעדם יזכור: זכר עקרת מוריה. בהית
ראיה. עדי ערום ועריה. סבוכו יזכור: עצב טריה. אם כואכה
פוריה עתרו לראיה. ולזכות יזכור: זכר סלם חלב. ועליו
מחוללם. שרי ארבע ועלם בו כמאז יזכור: שריגיו במעלם.
ויאמר לגעלם. שיחו יזעלם. ברית לזכור זכר נקוב מטות.
שבועות מטות. נדירות המטות לאמצם יזכור: נושאי עול
מטות. אם פץ להמטות. נפץ הדר המטות. לכפור יזכור:
זכר מצוקים. יסוד מוצקים מפעליו לצועקים. בפוט חש
לזכור. מפי יונקים. אשר בסוף נואקים. מאמר בריר
וחקים. דבר קדשו יזכור: זכר לין כפרים ואמרי שפרים

מוסף ליום ב של ראש חשנה

אל. יחד כל בני איש עוברי תחת שבט בצאן לזכרון: חן סוגר
דלת בעד תמימים בנעם. עד בא קצם. צאת לזכרון:

עשה פלא לחיים. לבל יהיו כמתים היש אמתה. בקבר
לזכרון: עוררת אז בפועל. עוררנו בלא פועל. הלא
לנבלאותה תעש. לזכרון: פנה אלהים. ביושבי נגים.
מקשיב לנדבדמו. בדת לזכרון: פעלם לפני יהושכרם אמה.
איכלי קהם העצבים. בספר לזכרון. צצו שעלים מחבלים

זאנמאנ

למשלמי פרים. בשפה יזכור: לעת בקור ספרים. סתרים
מספרים. לשני עפרים. לצדק יזכור: זכר כבוד משכן.
מקום דור שכן. ברוכים בו שכן. חסד נעורים יזכור: כיוז
עם בן. ונזעם קול דוכן: כביר ביום מוכן. לנבונים יזכור: זכר
יליד נון. ומשפטי אורי אפנון. יזכרו ברנון. פלאם לזכרון יזכר
ברק השנון. אם השלף לתאנון יקשיב תחנון. חנוניו לזכור:
זכר טעם שופטים. ואות קציר חטים. טפש שזמים. יחתל
מלזכור: טורח ארבעת שפטים. אם נענשו נשפטים טבע
משפטים אשר שם יזכור: זכר חצות לילה ותודות משפטי
לילה חשך באשון לילה. נגונו למז יזכור: חקר מפקד
לילה. יגיה בלהב לילה. חוק הגה יזם ולילה. לגיהם
יזכור: זכר זה זבול. אשר בכצעי חבול זרונות סבול. עוד
כל יזכור: זעם במבול. אם יצאה לחבול: זכרון ירח בול.
לחמלה יזכור: זכר נפח כל פועל. בקו ופלים יעל. ואם
במרד ואם במעל. רב חסד יזכור: ואם טוב ואם רע. אשר
בו יארע. וסתו יפרע. בסאסאה מלזכור: זכר החיים. עד
כמה הם חיים. הן למות אם לחיים. חי יזכור: המון שאון
ברואים. יעברו לפניו במריאים. הלא כמו ראויים לכל אחד
יזכור: זכר דלות ועשר. בצורת וחושך. דופי וגם ישר.

מוסף ליום ב של ראש השנה נר

בְּרָמִים לְהִבְרִית מִגִּפְן. שָׁרֵשׁ וְזָכְרוֹן: צָרוּם בְּפָרָד. נֶאֱקוּ
וְנוֹשְׁעוּ. בְּכוֹשֶׁר הָרָרִי קָדָם. הוֹחֵק לְזָכְרוֹן: קָדָם בְּנִתָּה
לְדוֹרוֹת. אֵין בָּהֶם חֶפֶץ. לְלִפְתָּם וְאִבְדָּתָם. מִהֵיוֹת לְזָכְרוֹן:
קִחְתָּה דוֹר מֵאַלְפָּה. אֲמָרִיד הִנֵּחַ לָתֵם. לְמַעַנְם בְּכָל דוֹר.
חִקְתָּה לְזָכְרוֹן: רֵם חֶשֶׁק מֵאֵד. בְּכֻלָּת נְעוּרִים. הִרְוִיגָה
וְעִנְיָה. תִּתֵּה לְזָכְרוֹן: רָצָה אֲחִירָד. בָּגִיא צִיָּה וְצִלְמוֹת.
אֲהַבַת בְּלוֹלוֹתֶיהָ. תַּעַשׂ לְזָכְרוֹן: שִׁחְתִּי עִם זֶה. שְׂאֵת שְׂמֻצָּה
בְּרָמִיָּהִם. שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא אֵל. שְׁתִּי לְזָכְרוֹן: שִׁגְלוּ כְּמַעַט
רָגַע. לִוְלִי קָם בְּפָרָן. מְעוֹרֵר שְׂבוּעָה. וְבִרִית לְזָכְרוֹן: תַּעֲבֹת
מֵאֵז. עֲדַת כָּל לְאֻמִּים. חֲשַׁקְתָּנוּ מִהֶם. עֲדוֹת לְזָכְרוֹן:
תְּמוֹר פֶּסֶף נִמְאָם. דוֹר נִשְׁבַּח קִחְתָּ. קִנְנוּ שְׁנִית. כִּי שִׁעְהֵנו
מִזָּכְרוֹן: תָּר אִישׁ תָּם. בְּמִי זָרְעוּ יִכְנֶה. שִׁבְלֵי יָדָיו. לְאוֹרֹת
וְזָכְרוֹן: חֵזֶן תִּרְפֹּק מְשׁוּל אֶפְרַיִם. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יָלֵד וּבֶן יָקִיר.
הֲלֹא בְכוּרִי הוּא. חִקְתָּ לְזָכְרוֹן:

אתה זוכר ביו זוכר הברית:

ומוקעין תחיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

הַיּוֹם הַרְתָּ עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּמוֹ. כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים.
אִם בְּבָנִים. אִם פְּעֻבָּדִים. אִם בְּבָנִים. רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם

זאנשאנ

בְּדָן הוּא יִזְכּוֹר: דָּבָר גָּלוּי וְסֵתֵר. בְּנִינּוֹת וְסוֹתֵר. דִּי חֵסֶר
וְיִתֵּר. לְקַצֵּב יִזְכּוֹר: זָכָר וְנִנּוּנִים לְיֹשֵׁב. בְּמִדְּבָר וְיֹשֵׁב. גֶּשֶׁם
וְרוּחַ לְנֹשֵׁב. מִהַיּוֹם יִזְכּוֹר: גֶּרוֹן לְדֹקֵשֵׁב. מַעַם שְׂמוֹ חוֹשֵׁב.
גְּלִיּוֹת לְהֹשֵׁב. בְּיוֹם תִּקַּע יִזְכּוֹר: זָכָר בְּהֵל וְחִימָה. קָרֵב
וּמִלְחָמָה. בְּקוֹעַ חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם יִזְכּוֹר: בְּאֵדָם וּבִבְהֵמָה.
אִם הוֹקֵנָם מִהוֹמָה. בְּצוֹר כּוֹל חוֹמָה. לְאֵדָמָה יִזְכּוֹר: זָכָר
אֲמוּנָה וְשִׁקָּר. אֲזוּן שִׁיחַ וְסִקָּר. אוֹת פְּקִידַת בֶּקֶר. לְרִגְעִים
יִזְכּוֹר: חֵזֶן אִם לְזוּל אִם לְיוֹקֵר. אוֹ לְמַעַת אוֹ לְעֶקֶר. אֲנוּשׁ
בְּדִקְדוּק וְחֶקֶר. לְמִשְׁפַּט יִזְכּוֹר:

אתה זוכר ביו זוכר הברית בלאשט כ"א.

מוסף ליום ב של ראש השנה

אב על פנים. ואם בעבדים ענינו לה תלויות עד שתחננו
ותוציא כאור משפטינו איום קדוש:

ס קהלות חוננים בשנת תשס"ט

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מכין ומאזין
מביט ומקשיב לקול (בשבת זכרון) תקיעתנו ותקבל
ברחמים וברצון סדר זכרונותינו:

אנוסה לעזרה. אמצא נגדי. אל קרוב לי בעת קוראי בקול:
אשר בעדת אל. בקרפי נצב. ופח במקדש מעט.
אצפצף לו בקול: בקרני דרשני. שח פזורה אני. נגזרתי
ונאלמתי בלי להרים קול: באמור גוזי נדחה היא. שומרה
וצלה. לא ישאג בקול: גלתי שיח פחקי וחפי ערב השח
אזון ושח. השמיעני את קולך קול: גז וברח מני. בעופר
על הרי בתר. בבקשנות ואות במשכנותי. ואין קול: דלג
מבתר לבתר. השיבהו אלי. אולי ישא פניך. עקב שמעה
בקול: דרוש טובה למו. וראה שח מוריה. אלם פיהו יהי
צדק. ללא שמעה בקול: הסר מחלק. ידים שערות הזנה
בתחננים. כי לה תקול: הושע אשר לא תשכח עדות.
ומפי זרעו. לא יסוף קול: וחזי ומליצי. הם בני אפי. ואז
נחרו בי. למען אשמע קול: ועל משמרתם. יעמדו ויזעקו.

זאנמאנ

אשא דעי בצדק. תת לפועלי צדק. אשא לך משפטי
צדק. קול להרים בשופר: אין קורא בצדק. רודף
צדק צדק. אקרא שמעה צדק. בקול כלול בשופר: בנתי
במדעי. למרחוק שאת דעי. בשוי תרועה בידעי. בקול
מתן שופר: בו בהריעי. ארצה לי רועי. באמצו זרועי. בקול
כח שופר: גשתי ביום דין. להתנפח בדין. גולה עומק הדין.
בקול קפאון שופר: גזירת דת ודין. אם חזיבתי בדין. גרזני
יעכב מרע דין. בקול עם שופר: דרוש והעל רמיה. לפני
קרית. דעת למרובה. קול חובש שופר: דחוי לכרורה.

מוסף ליום ב של ראש השנה נה

וְגַל לָהֶם סוּד. וְהוּא יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חֶמֶק מִנִּי. אֲסוּבָב
וְאֶבְקֶשְׁנוּ. בְּכָל מָקוֹם הוּא אָנָּה אִשָּׁא קוֹל: זָכַר הוֹדִי לַמִּטָּה.
אֲדִיר בַּפָּרוֹם. מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לַמַּעֲלָה קוֹרְאִים
בְּקוֹל: חִילִי מִים אֲשֶׁר בָּם שָׁכִילוּ. דִּבְרוּ תְמוּנָה לֹא רָאִינוּ.
וּלְתִי קוֹל: חֲפֵשְׁתִּי יִשְׁמֹן הַיֵּשׁ וְאָמְרוּ אֵין. קָדָם תָּתוּ עוֹז.
בָּעֵתִנִּי בְּקוֹל: מְהוֹר דִּלְגַּן. הָרִים וְעֵבֶר וּמִמַּעַן הָר מוֹר. אִז
נָתַן קוֹל: מִמַּאֲתֵי יְדִידוֹת. שָׁכְנוּ וְעָלָה. לְיוֹם כָּסֵא יְבוֹא
בְּאֵזְנֵי קוֹל: יִקְרָתִי בְּעֵינָיו. וְנִלְוָה לִי בַשָּׁבִי. עֲמוּ אֲנֹכִי אִז
הִבְטִיחֵנִי בְּקוֹל: יֵרֵד לְשֹׁנְעָר. וְשֵׁם בָּם בְּעֵילָם. הַשְׁמִיעַ בְּאָרִי
וּבְנַחֲשׁ קוֹל: בְּלָה מִנִּי דוֹב. בְּהַתְרַפָּה מִמְּלֶאכֶת חֶק בַּמִּכְתָּב
וְיַעֲבֵר קוֹל: כָּבֵשׁ לִי. אֲרַבְּעָה רָאשֵׁי נֶמֶר. וְגַם אֲנִי בְּהוֹדֹת

זאנשאן

בְּעַד נִכְרִיָּה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל הָעֶבְרֶת שׁוֹפָר: הוֹכֵשׁ
בְּנֶאֱפוּף. בְּזֶרֶת גִּפּוּף. הֲצַג בְּרִיב צָפוּף. בְּקוֹל חֶרֶדֶת שׁוֹפָר:
הוֹעֲנֵשׁ בְּאֶפּוּף. וְשֵׁב הָיוֹת חָפוּף. הוֹעִילוּ לֵב כָּפוּף. בְּקוֹל
כְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹר יַעֲלֹז. וּבְדִין יִלְיֹז. וְצִדֵּק יִרוֹץ
לְאַחֲזוֹ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים בּוֹז וּמוֹצִיא בּוֹז.
וְכֵן מִנּוּ יִגִּיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מִכָּל קוֹלוֹת. אֲשֶׁר
בְּמַהֲלֹלוֹת. זֶקֶק לְקַהֲלוֹת. קוֹל תִּקַּע שׁוֹפָר: זוּמְמִי
עִקְלָקְלוֹת. מַחֲוִיבֵי סְקִילוֹת זְעוּ בְּגִדּוּעַ מְקַלְלוֹת בְּקוֹל
שִׁמְעַ שׁוֹפָר: חֵי מִכָּל שָׁנָה. יוֹם זֶה שָׁנָה. חֲקִיק לְשׁוֹשְׁנָה
לְקוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲבָתוֹ מִשָּׁנָה. שְׁנִיָּה מֵרֵאשׁוֹנָה. חֲטָא
כָּל הַשָּׁנָה. דַּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: טָבַע בְּרִכּוֹת תִּשְׁעַ. מוֹל
שׁוֹפְרוֹת תִּשְׁעַ. מְהוֹר מֵהֶם יִשְׁעַ. בְּקוֹל דֵּת שׁוֹפָר: טָנַף
צַחוּנֵי רִשְׁעַ. בְּשׁוּבָם מִפִּשְׁעַ. מְרִיתָם תִּשְׁעַשְׁעַ. בְּקוֹל
שׁוֹעַ שׁוֹפָר: יוֹטֵב מִשׁוֹר פֶּר. וּמֵאִיל הַמִּשְׁפָּר. יוֹם הַמִּסְפָּר
לְקוֹל הַדּוֹשׁ שׁוֹפָר: יִקֵּשׁ יוֹפָר. וְסוֹטֵן יוֹחֲפָר. יִשָּׁר לֵב
יִשְׁפָּר. בְּקוֹל שְׁפוֹר שׁוֹפָר: כְּעֶרֶת הֵם תּוֹקְעִים גִּיא
מִכְּקִיעִים. כְּרָפִים מִשְׁקִיעִים בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר. כָּל הַמּוֹן

מוסף ליום ב של ראש השנה

סלה. אשמיע לו קול: לחית קנה. או מכר ארץ מי לי
בשמים. או הרימה קול: לאלהי ישעי. משני ברזל שועתי
ומרגל עב טיט. הצרחת. בקול: מדת קצי לא הודיעני.
מתי בארצי. תור ישמיע קול: מידעי ספר. חותם קצי.
לכל דעת צופי. ערת ישאו קול: נא הבט וראה עני
ומרודי. אין לי מכיר למי אשא קול: נצח אקיה. כי לא
יפול דבר ממקשיבי. דממה וקול: שוש ישיש לבי בקרבי.
בשמעי רודי דופק על פתחי קול: חן סלה ישימני פחותם
על לב. באז תחת התפוח. עזרני בקול:

עליתי אל על כל בנות. כי בעבורי בחורב תתה קול: על כל
אלהים מאד נתעלית. נצח תתעלה. בתרועת קול:
פעה ממדבר. צפור ממצרים. ויונה השמיעה מאשור קול.
פקוד צפור בית. דרוש יונת אלים. תקע למו בשופר. ושרוק
למו בקול: צור חקים מני לכל יעופו כנשר. לכל יכנפו

ואנחנו

מרעים. בחיל מתרועעים. באשר הם מתרעים: קול יריע
בשופר: לקולו ביוקשב יובעת כל מושב. לרעים בסער
ינשב. בקול סערת שופר: ליודעיו יושב. לאזרת טוב
יתחשב. (לעת יתישב) בקול טעם שופר: מואסיו להבקיע
בוגדיו לקעקע. מורדיו להשקיע. בקול חזוק שופר:
מאריך בהתקע: מקצר בהבקע. מריע ותוקע. בקול
שלוש שופר: נותן אימות. מהפיו אמות נוסו נאמורת.
מקול בוך: שופר: נותן חומות. משבית מלחמות נזהם
בהמות. קול שאג שופר: סורו בגלה. בסין לסגלה. סים
מגלה. בקול הלוח שופר: סור יום גאלה. בחספו לדגלה
ששון וגילה. קול ישמיע שופר: עשור דוחה. עונג מדחה
עבירות ממחה. בקול צרח שופר: עונות מוחה עבדות
מאחה. עבודות מנחה. קול חצור שופר: פגר והסעיר.
רשע הכער. פשעיו תעיר. בקול קולורת שופר: פתחי

מוסף ליום ב של ראש השנה
 נו
 משמיעי קול: צרופה אלמד. ועיני למורי. באז ציר מדבר
 ואל משיבו בקול: קרב קץ. בא עת משפט קם מליץ יושר
 להתחנן בקול: קדש חודש. והוכן מועד ואתקע בשופר.
 ויענה לי בקול: רגש מקבר. צוהה מסלע בחת יבשי עצם.
 מעפר קול: ראו גם בהרים. וקול שופר בארץ להשמיע
 רגן מדמוי קול: שגג לב חותל. עוד כל יחנו. בלי
 להכביר אוזן. משמוע קול: שובב לי בקדם. דת מורשה.
 אשר בה עלפתני. בלפידים. וקול: תבונה הפיק. איש נבון
 דבר. וחק נועם ומירות. בנעימות קול: תהלה יתנו. אז
 לכל השמיע. לאל מושל בכל. ימתיקו בקול: תחת בני
 ציון בני יון שחו חברקת חצים. ותהמם בקול: חזן תרעם
 לבווי. תתקע בשופר. בתערות תימן. אז ילך קול: אתה נגלת וכו'

זמנא

העיר. תשקיע ותבעיר פחד רב וצעיר. מקול חמית שופר:
 ציון רמז אות שופרות: שלש מאות. צוהה במדן דאות
 בקול שתוף שופר. צפצפו צבאות. כשרו פלאות צור
 כעש נפלאות. בקול ערב שופר. קול חלושה בארקר
 חלשה. קולות מתן שלשה. קולות בנתנו בשופר.
 קרן משלשה. היום לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה.
 בקול עתוד שופר. רחשתי לעליות. ועיני תליות. ראות
 כנום גליות. בקול גודל שופר. רביעית חיות. ליקוד לחיות.
 רשף שלהביות בקול להב שופר: שנה תעזר לשלם
 גמול לצורר. שאזנו תפזר. בקול גבורות שופר: שושן
 תדרר. גאלה תברר. שוכנים תזורר. בקול הערת שופר:
 תישר מחרמון לרועע ארמון. תשג בצלמון. בקול המון
 שופר: חזן תצער בבישימון. במתן אמון תשמיע בארמון.
 קול קורא בשופר:

אתה נגלית כיו עמו ישראל ברחמים בלא כ"ב:

מוסף ליום ב של ראש השנה

ותוקעין תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים.
אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים. רחמנו ברחם
אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות. עד שתחננו

ותצא כאור משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין ומאזן
ומביט ומקשיב לקול תקיעתנו ותקבל ברחמים

וברצון סדר שופרותנו:

רצה. ותערכ. מורים. סדר דוכנן. ביו נאך אין כאלהינו. עלינו. אבען טאן בלאט לוי
ביו בלאט ל"ט.

מזמורים של יום

אן זאמטאג זאנט מאן.

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אזמרים בבית המקדש:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: כי

הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה

בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפיים ובר לבב

לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה

מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד דורשו מבקשי

פניה יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי

עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עוז וגבור

יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשכם ונשאו פתחי

עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה הוא מלך הכבוד יהוה

צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

חושיענו יי אלהינו וקצבנו מן הנוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך

יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן הללויה:

ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות

לברו וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

אן מאנטאג היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אזמרים בבית המקדש:

שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהגלל מאד. בעיר

אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון

ירפתי צפון. קרית סלך רב: אלהים בארמנותיה נודע

לְמַשְׁנֵב: כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נֹעְדוּ. עֲבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ
בֶן תַּמָּהוּ נִכְהְלוּ נַחֲפָזוּ: רָעְדָה אַחֲזָתָם שָׁם. חֵיל פִּיּוֹלָדָה:
בְּרוּחַ קָרִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ: כֹּאֲשֶׁר שָׁמְעָנוּ בֶן רֹאֵינוּ
בְּעִיר יְהוָה צָבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יִכּוֹנְנֶה עַד עוֹלָם
סֵלָה: דַּמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָה בְּקֶרֶב הִיכָלָה: כִּשְׁמַח אֱלֹהִים
בֶּן תְּהַלֵּתָה עַל קִצּוֹי אֶרֶץ. צֶדֶק מְלָאָה יְמִינָה: יִשְׂמַח הָר
צִיּוֹן תִּגְלָלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: סוֹבּוּ צִיּוֹן
וְהִקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְכֶּם לַחֲלִילָה פִּסְגּוֹ
אַרְמְנוֹתֶיהָ לִמְעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד. הוּא יִנְהַנְנוּ עַל מוֹת: חוֹשִׁיעֵנוּ וְכוּ

אֵן דִּינִסְטָאן הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשָּׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלּוֹים אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
מְזֻמּוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט:
עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹלָם. וּפְנֵי רִשְׁעִים תִּשְׁאוּ סֵלָה: שְׁפֹטוּ
דָּל וְיִתּוֹם. עֲנִי וְרֵשַׁע הַצַּדִּיקוֹ: פִּלְטוּ דָּל וְאֶבְיוֹן. מִיֵּד רִשְׁעִים
הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֻׁכָּה יִתְהַלְכוּ. יִמּוּטוּ כָּל מוֹסְרֵי
אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלֵכֶם: אֲכֹן כְּאָדָם
תִּמּוֹתוֹן. וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפּוּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שִׁפְטֵה
הָאָרֶץ. כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם: חוֹשִׁיעֵנוּ וְכוּ

אֵן מִיטוּאָךְ הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בַּשָּׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלּוֹים אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
אֵל נִקְמוֹת יְהוָה. אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂאָ שׁוֹפֵט הָאָרֶץ.
הָשֵׁב גָּמוּל עַל גֹּאֲוִים: עַד מָתִי רִשְׁעִים יְהוָה. עַד מָתִי
רִשְׁעִים יַעֲלוּזוּ: יִפְּעוּ יִדְבְּרוּ עֵתְק. יִתְאַמְרוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן:
עֲמָה יְהוָה יִדְבָּאוּ. וְנִחַלְתָּה יַעֲנּוּ: אֶלְמָנָה וְגֵר יִהְיוּ גוֹיִם וְיִתּוֹמִים
יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה: וְלֹא יִבֵּן אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ
בּוֹעֲרִים בָּעֵם. וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: הַנוֹטֵעַ אֶזֶן הֲלֹא
יִשְׁמַע. אִם יוֹצֵר עֵינַי הֲלֹא יִבִּיט: הַיֹּסֵד גּוֹיִם. הֲלֹא יוֹכִיחַ
הַמִּלְפֵּר אָדָם דָּעַת: יְהוָה יוֹדֵעַ מַחֲשַׁבוֹת אָדָם. כִּי הִסְרָה
הַבֵּל: אֲשֶׁרִי הִגִּבֵּר אֲשֶׁר תִּסְרַנּוּ יְהוָה. וּמִתּוֹרָתָה תִּלְמָדְנוּ:
לְהַשְׁקִיט לֹא מִיָּמִי רַע. עַד יִכְרֶה לְרִשְׁעֵי שַׁחַת: כִּי לֹא יִשּׁוּשׁ

מזמורים של יום

יהוה עמו. ונתלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט.
ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים. מי יתנצב לי
עם פועלי און: לנלי יהוה עזרתה לי. כמעט שכננה דומה
נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יהוה יסעדני. ברוב
שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא
דעות. יוצר עמל עלי חוק: וגודו על נפש צדיק. ורם נקי
ירשיע: ויהי יהוה לי למשגב. יאלהי לציר מחסי: וישב
עליהם את אונם וכרעתם יצמיתם. יצמיתם יהוה אלהינו:

לכו נרננה ליי לצור ישענו נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו כי אל גדול
י ומלך גדול על כל אלהים: הושיענו וכו'

אן דאננערסטאג היים יום הט' שי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

למנצח על הגתות לאסף: הרנינו לאלהים ענוו. הריעו
לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף. כנור נעים עם
נבל. תקעו בחודש שופ. בפסח ל' זם חגנו: כי חק לישראל
הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על
ארץ מצרים. שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי: מסבל
שכמו. כפו מדור תעברנה: בצרה קראת ואחלצה. אענה
בסתור רעם אבחנה על מי מריבה סלה: ששע עמי ואעדה
בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר. ולא
תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
מצרים. הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי: ואשליחהו בשרירות לבם. ילכו
במועצותיהם לו עמי שמע לי. ישראל בדרך יהלכו: כמעט
אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יהודה
יבחשו לו. ויהי עתם לעולם: ויאכלהו מחלב הטה ומציר
דבש אשביעה: הושיענו וכו'

אן פרייטאג היים יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
י מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תבון תכל כל
תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות

יִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּבָרֵם: מִקְלוֹת מַיִם
רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יי: עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ
מָאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ יי לְאֶרֶץ יָמִים:

אן שבת היום יום שבת קודש שבו היו חללים אוסרים בבית המקדש:

מזמור שיר ליום השבת וס' ביים דוונא.

אין ר"ח אלול בין נאך הושענא רבה וייר דיקער מזמור לריה אונד אכענד נעזאנס.

לָדוֹד יי אֲוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֲדִירָא יי מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד:
בְּקִרְוֹב עָלַי מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת־בִּשְׂרֵי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי
הֵמָּה בָּשְׁלוּ וְנִפְּלוּ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מַחֲנֶנָּה לֹא יִירָא לְבִי אִם
תָּקוּם עָלַי מִלַּחֲמָה בְּזֹאת אָנִי בּוֹשֵׁחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת
יי אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יי כָּל־יָמַי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנוֹעָם יי
וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכָּה בַּיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵךְ
אֶהְלֹץ בְּצֹר יְרוּמָמִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סִבִּיבוֹתִי
וְאֶזְבַּח בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לִי: שְׁמַע
יי קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לָךְ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת־
פָּנֶיךָ יי אֶבְקֶשׁ: אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֵל תַּט בְּאָף עֲבֹדָה
עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אֵל תַּשְׁשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי אָבִי
יֵאֱמִי עֲזֹבֵנִי וַיִּי־יֹאסֶפְנִי: הֲרִנֵּנִי יי דְּרָכְךָ וְנַחֲנִי בְּאֹרֶחַ מִישׁוֹר
לְמַעַן שׁוֹרְדִי: אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שָׂקָר
יִפֶּה חֲמָם: לֹלֵא הָאֱמָנִתִּי לִרְאוֹת בְּטוֹב יי בְּאֶרֶץ חַיִּים: קִנְיָה
אֵל־יִי חֲזֹק וַיֵּאֱמֵן לִבִּי וְקִנְיָה אֵל־יְהוָה:

סדר הלכות ישרות בצאתו מבחב"נ

בצאתו מנ"ה ילך לזיתו שמח וטוב לו מונח צחסי האל שילא משפטו לאור ויזהר
האדם ציוס הדין הקדוש למעט צאכילא ככל מה דאפשר כנזכר צט"ע סימן
תקנ"ו סעיף א' וכמה דיעות צפוסקים שמוזה להטענות צד"ה והוצא ב"כ צט"ע צטס
י"א ועכ"פ ראוי שיהיה ידעת ה' על פניו לשגר תאוותו הצהמית וילדו ציוס הדין
הנורא הזה ולא יאכל כל טעמו והוא עזוב עולמה להצורא ית' כדאי' בגמר' פרק
בגמר הדין אמר ר' יהושע בן לוי כל הזנח את ילדו מעלה עליו הכתוב כאלו כצדו
להקצ"ה צטני עולמות צעו"ה וצעו"ה צדכצו זנח תודה וכדכני עכ"ל וציחוד אס
עדיין לא התפלל מנחה הזה צדור כי צמילוי כדסו צאכילא וסתים צלתי אפשר לצא אל
המלך ממ"ה הקצ"ה להסתכן לו צהכנעה וענוה עוד מציא את האדם לידי צלצול
צחצח צתפלה ואוי לאותו צושם צנימים צבוראים אלו יתפלל צחצחות ודות לפני

סדר הלכות ישרות בצאתו מבהכ"נ

סמך המספט סיומז עתה על כסא דין לכן יזהר מאוד למעט זאכילה נקדישא רצא.
פותחין כמו צאחר יו"ט (אלה מועדי כו') מאן דמריך צדיק שחא דמיך מזליה היינו
צאע' תפלה ותקיעות אצל אחד חלות התיר הארז"ל לישן והיושז צטל כישן דמי
ומי שיושז צתענית לדיק שלא יסיו דעתו כלל ועיקר אלא יעבז עלמו צצבכ"נ יושז
ועוסק צשירות ותשנחות וצעניינו התורה והמלות כל אחד כפי ערכו והשגתו
(סדה"י ויוש"ס).

למנחה יאמר פ' התמיד וקטורת כסידורו צכל יום (אשרי וצל"ג ח"ק) (צצצת ולמי
תפלתו קורין צתורה צפ' הצצוע) מתפללין ט"ע כמו צשחרית (א"מ. ק"ט)
(צצצת א"א א"ע ולא ל"ן רק יאמר ק"ט) (עלינו ק"י) ציום א' אחר מנחה קודם
תקיעת החמה הולכין על שפת כהר טיש צם דבים. ועוז א"ס הוא מחוץ לעיר ויאמר
סדר תשליך. ופס חל יום א' צצצת יעשה תשליך ציום צ':

סדר תשליך

ציום ראשון של ראש השנה אחר מנחה הולכין אל הכהר ואומרים זה:

יְהוָה יְהוָה אֵל
מִי אֵל כְּמוֹךָ. נִשְׂא עָן. וְעֹזֵר עַל-פָּשַׁע. לְשֹׂאֲרִית נִחַלְתּוֹ: ^{אֶרֶץ}

לֹא תַחְזִיק לְעַד אָפוּ. כִּי חֶפֶץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֶּנּוּ. ^{אֲפִים} ^{רֹבֵךְ} ^{חֶסֶד} ^{וְאִמָּת}

יִכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ: וְחִשְׁלִיךְ בְּמַצִּילוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. *): תִּתֵּן ^{נִיזַר חֶסֶד} ^{לְאֵלִים} ^{נוֹשֵׂא}

אִמָּת לִיעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ ^{עַן} ^{וּפִשַׁע} ^{וְחַטָּאת}

מִמִּי קָדָם: מִן הַמֶּצַר קָרָאתִי יְהוָה: עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְהוָה לִי ^{וְנִקָּה} ^{יְהוָה} ^{אֶרֶץ} ^{אֲפִים} ^{וְרֹבֵךְ} ^{חֶסֶד} ^{וְאִמָּת}

לֹא אֵירָא. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אֲדָם: יְהוָה לִי בְּעֹזְרִי. וְאֲנִי ^{נִרְשָׂא עֵן} ^{וּפִשַׁע} ^{וְחַטָּאת} ^{וְנִקָּה}

אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּמִוֶּחַ בְּאָדָם טוֹב ^{לֹא יִנָּקָה} ^{פּוֹקֵד עֵן} ^{אֲבוֹת עַל בָּנִים}

עַל שְׁלֹשִׁים עַל רִבְעִים
לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּמִוֶּחַ בְּנִדְבִיקִים:

*) ויש תוס'פים: וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו
יל' יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:

והא"כ יאמר (ומחזק ל"ג רבנ' דריקס) והא"כ פסוק זה צכונה:

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הָרָקָדְשִׁי כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַת
אִךְ יְהוָה בְּמִים לִים מְכַסִּים:

סדר פירות

לוקח הכפרה צידו כימנית ולומר נפש תחת נפש וחס"כ יאמר.

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת. אֲסִירֵי עָנִי וּבְרוֹל יוֹצֵאֵם
מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּן: אוֹלִים מִדֶּרֶךְ
פְּשָׁעִים וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֶנּוּ. כָּל אֶחָד תִּתְּעֶב נַפְשָׁם וַיִּגְיעוּ עַד
שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יי בָּצָר לָהֶם מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁיַעֵם:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְדֵּם מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיי חֶסֶדוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: אִם יִשְׁעֲלוּ מִלֵּאדָּה מִלֵּין אַחֲדֵם מִנִּי אֶלֶף
לַחֲגִיד לָאָדָם יִשְׁרוּ: וַיַּחֲנֶנּוּ וַיֹּאמֶר פִּדְעָהּ מִדֶּת שְׁחִית.
מַצָּאתִי כּוֹפֵר:

ווער זיך זעלבסט דיא כפרה אימשלאנט / זאנט.

זֶה חֲלִיפְתִּי זֶה תְּמוּרָתִי זֶה כְּפָרְתִּי זֶה הַתְּרַנְּגוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה
וְאֲנִי אֶכְנֵס וְאֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה איינער אנדערן מאנספערזאן אימשלאנט, זאנט.

זֶה חֲלִיפְתְּךָ זֶה תְּמוּרָתְךָ זֶה כְּפָרְתְּךָ זֶה הַתְּרַנְּגוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה
וְאַתָּה תִּכְנֵס וְתֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווען זיך מעהרערען מאנספערזאנען ציגלייך אימשלאנט, זאנט.

זֶה חֲלִיפְתָּכֶם זֶה תְּמוּרָתְכֶם זֶה כְּפָרְתְּכֶם זֶה הַתְּרַנְּגוּל יֵלֶךְ
לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכְנְסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה איינער פרויענספערזאן אימשלאנט, זאנט.

זֹאת חֲלִיפְתְּךָ זֹאת תְּמוּרָתְךָ זֹאת כְּפָרְתְּךָ זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּה
תֵּלֶךְ לְמִיתָה וְאַתָּה תִּכְנְסִי וְתִלְכִּי לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער איינע כפרה מעהרערען פרויענספערזאנען אימשלאנט, זאנט.

זֹאת חֲלִיפְתְּכֶן זֹאת תְּמוּרָתְכֶן זֹאת כְּפָרְתְּכֶן זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּה
תֵּלֶךְ לְמִיתָה וְאַתֶּן תִּכְנִסְנָה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

סדר כפרות

ויער מעהרענע כפרות צונלייך מעהרערען פערזאנען אדער איינער שוואגער
פֿרויא אומשלאגט זאגט.

אלו חליפותיכם אלו תמורותיכם אלו כפרותיכם אלו
התרנגולים ילכו למיתה ואתם תכנסו ותלכו לחיים
טובים ארוכים ולשלום:

איינע שוואגערע פֿרויא זאגט דאז.

אלו חליפותינו. אלו תמורותינו אלו כפרותינו אלו התרנגולים
ילכו למיתה ואנחנו נכנס ונלך לחיים טובים ולשלום:

תקוני זוהר קודם מעריב

קודם כל נדרי מויליין הס"ת ולומדים פסוק זה כמה פעמים.

אור זרוע לצדיק ס"ת קר"ע ולישרי לב שמחה ס"ת ציממט' טו"ב:

ואחר כך לומדים זה וזה מתקוני זוהר:

קם רבי שמעון על רגליו סליק ידיו לגבי עילא ושבח למארי עלמא
ואמר רבון עלמין עבד בגין שכינתא דאיהי בגלותא: אם איהי
באומא הא אבא ואמא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה
הה"ד יהוה צבאות יעץ ומי יפר אם התלמיד אומר הרב יכיל
למעבד התרה: ואם נדר או נשבע בן דאיהי ודלא יפרוק לה
אלא דתהא בגלותא עד זמנא ידיעה ונדר או שבועה איהו
בי"ה דאינון חכמה ובינה ואיהו אתחרט הא תלת בגי נשא
יכלין למפטר ליה ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו: ואם לא
תתחרט אנא בעינא מנד ומכל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא
דתעבד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר ואיהו
עאל שלים בינה ובינה זמנין סגיאין ומסר גרמיה למיתה בגינה
ובגין בניה הה"ד ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ואם
הוא נדר מספרא דאבא ואמא ולא בעי אנא סליק לגבי ההוא
דאתמר ביה כי יפלא ממה דבר. דאתמר ביה במופלא ממה אל
תדרוש דיפטור נדר: ואף על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי
בעלה בניה דאיהו יפריש בין דם לדם ואתפתחת מקורא דילה

לדבאָה לָהּ בַּמִּים דְּאוֹרֵיתָא מִים חַיִּים דְּלֹא פִסְקִין וְאַתְּפְרִישׁ
 מִנָּה דִם נִדָּה דְּאִיהִי לִילִית דְּלֹא אֶתְקַרְבֵּת בַּהֲדָה דְּאִיהִי חוּבָא
 דְּנִשְׁמַתָּא דְּסִיאִיבֵת וְלִית לָהּ רִשּׁוֹ לְסִלְקָא נִשְׁמַתָּא לְגַבֵּי בְּעָלָהּ לְהַהוּא
 אַתְר דְּאַתְיָהִיבֵת מִתְּמָן וְאַתְרֵנִת בֵּין דִּין לְדִין בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת
 לְדִינֵי מְמוֹנוֹת דְּאִית מֵאן דְּאַתְפְּרַע בְּמִמוֹנִיהּ וְאִית מֵאן דְּאַתְפְּרַע
 בְּנַפְשִׁיהּ וּבֵין נִגַּע לְנִגַּע בְּמָה דְּאוֹקְמוּהּ אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדַד דְּאִיהִי
 חֲשִׁיבָא שְׂכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא בְּמִצּוֹרַע דְּאַתְמַר בִּיהּ בְּדַד יִשְׁבּ מַחוּץ
 לְמַחֲנֶה מַחוּץ וְדָאִי דָּא גִלּוּתָא דְּאִיהִי לְכַר מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִיהִי
 מוֹתְבָא דְּאַת (ה) וְאִי מְקוֹרָא לֹא יָכִיל לְמַפְתַּח עַד דִּיפְתַּח לִיהּ
 הַהוּא דְּסִגִּיר לִיהּ אָנָּה מְפִיסָנָא לִיהּ בְּגִין יו"ד כ"ט ו"ו כ"ט דִּיחֻדִּיהּ
 תְּמָן וּבְגִין לְבוֹשִׁין דְּאַתְלַבֵּשׁ מִיד אֶתְפַּתְחַת מְקוֹרָא דְּאִיהִי יְחֻדָּא
 וְאַתְדַּבִּיאַת שְׂכִינְתָּא וְרָזָא דְּמִילָא מְקוּה יִשְׂרָאֵל יְהוּה מוֹשִׁיעַ בְּעַת
 צָרָה מוֹשִׁיעַ וְדָאִי הַהוּא דְּמְקוֹרָא דְּמְקוּה בִּירְיָה: אמן

מעריב ליל כל נדרי

על דעת הקהל. אנו
 מתירין להתפלל עם
 העכרינים:

כל

בישיבה של מעלה.
 ובישיבה של מטה.
 על דעת המקום.

נְדָרִי. וְאַסְרִי. וְשָׁבוּעִי. וְחֻרְמִי. וְקוֹנָמִי. וְקוֹנוֹסִי. וְכַנּוּיִי. דְּנִדְרָנָא.
 וְדִאֲשַׁתְּבַּעְנָא. וְדִאֲחֻרִּימָנָא. וְדִאֲסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא. מִיּוֹם
 כְּפָרִיס זֶה עַד יוֹם כְּפָרִיס הַבָּא עָלֵינוּ לְמוֹצָיִת. כְּלַהּזֵן
 אִיחֻרְמָנָא בְּהֵזֵן. כְּלַהּזֵן יְהוֹז שְׂדָן. שְׂבִיקִין. שְׂבִיתִין. בְּטָלִין
 וּמִבְטָלִין. לֹא שְׂרִירִין וְלֹא קִימִין: נִדְרָנָא לֹא נְדָרִי וְאַסְרָנָא
 לֹא אֲסָרִי וְשָׁבוּעָתָנָא לֹא שָׁבוּעוֹת: נ"ס

ק"ח וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הָגֵר בְּתוֹכָם כִּי
 לְכָל הָעָם בְּשָׁנָה: נ"ס

חזון סִלַּח נָא לַעֲזֵן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חֲסִדָּהּ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
 לַעֲם הַזֶּה מִמְּצָרִים וְעַד הַנָּה וְשֵׁם נֶאֱמָר:
 קהל וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדָכְרִיד: נ"ס

מעריב ליל יום כפור
יין ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחנינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

ויען י"ב אן שבת סאלטס זאנט מאן מזמור שיר ליום השבת:

ברכו את יי המבורך: ברוך יי המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדרו מעריב
ערכים. בהכמה פותח שערים ובתכונה משנה עתים
ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע ברצונו בורא יום ולילה. גולל אור מפני חשך: וחשך
מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין
לילה יי צבאות שמו. אל חי וקיים תמיד. ימלוך עלינו
לעולם ועד: ברוך אתה יי המעריב ערכים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו
ובקוימנו נשיח בחקיקה. ונשמח בדברי תורתך ובמצותך
לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יי
אוהב עמו ישראל:

יחיד לוהב אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בקהל רס ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-
לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובכלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על-ידיך והיו
לשטפת בין עיניך. ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם

מעריב ליל יום כפור

ובכל נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשה ויצהרה: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניהם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען רבו ימיכם וימי בניהם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על בגדיהם בגדיהם לדלתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו. כי הוא יי אלהינו ואין זולתו. ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מבפך כל העריצים. האל הנפדע לנו מצרנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו. העשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו ברחמים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות אויבנו וירם קרננו על כל שונאנו העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות

מעריב ליל יום כפור

ומופתים באדמת בני חם. הפכה בעברתו כל בכור
מצרים. ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם
המעביר בניו בין גזרי ים סוף. את רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע. וראו בניו גבורתו. שבחו והודו לשמו.
ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נזרא תהלור
עשה פלא. מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה:
זה אלי ענו ואמרו:

י ימלוך לעולם ועד:

ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק מפנו: ברוך
אתה יי גאל ישראל:

השביבנו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים. ופרש
עלינו סבת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך.
והושיענו למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר
והרב ורעב ויגזן והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל בנפיק
תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון
ורחום אתה. ושומר צאתינו ובואנו לחיים ולשלום מעתה
ועד עולם. ופרוש עלינו סבת שלומך:

ברוך אתה יי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו
ישראל ועל ירושלים:

לשבת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא
לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביים
השביעי שבת וינפש:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו: חצי קריש

שמונה עשרה ליום כפורים

לשחרית ולמנחה ולמעריב

כ"ש שם יי אקרא חבו נודל לאלהינו

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו

בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי רומה לך מלך

ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים: אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת. ויראה כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו ככלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלמן לפניך עז בידך וגבורה בימינה ושמה נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיה. ותקנה טובה לדרושיך ובתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצה. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדרור עבדך. ועריכת נר לכן ישי

משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה

מעריב ליל יום כפור

יגילו. ועולתה תקריב פיה. וכל הרשעה פלה בעשן תכלה.

כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדה. על כל מעשיה. בחר ציון משכן

בבודה ובירושלים עיר קדשה. בפתוב בדברי קדשה

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מפלעדיך. בפתוב ויגבה

יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך

אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית בנו.

ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבבתנו

מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (השבת הזה לקדושה

ולמנוחה ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה

ולכפרה ולמחול בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש

זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה

וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו

וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר מדשך וזכרון

כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לשוכה לחן ולחסד

ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה. זכרנו יי

אלהינו בו לשוכה. ופקדנו בו לכרכה. והושיענו בו לחיים.

ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו והושיענו כי

אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחל לעונותינו ביום (השבת הזה

וביום) הכפורים הזה. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו

מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני.

וחטאתיך לא אזכיר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן

חטאתיך. שוכה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר

עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו:
 (לשם אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיה
 ותן חלקנו בתורתה. שבענו משוכה ושמחנו בישועתה.
 ותנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה. וינחו בו ישראל
 מקדשי שמך וטהר לבנו לעבדה באמת. כי אתה סלח
 לישראל ומחלן לשבטי ישראל בבל דור ודור. ומפלעך
 אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך אתה יי מלך
 מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש
 (השבת ה) ישראל ויום הכפורים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשכ את העבודה
 לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותחוינה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי
 המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
 יצר בראשית ברכות וחודאות לשמך
 הגדול והקדוש על שהחייטנו וקימתנו
 כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גלותינו
 לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשית
 רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 נודה לך ונספר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל נפיש
 נפלאותיה וטובותיה שכל עת ערב
 ובקר וצהרים. הטוב
 כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא
 תמו חסדיה מעולם
 קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד
 ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

מעריב ליל יום כפור

וכל החיים יודוה סלד ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך.
ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו במשלשת כתירה הכתיבה על ידי משה
עבדך האמרה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור: 'ברוך יי'
וישמך יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא פניו אליך וישם לך שלום:

לשחרית ומוסף

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באהר באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

למנחה ומעריב

שְׁרוּם רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתינו. ואל תתעלם
מתחנו. שאין אנו עזי פנים וקשה עורף. לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא
חטאנו. אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי. העונו והרשענו ודנו
חמסנו טפלו שקר. יעצנו רע. בזבנו לצנו מרדנו
נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף. רשענו
שחתנו תעבנו תענינו תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך
הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו
כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים.
הלא כל הנתרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רני עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש
כל חדרי בטן. ובוהן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך
ואין נסתר מנגד עיניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל חטאתינו. ותמחול לנו
על כל עונותינו. ותסלח לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באזנים ובכרצון
ועל חטא שחטאנו לפניך באמון הלב
על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת
ועל חטא שחטאנו לפניך בבטני שפתיים
על חטא שחטאנו לפניך בגדוי עריות
ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר
על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה
ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה
על חטא שחטאנו בהזנאת רע
ועל חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב
על חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות
ועל חטא שחטאנו לפניך בודוי פה
על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים
ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה
על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד
ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם
על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתיים
ועל חטא שחטאנו לפניך במפשות פה
על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע
ועל חטא שחטאנו לפניך בייזעם ובלא יודעים
ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

מעריב ליל יום כפור

על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב
ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחר
על חטא שחטאנו לפניך בלצון
ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע
על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן
ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה
על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבות
ועל חטא שחטאנו לפניך בנשית גרון
על חטא שחטאנו לפניך בשח שפתותינו
ועל חטא שחטאנו לפניך בסקור עין
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות
ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח
ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:
על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול
ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות
על חטא שחטאנו לפניך בצדית ריע
ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין
על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש
ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף
על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים דהרע
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות
על חטא שחטאנו לפניך בשכועת שוא
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב
ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת

וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם קָרְפֵּן עָלָה וַיֹּרֶד :
וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וַדַּאי וְתָלוּ :
וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִבֵּת מִרְדּוֹת :
וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים :
וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְיַד שָׁמַיִם :
וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם כָּרֶת וְעֶרְרִי .
וְעַל הַטָּמִים שְׂאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין :

סְקִילָה שְׂרָפָה הָרֶג וְחֶנֶק. עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּה קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאֵין בָּה קוּם
עֲשֵׂה. אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שְׂאֵינֶם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת הַגְּלוּיִם
לָנוּ. כְּכֹר אֲמִרְנוֹם לִפְנֵיהֶם וְהוֹדִינוּ לָהֶם עֲלֵיהֶם. וְאֶת שְׂאֵינֶם
גְּלוּיִם לָנוּ. לִפְנֵיהֶם הֵם גְּלוּיִם וְיֹדְעִים כְּכֹר שְׂאֵינֶם הַנִּסְתָּרִית
דַּי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל כָּכָל הַדּוֹר וְהַדּוֹר וּמִבְּלַעֲדֵיהֶם אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:
אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוצַרְתִּי אֵינִי כְדָאִי. וְעַכְשָׁיו שְׂנֹאצַּרְתִּי כְּאֵלֹו
לֹא נִוצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי קָל וְחוֹמֶר בְּמִיתָתִי: הֲרִי אֲנִי
לִפְנֵיהֶם כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶם יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲמָא עוֹד. וּמָה שְׂחַטְמָתִי לִפְנֵיהֶם מֶרֶק
בְּרַחֲמֵיהֶם הַרְבֵּים אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחִלָּאִים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לִשְׁנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתִי מְדַבֵּר מֶרְמָה וּלְמַקְלִי נִפְשִׁי תִדּוּם וְנִפְשִׁי
בְּעָפָר לִכְל תַּחֲיוֹרָה פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְדָקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְנָה וְעֲנֵנִי. יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי פִי וְהַגִּיוֹן
לִבִּי לִפְנֵיהֶם יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת. וְעֲרַבְהָ
לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

מעריב ליל יום כפור

ויסן יום כפורים אן פרייסאגן נאכט פאללס זאגט מאן ריכלו ווינד מן אבות:

וַיָּכֻלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל
מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

מן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

ק"ו מן אבות בברכו מחיה מתים במאמרו המלך הקדוש
שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי כם רצה
להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל
יום תמיד מעין הברכות אל ההודאות אדון השלום מקדש
השבת ומברך שביעי ומניח בברכה לעם מדישני עונג וזכר
למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו כמצותך ותן חלקנו בחורתיך
שבענו משובך ושמחנו בישועתך וסתר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה
יי מקדש השבת:

ספרדים מוסיפים כאן לדרוד מזמור וכו':

פותחין הארון יעלה תחנונינו מערב. ויבא שועתנו מפקר:
ויראה רנונינו

יעלה קולנו מערב. ויבא צדקתנו מפקר: ויראה פדיונונו:
עד ערב:

יעלה ענונו מערב. ויבא סליחתנו מפקר: ויראה נאקתנו.
עד ערב:

יעלה מנוסנו מערב. ויבא למענו מפקר: ויראה כפורינו.
עד ערב:

יעלה ישענו מערב. ויבא מחרנו מפקר: ויראה חנונינו.
עד ערב:

יעלה זכרוננו מערב. ויבא ויעודנו מפקר: ויראה חדרתנו.
עד ערב:

יעלה דפקנו מערב. ויבא גילנו מפקר: ויראה בקשתנו.
עד ערב:

יעלה אנקתנו מערב. ויבא אליה מפקר: ויראה אלינו.

עד ערב: סוגרין הארון

שמע תפלה עדיה כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות
לפניה: יבאו וישתחוו לפניה אדני ויכבדו לשמה:

באו גשתחוו ונכרעה נכרכה לפני עשיו: באו
שעריו בתורה חצלתיו בתהלה הזור לו ברכו שמו: הנה

ברכו את כל עבדי העומדים בבית פלילות: שאו
ידיכם קדש וברכו את: נבואה למשפנותיו גשתחוו

להדם רגליו: רוממו אלהינו והשתחו להדם רגליו קדוש
הוא: רוממו אלהינו והשתחו להר קדשו כי קדוש

אלהינו: השתחו לך בחדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:
ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביה נשתחיה אל היכל קדשך

ביראתך: נשתחיה אל היכל קדשך ונודה את שמה על
חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמה אמתך: אלהי

צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותך: כי מי בשחק
יערוך לך ידמה לך בבני אלים: כי גדול אתה ועשרה

נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך
ועד שחקים אמתך: גדול ומהלל מאד ולגדקתו אין

חקר: כי גדול ומהלל מאד נזרא הוא על כל אלהים.
כי אל גדול ומהלל גדול על כל אלהים: אשר מי אל

בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיה וכגבורותיה: מילא
יראה מלך הגוים כי לה יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל

מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך גדול אתה וגדול
שמה בגבורה: לה זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינה:

לה יום אף לה לילה אתה הכינות מאור ושמש: אשר
בדו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו מי ימלל גבורות

מעריב ליל יום כפור

יְשֻׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: לֵךְ יי הַגְדִּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא
לְכָל לְרֹאשׁ: לֵךְ שָׁמַיִם אֵף לֵךְ אָרֶץ תָּבֵל וּמְלֹאָה אֶתָּה
יְסֻדָּתָם: אֶתָּה הַצִּבְּתָ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קִיץ וְחֹרֶף אֶתָּה יְצַרְתָּם:
אֶתָּה רִצְצָתָ רֹאשֵׁי לְוִיתָן תַּתְּנֵנוּ מֵאֵכֶל לָעַם לְצִיִּים: אֶתָּה
בִּקְעָתָ מַעֵין וְנָחַל אֶתָּה הוֹבִשְׁתָּ נְהַרְוֹת אֵיתָן: אֶתָּה
פֹּרַרְתָּ בְּעֻזָּךְ יָם שִׁבְרָתָ רֹאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם: אֶתָּה
מוֹשִׁיל בְּנֵיאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיֹ אֶתָּה תִשְׁבַּחֲהֶם: גְּדוֹל יי
וּמְהִלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁ: יי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרִבִּים אֶתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָּךְ: אֵל נַעֲרִץ
בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל סִבְיָיו: וְיֹדוּ שָׁמַיִם פְּלֹאֶךְ
יי אֵף אֲמוֹנָתְךָ בְּקָהֵל קְדוּשִׁים: לָכוּ גְרַנְנָה לֵי גְרִיעָה לְצוֹר
יִשְׁעֵנוּ. נִקְדָּמָה פָּנָיו בַּתּוֹדָה בְּזִמְרֹת גְּרִיעַ לוֹ: צִדֵּק וּמִשְׁפָּט
מִכּוֹן בְּסֶאֶךְ חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ: אֲשֶׁר יַחְדּוֹ נִמְתִּיק
סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגֶשׁ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ
וּבִשְׁת יָדָיו יֵצְרוּ: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר
אִישׁ: הַנִּשְׁמָה לֵךְ וְהַגּוֹף פָּעֵלָךְ. חִוְסָה עַל עַמְּלָךְ: הַנִּשְׁמָה
לֵךְ וְהַגּוֹף שָׁלָךְ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֶתָּאֲנוּ עַל שְׁמֶךָ יי
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם
שְׁמֶךָ: לְמַעַן שְׁמֶךָ יי וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנוֹנוּ כִּי רַב הוּא:

וְרַבָּה אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ. לְרַעִים וּלְשׂוֹכִים וְהִיא תְּהִלָּתְךָ:
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רֵאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרַקִּים:

מִין סְרָאן זִמְנֵט מִן דְּאֵז נִיכֵט , מִן סְרָאנֵט תַּעֲלֵה אֲרוּכָה אֵין

אֲמֵנָם אֲשֻׁמִּינוּ עֲצֵמוּ מִסִּפֵּר. אֲנַחְנוֹת דּוֹרְנוּ רַבּוּ מְלַדְבֵּר.
אֲשֶׁר לֹא הִקְשַׁכְנוּ גַּעְרָה בְּמִבֵּין אֶפְפוּנוּ מִכּוֹת כְּכִסִּיל
הַזְדַּנּוּ: וְדָךְ בְּרַבְרָךְ לָנוּ שׁוֹכָה. פָּנֵינוּ הִסְתַּרְנוּ. בְּמִרְמָה
בְּקִשְׁנִיָּה. וְאַלֶּיךָ לֹא שָׁכְנוּ. בְּשׁוֹב לֹא דְרַשְׁנוּךְ בָּרַב כָּל

מעריב ליל יום כפור

שִׁבְחָנוּךְ. בָּעֵת הַיֵּצֵר לָנוּ אֵיךְ תִּמְצָא: לִמְעַנְךָ גְּבוּרוֹת אֵין
 בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם גָּבֵא. גְּדוּעֵי זְרוּעַ בְּפוֹעֵל בְּתֵת שָׁכַר בּוֹשָׁנוּ.
 גְּמָרְנוּ וְאָכַלְנוּ צָדֶקֶת אֲבוֹתֵינוּ. גַּם קָרַן גַּם פָּרִי לֹא מָלְאוּ
 סֶפֶק: דִּרְכָּךְ דִּכְאוּ מִנוּ שְׁכִיזֵת הַחֲמֻדָּה. דּוֹפְקֵי דִלְתָךְ בָּכַח
 וּגְבוּרָה. דּוֹבְרֵי בְּגִאָה נַעֲשִׂינוּ עֲשֵׂה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ. דַּחַח
 מִשְׁפָּט חָרֵב הַמֶּתֶהֱפֶכֶת: לִמְעַנְךָ הוֹרֵקְנוּ יִהְיֶהנּוּ בְּקֶשׁ מִדָּגֵן.
 הִיֵּינוּ כְּמוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאַסְפּוֹ. הֲלֹא כְּהִדְקָה דָּגָן בָּעֵתוֹ.
 הִצֵּת לְשׁוֹן אֵשׁ בְּקֶשׁ הַיֵּבֶשׁ: דִּרְכָּךְ וּמָה נִדְבָּר וּמָה נִצְטָדֵק.
 וּמָה נֶאֱמַר וְיוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֵינוּ. וּמִי כַּעַל דְּבָרִים יִדְבָּר צָחוּת
 וּבִשְׁתַּחֲוֹן פִּיו לֹא יִכְלֵם: לִמְעַנְךָ זֶה יִדְבָּרְנוּ כֶּסֶל נִחַלְנוּ אֹנֶלֶת.
 יָדִים חוֹמָאִים זוֹלָלִים וְסוֹבָאִים. זָכִיתִי לָפִי מִי יוֹכַל שִׁיחַ.
 זָרַע קְבוּרַת רַחֵם. בָּא וְהוֹדֵךְ בְּהֶכֶל: דִּרְכָּךְ חֲזוֹת וּמוֹפֶת הַתּוֹיֵנוּ
 בְּאֶרֶץ. חֲתוּמֵי בָאוֹת בְּרִית וְחֻקִּים יִשְׁרִים. חֲשַׁבְנוּ זָרַע קִדְשׁ
 בָּנִים לֵאלֹהֵי חֵי חֲלָלְנוּ וְנִקְרָאנוּ אוֹם מְטֵאֶרֶת הַשָּׁמַיִם: לִמְעַנְךָ
 מְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָע. מָרָם לֹא רָאָה עֲמָל בִּישְׂרָאֵל.
 מָרָף לֹא לָנוּ נִכְסְפָה נִפְשָׁנוּ. מִבְּחִנֵּי רַב וְצָעִיר כְּבָלִיעֶרֶת
 דָּגִים: דִּרְכָּךְ יֵה בְּרִלּוֹתֵנוּ צָדֶקֶת חוֹנֶנֶתֵנוּ. יָד בָּנוּ הַחֲזִקָה
 בָּעֵת מָטָה יָדֵינוּ. יִדְעָתָנוּ זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ יָדִים לֹא חָלוּ בָנוּ
 בְּהַפּוֹכֶת רָגַע: לִמְעַנְךָ

תַּעֲלֶה אֲרוּכָה לַעֲלֶה נִדָּף. תִּנָּחֵם עַל עֶפֶר וְאַפֶּר תִּשְׁלִיךְ
 חֲטָאֵינוּ וְתַחֲוֹן בְּמַעֲשֶׂיךָ. תֵּרָא בִּי אִישׁ עֲשֵׂה עִמָּנוּ.
 צִדְקָה:

דִּרְכָּךְ אֱלֹהֵינוּ לְהֶאֱרִיךְ אֶפְרָה. לָרַעִים וּלְטוֹבִים וְהִיא תִּתְחַלֵּתָה:
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל
 עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
 וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹמֵר שְׁלֵשׁ

מעריב ליל יום כפור

עשרה. זכור לנו היום ברית שלש עשרה: כמו שהודעת
לענין מקדם. כמו שכתוב ויֵרֶד יי בעֵנן ויִתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם
ויִקְרָא בְּשֵׁם יי:

ויַעֲבֹד יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא: יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ
אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נָצַר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹן
וּפָשַׁע וְהַטָּאָה וְנָקָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּלְחַלְתָּנוּ:
סִלַּח לָנוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

הַאֲזִינָה יי תִּפְלֹתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הַקְשִׁיבָה
לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנוּ מִלִּכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: תְּהִי
נָא אֲזִנָּה קְשִׁיבָה וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֵל תִּפְלֹת עֲבָדֶיךָ עֲמָה
יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעֵת מִן הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שְׁבֹתֶךָ אֵת תִּפְלֹתָם וְאֵת
תַּחֲנוּנָתָם וְעֲשֵׂית מִשְׁפָּטָם וְסִלַּחַת לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ:

בְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֹם יי עֲלֵינוּ: לִי הִשְׁוֵעָה עַל
עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עֲפָנוּ מִשֹּׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ:

חֵן סִלַּח נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה בְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֵּה: וְשֵׁם נֹאמֵר. וַיֹּאמֶר יְהוָה
סִלַּחְתִּי בְּדַבְּרֶךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנָּה וְשִׁמְעַת פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעַה
אֲדָנִי סִלַּח אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרָה לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ

אלהינו ואלהי אבותינו

לעזין

סלח נא אשמות ופשעי לאמיה.

בְּנִיָּה בַּל יִחַרְהָ וְעַמָּהּ:

לעז

סֶלַח נָא גְעוּלָם וְהִיוּ מִמְקוֹר עֲמָךְ.

דְּגִלְיָה שָׂא וְתַנְחֵם בְּנוֹאמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים בְּרִשּׁוֹמָךְ.

וּפִשֶׁע מִחַל לְמַעַן שְׁמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא זְרוֹנוֹת וְשִׁגְנוֹת לְבְרוּאֵי לְשִׁמָּךְ.

הַטָּאִימוּ חֲטָא בְּגְדֵיכֶת גְּשִׁמָּךְ:

לעז

סֶלַח נָא טָפַת טַפְלוֹת רִשְׁעֵי עַמָּךְ.

יְדִידֶיךָ יִבְקֹשׁ וְאֵינָנוּ בְּנוֹאמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא בַּחֲשׁ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעַמָּךְ.

לְקוֹחֶיךָ כִּפּוּר בְּטוֹב טַעַמָּךְ:

לעז

סֶלַח נָא מְרִי מִיחֲלֶיךָ וּמִיחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמָךְ.

נְדָחִים מִחָה וּבִנְיָה אוֹלָמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא סְלוּפִם וְגוֹזְנִים בְּסִבַּת שְׁלוֹמָךְ.

עֲבָדֶיךָ עֲלֵם וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוֹמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא פֶּן יַעֲנִשׁוּ מִמְרוֹמָךְ.

צֹאנֶךָ שֹׂכַח וְהִיא תִּהְלֶתְךָ וְרוֹמָמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא קְלוֹנִים וְחֲמוּל עֲלִימוּ מִמְרוֹמָךְ.

רְחוּמָךְ תִּשָּׂא מִלְּצוּדִם בְּחֶרְמָךְ:

לעז

סֶלַח נָא שְׁמִיץ תַּעֲתוּעַ תִּיעוֹב רְחוּמָךְ.

תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר בְּגִדְלֵךְ רַחֲמֶיךָ: אל מלך

אל תבא בְּמִשְׁפַּט עֲמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: מַה

נֹאמַר לְפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ מַה נִּדְבָּר וּמַה נִּצְטַדֵּק: אֱלֹהֵינוּ

בוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בְּעוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹשָׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ

לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ: יִדְעֵנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוּד

בְּעַדְנוּ שְׁמָךְ הַגָּדוֹל יַעֲמוּד לָנוּ בַּעַת צָרָה: כְּרַחֵם אֱב וְכו' "

לעריב ליל יום כפור

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמֵנָם בֶּן. יֵצֵר סוֹכֵן בְּנוֹ. בָּךְ לְהַצְדֵּק. רַב צֶדֶק. וְעֲנֵנו
סְלַחְתִּי:

גָּעוּל מְרִגֵּל. וְגַם פִּגֵּל. סִפְרוּ דוֹר שׁוֹאֵג בְּקוֹל. יִתֵּן קוֹל.
דְּבָרוֹ סְלַחְתִּי:

הֵם בְּשִׁגְרוֹר. וְקַח סִנְגוֹר. מְקוֹמוֹ. וַיְהִי יי (חִילוֹ). לְמַשְׁעַן
לוֹ. לְמַעַן נוֹאֲמוּ סְלַחְתִּי:

זְכוּת אֲזָרְתָּ. גַּם יִפְרָח לְשׁוֹשְׁנָה. חֲטָא הַעֲבָר. וְקוֹל הַגִּבּוֹר.
מִמַּעֲוֹנָה סְלַחְתִּי:

טוֹב וְסֹלַח. מַחֵל וְסֹלַח. אֲשָׁמִים. יְהִי הַקָּשֶׁב. וְגַם הַשֵּׁב.
מִמְרוֹמִים סְלַחְתִּי:

כֹּאֵב תַּחְבוּשׁ. וּבִצּוֹל תִּכְבּוּשׁ עֲוֹנִי. לָךְ תִּהְלֶה. אָמור
מֶלֶךְ. לְמַעַנִי סְלַחְתִּי:

מָחָה פֶּשַׁע. וְגַם רָשָׁע. בְּנֵי בְרִית. נְהוּג חֲסִדָּה. בֶּן הַדֹּדָה.
לְשֹׁאֲרִית סְלַחְתִּי:

סְכוּת רַחֲשֵׁי. וְגַם לַחֲשֵׁי. תִרְצָה. עֹן נוֹשֵׂא. לְמַעַנָּה עֲשֵׂה.
וְתִפְצֶה סְלַחְתִּי:

פָּנָה לְעֶלְבּוֹן. מְקוֹם עֹן לְהַשִּׁים. צַחַן הָסֵר. וְגַם תִּכְשֶׁר.
לְבָךְ תּוֹסִים סְלַחְתִּי:

קוֹלִי שְׁמַע. וְרָאָה דְּמַע. עֵינֵי. רֵיב רֵיבִי. שַׁעַה נִיבִי. וְהַשִּׁיבֵנִי
סְלַחְתִּי:

שְׁמִיץ טָהָר. בְּעֵב מֵהָר. בְּנֹאֲמֵר תִּמְחָה פֶּשַׁע. לְעַם נוֹשֵׁעַ
וְתֹאמֵר סְלַחְתִּי: אֵל מֶלֶךְ

פּוֹתֵחִין הָאָרֶץ כִּי הִנֵּה בַחוּמָר. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בְּרִצּוֹתוֹ מְרַחֵב
וּבְרִצּוֹתוֹ מְקַצֵּר בֶּן אֲנַחְנוּ בְּיָדָה. חֲסֵד נוֹצֵר. לְבָרִית
הַבֵּט. וְאֵל תִּפֶּן לַיּוֹצֵר:

כִּי הִנֵּה בְּאֶבֶן. בְּיַד הַמְּסַמֵּת. בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחֵז. וּבֶן צוֹתוֹ
מַכְתֵּת. בֶּן אֲנַחְנוּ בְּיָדָה. מַחִיָּה וּמְמוֹתֵת. לְבָרִית הַבֵּט.
וְאֵל תִּפֶּן לַיּוֹצֵר:

כִּי הִנֵּה בְּגִרְזָן. בְּיַד הַחֲרֹשׁ. בְּרִצּוֹתוֹ דֹּבֵק לְאוֹר. וּבְרִצּוֹתוֹ

מעריב ליל יום כפור

ע

פרש. כן אנחנו בידה. תומך עני ורש. לברית הבט. ואל
תפן ליצר:

כי הנה

כי הנה כהנה. ביד המלח. ברצותו אוחנו. וברצותו שלח.
כן אנחנו בידה. אל טוב וסלח. לברית הבט. ואל תפן
ליצר:

כי הנה

כי הנה בזוכית. ביד המזיג. ברצותו חוגג. וברצותו מזיג.
כן אנחנו בידה. מעביר זרון ושזיג. לברית הבט. ואל
תפן ליצר:

כי הנה

כי הנה ביר עה. ביד הרוקם. ברצותו מישר. וברצותו
מעקם. כן אנחנו בידה אל קנוא ונוקם. לברית הבט.
ואל תפן ליצר:

כי הנה

כי הנה בכסף. ביד הצורף. ברצותו מסגסג. וברצותו
מצרף. כן אנחנו בידה. ממציא למזור תרף. לברית
הבט. ואל תפן ליצר:

כי הנה

אל מלך ויעבור. סלח לנו וכו':

סוגרין הארון

זכור רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה: אל תזכר לנו
עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד:
זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית
קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי
חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: זכור יי לבני
אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה:
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אליהם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם:
זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי
העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשט עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

מעריב ליל יום כפור

אין סראג זאגט מאן דיעזעס ניכט, מאן פֿענגט אן הן יעביר וכו' .

איתך אדרוש ואליך אתודע. נדול ביהודה ובישראל נודע. הן אתה חקרתנו ותרש
 כי פשעי אני אדע: אדע אבל אשמים אנחנו. ומחמין רחמין לא זנחנו.
 הן אליו כפים שטחנו. כי בשם קדשו בטחנו: חטאנו בטחנו בשםך לנפש תאוה
 והפקנו מנן בלי נאווה. הן במעד לול תקוה. כי השפילו ותאמר נווה: נוה נאים
 עלי מנדילים. ברונו שבעים לא נחילים. הן נלל המציק מתדלדלים. כי רצין עוב
 לים: חטאנו דלים דינך פחדו ורהו. כאים כמורה ועווב לרחמהון הן דפם היום
 תכפרהו כי יום כפורים הוא. הוא הוד יהדר ילבש. ישוב ירחם ועון יכבש. הן
 המתקבץ כדבש. כי הוא יכאב ירחבש: חטאנו ירחבש ולשמו כל יודו. כי יסיר
 משאת כבודו. הן ועמו לפניו יתורו. כי בדבר אשר זדו: זדו זדונות ושננות
 שנים. סלח נא בפימו הנוים. הזכם לתחי אחוים. כי עמך מקור חיים: חטאנו
 חיים וחסד חון לעם מנסלך. לבב עקש מהם בבטלך. הן חשרת מי טוהר בהטילך
 כי טל ארות טלך: טלך טלאיך בולהתכפר. העת תמצאם סליחה וכפר. הן טהרם
 כאמור בספר. כי ביום הזה יכפר: חטאנו יכפר ירצה כאז בהעליותי בהיות
 אריאל בבוחן עליותי. הן ידעת פקוק חליותי. כי אתה קנית כליותי: כליותי
 וטוחותי אכין לעברו. ותערב לפניו תחנת עבדו. הן כבד יכבד מכבדו כי נשנב
 שמו לבדו: חטאנו לבדו לו להתחולל כל אנוש. אין לא יתבונן לאנוש. הן לא
 טוב לצדיק לענוש. כי ירבה אלהי מאנוש: מאנוש ממעשיו ינתי ואימתי. פן
 אכשל כאשר אשמתי. הן מיחל שויתי ודוממתי. כי אחרי שובי נחמתי: חטאנו
 נחמתי נפש נענה להשם. התודות היום נמתר ומפרסם. הן נצח לכפור הושם.
 כי ברית עולם שם: שם סליחה להועיל ללמדי. תשיבה מכפרת כזבחי תמיד
 הן סימה בצלו להעמיד. כי ידע דרך עמדי: חטאנו עמדי עשות חסד בהפליאך
 כי תקבר צאנך וטלאך. הן עליך יעווב חילך. בי אזכרה מקרם פלאך: פלאך פעול
 יראיך לנצרים. היות יראת יי אצרים. הן פלילינו לידע בהתבצרים כי לא כצורנו
 צורם: חטאנו צורם צור ישראל וקדושו. יאמרו בנוים לעיניהם בהתקדשו. הן
 צמחה ישעה למקדושו. כי השקיף ממעון קדשו: קדשו קומם קדשיו להקריבם
 להציב הוד שכינתו בקרבם: הן קומו יחתי מריבם. כי יי יריב ריבם: חטאנו
 ריבם ריב שוטניהם לבלום. ידמו פה קטגורים לאלום. הן רעיתך תהללך לעלום.
 כי אחרית לאיש שלום: שלום שפית להזרית נהרה. הניננו בין כמנחה טהורה
 הן שכנך תניה כאורה. כי מציון תצא תורה: חטאנו תורה שמעו נאמניך בסיני.
 רציה יצורה חקרה לעיני הן היום יכפר לאמיני. כי אל רחום יי. יינהלנו עלמות
 לנהנה. ויסיר ממנו אף ותונה:

הן יעביר זרזין למשוגה. פי לכל העם בשוגגה: חטאנו
צורנו. סלח לנו יוצרנו:

זָכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
יְעַקֵּב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם
אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: זָכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ
וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בְּהֵיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵּיהֶם לֹא
כִּאֲסִיתִם וְלֹא גַעַלְתֶּם לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחַתְּנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי

אל רחום "אלהיה לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח את
 ברית אבותיך אשר נשבע להם: ומול את לבבינו לאהבה
 וליראה את שמך. כמה שכתוב ומל "אלהיה את לבבך
 ואת לבב זרעך לאהבה את "אלהיה בכל לבבך ובכד
 נפשך למען חייה: השב שבותינו ורחמנו כמה שכתוב
 ושב "אלהיה את שבותך ורחמך ושב וקבצה מכל העם ב
 אשר הפיצה "אלהיה שמה: קבץ נדחנינו כמה שכתוב אם
 יהיו נדחה בקצה השמים משם יקבצה "אלהיה ומשם
 יקחה: והמצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם
 את "אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך:
 כחה פשענו למענה כאשר אמרת. אנכי אנכי הוא מחה
 פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: מחה פשענו בעב
 ובענן כאשר אמרת. מחיתי בעב פשעיך ובענן חטאתיך
 שוכה אלי כי גאלתיך: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה
 שכתוב לכו נא ונכחה יאמר "אם יהיו חטאיכם כשנים
 כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו
 מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב וזרקתי על כם מים
 טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר
 אתכם: כפר חטאינו ביום הזה וטהרנו. כמה שכתוב. כי
 ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
 לפני "תטהרו: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית
 תפלתך כמה שכתוב והביאתים אל הר קדשי ושמחתם
 בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי בתי
 בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו "אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
 וברצון את תפלתנו: השיבנו "אליה ונשובה חדש
 מינו בקדש: אמרנו האזינה "בינה הגיגנו: יהיו לרצון
 אמרי פינו והגיון לבנו לפניך "צורנו וגואלנו: אל תשליכנו
 מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת

מעריב כיד יום כפור

וְקָנָה כְּכֹלֹת בִּזְחָנוֹ אֶל תַּעֲזֹבָנוּ: אֶל תַּעֲזֹבָנוּ "אֱלֹהֵינוּ וְאֶל
תַּרְחֹק מִמֶּנּוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹכָה וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשּׁוּ
כִּי אַתָּה "עֲזַרְתָּנוּ וְנַחֲמָתָנוּ. כִּי לָךְ "הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה
אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֶל תַּעֲזֹבָנוּ. וְאֶל תִּטְשֵׁנוּ. וְאֶל
וְאֶל תִּכְלִימָנוּ. וְאֶל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קִרְבָּנוּ
לְתוֹרָתְךָ. לְמִדְּנוּ מִצֻּרְךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הֵט לִבָּנוּ לִירְאָה אֶת
שְׁמֶךָ וּמוֹל אֶת לִבֵּנוּ לְאַהֲבָתְךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְכֹל
שָׁלֵם. וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל תִּמְחֹל וְתִסְלַח לַעֲוִינֵינוּ כְּפָתוֹכ
בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ לִמְעַן שְׁמֶךָ "וְסִלַּחְתָּ לַעֲוִינֵינוּ כִּי רַב הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סִלַּח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. כִּפּוּר לָנוּ. כִּי
אָנוּ עֲשֵׂה וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ: אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ: אָנוּ צִאֲנֶיךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ: אָנוּ
כִּרְמֶךָ וְאַתָּה שֹׁמְרֵנוּ: אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ: אָנוּ קוֹיָה
וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ: אָנוּ פֹּעֲלָתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ: אָנוּ סִגְלָתְךָ
וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ: אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מִלְּכָנוּ: אָנוּ רַעֲיָתְךָ וְאַתָּה
רוֹדְנֵנוּ: אָנוּ מֵאֲמִידָה וְאַתָּה מֵאֲמִירָנוּ: אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְאַתָּה
רַחוּם וְחַנוּן: אָנוּ קָשִׁי עוֹרָף וְאַתָּה אֶרֶךְ אֲפִים: אָנוּ מְלֵאֵי
עוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים: אָנוּ יִמֵּינוּ בְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא
וְשִׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:

אָנָּה תִּבְאֵה לִפְנֶיךָ תִּפְלִתֵינוּ. וְאֶל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻתֵינוּ. שְׂאִין
אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עוֹרָף. לֹאֹמֵר לִפְנֶיךָ "אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אֲכָל אֲנַחְנוּ
חָטְאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ הִפְרָנוּ דוּפִי. הִעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זָרְנוּ
חָמְסָנוּ טִפְלָנוּ שָׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ לִצְנוּ מְרִדְנוּ
נֶאֱצָנוּ סָרְדְנוּ עוֹיְנוּ פִשְׁעָנוּ צָרְדְנוּ קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף. רִשְׁעָנוּ
שִׁחַתְנוּ תַעֲזֹבָנוּ תַעֲתָעָנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּךְ הִבָּא עֲלֵינוּ

כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאִנְחָנוּ הִרְשָׁעָנוּ:

הִרְשָׁעָנוּ וּפָשָׁעָנוּ. לָכֵן לֹא נִוְשָׁעָנוּ. וְתָן בְּלִפְנֵינוּ לַעֲזוֹב דְּרָךְ
רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע: כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאָה יַעֲזוֹב
רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶחָד מִחֻשְׁבֹּתָיו וְיָשׁוּב אֶל יְיָ וִירְחֲמֵהוּ וְאֵל
אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל וְסִלַּח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַשְּׁכַח
הַזֶּה וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלָתָנוּ. מַחֵה
וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ וְכוּף אֶרֶץ יִצְרָנוּ
לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ. וְהַכְנַע עֲרֻפָּנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ כְּלִיֹּתֵנוּ
לְשִׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ וּמֹל אֶת לִבֵּינוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
כִּפְתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ וּמַל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְךָ וְאֶת לִבֵּי זֶרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חִיֶּיךָ:
הַזְרוֹנוֹת וְהַשְׁגָּנוֹת אֶתָּה מִפִּיר. הִרְצוֹן. וְהַאוֹנֵם. הַגְּלוּיִם:
וְהַנִּסְתָּרִים. לִפְנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם. וְיִדּוּעִים. מָה אָנוּ. מָה חֵינּוּ.
מָה חֲסִדָּנוּ. מָה צַדִּיקוֹתֵינוּ. מָה יְשׁוּעֵתֵנוּ. מָה כְּחָנוּ. מָה
יְבוּרָתֵנוּ. מָה נֹאמֵר לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא
כָּל הַגְּבוּרִים כֹּאֲזַי לִפְנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֵא הֵיוּ. וְחַכְמִים
כְּבָלֵי מִדָּע וְנִבְּוִנִים כְּבָלֵי הַשֶּׁכֶל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תוֹהוּ:
וַיְמִי חֵיֵיהֶם הֶבֶל לִפְנֶיךָ. וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי
הֶבֶל הֶבֶל: מָה נֹאמֵר לִפְנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה נִסְפֵּר לִפְנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:

אֵין סֵרָאן וְאֵמֵם מֵאֵן דִּיזְעֵם נִיכֵם. מֵאֵן סְעֵנְסֵם שְׁמַךְ מַעֲוֹלָם אֵין.

אֵתָּה מִבֵּין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אִפֹּס לָךְ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: כֹּאֲנוּ בִּדְבָרִים לַפְתּוֹתְךָ
כֵּם. בְּרַשְׁעָנוּ אֵל תַּפֵּן וְלֹא בְּמַעַלְלֵינוּ: נִשְׁתַּנוּ בַּיּוֹם זֶה כִּיֵּא וְחָדָד נֹאחַ
כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אֵל תִּמְתַּח מוֹל עֶפֶר וְאִפֶּר. דַּע אַחֲרֵיתֵנוּ רַמָּה
וְתוֹלַעַה. הָאֵם שִׁנְגָנוּ וְנַעֲלָם מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אֵתָּה לִבֵּד מִבֵּין שְׁנֵי־אֵוֹת: וְאֵל תַּחֲשׁוֹב
לָנוּ כַּעֲשׂוֹה בְּזֶדֶן וַיְדִי שְׁפָתֵינוּ שַׁעַה בַּעַת רִצּוֹן: זֶה כִּפּוּר לָנוּ חוֹדֵעַ. וְלֹא חוֹדֵעַ.
זֶדֶן וְנַעֲלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה. חֲלַצְנוּ מַעֲוֹשׁ כִּתִּי וּמִיתָה. חֲמוּל עַל חוֹמֵר מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ: שִׁפְשָׁנוּ בְּרוּעַ יֵצֵר אֲשֶׁר מִנְעוּרֵנוּ: שִׁמּוֹן בְּקִרְבָּנוּ כְּרַשַׁת לַפְעַמִּינוּ: יוֹצְרָנוּ
וְעוֹשֵׁנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ. יַחֲמוּ רַחֲמֶיךָ וְאֵל תַּשְׁחִיתֵנוּ כִּי מַלְפָּנֶיךָ מִי יִסְתַּר. כָּל גְּלוּי לָךְ
כֹּאֹר וּכְצַהֲרִים לְבֵית דִּין חוֹרִית אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמָה הִלְצָנוּ: מֵאֵן
יִצְרָתֵנוּ הִקְרַתֵּנוּ וְתוֹדַעַ. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הִמָּה עֵמֶל וְאֵין: נִצּוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בִידְךָ כָּל
נַפֶּשׁ. נֹא חִיקֵר נַפְשִׁי מִמַּעַנִי לָךְ נַפֶּשׁ: סְקִילָה שְׂרִיפָה הֲרֵג וְחַנֵּק. סוֹדֵם גְּלוּתָהּ
לְיוֹדַעִי אִמְתָּךְ: עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כִּפּוּר לָנוּ עַל יְדוּעַ לָנוּ וְעַל נַעֲלָם מִמֶּנּוּ פִּשְׁעֵינוּ

מעריב ליל יום כפור

הודינו לך חוקר לב. פדנו מחטא נקנו מעון: צור אל תפן באנוש חציר. צדקה עשה עמנו כעשית עם כל חי: קדמנו בנשף קרבנו בשוענו. קרבינו אליך קשוב קריאתנו: רשענו אל תפן רחמנו ונצטרקה. רחמך יבואינו רחום וחנון:

שְׁמָהּ מַעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שְׁוַעֲתָנוּ תִּאֲזֶן בְּעִמְדָנוּ לִפְנֵיהָ
בְּתַפְלָה: תַּעֲבֹר עַל פֶּשַׁע. לָעַם שָׁבִי פֶשַׁע. תִּמְחַח
פֶּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיהָ:

אתה יודע. על חטא בלאט ס"ג עד דברי התורה הזאת. דאן ואנש מאן דיעוּס:

וְדוֹר עֲבָדָה אָמַר לִפְנֵיהָ שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת נִפְגִּי.
נִקְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פֶּשְׁעֵינוּ וְטַהֲרָנוּ מִכָּל טוֹמְאוֹתֵינוּ
וְזָרוּק עֲלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהֲרָנוּ כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָה וְזָרְקָתִי
עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהֲרָתֶם מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מִיָּכָה עֲבָדָה אָמַר לִפְנֵיהָ מִי אֵל
כְּמוֹד נֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֲרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הַחֲזִיק
לְעַד אָפוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבּוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם וְכָל חַטָּאת עִמָּה בֵּית
יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא
יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם. וְנֹאמַר תִּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם: דְּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת
שׁוֹעַ לִפְנֵיהָ הִטְרָה אֱלֹהֵי אֲזִנָּה וְשָׁמַע פִּקְחַ עֵינֶיהָ וּרְאָה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָהּ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל
צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיהָ. כִּי עַל רַחֲמֶיהָ
הֶרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעְהָ אֲדָנִי סִלַּחְהָ אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל תֵּאֲחָר לְמַעֲנֵה אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָהּ נִקְרָא עַל עִירָהּ וְעַל עַמָּהּ:
עוֹרֵא הַסּוֹפֵר אָמַר לִפְנֵיהָ אֱלֹהֵי בּוֹשָׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהַרִּים
אֱלֹהֵי פָנִי אֵלֶיהָ. כִּי עוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאַשְׁמַתָּנוּ
גָּדְלָה עַד לַשָּׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וּרְחוּם אֲרָךְ
אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֹזֶבְתָּם: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ
בּוֹרְאָנוּ. וְאֵל תִּזְנִיחֵנוּ וְיִצְרָנוּ וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלֵה בְּחַטָּאוֹתֵינוּ
וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַפְלָה עַל יְדֵי
רַמְתֵּנוּ חוֹזֶה. כְּאָמַר בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָאֻם יי

מעריב ליל יום כפור
ע
יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא
תמצאנה כי אסלה לאשר אשאר: עמה ונחלתה רעבי
טובה. צמאי חסדה. תאבי ישעה. יבירו וידעו. כי לי
אלהינו הרחמים והסליחות:

אך רחום שמה: אל חנון שמה: בנו נקרא שמה: יי עשה
למען שמה: עשה למען אמתה: עשה למען בריתה:
עשה למען גדלה ותפארתה: עשה למען דתה: עשה למען
הודה: עשה למען עוידה: עשה למען זכרה: עשה למען
חסדה: עשה למען טובה: עשה למען יחודה: עשה למען
כבודה: עשה למען למורה: עשה למען מלכותה: עשה
למען נצחה: עשה למען סודה: עשה למען עזה: עשה
למען פארה: עשה למען צדקתה: עשה למען קדשתה:
עשה למען רחמיה הרבים: עשה למען שוכני עפר: עשה
למען אברהם יצחק ויעקב: עשה למען משה ואהרן
עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשה:
עשה למען ציון משכן כבודה: עשה למען שוממור
היכלה: עשה למען הריסות מזבחה: עשה למען טבחים
על יחודה: עשה למען הרוגים על שם קדשה: עשה למען
באי באש ובמים על קדוש שמה: עשה למען תינוקות
של בית רבן: עשה למען יונקי שדים שלא חטאו: עשה
למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען (יתומים ואלמנות):
עשה למענה אם לא למעננו עשה למענה והושיענו:

עננו יי עננו: עננו אלהינו עננו: עננו אבינו עננו: עננו בוראנו
עננו: עננו גואלנו עננו: עננו דורשנו עננו: עננו האל
הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו: עננו וזך וישר עננו: עננו חי
וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו: עננו יודע יצר עננו: עננו
כובש כעסים עננו: עננו לובש צדקות עננו: עננו מלך מלכי
המלכים עננו: עננו סולח ומוחל עננו: עננו עונה בעת צרה
עננו: עננו פודה ומציל עננו: עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב

מעריב ליל יום כפור

לקוֹ אִיוֹ עֲנֵנוּ: שׁוּמַעַ אֶל אֲבִינֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תַּמִּימִים
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פֶחֶד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ
אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מְשֻׁבַּב אֲמֵהוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עֲזֶרֶת הַשְּׂכֵמִים
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קֶשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רֶךְ לַרְצוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה
בַּעַת רְצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוּמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דִין אֱלֹמְנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרֶה. הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי
שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשֹׁנְעָקָר עַל גְּבִי הַמְּזֻבָּח. הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף
בְּבֵית הָאֲסוּרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יָם
סִיף. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי
שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתֶה. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְפִנְחָס
בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל.
הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹאֵל בְּמַצָּפָה. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי
שְׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה
לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכְּרֵמֶל. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָשֻׁעַ
בִּירְחוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בִּימֵי הַדָּגָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שְׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה
לְחֲנַנְיָה מִשְׁאֵל וְעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי
שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיֹּת. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה
לְעֲזַרְיָה בְּגוֹלָה. הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים
וְהַחֲסִידִים וְהַתַּמִּימִים וְהַיֹּשְׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּי רוּחָא
עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְחַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא
עֲנִינָא רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוּק. רַחֲמָנָא שְׂוִיב רַחֲמָנָא
רַחֵם עָלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ תַמְנָא זְיוֹס דְּאֶשְׁוֹן טַל ר"ה דף י"ב וְצִסְטָה לִין אֲוֵמֵרִים א"מ: ק"ש
עֲלֵינוּ. ק"י. אֲדוֹן עוֹלָם. שִׁיר הַיְחוד:

שחרית ליום כפור

המלך

יושב על כסא רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו:
וכתוב רננו צדיקים ב' לישירים נאזה תהלה:

בפי	ישירים	תת ר זמם:
ובדברי	צדיקים	תת ב רך:
ובלשון	חסידים	תת ק דש:
ובקרב	קדושים	תת ה לל:

ובמקלהות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך
”אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר
לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות
ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו. האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ. כי לך נאזה ”אלהינו ואלהי אבותינו
שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה
תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה
ועד עולם: ברוך אתה ”אל מלך גדול בתשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
הי העולמים: ח”ק

קכל יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון
והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו
לרכב בערבות ביה שמי ועלו לפניו:
ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם
”מבורך מעתה ועד עולם:

חזן ברכו את ”המבורך:
ח”ק ברוך ”המבורך לעולם
ועד: פותחין הארון
ברוך אתה ”אלהינו מלך
העולם. הפותח לנו שערי
רחמים. ומאיר עיני המחכים
לסליחתו. יוצראור ובורא חשך. עשה שלום ובורא את הכל:

שחרית ליום כפור

אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

ח"ק סלח לגוי קדוש. ביום קדוש. מרום וקדוש: סוגרין הארון

ח"ק חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

אז ביום כפור סליחה הורית. אור ומחילה לעם זו קניית.

בסלחה לעונות וחטאי עדה: בעשור סמוכים בבית

הועדה: סלח גברו חטאים באני ישנה. גש יום אחד בימי

שנה: דובבו בתחנון למוחל וסולח. דופקי בתשובה ליוצר

אור וסלח: חטאנו המתק האור לסליחתי. העת תענה

ותאמר סליחתי: ותאיר עינינו ותעבור על פשע. וחטאי

כשגגרה אל נא תמית פרשע: סלח ודנו והרשענו ברוע

מעללינו. זה צדיק אתה על כל הבא עלינו. חטאנו לך

מלך עולמים. חנכנו באורה ולא נצא נכלמים: חטאנו מוכ

וסלח לך היא הצדקה. שהרנו במענה לובש צדקה: יומם

ולילה שפכנו לב ונפש יזרח לנו אור בכפור ענוי נפש: סלח

כחנון תחפש סתרי מעשים. ברחום תסלח עונות עמוסים:

למען נרוץ באור פניך. לא נצא היום ריקם מלפניך: חטאנו

מלבין בשלג חטאי עמך. מקור חיים וחסד עמך: נבואה

עדיך זוכר הברית. נהדנו באורה כמו נסתר בנחל ברית:

סלח שר המכפר בעד צאן מרעית. סוככנו באורה בסוכת

מראית. עננו אבינו מפעמקים. עורר באור נזנה שושנת

העמקים: חטאנו פתח לנו שער ותעלה תפלה. פניך נחלה

שוכן מעלה: צאתנו תנקה ובחטא לא נתחבק. צרפנו

בכסף שבעתים מזוקק: סלח קרבנו לישעך באור שני עפרים

קוראי קדשת יום כפרים: רענו בקדם ותוארנו יונה רחום

הקשיבה ועשה אל תאחר: חטאנו שפכנו כמים אבני לבות.

שחר אור יגיה בוחן לבבות תחטאנו באזוב ונמחר ביום

סליחתי. תקשיב סלח נא ותאמר סליחתי:

ק"ה סלח לגוי קדוש. ביום קדוש. מרום וקדוש:

ויוצא יום כפורים או שבת סעללס ואנס מאן הכל יודוך בלאס כ'.

המאיר לארץ ולדדים עליה ברחמים וכטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה בראשית מה רבו מעשיה יי כלם
בחכמה עשית מלאה הארץ מנינה: המלך המרום לבדו
מאז המשפח והמפואר והמתנשא מימות עולם. אלהי
עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו. ארון עינו צור משגבנו.
מגן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול דעה הכין ופעל
זהרי חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות
עוז: פנות צבאיו. קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד
אל וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שבח מעשה ידיך. ועל
מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים. ישתבח
שמך לעד מלכנו. יוצר משרתים ואשר משרתיו.
כלם עומדים ברום עולם. ומשמיעים ביראה יחד
בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים. כלם
ברורים. כלם גבורים: וכלם עשים באימה וביראה רצון
קונם: וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה
ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים
ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם
מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים
רשות זה לזה. להקדיש ליוצרים בנחת רוח. בשפה ברוכה
ובנעימה קדשה כלם באחד עוזים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו:

ברוך ^{פוחין הארון} שם כבוד מלכותו. מלכותו בקהל עדתי. וכבודו
היא אמונתי. אליו בקשתי לכפר עון חטאתי. וביום
צום כפור סליחתי. יענה ויאמר סליחתי:

שחרית ליום כפור

קדוש אדיר בעליתו. ברוך שם כבוד מלכותו:
 קדוש בתשוכה שנת סליחתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש גלה לעמו סוד דתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש דין על בפרת צאן מרעיתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש הסולח לאימתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש ועמו ימללו גבורתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש זוכר אימה באהבתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש חפץ בענוי נפש תמיתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש טהר טמאים במי זריקתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש ילבין בשלג חטאי סגלתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש כפר לעמך ישראל שנגתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש ליום אחד בשנה שנת קריאתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש מוחל וסולח לעדתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש נראה בחר מרום הרים עמידתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש סולח לסובלי עול יראתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש עון יכפר ולא יעיר כל חמתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש פושעים מעביר בצדקתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש צום העשור יקבל לתשובתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש קדושים יעריצו קדשתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש רחום וחנון ואין זולתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 קדוש שוכן שחקים במכון שבתו. בְּשֵׁכ"מ:
 קדוש תרשישים יגידו תפארתו. בְּשֵׁכ"מ: מלכותו
 ותחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ילנו ואראלים
 יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמית שרפים
 לעמיתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:
 לאל ברוך נעילות יתנו למלך אל חי ונקים. ומירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו (מרום וקדוש) פועל
 גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות. מצמיח

יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ
בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תַּמִּיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּאֹמֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים
גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ (וְהַתְקִין מְאֹדוֹת מְשֻׁמָּה עוֹלָמוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא): אֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֹּאִיר. וְגִזְכָּה כָלְנוּ בְּמַהֲרָה
לְאוּרוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי יוצר חמאורות:

אֶהְבֶּה רַבָּה (אֶהְבֶּת עוֹלָם) אֶהְבְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וְיִתְרָה
חֲמֵלָה עֲלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי בַּעֲבוּר שְׁמֶה הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמַחֲוָה בָּהּ וּתְלַמְדֵם חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבָּב שְׁלֵם בֶּן
תְּחַנְנוּ וְתִלְמְדוּ: אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ
בִּינָה לְחֵכִין וְלִהְשָׁכִיל לִשְׁמוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֵת כָּל דְּבָרֵי הַלְּמוֹד תּוֹרָתָה בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתָה. (בְּמִצְוֹתֶיךָ)
וְדַבֵּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ (בְּתוֹרָתָה). וְיִחַד לִבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֵת שְׁמֶה.
לְמַעַן לֹא נִבְזֶה וְלֹא נִפְלָם וְלֹא נִפְשָׁל לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתָה: וְכַחֲמִיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדֶּיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סֵלָה וָעַד: מִהֵרָ וְהִבֵּא עֲלֵינוּ
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ. וְשׁוּבוֹר עוֹל הַגּוֹזִים מֵעַד צוֹאֲרֵנוּ
וְתוֹלִיבֵנוּ מִהֲרָה קוֹמֵמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה. וּבְנוּ
בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וּקְרִבְתֵנוּ מִלִּפְנֵי שְׁמֶה הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת
בְּאַהֲבָה. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדְּךָ בְּאַהֲבָה וּלְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶה: בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד שומר אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

וְאַהֲבָת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-
לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָה וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
לְטַשְׁפַּת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֵל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַדְבָּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וּנְתַתִּי מִטַּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ

וְאִם־סָפַתְּ דַּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשָׂב בְּשַׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְיָחַדְהָ אִם
יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָרְתֶם מִחֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
גִּפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לטוֹטְפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל־
מַזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתַנוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרָיו לַבְּכֻכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם-זִזְנִים
אַחֲרֵיהֶם: לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וַיָּצִיב וַיִּנְכֹּן וַקִּים וַיִּשָּׂר וַיֵּאֱמָן וְאַהֲבִיב וְהִבִּיב וַיִּנְחַמְד וַנְּעִים וַנּוֹרָא
וַנּוֹרָא וְאַדִּיר . וּמִתְקַן וּמִקְפָּל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר הַזֶּה לְעוֹלָם
וְעַד : אֵמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ . לְדוֹר וָדוֹר הוּא
קִים וְשֵׁמוֹ קִים . וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קֵימָת : וַיְדַבְּרוּ
חַיִּים וַקִּימִים נְאֻמָּנִים (וְנֵאֻמָּנִים) וַיִּנְחַמְדִּים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל הַדּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת זָרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ :

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד:

אָמַת וְאִמּוֹנָה חֹזֵק וְלֹא יַעֲבֹר: אָמַת שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵי אֲבוֹתֵינוּ.
יִצְרָנוּ צוּר יִשְׁוַעְתָּנוּ: פִּוְדָנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין
אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁכֶּךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יְשִׁים עַל לְבָבִי: אָמַת אַתָּה הוּא אֶדְוֵן לְעַמְּךָ.
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים: אָמַת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן אַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֲלֵנוּ וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּצְרִים
גָּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם חֲרָגְתָּ
וּבְכוֹרְךָ גָּאֻלְתָּ וַיִּם סוּף בְּקַעַת וְזָרִים טַבַּעַת וַיְדִידִים הִעֲבַרְתָּ
וַיִּכְסּוּ מַיִם צִרְיָהֶם אַחֲרֵי מָהֶם לֹא נֹתַר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ
אֲהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים, זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם. רָם וְנִשָּׂא גָדוֹל וְנוֹרָא.
מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנִוִים
וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בָּעֵת שְׁוַעַם אֱלֹוֹ. תַּהֲלֹוֹת לְאֵל
עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמִבְרָךְ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנִי שִׁירָה
בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם:

מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים יי מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקוֹדֶשׁ נוֹרָא תַּהֲלֹוֹת
עוֹשֶׂה פֶּלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְךָ. עַל שְׁפַת הַיָּם יַחַד כָּלֶם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹוךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזָרְתָּ יִשְׂרָאֵל. וּפְדֶה כְּנָאוֹמָךְ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גּוֹאֲלֵנוּ יי צָבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ
אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

תפלה לשליח צבור בקול

פוחצין הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מוחל וסולח לעושים:

חזן אימך נשאתי חזן בערכי: במלאכות עמך בך בברכי: גוחי מבטן הגיה חשכי: דבר צחור ובראמתך

הדריכי הורני שפוך שיח ערב: ולונני בצלך אותי לקרב: ועק יופק בכון קרב. חליתי פניך וצדקתך תקרב: טהור עינים מאד נעלה. ידעני בין ערך תפלה: כדת לחנן בלי תפלה: להמציא לשולחי ארך ותעלה: מפתח שפתי תברר ותישר: נדבות פי רצה והכשר: סדר הגיגי כשי יתשר: עתה פצתי בזלת חשר: פעמי הכן פצתי מפשע צור תמודד אשורי מהנשל: קוממני וחזקני מרפיון וחשל רצות אמרי ולא אפשל: שמרני כאישון מפלץ ובעתה: שור בשפלותי ולכה לישועתך: תחונ דכאותי בלחונך פצת. תרחם על בן אמצת: סוגרין הארון

אמצת עשור לכפור תמה. בו לצחצח צאוי בתמה. גחוני צחנתה עוויה לחתמה. דינה להאיר לתחי לחתמה: הוחרדה מתקע יום תרועה. ודברים קחה סרעף לקרעה. זה אלי לצדק הכריעה. חי חי יודך בהריעה: טפיה וישישיה בענוי עיפים. יציגתם שור ביחה יחפים. כלם צגים ולוכן מוצעפים: לאדרה בקדש בשרפים עפים. מגן עקרמו בך חוסים. נשענים בתמם ובצלך חוסים. סמוכים בברית שלשת יחוסים. עודדם היות שוטגים חסים: פני בצדקת את מעבר. צאנה תחת שכט בהעבר. קרמם רחמיה בלי התעבר. רחום על פשע עובר: שמן וזונם תכבם ותטהר. שועתם קשוב ואל תאחר. חזן תמוכי ימינה פניהם נחר. תעתועי חטאם תכבם לטהר:

בַּצְהָרִים מִשְׁפָּטֵינוּ הָאֵר. הַזִּכִּיָּה לְטוֹב תִּשְׁאָר: חֵן צִדִּיקֵנוּ
תַּחֲפֹשׁ וּתְבָאָר. בְּמִגְנֶה נִתְגַּנֵּן לְהַתְפָּאָר:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומנן: ברוך אתה יי מנן אברהם:
אתה נכבד לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. (פירוד השל) מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים. סימך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמור בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה.

תָּאוֹת נֶפֶשׁ לְשִׁמָּה וּלְזִכְרָה. שְׁקוֹד לְרַחֵם מְבַרְכֵי זִכְרָה.
רְצוֹנֵי אֱהָב בְּנֶעֱר וְרָךְ. קְרוֹאִים וְנִקְוִים בְּנֶה בְּכוֹרָה:
צְבָאוֹת קֹדֶשׁ הוֹצֵאתָ מִכּוֹר אֲזָנִים. פְּרוֹתָם מִפְּרֶה הִלְכוּ
שְׂנֵאָנִים. עֲמוּסִים מִבָּטָן פָּצַם מִשְׁאֲוָנִים סֶעֱדָם כֹּל לְמוֹד
כְּסֻאוֹתָם: נִתְּנָה בְּרִיתָהּ חוֹק בְּשִׂאֲרָם. מִמַּחְצֶכֶת צוּרָם
מוֹלֶדֶת שִׂאֲרָם לְבָרִית הַבֵּשׁ וְתִדְיָה בִיעוּרָם. כְּבֶסֶם הָרֶב
וּתְבַהִיק אֲזָרָם: יִרְאֶה לְפָנֶיהָ עֶקֶד מְיוֹחֵד. טוֹבָה וְטָבוֹחַ
מִדְּבָרָה פָּחַד. הִנִּישׁוּ חֲלָץ מְאִמָּתָה וּפָחַד. זְבוּחוֹ וְדִשׁוֹנוֹ
לְפָנֶיהָ יִתְיַחֵד. וְאִם הָעוֹ אֲזָרָה לְסִלְפָּה. הַזִּכֵּר רַחֲמֶיהָ חוֹק
מִלְחָלָה. דְּרִישֵׁת צֶדֶק מִלִּיץ יֵאלֶף. גְּנוּנִיָּה לַחֲזוֹק בְּמִגְנִית
אֶלֶף: בְּדֵי יִדְרָה הִגִּיגִם בֵּין. בִּיצוּרָם תִּשְׁעֵה וְחֲטָא תִלְבִּין:
חֵן אֶן מִתְחַנֵּנָה בְּלִי תִבִּין. אֶנֶק שְׁמַע וְלַחֵשׁ הִבִּין:

קֹהֵל נֶפֶשׁ נִעְנָה תִבְשָׁר סְלִיחָה. פִּלְטָם מַעֲוֹמֵק שׁוֹחָה:
חֵן מִתְקוֹמְמֵנוּ יְהוּ כְּסוּחָה. הִחַיֵּינוּ בְּטַל אֲמוֹנָתָה לְשׁוֹחָה:
ח"ק עַד יוֹם מוֹתוֹ תַּחֲכָה לוֹ לְתִשׁוּבָה. לְהַנְשׁוֹתוֹ לְתַחֲיָה:
אֲנוּשׁ מִה יִזְכָּה. וְצָבָא דוֹק לֹא זָכוּ בְּעִינֶיהָ: בְּלָחִים אִם
תִּבְעֵר הָאֵשׁ. מִה בְּחָצִיר יִבֵּשׁ. גְּלוּי לָהּ חֲשֶׁה כְּמוֹ אֲזָר.
מִשׁוּמֵט כֹּל בְּעֵין: דִּירְתָהּ בִּסְתָר. וּגְלוּיּוֹת לָהּ כֹּל נִסְתָּרוֹת.
הִדֵּן יְהִידי וְהוּא בְּאֶחָד וְמִי יִשְׁכְּנוּ: וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחֲדָה
יִנְטָה קוֹ. וְאִין מִי יִרְשִׁיעַ: זֹאת יָבִין כֹּל יָצִיר. וְלֹא יִתְעוּ יָצִיר.
לְחֲטוֹא לְיוֹצֵר: חֲתָלַת בְּאֵרוֹ חֲפִירַת בּוֹרוֹ. חֲשָׁבוּ בּוֹרְאוֹ:
טָמֵא מִשְׁאֲרוֹ. וּמִטָּמֵא בְּעוֹרוֹ. וּמִטָּמֵא בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיּוֹ

שחרית ליום כפור

תוהו. וְלִילוֹתָיו בּוֹהוּ. וְעִנְיָיו הִבֵּל: בְּפִלּוֹם מִהֲקִיץ נִדְמָה.
בְּלָחוֹת יִבְעֶתוּהוּ תָמִיד: לִילָה לֹא יִשָּׁכּב. יוֹמָם לֹא יָנוּחַ עַד
יִרְדֵּם בְּקָבָר: מֶה יִתְאַוֵּן אָדָם חֵי. דִּין אֲשֶׁר הוּא חֵי: נוֹלֵד
לְעֵמֶל וְיִגְיעָה. אֲשֶׁרֵיו אִם יִהְיֶה יִגְיעוּ בְּדַת אֲמֶת: סוֹפוֹ עַל
רֹאשׁוֹ מוֹכִיחַ. וְלָמָּה יִחְנִיף: עוֹד חוֹתָמוֹ מְעִידוֹ עַל פְּעָלוֹ.
וּמֶה יִגְנוֹב דַּעַת: פּוֹעֵל צַדִּיקוֹת אִם יִהְיֶה. יִלוּוֶהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ.
צוֹפָה בְּחֻכְמָה אִם יִהְיֶה: עֲמוֹ תִתְּלוֹנָן בְּכָל־חֹ קְצוֹף בְּדָמִים
וּבְמִרְמָה אִם יִהְיֶה חֲרוּצִים יָמָיו: רְצוֹנוֹ וְחִפְצוֹ בְּהִיּוֹת בְּמוֹסָר.
יָנוּחַ בְּשִׁיבָה טוֹבָה: חוֹן שָׁם טוֹב אִם יִקְנֶה. מִשְׁמוֹת נְעִימִים
אֲשֶׁר יִקְרָא: תַּחַת בֶּן. יוֹם הַמִּיתָה מִיּוֹם לִידָה הוֹטֵב:
עַד יוֹם מוֹתוֹ תַּחֲכָה לוֹ לַתְּשׁוּבָה. לַהֲנֻסוֹתוֹ לַתַּחֲיָה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים:
ברוך אתה יי מחיה המתים:

אַחֲדַת יוֹם זֶה בַּשָּׁנָה. תִּרְוַפָּה וְצָרִי שְׂמָתוֹ לְשׁוֹשְׁנָה. בְּשָׁלֵם
בְּהִיּוֹת סִפְּךָ בְּרֹאשׁוֹנָה. יִשְׁרוּתוֹ בְּפֶר לִפְשָׁעֵי יִשְׁנָה:
גוֹלִים מִנּוֹךְ זְרוֹיִם מִהֲלָאָה. רוֹן מְפִיקִים לְחַתֵּל תְּלָאָה.
דְּבָאוֹת רוּחַ וְשֹׁכֵר נִהְלָאָה. קְדוֹשׁ חָשׁוֹב בְּזִכְחֵי הַעֲלָאָה:
הוֹתָמָם מִרְחָם יוֹשֵׁב אֲהָלִים. צוֹרָתוֹ בְּכִסְאָךְ חִקְתָּהּ בְּהָלִים.
וְלָדָיו חוֹן פְּעוּצָר נִקְהָלִים. פְּאָרְךָ מְפִיעִים וְשִׁמְךָ מְהַלְלִים:
זָכָר שִׁמְךָ שֶׁתַּפָּת בְּשִׁמְם. עֲמוּתִים לָךְ בְּחוֹתָם לְשׁוֹמָם.
חֲשָׁבָם מֵאַנְף בְּלִי לְהֶאֱשִׁימָם. סֶפֶר חַיִּים יִהְיֶה רְשׁוּמָם טוֹרַח
עוֹן וְכוֹכֵד מִשָּׂא. נֶעַר בְּצוּל מַחֲזוֹת בְּהֻמָּסָה. יַעֲרֵב שִׁיחַ עֲנִיָּה
וּרְמוּסָה. מְנִיחוּחֵי כָלִיל בְּאַכֵּן מַעֲמָסָה: כְּלוּלַת אֲהָבִים
אֲנָא זָכוֹר כְּלִימַת נְעוּרִים עוֹד מְלֻזְכוּר: חוֹן לְבָן יִקְיֶדֶךָ זָכוֹר
תְּזַכּוּר. לְמַעַן חֲלָךְ לַעֲבָדֶיךָ זָכוֹר:

יְמָלוּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

פִּתְחֵן הָאָרֶץ אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: בְּשִׁמְם וּבְאַרְצָן: ג' בּוֹר

שחרית ליום כפור

עמ
וְנִעְרַץ: דְּגוּל מִרְבֵּכָה: הוּא שָׁח וַיְהִי: וְצוּה וְנִבְרָאוּ:
זָכְרוּ לְנִצָּח: חֵי עוֹלָמִים. מְהוּר עֵינִים: יוֹשֵׁב סִתְר: כִּתְרוֹ
יְשׁוּעָה: לְבוּשׁוֹ צִדְקָה: מַעֲטָהוּ קִנְיָאָה: נֶאֱפֹד נִקְמָה:
סִתְרוֹ יִשְׂרָאֵל: עֲצָתוֹ אֱמוּנָה: פְּעֻלָּתוֹ יִשְׁמֹת: צִדִּיק וְיִשְׁרָאֵל:
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֵמֶת: רָם וּמִתְנַשֵּׂא: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים:
תּוֹלֵה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

חֵי וְקִיָּם נוֹרָא מְרוֹם וְקוֹדֵשׁ: סוֹגְרִין הָאָרֶץ
אֲנָא סִלַּח נָא. פִּשְׁעָא וְעוֹן שָׂא נָא. וְכוּחָךְ יִגְדֵּל נָא קְדוּשָׁתְךָ.
אֲנָא רַחוּם. כִּפּוּר. עוֹן צָנִים תְּהַלֵּתְךָ לְסַפֵּר. וְיִיחָקוּ לַחֲיִים
טוֹבִים בְּסַפֵּר. קְדוּשָׁתְךָ:

מִזְרָה חֲטָאִים סְלוּל לְהַתְהַלֵּךְ. מְלִמֵּד לְהַדְרִיכֵי בְּדֶרֶךְ אֱלֹהִים:
אֲרוּמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ:
שָׁחַר וְנִשְׁפָּא אֵיחָד לְהַמְלִיכָה. שׁוֹכֵן עַד וְיָמִין בְּעֶרְבָה:
בְּכָל יוֹם אֲבִרְכְּךָ:
לְבִי חֲדָר עֲבוֹדָתְךָ לְתַמּוּד. לְהַעֲרִיץ קִדְשָׁתְךָ בְּמִשְׁמֶר:
אֲעִמּוּד:
גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד:

אֲנָא סִלַּח נָא. פִּשְׁעָא וְעוֹן שָׂא נָא. וְכוּחָךְ יִגְדֵּל נָא. קְדוּשָׁתְךָ:
מִיִּחְלִים לְחַסְדְּךָ זָרַע עֲמוּתִיךָ. מְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֶם וְיִשְׁמְחוּ
חוֹסִיךָ:
בְּחֻלּוֹי וְצוּם גְּשִׁימ לְעַבְדְּךָ. בְּרוּאִים כִּי הֵם לְכַבּוֹדְךָ:
הֲדָר בְּבוֹד הוֹדְךָ:
יָקָר מְלִכּוּרְתְךָ בְּרַעַד יִאֲמִירוּ. יְחוּדְךָ בְּזֹר לֹא יִמִּירוּ:
וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יִאֲמִירוּ:

אֲנָא רַחוּם. כִּפּוּר. עוֹן צָנִים תְּהַלֵּתְךָ לְסַפֵּר. וְיִיחָקוּ לַחֲיִים טוֹבִים בְּסַפֵּר. קְדוּשָׁתְךָ:
רִזּוֹן פְּגִיעוֹת לְפָנֶיךָ יִרְפְּעוּ. רַחֵם הַלּוּלָה בְּיוֹם יִשְׁבְּעוּ:
זָכָר רַב טוֹבָה יִבְעוּ:
בְּפָנוֹת עָרֵב תִּמְחָה זְרוּנִי.
בְּקָר אֲעִרְךָ לְךָ חֲנוּנִי.
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ:

שחרית ליום כפור

יְה צוּר כִּפּוּר אֲשׁוּבֹל יִכְבֹּשׁ עוֹוֵנוֹ וַיֹּאמְרוּ הַכֹּל:
טוֹב יי לְכָל:

אנא סלח נא. פשע ועון שא נא. וכוחך יגדל נא. קדוש:

קוֹמֶם אוֹוֵי קִרְיַת מְשׁוֹשָׁה. קְדִישַׁת אֲבְנֵי נֹזֵר בְּנוֹסְסִיה:
יִדְוֶה יי כָּל מַעֲשִׂיה:
לִוְיָה וְחִסְדִּיה בְּנוֹעַם יַעֲמֵרוּ. לְבוּשֵׁי שָׂרָד רַקָּה יִתְמָרוּ:
בְּכּוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ:
וּשְׁתוּלִים בְּגוֹד יִפְרִיחוּ בַּחֲצֵרוֹתָיו. וַיְנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו. בְּטִירוֹתָיו.

אנא רחום. כפר. עון צנים תחלתך לספר. ויוחקו לחיים טובים בספר. קדוש:
נִצָּחָה יִנְגְּנוּ תַמִּימִים וְשִׁלְמִים. נִשְׁאַף בְּסֵאף בְּבֵית עוֹלָמִים:
מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:
יִחַד בְּמִנְסָה לְשִׁכְנָה גְּאוּלִּים. יִלְבִּישׁוּהָ עוֹז כְּעֹזְבֵּי גְלִים:
סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנְּפָלִים:
מִבִּיעֵי טוֹבָה בּוֹעֵד יִתְחַבְּרוּ. מַחִים חָשׁוֹב תַּחֲנוּן יִדְבְּרוּ:
עֵינֵי כָל אֱלִיָּה יִשְׁפְּרוּ:

אנא סלח נא. פשע ועון שא נא. וכוחך יגדל נא. קדוש:

וְדוֹנִים יְנוּחַח בְּשֵׁי עֲדִיָּה. וַיִּשְׁלַם פָּרִים אֶרֶשׁ עֲדִיָּה:
פּוֹתַח אֶת יְדִיָּה:
סָלָה בְּרַחֲמָיו יִצִּיץ מִחֲרָבָיו. סָלוּחַ יִרְבֶּה לְעַם מְבוֹרָכָיו:
צִדִּיק יי בְּכָל הֲדָרָיו:
חֵן יֵשַׁע מִגּוֹי מְהוֹרָאָיו. חוֹן יַחוּז קוֹרְאֵי מְקַרְאָיו:
קָרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו:

אנא רחום. כפר עון צנים תחלתך לספר. ויוחקו לחיים טובים בספר. קדוש:
זֶה אֱלִי פֶלֶא עוֹשֶׂה. זַעֲקָתֵנוּ יִרְץ וְשִׁמְגֵנוּ יַעֲסֶה:
רָצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה:
קִוּוּי יִתֵּן לָלוֹ מְשָׁלִיךְ יִהְבִּיו. קְדוּשׁ פִּשְׁעֵינוּ יִכְסֶה בְּאַהֲבָיו:
שָׁמַר יי אֶת כָּל אַהֲבָיו:

שחרית ליום כפור

ס

קבל צקוני בכמכרל יופי. קולי תאזין ותצליל דופי:

תהלת יידיבר פי. אנא סלח נא. פשע ועון שא נא: וכרחך ינדל נא. קדוש:

ח"ו מלך שוכן עד. לבדך מלוך עדי עד. האל קדוש:

ח"ו מלך מאזין שועה. לעצמו מחיש ישועה. נזרא וקדוש:

אדר יקר אלי. אחוה בארש מלולי. בחיך אנעים זמר. בנב

אביע אומר. גבורותיו מי ימלל. גדלו מי יפלל. רוק

מרופה בגערה. דרכו סופה וסערה. הנאדר מקולות מים

הורו בפה שמים. וסביבו שרפי אלים. ומפחדו זעים וחלים

וד בשמי מעונים. זעק קשוב ממתענים. חשרת סביב סבו.

חשמל בלי לסוכו. מזב יודע חוסיו. מהור מצדיק עמוסיו:

יושב בסתר עליון. יקר עוז חביון. בזין שחק בתבונה. כל

מעשהו באמונה. לובש עוז וגדלה. לו נאווה תהלה. מושל

עולם בגבורה. מוחה פשעי ברה. נאור ואדיר בחדרו.

נושא עון עדרו. סוכת שיחות עריבות. סלו לרוכב בערכות.

עף על כרובו. עונה לעם קרובו. פוקד צבאות גרודיו.

פודה נפש עבדיו. צדקו עליונים. מגידים. צבא תחתונים

מורים. קדוש יושב תהלות. קניו משיג מחילות: רב

ונשא וגאה. רואה שפל ונכאה. שוכן ברום עליות. שליט

ברוך תחתיות: חן תומד זרועות עולם. תקיף ומפל נעלים:

מלך שוכן עד. לבדך מלוך עדי עד. האל קדוש:

ובכן ואתה ברחום סלח לנו:

אנא אלהים חיים. תכתוב דבקה לחיים. בי עמך מקור חיים.

ואתה ברחום סלח לנו. בעת רצון תעננה תחננתי.

שמעה יי צדק הקשיבה רנתי. אל תעלים אזנך לרוחתי

לשועתי: ואתה ברחום סלח לנו געית קוראיה בתפלת השחר.

רצה והלבן אודם בצחר. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר.

ואתה ברחום סלח לנו רלתי ולי יהושיע. קויה כל תרשיע. מדבר

בצדקה רב להושיע. ואתה ברחום סלח לנו הצפופים יחד לעבדה.

שחרית ליום כפור

צְבֹאוֹת צֵאן יָדְךָ, הִרְאֵנוּ יְיָ חֲסִדְךָ: וְאַתָּה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ וּמִרְבִּים
 מִחֵן וְעֶתֶר, פָּלַל לְחַשְׁנוּ הָעֵתֶר, אֶתָּה אֵל מְסֻתֶּתֶר, וְאַתָּה
 כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ: זַעֲקֵנוּ שְׁעָה אֶתְנוּ לְצִדְקָה, עֲרֵךְ שׁוֹעֲנֵנו כְּתִמּוֹר
 בָּקָה מִן הַדָּקָה, לָךְ יְיָ הִצְדָּקָה: וְאַתָּה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ: חֲטֵאֵנוּ
 בְּאֵזוֹב וּשְׂהַרְנוּ, סָמְכֵנוּ סִתְרֵנוּ וּסְכָרְנוּ, אֲנַחְנוּ הַחוּמֵר וְאַתָּה
 יוֹצֵרְנוּ: וְאַתָּה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ: מְהוֹר קָשׁוֹב חֲנוּנִי, נִקְנִי מִבֶּתֶם
 עֲוֹנִי, מִקְוֶה יִשְׂרָאֵל יְיָ: וְאַתָּה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ: יִהְיֶה מַעֲיָה עֲלֵינוּ,
 מִהֵר רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ: אֶתָּה יְיָ אֶתָּה אֲבִינוּ, וְאַתָּה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ:
 כְּרֹחוֹם תִּכְפֹּר עֲוֹן, לִכְל תִּשָּׂא עֲוֹן, וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹן:

וְאַתָּה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ:

הַיּוֹם יִכְתֹּב, בְּסֵפֶר הַזְכָּרוֹנוֹת, הַחַיִּים וְהַמּוֹת: אֲנִי בָנָה
 עוֹרִי נָא, הַתְּעוֹרְרִי נָא, עַמְּדִי נָא, הַתִּצְבִּי נָא, קוּמִי
 נָא, חֲלִי נָא, בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חַנּוּנָה, פָּנֵי דָר עֲלִיזוֹן:
 אִיוֹמָה כָּחַר, יִלְבִּין בְּצֶמֶר צַהֵר, בְּתַפְלַת הַשַּׁחַר: בְּשׁוֹחוֹת חוֹקֵר
 צֵאן עֲדָרוֹ יִבְקֹר, בְּעַת תְּמִיד הַבּוֹקֵר: גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר:
 גְּלוּתֵינוּ יִקְצֹר, בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם דְּרוֹשׁ אֵל תֹּאחֵר,
 כִּי גְרוּנֵנוּ נָחַר, בְּתַפְלַת הַשַּׁחַר, הַכֵּל סוֹקֵר, הַמְּסַטֵּין יִכְחִישׁ
 וַיִּשְׁקֹר, בְּעַת תְּמִיד הַפֶּקֶר, וּמִזֹּמָה לֹא יִבְצֹר: מִצְרוּתֵינוּ יִצֹר,
 בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם זָחוּל סִחְרָחַר, בְּטַח יִרְבֵּץ וַיִּסְחֹר,
 בְּתַפְלַת הַשַּׁחַר, חֲתִיךָ יִקֹּר, בְּנֵי שֵׁת לְקַרְקֹר, בְּעַת תְּמִיד
 הַבּוֹקֵר, מְהוֹר וְנוֹצֵר, סִגְלָתוֹ לְחַיִּים יַעֲצֹר, בְּזֹאת תַּפְלַת
 יוֹצֵר, הַיּוֹם יָדִיד מִרְחֵם מִשְׁחֵר, יוֹשִׁיעַ טָרֵם מִחֵר, בְּתַפְלַת
 הַשַּׁחַר, בּוֹבֵשׁ הָרִים וְעוֹקֵר, לְמוֹבָה עֲמוֹ יִבְקֹר, בְּעַת
 תְּמִיד הַבּוֹקֵר, מִקְדֵּשׁךָ וּמִזִּבְחֶךָ וְהַחֲצִיר, נָא בְּקוֹמָתָם תִּבְצֹר,
 בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר: הַיּוֹם סְעוּדָה וּשְׂבוּדָה כְּפָחַר, פָּצָה מְרִיב
 וְחִרְחֵר, בְּתַפְלַת הַשַּׁחַר, קִרְנוֹת עֶשֶׂר יַעֲקֹר, שְׁתוּלִים כְּבִיתוֹ
 לִיקֹר, בְּעַת תְּמִיד הַבּוֹקֵר, יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ הַפָּצֵר: סֵפֶק
 לְהוֹרֵשׁ וּקְוֹצֵר, בְּזֹאת תַּפְלַת יוֹצֵר:

ז"ס יכתב. בספר הזכרונות. החיים וחמית אנא כנה. עורי נא. התעוררי נא
עמרי נא. התיצבי נא. קומי נא. חלי נא. בעד חנינה. פני דר עליון:

ק"יח וּבָכּוּ אֶת חֲנוּן אֲתָהּ וְרַחוּם לְכֹל פּוֹעֵל:

[illegible]

אֶתְּ חֲנּוּן אֶתְּהָ וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל.

פּוֹתֵחִין הָאֵרֶץ וְכֵן אָמְרוּ לֵאלֹהִים מֶה נִזְרָא מִעֲשֵׂיךָ:

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים. אַרְךְ אַפִּים וְגִדְל כֹּחַ. מִכֵּן הָרִים כִּפְתּוּ.

שחרית ליום כפור

חכם לבב ואמיץ כח. נותן ליעף כח. לבן יתנאה גדול
אדוננו ורב כח:

אמרו לאלהים. בונה בשמים מעלותיו. משקה הרים
מעליותיו. וזכר עשה לגפלאותיו. ולו נתבנו עלילותיו.
לבן יתנאה המקרה במים עליותיו.

אמרו לאלהים. גאה וגבוה בשמי מעלה. עומה אור
בשמלה. לו הגבורה והגדולה. והעוז והממשלה.
לבן יתנאה ומלכותו בכל משלה:

אמרו לאלהים. דגול מרכבות קדש. ונאדר בקדש. דרבו
בקדש. ומשתחוים לו בהדרת קדש. לבן יתנאה
הליכות אלי מלכי בקדש:

אמרו לאלהים. הודו כסה שמים. רוקע הארץ על המים.
ירעם משמים. לקול תתו המון מים בשמים. לבן
יתנאה הנוטה ברוק שמים:

אמרו לאלהים. וכל בשליש עפר הארץ. ידו יסדה ארץ.
וימינו טפחה שמי ערץ. והעמידם בלי פרץ. לבן
יתנאה היושב על חוג הארץ:

אמרו לאלהים. זוהר כסאו שביבי אש. משרתיו לזהמי אש
נגה לאש. ומבריק האש. לפניו נמשכים נהרי אש.
לבן יתנאה אש אכלה אש:

אמרו לאלהים. חי עולמים. צר ביה עולמים. אנה בית
עולמים. מכון לשבתך עולמים. לבן יתנאה עתיק יומין:

אמרו לאלהים. טהור עינים. סביבותיו חשרת מים עבי
שחקים חשקת מים. טועני מרכבתו גפתם מלאה
עינים. לבן יתנאה מצות יי ברה מאירת עינים:

אמרו לאלהים. יודע מה בסתרי חשך. לא יחשיך מנו כל
חשך. קץ שם לחשך. הופך לבקר צלמות וחשך.
לבן יתנאה יוצר אור ובזרא חשך:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט. מְכֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֲזוּ יְדוֹ בַּמִּשְׁפָּט. לָכֵן
יִתְנָאָה וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. לֹא יֵאָתֶה מְלוּכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֵת דִּבְא.
מְשִׁיב אֲנוֹשׁ עַד דִּבְא. וְאֹמֵר שׁוֹכֵן בְּרוּחַ נְמוּכָה.
לָכֵן יִתְנָאָה בִּי לִי הַמְּלוּכָה:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם. הַבֵּל צָפוֹי וְלֹא
נֶעְלָם. וְזֶה שְׁמוֹ לְעוֹלָם. חֲסִדוֹ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לָכֵן
יִתְנָאָה בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. נֶצֶר חֶסֶד לְאַלְפֵי דוֹר לְזֶחֶם קָמְיוֹ מְדוֹר
דוֹר. מְקִיִּם סִבַּת מְשִׁיחוֹ לְגִדּוֹר הָאֹזֵר חוֹנֶנֶה עִמּוֹ
בְּמִדּוֹר. לָכֵן יִתְנָאָה זֶה וְזָכְרוּ לְדוֹר דוֹר:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. סוֹבֵל עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים. שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיּוֹנִים.
מֵאֲזִין שִׁית חֲנוּנִים. מְקַשֵּׁב שׁוֹעַ רִנָּנִים. לָכֵן יִתְנָאָה
אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנִי הָאֲדָנִים.

אָמְרוּ לַאלֹהִים. עֲזוֹ וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה. נֹקֵם לְצָרָיו וּבֹעַל
חֵימָה. מְכַרֵּית קָמְיוֹ בְּמַהוּמָה. נֹהֵם עֲלֵיהֶם בְּנִהִימָה.
לָכֵן יִתְנָאָה יי אִישׁ מִלְחָמָה:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. פֶּעַל וְעִשָּׂה הַבֵּל. בִּידוֹ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל
אֱלֹוֵי יִשְׂרָאֵל עֵינֵי כָל וְעֵינָיו מְשׁוֹמְטוֹת בָּכָל. לָכֵן
יִתְנָאָה עֲלִיּוֹן עַל כָּל:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. צֹדִיק יי בְּכָל דְּרָכָיו. יִשְׂרָמֵצִין מִחֲרָבָיו.
חָפֵץ בָּעַם מִמְּלִיכָיו. יִרְשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו לָכֵן יִתְנָאָה
בְּרָכוֹ יי כָּל מְלָאכָיו:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֵאשׁ. מְגִיד אַחֲרִית מֵרֵאשׁ.
בָּחַר בָּעַם דָּלָת רֵאשׁ. עֲזוּ יוֹם לְדָרוֹשׁ. לָכֵן
יִתְנָאָה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשׁ:

שחרית יום כפור

אָמְרוּ לַאלֹהִים. רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד. בְּמַחוּ בּוֹ עֲדֵי עַד.
כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוּשִׁים וְיַעַד. וְלַעַם קְדוּשׁוֹ נֹעַד. לָבֵן
יִתְנַאֲחַ הַמִּבִּישׁ לְאַרְץ וְתַרְעַד:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. שְׁבִילוֹ בְּמִים רַבִּים. שְׁמִי מְרַעֵף רַבִּים.
שְׁמוֹ מִיְּחָדִים שָׁחַר וְעָרְכִים. בְּשַׁעַר פֶּת רַבִּים. לָבֵן
יִתְנַאֲחַ. יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרִבִּים:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. תִּהְיֶה לָּךְ מְלָאָה הָאָרֶץ. מִעֲבִיר כְּלִיזוֹ וְחָרֶץ.
מְשִׁיב אֶף וְחָרוֹן וְקָרָץ. שׁוֹעַ מַחְנִנֵי יָרֵץ. לָבֵן יִתְנַאֲחַ
יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וּבְכֵן גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. אֵין מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לוֹ. בְּכִנֵּי אֱלִים יִדְמֶה
לוֹ. גְּבוּהִים עָלָה לְמוֹשֵׁב לוֹ. דְּרִי גֵיא כְּחֻגְבִּים לְמוֹלוֹ.
לָבֵן יִתְנַאֲחַ הַצּוֹר תָּמִים פָּעָלוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. הַמְשַׁל וְפָחַד עִמּוֹ. וְהִרְבֵּה פְדוּת עִמּוֹ.
זַעַק וְלַחַשׁ עִמּוֹ. חֵשׁ וּמַאֲזִין מִמְרוֹמוֹ. לָבֵן יִתְנַאֲחַ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. מֶרֶף נָתַן לִירָאָיו. יוֹכִילוּ שִׁי לְמוֹרָאָיו. כְּתִי
גְדוּדֵי צְבָאוֹ. לֹא יִשּׁוּרוּ כְּבוֹד מְרָאָיו: לָבֵן יִתְנַאֲחַ
הֵנָּה עֵין יְיָ אֵל יִרְאָיו:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. מְלַאֲכֵי עוֹשֶׂה רוּחוֹת. נִקְדָּשׁ בְּשִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת. סוֹכֶת שְׁפִיכַת שִׁיחוֹת. עֹנָה וּמַעֲמִיד רוּחוֹת.
לָבֵן יִתְנַאֲחַ אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו. צוֹר יוֹדַע חוּסָיו.
קְדוֹשׁ מִפְּלִיא נָסִיו. רַחוּם לְמִרְצָיו וּמִכַּעֲסָיו. לָבֵן
יִתְנַאֲחַ וְדַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

סוֹנְרִין הָאָרֶץ מַעֲשֵׂה אֲנוּשׁ תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזַמָּה. שְׁכַתוֹ בַּתּוֹךְ מְרַמָּה.
רַפִּידָתוֹ רַמָּה. קְבוֹר בְּסַעֲף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְנַאֲחַ אֲדָם
לְהַבִּיל דָּמָה:

פּוֹתִיחַן תֹּארוֹן אֶבֶל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. שׁוֹמֵעַ שְׁוֹעוֹת. שׁוֹעָה עֲרֹךְ
שְׁוֹעוֹת. תּוֹרוֹתָיו מְשַׁעֲשְׁעוֹת. תִּכְסִּיסוֹ בּוֹכֵעַ יְשׁוֹעוֹת.
לִכֵּן יִתְנַאֲחַ הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת: סוֹגְרִין הָאֲרוֹן

וּבִכֵּן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם פְּאִימָה יַעֲרִיצוּ:

אֲשֶׁר אוֹמֵן תְּהַלֵּתָהּ. בְּאֵילֵי שַׁחַק. בְּבִרְקֵי נֹגֶה. בְּגִדְוֵי
גֹבֵה. בְּרַמָּמָה בָּקָה וּקְדָשְׁתָּהּ בְּפִיָּהֶם:

וּרְצִית שְׂבַח. מְהוֹמֵי בְּרָגֶשׁ. וְעוֹרְכֵי שְׁוֹעַ. זֹעֲקֵי תַחֲנֻנָּה. חֹזְכֵי
חֲנִינָה וְהִיא כְּבוֹדָהּ:

אֲשֶׁר אוֹמֵן תְּהַלֵּתָהּ. בְּשִׁפְסָרֵי מוֹהַר בִּידְדוֹן יְדוֹן. בְּכִרְוֵי
כְּבוֹד. בְּלִגְיוֹנֵי לֶהֱב. וּקְדָשְׁתָּהּ בְּפִיָּהֶם:

וּרְצִית שְׂבַח. מִמַּעוֹטֵי יָמִים. גִּשְׁוֵי מוֹכָה. שְׂבַעֵי רוֹגֵז. עֲגוֹמֵי
נֶפֶשׁ. וְהִיא כְּבוֹדָהּ:

אֲשֶׁר אוֹמֵן תְּהַלֵּתָהּ. בְּפִלְיֵי שְׁמוֹת בְּצַבָּאוֹת עִירִין. בְּקִדְוֵי
קֶדֶם. בְּרֶכֶב רְבוּתִים וּקְדָשְׁתָּהּ בְּפִיָּהֶם:

וּרְצִית שְׂבַח. מְשׁוֹקְדֵי דִלְתוֹת. שׁוֹפְכֵי שֵׁית. תּוֹכְעֵי סְלִיחָה.
תְּאֵבֵי כִפְרָה. וְהִיא כְּבוֹדָהּ:

וּבִכֵּן תִּגַּע עִזּוֹ לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ:

עַל יִשְׂרָאֵל אֲמוֹנָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַכְתּוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ.
עַל יִשְׂרָאֵל דְּבִרְתּוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל הִדְרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל
וְעִידָתוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל זִכְרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל חֲמֻלָּתוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל
טְהֻרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָתוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל כְּנֻתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל
לְאֻמָּתוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל מַלְכוּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גְּעִימָתוֹ. עַל
יִשְׂרָאֵל סִגְלָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל עֲדָתוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ. עַל
יִשְׂרָאֵל צִדְקָתוֹ: עַל יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל רֹמְמוֹתוֹ
עַל יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל תְּפָאֳרָתוֹ:

וּבִכֵּן וְעִזּוֹ בְּשַׁחֲקִים:

אֲפִסִּי אֶרֶץ בְּדָבְרוֹ הַקִּים. בִּירְאָה לְעַבְדּוֹ מִתְּלַהֲקִים.

שחרית ליום כפור

גולה מני חשך עמוקים. דבר עבדו מקים. החוצב להבות
 וברקים. ותכל מאירים ומבהיקים. זוכר ברית מצוקים.
 חסדו גדול מעל למוצקים. טוב ומעוז לאליו דבוקים.
 יהיו כל בו דבקים. כי מרוחו הרים מתפרקים לא יכילו
 ועמו צורים וצוקים. מפחדו יתבקעו עמקים. נמוגים וכדונג
 נמקים. סופה וסערה דרכו נאבקים. ענן מדרך רגליו
 באבקים. פדות שלח לעם לו חשוקים. צנה לעולם בריתו
 לנשוקים. קננים לו וכימינו נחבקים. רצים ואחריו נדבקים
 שועם שומע ממעמקים. תפארת עז לשושנת העמקים:
 ובכן יי מי כמוד:

מי כמוד אדיר במרומים. מי כמוד בורא כס והרומים. מי
 כמוד גבור ומושיע. מי כמוד דובר בצדקה רב להושיע:
 מי כמוד הוד והדר לובש. מי כמוד וחטא ועז כובש מי
 כמוד זך בעליונים. מי כמוד חסין באלפי שנאנים. מי כמוד
 טוב ומטיב: מי כמוד ישרים להטיב. מי כמוד פונס פגד
 מי הים מי כמוד להשיב ממצלורת ים: מי כמוד מרד
 בשעלו מים. מי כמוד נאדר מקולות מים. מי כמוד שם
 עבים רכובו. מי כמוד עוזר ויודע חוסי בו. מי כמוד פועל
 ישועות. מי כמוד צועקיו להשעות: מי כמוד קדוש וגורא
 שמו. מי כמוד רוצה בעמו: מי כמוד שומר הברית והחסד
 מי כמוד תתן אמת לייעלב ולאברהם חסד:

ובכן אין כמוד באלהים יי ואין כמעשיה:

אין כמוד באדירי מעלה. ואין כמעשיה בברורי מטה: אין
 כמוד בגרודי מעלה. ואין כמעשיה בדרי מטה. אין
 כמוד בהמוני מעלה. ואין כמעשיה בועודי מטה: אין כמוד
 בזכי מעלה. ואין כמעשיה בחילי מטה: אין כמוד בטהורי
 מעלה. ואין כמעשיה ביקירי מטה: אין כמוד בכרוכי מעלה.
 ואין כמעשיה בלגיוני מטה: אין כמוד במלאכי מעלה:

וְאֵין כְּמַעֲשֵׂי־הַבְּנֵי־מִטָּה אֵין כְּמֹדֶה בְּשִׂרְפֵי־מַעַלָּה. וְאֵין כְּמַעֲשֵׂי־הַבְּעִרִי־צִי מִטָּה. אֵין כְּמֹדֶה בְּפִלְיֵי־מַעַלָּה. וְאֵין כְּמַעֲשֵׂי־הַבְּצִבְאוֹת מִטָּה: אֵין כְּמֹדֶה בְּקִדּוּשֵׁי מַעַלָּה. וְאֵין כְּמַעֲשֵׂי־הַבְּרוּזֵי מִטָּה: אֵין כְּמֹדֶה בְּשִׁנְאֵי מַעַלָּה. וְאֵין כְּמַעֲשֵׂי־הַבְּתִקְפֵי מִטָּה:

פּוֹתֶחֱן הָאָרוֹן וּבִכֵּן נֶאֱדָרֵךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

הָאֲדָרֶת וְהָאֻמִּנָּה לְחֵי עוֹלָמִים. הַבִּינָה וְהַפְּרָכָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַנְּאֻוָּה וְהַנְּדָלָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַדַּעָה וְהַדְּפוּר לְחֵי עוֹלָמִים. הַהוֹד וְהַדָּר לְחֵי עוֹלָמִים. הַוַּעַד וְהַוִּתִּקּוֹת לְחֵי עוֹלָמִים. הַזֶּךְ וְהַזוּהָר לְחֵי עוֹלָמִים. הַחֵיל וְהַחֶסֶן לְחֵי עוֹלָמִים. הַטָּכֶס וְהַטוֹהָר לְחֵי עוֹלָמִים. הַיְחוּד וְהַיְרָאָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַפֶּתֶר וְהַפְּכוּד לְחֵי עוֹלָמִים. הַלֶּקַח וְהַלְפּוּב לְחֵי עוֹלָמִים. הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַנּוֹי וְהַנְּצַח לְחֵי עוֹלָמִים. הַסִּיגוֹי וְהַשְּׁגָב לְחֵי עוֹלָמִים. הַעֲזוֹ וְהַעֲנָנָה לְחֵי עוֹלָמִים. הַפְּדוּת וְהַפֶּאֶר לְחֵי עוֹלָמִים. הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק לְחֵי עוֹלָמִים. הַקְּרִיאָה וְהַקְּרֶשֶׁה לְחֵי עוֹלָמִים. הַרוֹן וְהַרוֹמְמוֹת לְחֵי עוֹלָמִים. הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח לְחֵי עוֹלָמִים. הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת לְחֵי עוֹלָמִים: סוֹנְרִין הָאָרוֹן

וּבִכֵּן נֶאֱמִירֵךְ אֱלֹהֵינוּ בְּאִמָּה:

נֶאֱמִירֵךְ בְּאִמָּה. נִבְרַכְךָ בְּבִינָה. נִגְדָּלְךָ בְּגִדְלָה. נִדְרָשְׁךָ בְּדַעָה. נִהַדָּרְךָ בְּהוֹדָיָה. נוֹדָךְ בּוֹעִידָה. נִזְכָּרְךָ בְּזִמְרָה: נִחְסָנְךָ בְּחִלָּה. נִשְׁעִימְךָ בְּטַהֲרָה. נִיחָדְךָ בְּיִרְאָה. נִכְבָּדְךָ בְּכְרִיעָה. נִלְבָּבְךָ בְּלִמִּידָה. נִמְלִיכְךָ בְּמְלוּכָה. נִנְצָחְךָ בְּנַעֲימָה. נִשְׁגָּבְךָ בְּשִׁרְרָה. נַעֲרִיצְךָ בְּעֲנוּת. נִפְאָרְךָ בְּפִצִּיחָה. נִצְלָצְלְךָ בְּצַהֲלָה. נִקְדִּישְׁךָ בְּקִרְיָאָה. נְרוֹמָמְךָ בְּרִנְנָה. נִשְׁוֹרְרְךָ בְּשִׁבְחָה. נִתְמִירְךָ בְּתְהִלָּה:

וּבִכֵּן רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדוּם בְּגִלּוֹי קְדוּשָׁה הוּא:

רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן. קְדוּשָׁה הוּא בְּרוּךְ בְּכָל זְמַן: רוֹמְמוּ גּוֹמֵל חַסְדִּים. קְדוּשָׁה הוּא דְּתוֹתָיו דּוּדִים: רוֹמְמוּ הַנִּקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. קְדוּשָׁה הוּא וּמֵאֲזִין צַעֲקָה: רוֹמְמוּ זֵרֵת שְׁחָקִים. קְדוּשָׁה הוּא חֲבוּ מִמִּתְקִים. רוֹמְמוּ טוֹב לְכָל. קְדוּשָׁה הוּא יוֹדֵעַ

שחרית ליום כפור

הכל: רוממו כבוד אומר כלו בהיכלו. קדוש הוא להקדישו
ולעלו: רוממו מונה מספר לבוכבים. קדוש הוא נצב בעדת
ברובים: רוממו סבל בזרועו עולם. קדוש הוא עזוז ומכל נעלם
רוממו פודה וחונן ידידים קדוש הוא צדקתו שמים מגידים:
רוממו קרוב לקוראיו: קדוש הוא הוציא יראיו: רוממו
שומע תפלות. קדוש הוא תפארתו במקהלות:

ובכן רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:
רוממו אדיר וגורא. כי קדוש הוא ברוחו שמים שפדה. רוממו
גדלתו בקהל ישרים. כי קדוש הוא דובר צדקות
מגיד מישרים: רוממו הנערץ בקדשה. כי קדוש הוא
והלוכו בקדשה. רוממו זוכר ברית אבות. כי קדוש הוא
חוצב להבות: רוממו טהור שולח ברכים. כי קדוש הוא
יוסד ארקים: רוממו בסאו הכין בשמי רומה. כי קדוש
הוא לזכר חכמים בערמה: רוממו מוחה בעב פשעים. כי
קדוש הוא נותן יד לפושעים: רוממו שגיא שגיו לאין חקר:
כי קדוש הוא עשתונות חוקר: רוממו פודה נפש עבדיו.
כי קדוש הוא צדיק קושט מעבדיו: רוממו קונה שמים
וארץ. כי קדוש הוא רם המביט לקצות הארץ: רוממו
שוכן עד וקדוש שמו. כי קדוש הוא תהלתו בשמו:

ובכן כי אתה אל אמונה:

אמונתך בעליונים. ברידתך בתחתונים. גדלתך בעליונים.
דדתך בתחתונים. חודך בעליונים. ויעודך
בתחתונים: זבולך בעליונים. חגיתך בתחתונים. טהרתך
בעליונים. יראתך בתחתונים. כבודך בעליונים. למודך
בתחתונים. מעונך בעליונים. נודך בתחתונים. סבתך
בעליונים. עדתך בתחתונים. פאריך בעליונים. צדקתך
בתחתונים. קדשתך בעליונים. רוממותך בתחתונים.
שכינתך בעליונים. תהלתך בתחתונים:

ויבכן תוערץ ותוקדש:

הנקדש באלפי אלפים. הנערץ בכרכים קלים. הנקדש
בגשש גלגלים. הנערץ בדהרת אופנים: הנקדש
בהמוני עירין. הנערץ בנער קדישין. הנקדש בזיקים זורחים.
הנערץ בחצובי להבים. הנקדש במסס מחורים. הנערץ
ביקרים יוקרים. הנקדש בכתי כרובים. הנערץ בלהקרת
לוחטים. הנקדש במחנות מלאכים. הנערץ בנועם נוגנים.
הנקדש בשרפים עומדים. הנערץ בעוז אראלים. הנקדש
בפרודי אנפים. הנערץ בצלצול משיקות כנפים. הנקדש
בקולם בהמון. הנערץ ברבוא רבון: הנקדש בשקט
שנאנים. הנערץ בתוכן תלתלים.

ליושב תהלות לרוב ערבות. קדוש וברוך:

אילי שחק חצובי להבים. אומרים קדוש: אדירי כל חפץ
הנאדבים. אומרים ברוך: גלולי קרח ושלג ושל להבים.
אומרים קדוש: בדי צדק גוי רהבים. קדוש וברוך: ליושב גובה
להם ויראה להם. אומרים קדוש: גבורי כח במשפנות אלהיהם
אומרים ברוך: דאי בכנף מכסים פניהם. אומרים קדוש: דורשי
דתות דבקים באלהיהם. קדוש וברוך: ליושב המוני עירין וסוד
קדישין. אומרים קדוש: הוגי שעשוע מטע קדושים. אומרים ברוך:
ועודי מעל גויתם פתרישים. אומרים קדוש: וחולי אהבה
סמובי באשישים. קדוש וברוך: ליושב זבורי זוהר פעין חשמלים
אומרים קדוש: זוקקי שבעתים ברור מלים. אומרים ברוך:
חוסן תילים רבבות אלים. אומרים קדוש: חנוטי כושר בני אלים.
קדוש וברוך: ליושב טכומי מזהר חדשי בקרים. אומרים קדוש:
טעוני מוראד בצווי עקרים. אומרים ברוך: ידורון ידורין גחיל
נוקרים. אומרים קדוש: יודעי בין מפנינים יקרים. קדוש וברוך:
ליושב בסוי ארבע מרבעי פנים. אומרים קדוש: פרותי ברית פנים
בפנים. אומרים ברוך: לובשי בדים זבים וחפים. אומרים קדוש:
לבושי לבנים געמים ויפים. קדוש וברוך: ליושב משרתיו געים

שחרית כיום כפור

רמים וגבוהים. אומרים קדוש: מלמדי חקים משיבי נכוחים. אומרים ברוך: נוגני נועם ספים מרופפים. אומרים קדוש: נאווי להיים כעגור מצפצפים. קדוש וברוך: ליושב סוכי אברה בקלל נוצצים. אומרים קדוש: סגולי מעמים בראה מעריצים. אומרים ברוך: עומדים ממעל בדרך נחוצים. אומרים קדוש: עורכי עזו ברעד שבוצים. קדוש וברוך: ליושב פנים ולא עורף נתאמים. אומרים קדוש: פרושים לך אחוים ומתאמים. אומרים ברוך: צבאות עליונים גאים ורמים. אומרים קדוש: צבאות תחתונים לרצותה מערמים. קדוש וברוך: ליושב קוראי בשלוש זר תפארה. אומרים קדוש: קוראי פעמים חטיבת אמירה אומרים ברוך: רגליהם עמידת רגל ישרה. אומרים קדוש: רצוני שדי משורי שירה. קדוש וברוך: ליושב שנאני שקט שלום במחנם. אומרים קדוש: שוקדי דלתות בשיח מענם. אומרים ברוך: תלולי תעף בשפר הגיונם. אומרים קדוש: תמימי דרך לרפונם וקונם. קדוש וברוך: ליושב תהלות לרוב ערכות. קדוש וברוך:

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

זה אל זה שואלים. איה אל אלים. אנה שוכן מעלים. וכלם מעריצים ומקדישים ומהללים:

אין מספר לגודי צבא חילו. אזורים אימה אחוזים פחד חילו. ברעד ורתת ורטט צגים לעלו שרפים עומדים

ממעל לו: זה אל זה גויתם בתרשיש תהלה ישמיעו יחד. גובה וגאון עדיו יחודו ליחד. דוהרים גוהרים לאחד ושמו

אחד שש כנפים שש כנפים לאחד: זה אל זה הנאדר בקדש רב טוב מצפוניו. הוד והדר ועוז בחכיני פנינו. ומפנו

יגורו בני אלים ויתחבאו מפניו בשתים יכסה פניו: זה אל זה זרותי זוהר מרעף נשפי אנגליו. זכי שמי זוהר תבו לרגליו.

חלים חתים חפזים אימים נרגליו. ובשתים יכסה רגליו: זה אל זה טסים ודאים ברמיון נשר מעופף. טיסתם בפזק

סביב כס לעופף. ישמיעו הננו במשלחת קונם להתעופף.

וּבְשָׂתִים יְעֹזֵף: זֶה אֵל זֶה בְּסוּי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלֹאט
 מִחוּץ. כְּבִיר וְרֹב כַּח וְשֹׁפֵל יַחֲזֶה. לְהַעֲרִיצוּ בְּפֶחַד נִרְשִׁים
 זֶה מִזֶּה. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה: זֶה אֵל זֶה מוֹשֵׁל עוֹלָם בְּגִבּוֹרָה
 עֲשֵׂה כָל בְּמֶאֱמָר. מְנִיעִים אֲמוֹת חֲסָפִים קִדְּשָׁתוֹ לוֹמַר:
 נּוֹצְצִים נוֹגְהִים לְפָנָיו יִנְעִימוּ מֶאֱמָר. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 זֶה אֵל זֶה שְׂרָפֵי הוֹר יִכְתִּירוּ נֹזֶר לְקִדּוּשׁ. סִלּוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְכוֹת
 מָרוֹם וְקִדּוּשׁ. עוֹנִים כָּלָם כְּאַחַד שְׁלוֹשׁ קִדּוּשׁ. קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ
 קִדּוּשׁ: זֶה אֵל זֶה פְּלִיאֵי אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרַבִּי רַבּוֹאוֹת פּוֹצְחִים
 הִלֵּל וְזִמְרָה לֵאלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. צוֹר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צָבָא
 אוֹת. יי צְבָאוֹת: זֶה אֵל זֶה קוֹרָא הַדּוֹרוֹת דָּר בְּשָׁמִי עֶרֶן.
 קָלוֹת סֶעֱרָה תַעֲשֵׂה דִבְרוּ בְּמֶרְץ. רָם וְנִשָּׂא דִבְרִי וַיִּקְרָא
 אֶרֶץ. מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ: זֶה אֵל זֶה שׁוֹכֵן עַד וְקִדּוּשׁ וְנִשְׁגָּב
 לְבָדוֹ. שָׁמַיִם וְשָׁמַיִם שָׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּ הוֹדוֹ. תּוֹקֶף תִּרְשִׁישִׁים.
 וְאֵלִים צַר לְכַבּוֹדוֹ. מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 זֶה אֵל זֶה שׁוֹאֲלִים. אֵיךְ אֵל אֵלִים. אֵיךְ שׁוֹכֵן מַעְלִים.
 וְכָלָם מַעֲרִיצִים וּמְקַדִּישִׁים וּמְהַלְלִים:

הֵינְ אֵינִינֵינוּן קְחִלּוֹת וְיִירֵד דִּיעוֹסֵם נִיכֵם נְעוֹאנֵם. מֵאֵן סְעָנֵם נְלִיד אֵן. וּבִכֵּן תַעֲלֶה קִדּוּשָׁה:

וּבִכֵּן לָךְ הַכֵּל יִכְתִּירוּ:

פִּתְחֵי הָאָרֶץ

לֵאל עוֹרֶף	דִּין:	לְלוּבֵשׁ צִדְקוֹת	בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹחֵן לְכֹחוֹת	בְּיוֹם דִּין:	לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת	בְּדִין:
לְגוֹלָה עֲמוּקוֹת	בְּדִין:	לְנוֹרָא תְהִלּוֹת	בְּיוֹם דִּין:
לְדוֹבֵר מִשְׁרִים	בְּיוֹם דִּין:	לְסוֹלָח לְעֲמוּסִי	בְּדִין:
לְחֻנָּה רַעוּת	בְּדִין:	לְעוֹנָה לְקוֹרְאִי	בְּיוֹם דִּין:
לְוִתִּיק וְעוֹשֶׂה הַסֵּד	בְּיוֹם דִּין:	לְפוֹעַל רַחֲמֵי	בְּדִין:
לְזֹכֵר בְּרִיתוֹ	בְּדִין:	לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת	בְּיוֹם דִּין:
לְחֹמֶל מַעֲשֵׂי	בְּיוֹם דִּין:	לְקוֹנֶה עֲבָדֵי	בְּדִין:
לְשֹׁחַר הוֹסִי	בְּדִין:	לְרַחֵם עָמִי	בְּיוֹם דִּין:
לְיֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת	בְּיוֹם דִּין:	לְשׁוֹמֵר אֲוֵחֵי	בְּדִין:
לְכוֹבֵשׁ בָּעָסוֹ	בְּדִין:	לְתוֹמֵךְ תְּמִימֵי	בְּיוֹם דִּין:

שחרית ליום כפור

וּבְכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁהּ. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ.
 מִי יִתְּנָה תוֹקֶף תְּהִלָּתָךְ. מִי יִשְׁנֶן שִׁיעוֹר שְׂבָחָךְ. מִי יִרְנֶן
 רוּב רוּמָמוֹתֶיךָ. מִי יִקְצוֹב קְרִיאת קִדְשָׁתְךָ. מִי יִצְפֹּצֵף
 צְבִי צְבָאוֹתֶיךָ. מִי יִפְרֹשׁ פְּלָאי פְּאָרְךָ. מִי יַעֲרוֹךְ עוֹצֵם עֲזוּזָךְ.
 מִי יִשִּׁיחַ סִגְב סִלְסוּלֶךָ: מִי יִנּוּבֵב נוֹי נִצָּחָךְ. מִי יִמְלֵל מַעֲשֵׂ
 מוֹרָאָךְ. מִי יִלְהֹג לְמַד דַּקָּחָךְ. מִי יִכִּיל כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ. מִי
 יִידַע יוֹפִי יָקָרָךְ. מִי יִשִּׁיף טוֹב טַעַמָּךְ. מִי יִחַנֶּה חֶקֶר חִדּוֹתֶיךָ.
 מִי יִזוֹז יִזוֹ זֹהַרֶיךָ. מִי יוֹרֶה וְעַד וְתִיקוּתֶיךָ. מִי יִהְיֶה הוֹד
 הִדְרָתָךְ. מִי יִדְלֶה יַד דָּתוֹתֶיךָ. מִי יִגִּיד גִּדּוֹל גְּבוּרָתָךְ. מִי
 יִבְרֹר בְּרוּר בִּינָתְךָ. מִי יֹאמֶר אוֹמֵן אֱלֹלוֹתֶיךָ. כִּי פֶשֶׁמֶךְ בֵּן
 תְּהִלָּתְךָ. כְּתִיב לְךָ בֵּן אִמְרָתְךָ: ע"פ א"ב כְּאִמְרָתְךָ בֵּן בְּרִיתְךָ
 כְּבִרְיָתְךָ בֵּן גִּדּוֹלְתְךָ. כְּגִדּוֹלְתְךָ בֵּן יַדְעָתְךָ. כְּדַעְתְךָ בֵּן הִלִּיכָתְךָ.
 כְּהִלִּיכָתְךָ בֵּן וְעִידָתְךָ. כְּוַעֲדָתְךָ בֵּן זִהְרָתְךָ. כְּזִהְרָתְךָ בֵּן
 חִפְתָּךְ. כְּחִפְתָּךְ בֵּן טִהְרָתְךָ. כְּטִהְרָתְךָ בֵּן יִשְׁרָתְךָ. כְּיִשְׁרָתְךָ
 בֵּן כְּמִירָתְךָ. כְּכְמִירָתְךָ בֵּן לְבִישָׁתְךָ. כְּלְבִישָׁתְךָ בֵּן מִדָּתְךָ.
 כְּמִדָּתְךָ בֵּן נְעִימָתְךָ. כְּנְעִימָתְךָ בֵּן שְׁרָרוֹתְךָ. כְּשְׁרָרוֹתְךָ בֵּן
 עֲנֻתְנוּתְךָ. כְּעֲנֻתְנוּתְךָ בֵּן פְּרִישׁוֹתְךָ. כְּפְרִישׁוֹתְךָ בֵּן צְנִיעוּתְךָ
 כְּצְנִיעוּתְךָ בֵּן קִדְשָׁתְךָ. כְּקִדְשָׁתְךָ בֵּן רוּמָמוֹתְךָ. כְּרוּמָמוֹתְךָ
 בֵּן שְׂבָחָךְ. כְּשְׂבָחָךְ בֵּן תַּפְאָרְתְךָ וְשִׁמָּה מְרוֹמִים עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתִהְיֶה. ע"פ תשר"ק כפול עַל כָּל תוֹקֶף וְתַפְאָרְךָ. עַל כָּל שְׂבַח
 וְשִׁירָךְ. עַל כָּל רִנָּן וְרַחֲשָׁה. עַל כָּל קִדּוּשׁ וְקִרְיָא. עַל
 כָּל צְפִצּוּף וְצִהְלָה. עַל כָּל פֶּאֶר וּפְצִיחָה. עַל כָּל עוֹז
 וְעֲנוּה. עַל כָּל סְפוּר וְשִׁיחָה. עַל כָּל נְצוּחַ וְנִגְיָנָה. עַל כָּל
 מַעַן וּמְלָה. עַל כָּל לְבוֹב וּלְהִיגָה. עַל כָּל כְּבוֹד וְכִרְיָעָה.
 עַל כָּל יִיחוּד וְיִרְאָה. עַל כָּל טַעַם וְטִהְרָת. עַל כָּל חוּסֵן
 וְחִידָה. עַל כָּל זִמְרָה וְזִמְרָה. עַל כָּל וְדוּי וְתוֹדָה. עַל כָּל
 הִלָּל וְהוֹדִיָה. עַל כָּל דְּבוּר וְדַעָה. עַל כָּל גִּדּוֹל וְגִאּוּהָה. עַל
 כָּל בְּטוּי וְכִרְכָּרָה. עַל כָּל אוֹמֶר וְאִמִּידָה: אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים

וְאֶדְוֵנִי הָאֲדוֹנִים. מְלֶכֶךְ עַל כָּל מַלְכִּים. מוֹשֶׁל עַל כָּל
מוֹשְׁלִים. אִיוֹם עַל כָּל אִימִים. נוֹרָא עַל כָּל נוֹרָאִים. רֵם
עַל כָּל רָמִים. גָּאֵה עַל כָּל גָּאִים. נִשְׂא עַל כָּל נִשְׂאִים.
גְּבוּהָ עַל כָּל גְּבוּהִים. וּמָבִיט אֶל עֲנִיִּים וּנְכָאִים. וְאֵת שְׂחִים
וְדַפְאִים. לְהַחְיוֹת לֵב נִדְפָּאִים. רוּחַ שְׁפָלִים וְחִלְפָּאִים. עַל
כּוֹ גִּדְלָתָּ יְיָ אֱלֹהִים. וְנִתְעַלִּיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים. אֵין כְּמוֹךָ
בְּאֱלֹהִים. וְאֵין זוֹלָתְךָ בַּתְּחַתּוֹנִים. וְאֵין בְּלֹתְךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים.
שָׁמַיִם וּשְׁמַי שָׁמַיִם כְּבוֹדְךָ מִסְפָּרִים. כְּנֻפּוֹת הָאָרֶץ וְזִמְרוֹת
לֵךְ מִשְׁמִיעִים. שְׂרָפֵי הַקֹּדֶשׁ הַדֹּשֶׁתְךָ מִקְדִּישִׁים. אִפְנֵי
הַמְרַבֶּה כְּבוֹדְךָ מְבָרְכִים. כּוֹכְבֵי בֶקֶר יַחַד מְרַנְּנִים. וְיִרְעוּ
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִשְׁגֵּרֵי יָם שְׂמֵהּ מְאֹדִים. הָרָרִי גּוֹבֵה וְעֶצֶם
יַעַר מְרַנְּנִים. נִהְרֹת כֶּה מִמַּחֲאִים. חִתּוֹ אָרֶץ וְזִיז שְׂדֵי
שָׂרִים כְּחוֹלָלִים. תְּנִינִים וְכָל תַּחֲמוֹמוֹת מְחַלְלִים כְּבַחֲלִילִים.
וְכָל יְצוּרֵי בְּרָאשִׁית פּוֹצְחִים הַיּוֹלִים. לִשְׁם קֹדֶשׁ אֵל אֱלִים.
וְכָלם אֶלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וּמִי־חֲלִים. לֵתֵת לָהֶם צִד מְאֻכָּלִים.
הַתְּחַתּוֹנִים מִפְּתִיחַת יָדֶךָ נוֹנִים וּמִתְבַּלְבָּלִים. וְהַעֲלִינִים מִזִּיז
הַיּוֹדֶךָ שְׂבָעִים וּמִתְמַקְּאִים. כִּי כְבוֹדְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ מְלֵאִים:
וּמִי כְעֶמֶד יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ הַמַּאֲמִידִים אֲדָנוּתְךָ.
הַמִּי־חֲדִים אֱלֹהוּתְךָ. הַמְבָרְכִים שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ.
הַמְסַפְּרִים תַּהֲקֶתְךָ. הַעוֹרְכִים תַּחֵן לְחִלּוּתְךָ. הַמְנַעִימִים
וּמִר לְעִלּוּתְךָ. הַמַּאֲרִיכִים רוּחַ לְרִצּוֹתְךָ. הַשּׁוֹפְכִים שִׁיחַ
לְפִתּוֹתְךָ. וְהֵם עֶמֶד וְנִחֲלָתְךָ. צֹאנָה וְצֹאן מְרִיעֶתְךָ. קֹדֶשׁ
רֹאשִׁית תְּבוּאָתְךָ. קֹדֶם הַנִּינֶה וּמִגִּלְתְךָ. חֶלֶקְךָ וְחֶבֶל
שְׂפָרְתְךָ. יִשְׂרָאֵל תִּפְאָרְתְךָ. יִשְׂרָאֵן מִבְּחַר מִנְתְךָ. הַדְּבָקִים
בְּאֻמּוֹנְתְךָ. הַחוֹנִים בְּדָתְךָ. הַחֲפָצִים בְּתוֹרָתְךָ. הַעוֹסְקִים
בִּירָאָתְךָ. הַתְּמִידִים בְּעִבּוֹדְתְךָ. הַנִּכְסָפִים לְחֻצּוֹת בֵּיתְךָ.
הַכְּמָהִים בְּקֹדֶשׁ חוֹתְךָ. הַתְּאֵבִים לְכַרְבָּתְךָ. הַנִּתְהַגִּים עַל
תּוֹרָתְךָ. הַנִּסְקָלִים עַל אֲהֻבָּתְךָ. הַנִּשְׁרָפִים עַל עֲדוּתְךָ.

שחרית ליום כפור

הַנִּחְנָקִים וְנִטְבָּחִים וְנִטְבָּעִים וְנִתְּלִים וְנִקְבָּרִים חַיִּים עַל יְחִיד
 קִדְשָׁתְךָ הַקְּרוֹאִים עֲדָתְךָ. יְסוֹד אֲגִדָּתִיךָ וְאַתָּה יְיָ אֵין גְּדוֹל
 בְּגִדְלָתְךָ. וְהֵם עֲרִידָה בִּי אֵין בְּלָתְךָ: וּמָה יַעֲצוֹר כַּח יְלִיד
 אִשָּׁה. נּוֹצֵר מִטְּפָה בְּאוֹשָׁה. וּמָה יַעֲזֹר לְדָרְשָׁה. שְׂכַחָה
 בְּפֶה לְפָרְשָׁה. נִצָּחָה בְּנִיב לְאַרְשָׁה. לְהַטִּיף צָקוֹן וּלְחַיֵּשָׁה
 לְהַפִּיל תַּחֲנוּנָה וּבִקְשָׁה. וּמַחֲיִתוֹ עָלָיו קִשָּׁה. וְדַרְכּוֹ מַעֲקִיָּה
 וְנִתְיַכְתּוּ נְתוּסָה וְנִטְוִשָׁה. וְחַטָּאתוֹ עַל לִוַּח חֲרוּשָׁה חֲקוּקָה
 וּמְפֹרֶשֶׁה. וְגִזּוֹ וְעַף בְּחִישָׁה. וְגִזּוֹ וּמֵת בְּחִלוּשָׁה. וְגִזּוֹתוֹ בְּגִיא
 נְטוּשָׁה. בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ רְטוּשָׁה. בְּאִישׁוֹן חֶשֶׁד כְּפוּשָׁה
 בְּאַשְׁמָנִים רְפוּשָׁה. בְּטָמוֹן חֲבוּשָׁה. בְּמִשָּׁה וִיבִשָּׁה. נִמְסָה
 וְעִבְשָׁה. בִּיבִשְׁת מִיבִשָּׁה. וְכָלוּ מְלֵא בּוֹשָׁה. וּמָה יַעֲצִים
 עֲתֵר וְגִישָׁה. וְיִשִּׁיחַ וְיִהְיֶה בְּרִגִישָׁה. וּמֵאֵז הַכֹּל גָּלוּי לְפָנֶיהָ.
 וְאֵין לְהַסְתֵּר מֵעֵינֶיהָ. וְאֵין לְהַחֲכֹא מִפְּנֶיהָ. כִּי בְּכָל מְשׁוּשָׁמוֹת
 עֵינֶיהָ: וְגָלוּי לָהּ כִּי יֵצֵר חֹמֶר הוּא. הַכֹּל הַכָּלִים הוּא. עָלָה
 נִדְף הוּא. קֵשׁ יֵבֶשׁ הוּא. חֶרֶשׁ אֶת חֶרֶשׁ אֲדָמָה הוּא. וּבִמָּה
 נִחְשָׁב הוּא. אָנוּשׁ אָנוּשׁ הוּא. כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא. אָדָם
 אֲפֹרֶדֶם מְרָה הוּא. בֶּשֶׁר בּוֹשָׁה סְרוּחָה רְמָה הוּא. מִיּוֹחַם
 בְּחִטָּא הוּא. מַחֲזִלָּל בְּעֶזֶן הוּא: וַיַּצֵּר לָבוֹ רַע מִנְעוּרָיו.
 חֹרֶשׁ רַע בְּמִגּוּרָיו. אֲזֹרֵב לוֹ בְּמִסְתָּרָיו. מִקְנֵן בְּנִחְשׁ בְּסִתָּרָיו.
 בְּזָכּוֹב בְּמִפְתָּחֵי חֲדָרָיו. מִבְּאִישׁ הָעֵסָה בְּזִהְמֵת שְׁאוּרָיו.
 מִסִּיתוֹ לְהַטּוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהִזֵּה לוֹ בְּעֹזְבָרָיו. חֲשׁוֹב לוֹ בְּצָרָיו.
 וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוּרָרָיו. מַצֵּר לוֹ בְּכָל מִצָּרָיו. צוֹרֵה לוֹ בְּכָל
 עֲבָרָיו. מְרַגֵּז פֶּל אֵיבָרָיו. מַעֲצִיבוֹ בְּדִבְכָרָיו. מַחֲטִיאֵו בְּרוֹעַ
 הַרְהוּרָיו. מַתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמִכְמוּרָיו. מַתְנַפֵּל לְדַחֲזוֹתוֹ
 בְּמַהְמוּרָיו. וַצֵּר לוֹ בְּמִצָּרָיו. לוֹלִי אֶתָּה עֲזוֹר לוֹ מִצָּרָיו:
 וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְחַדֵּשׁ עָלָיו. חוֹשֵׁב מִחֲשַׁבּוֹת עָלָיו.
 לְהַתְּגַלֵּל וּלְהַתְּנַפֵּל עָלָיו. לְעַקְשׁוֹ בְּאַרְחֻזוֹת עֲקוּלָיו.
 דְּהַאֲשִׁימוֹ בְּאַשְׁמַת גִּיעוּלָיו. לְהַלְעִינוֹ בְּמִסְדַּ תְּרַעֲלָיו. וְאֵינְנו
 רוֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם אֱלֹיו. פָּחִים טוֹמֵן לְרִגְלָיו. רֶשֶׁת פּוֹרֵשׁ לִיד

מַעֲגָלָיו. מוֹקְשִׁים שֶׁתּ בְּמַסְלּוֹלָיו. כּוֹרֶה שְׁחַר בְּשִׁבְלָיו.
לְמוֹג לֵב וּלְהִרְבּוֹת מְכַשּׁוֹלָיו. וּכְהוֹלֵם פַּעַם הוֹלְמוֹ בְּכִלְפוֹת
וּכְשִׁילָיו. עַל כֵּן יֹאמְרוּ מוֹשְׁלֵי מַשְׁלָיו. אֵי לִבִּית שְׁמֵהֶרְסוּ
וּמַחְרִיבֵי מַשְׁלָיו. וּמֵה יִצְדֵּק בְּמַפְעָלָיו. וּמֵה יִזְכֶּה בְּמַעֲלָלָיו.
כִּי שׁוֹדֵד בָּא בְּגִבּוֹלָיו. לְשׁוֹדְדוֹ לְלוֹחֲמוֹ בְּרוֹב תַּחְבּוּלוֹתָיו:
לְכֵן הִקְדַּמְתָּ רַפּוּאָה וּתְעֵלָה. וְהַעֲלִיתָ אֲרוּכָה לְנֶהְלֹאָה
וּנְחָלָה. וְהִכְנַתָּ צָרִי וְחַתּוּל לֹלֵא חֶתְלָה וְהִנְהַתָּ מְזוֹר לְהִרְטוֹת
מַחֲלָה. וְקִבַּעְתָּ יוֹם זֶה לְסִלִּיחָה וּלְמַחִילָה. לְבֹא שְׁעָרֶיךָ.
בְּתוֹרָה וּבִתְהִלָּה. לְקַדֵּם פְּנֵיהֶם בְּתוֹרָה בְּחִילָה: לְהַזְכִּיר בּוֹ רְבוּצֵי
מַכְפָּלָה. בְּעֵרַת רְצוֹן לְשִׁמוּעַ תַּפְּדָה. לְהַעֲבִיר כָּל שִׁמְעַן
וּתַפְּלָה. לְהַנִּיחַ כָּל אֹן וּתְהִלָּה. לְהַצְמִיחַ צִדְקָה וּתְהִלָּה.
לְהַפִּיר פַּעַם וּלְהִרְבּוֹת חֶמְלָה. לְהַרִים מְכַשּׁוֹל וּלְהַסִּיר תַּקְלָה
לְפָנוֹת דָּרֶךְ וּלְיִשָּׁר מַסְלָה. לְתַת לְשׁוֹבְכִים טְהָרָה וּטְבִילָה.
לְהַעֲמִיד רוּחַ וְהַצִּלָּה. לְהַשְׁלִיךְ עוֹן בְּעַמְקֵי מְצוּלָה. לְשֹׂאֵת
זֶדוֹן וּמַעֲלִילָה: וּמִכָּל יָמִים יוֹם זֶה קִדְשָׁתָהּ. וְעַל כָּל יָמִים אוֹתוֹ
עֲלִיתָ. וּבּוֹ מִכָּל יוֹם בַּחֲרַתָּ. וּמִיּוֹצְרוֹ אוֹתוֹ לָהּ אַחֲדָתָה וּלְדוֹר
דָּע כּוֹחוֹ יִדְעָתָה. וְאוֹדֵם דִּי זָהָב בּוֹ וּתְרַתָּ. וּמִכְתָּב חֲרוּרָה
לְעֵנִי נִתְתָּ. וּסְלַחְתִּי בְּדַבְרֶיךָ בְּשִׁרְתָּ. וְעַל הִרְעָה נִחַמְתָּ.
וְעַל פְּגִיַּה רַחֲמָתָה. וּכְגִבוּיָה שְׁמִיִם חֲסִדָּה לְמוֹ הַגְּפִרְתָּ.
וּכְרַחֲזוֹק מוֹרַח מִמַּעַרְב פִּשְׁעֵם הִרְחַקְתָּ. וּזְכוּת הִרְרִי קִדֵּם
זְכָרְתָּ. וּכְאֵב אֶת כֵּן אוֹתָם רָצִיתָ. וְעַל כָּל אוֹם רֹאשִׁים
נִשְׂאֵתָ. וּקְרָנִם בְּכִבוֹד רוּמָמָתָה. וּמִשְׁפָּל הַגְּבַהֲתָמוֹ וְהִתְלַלְתָּ.
וְאוֹת לְמוֹכָה עֲמָהֶם עָשִׂיתָ. וְחִבָּתָם לְכָל הִרְאִיתָ. וְאַהֲבָתָם
לְעֵין כָּל גִּלִּית וּלְשִׁפּוֹן בְּתוֹכָם תִּאֲבַתָּ. וּלְחִנּוֹת בִּינִיָּהֶם
חִמַּדְתָּ. וּלְשִׁבְתָּ בְּנוֹעַדִם אִוִּיתָ. וְעֵין בְּעֵין לְמוֹ נִרְאִיתָ.
וּבִי בְּרוּכִים בְּבוֹדֶךָ צִמְצַמְתָּ. וְעֵין יִקְרָךְ עַל כְּפוֹרֶת
הַצֵּעָתָה. וְעֵין הַקְּטוֹרֶת לְכִסּוֹתוֹ הַיּוֹם פִּקְדָתָהּ. וּמֵאֵז לְסִלִּיחָה
אוֹתוֹ שְׁמָתָה. וּלְכַפֶּרָה אוֹתוֹ יִסְדָתָהּ. וּמִצּוֹתָיו בְּדָתָהּ צוּרָתָהּ.
וּכְתִבְתָּ וְשִׁנִּיתָ וְשַׁלַּשְׁתָּ. וְאַזְהַרְתָּו פְּרַשְׁתָּ. וְעֹנֵשׁוֹ פִּלְשְׁתָּ.

שחרית ליום כפור

וְקָרַבְנוּתִי קָצַבְתָּ. וְעַרְךָ עֲבוּדוֹתַי סִדַּרְתָּ. וְרָצִי הַיּוֹרֵתִי
 סִפַּרְתָּ. וְרָקוּחַ תַּמְרוֹתַי הֵעֲדַפְתָּ. וְסֹדֶר מַעַלְכוֹתַי הוֹסַפְתָּ.
 וְשׂוֹהַר טְבִילוֹתַי מָנִיתָ. וְקָדוֹשׁ רַחֲיוֹתַי חֲשַׁבְתָּ. וְאַזְכָּרוֹתַי
 בְּשֹׁכֵל תִּימַתָּ. וְתוֹרוֹתַי וְדִוְי סִמְכַתָּ. וְעֲנִיּוֹ בִפְקָד רִשְׁמַתָּ.
 וְלוֹבֵן עֲטִיּוֹתַי חִוִּיתָ. וּפְזוּי שְׂרָדִי הוֹרִיתָ. וְעֲלוּי מַחֲלָצוֹתַי
 בְּאַרְתָּ. וְשִׁנּוּי מַחֲלָפוֹתַי לְמַדַּתָּ. וְלִקְדוּשֵׁיךָ אוֹתָם מְסַרְתָּ.
 וְכָל תּוֹרוֹתַי הוֹדַעְתָּ. וְכָל דִּתּוֹתַי חִקְרְתָּ. וְכָל מִשְׁפָּטִי
 חִרְצַתָּ. וְכָל חֻקּוֹתַי חִקַּקְתָּ. וְכָל גִּזְיוֹתַי גִּזַּרְתָּ. וְכָל עֲנִיּוֹ
 חִרַשְׁתָּ. וְחִבְלוֹ מִכָּל הַנֶּעֱמַתָּ. וְחִלְשׁוֹ מִכָּל הַשְּׁפָרְתָּ. חוֹפֵשׁ
 לְרְצוּצִים אוֹתוֹ שִׁוִּיתָ. דְּרוֹר לְשָׁבוּיִם אוֹתוֹ הִתְיוֹתָ. בָּקָח
 קוֹחַ לְאַסִּירִים אוֹת תִּכְנַתָּ. יוֹם עָשׂוֹר לַעֲשִׂירִיָּה חִקַּקְתָּ.
 שֶׁבֶת שְׁבַחֲוֹן לְשׁוֹכְתִי עֹנֵג שִׁתָּה. יוֹם כְּפֹר לְנוֹתְנִי כּוֹפֵר
 תַּתָּה: לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת. לְמַחֲוֹר זְרוֹנוֹת לְכֻלָּה פְּשָׁעִים.
 לְהַתֵּם חַטָּאִים. לְטַהֵר טְמֵאִים. לְהַדִּיחַ דָּמִים. לְצַחֲצַח
 בְּתָמִים לְהַרְחִיץ צוּאִים. לְהַלְבִּין בְּשָׁלֵג שָׁנִים. לְצַחֵר כְּצֹמֵר
 אוֹדָמִים. לְמַרְק חוֹכִים. לְנַקֹּת חֲכִים לְזִכְרוֹת אֲשָׁמִים.
 לְזַכּוֹד אֲשָׁמִים. לְוֹתֵר לְנִתְאָמִים. לְסַלּוֹחַ לְכָל עֲדַת תַּמִּימִים.
 וְעַמָּךְ בְּיוֹם זֶה יַחַד נֶאֱגָדִים. וּבַחִין לְפָנֶיךָ נֹעֲדִים. וְשִׁכְנִיתָה
 אִתָּם מוֹעֲדִים. וְנִעְצָרִים וּמִתּוֹעֲדִים וּבִירָאָה אוֹתָךְ עוֹבְדִים:
 וּבְאַיֶמְרָה עוֹמְדִים. וּבְגִילָלָה רוֹעֲדִים. וּבְחִילָה מְסַלְּדִים.
 וּפְשָׁעֵיהֶם מִתְוַדִּים. וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים. פּוֹרְעִים וּבוֹרְכִים
 וְסוֹגְדִים. וְאַרְצָה לָךְ קוֹדִים. וְדִלְתוֹתֶיךָ שׁוֹקְדִים. וּבְאַחַד
 נֶאֱחָדִים. וְיַחְוֶדֶךָ מִיַּחְדִּים. וּקְרִשְׁתֶּךָ מְעִידִים. וְאַמּוֹנְתֶךָ
 מְסַהֲדִים. וְצִדְקָתֶךָ מְגִידִים. וְחִסְדֶּךָ וְאַמְתֶּךָ לֹא מְכַחֲדִים.
 וְעוֹרְכִים שְׁוֹעַ בְּמַעֲמָדִים: וּמְזִרְיָה עַד שְׁקִיעָה שִׁבְחָה
 מִתְמִידִים. וּפְגִיעוֹת חֲמֵשׁ מֵאֲמֵשׁ מְעַדְתִּים מוֹל עֲבוּרֹת
 חֲמֵשׁ בְּעִתּוֹדִים וּלְשִׁמָּה מְחוֹדִים. בְּכָל עֶז וּמְאוֹדִים: וּבְכָל
 צָמִים וּמִתְעַנִּים. יַחַד אֲבוֹת וּבָנִים גְּדוֹלִים וּקְטָנִים. בַּחוּרִים
 וְזָקְנִים. וּמְרַבִּים הַנּוֹנִים. וּמְדַבְּרִים תַּחֲנוּנִים. וְעוֹרְכִים רְגָנִים.

ומדרגנים ומתחננים. לפניך ארני האדונים. לפדותם מכבוד
 עונים. ולמחות פשעמו פעננים. לשעות שועם ממעונים
 להאזין מהם שיח מענים כי הם דלים ואביונים. ובצדך
 מתלוננים. ובאברתך מתגננים. ובסתרך נצפנים. ובך
 נשענים. וכעני עבדים אל יד אדנים. וכעני שפחה אל יד
 גברתה לה פונים. להרבות למו פדיונים. לכבדם מצחן
 דפיונים. להצליל בצול ודונים. לשחק בעלי דינים.
 ולאדם מלשנים. לוששי חצים וכדונים. להשיב חרב
 לנדרים. להגביר מליצי יושר וזיונים. ולהחסיס קטגורים.
 עמהם מדינים. וסדר סליחה מכנים. ודברי רצוי מכונים.
 וברית שלש עשרה מדות אופנים. אשר אלפת לנאמן
 בחזיונים. בעבור כבודך על פנים. בדברך עם ציר פנים
 אל פנים וכל היום בם מתגלגלים ונאפנים. וערך ודוי
 משננים. וצדקותיה מתנים. לזכור למו שלשת איתנים.
 ויום קדוש חתונים. לחצצם מראש פתנים. להדרירם מפרך
 מענים. לרלותם. מדבוי תנים להעלותם מבור שאונים.
 לנתק מהם מוסרות שוטנים. לפצותם. מלעג שאננים.
 להצילם מגאיונים. להשיב שבותם פיונים. למלמם מתופת
 דראונים. מדהט מתהפכת בדמיונים. רשפי להב ועשונים
 מדורת אש ואודים עשנים. לנצחך בשיר כעל שושנים.
 ורבותי קדש צבא עליונים. בשורם כי תצדיק פנים. אשר
 לעבדים לה נקנים. יתמהו זה לזה בתמהונים. ובתי
 פתים המונים המונים. ישמיעו ויאמרו בארש שנונים.
 מי אל כמוד נושא עון זרע אמונים. ועובר על פשע נטעי
 נעמנים. אשרי העם שככה לו עונים ואשרי. הגוי שיי
 אלהיו רוננים. ויקדישוה עליונים. ויעריצוה תחתונים: א"ב
 כסול חן ואז אלים יאדירוה. ברכים יברכוה. גדודים יגדלוה.
 דולקים ידרשוה. המולה יהדרוה. ותיקים יודוה. זפים

שחרית ליום כפור

יִזְכְּרוּהוּ. חֲזָלִים יַחֲסִינוּהוּ. מְהוֹרִים יִשְׁעִימוּהוּ. יִקְרִים יִיחַדְרוּהוּ.
כַּפִּירִים יִכְתִּירוּהוּ. לוֹהֲטִים יִלְבְּכוּהוּ. מְלֹאכִים יִמְלִיכוּהוּ:
נוֹגְגִים יִנְצְחוּהוּ. שֹׂרְפִים יִסְלְרוּהוּ. עִירִין יַעֲלוּהוּ. פְּלֹאִים יִפְאָרוּהוּ.
צָבָאוֹת יַצְלִצְלוּהוּ. קָלִים יִקְדִּישוּהוּ. רַבְבוֹת יְרוֹמְמוּהוּ.
שְׁנֵאנִים יִשְׁבְּחוּהוּ. תַּרְשִׁישִׁים יִתְמִידוּהוּ קִדְשָׁה מְשַׁלֶּשֶׁת:

קהל בַּכְּתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צָבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדִי מְלֹא
עוֹלָם. מִשְׁרָתִיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמָּתָם
בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

אֵל בְּרוּכַת עֲצוֹת תִּכְנֶן אֶת רוּחַ. מָרָם בְּכֻרֹב מָס וַיֵּדָא עַל
כַּנְפֵי רוּחַ. גַּם פָּלַם וּמִשְׁקַל שָׁם לְרוּחַ. מָרָם דִּבְרוּ בְּזִרְיוֹת
תַּעֲשֵׂה הָרוּחַ. הֲלֹא עַל סִעְרָה הָעֶמִיד הָרוּחַ. מָרָם וּמֵאֲוָצֵר
יֹצֵיא אֶת הָרוּחַ. זֶה יָם הַגְּדוֹל יִשְׁיֵל בּוֹ אֶת הָרוּחַ: חֵן מָרָם
חֵיל נוֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ. מָעַם יְפוֹצֵץ אֵל וַיַּעֲמִיד הָרוּחַ.
מָרָם יִזְלוּ מִים יִשִּׁיב הָרוּחַ:

לִכְּנָן כָּל לַיִל בִּידוֹ תוֹפֵקֵךְ כָּל רוּחַ. מָרָם לֹאֲצֵלוֹ תָּשׁוּב
הָרוּחַ. מְרוּקָם בְּצִלְמוֹ נִפְחָ בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. מָרָם נִשְׁמָה
אֵלָיו תוֹאֲסֵף עִם רוּחַ. סְלוּל גֵּן נִשְׁעַ מִתְּהִלָּה לְרוּחַ. מָרָם
עַל פָּנָי גֵּיא הָעֶבֶר הָרוּחַ. פֶּן עֲבוּר מוֹרְדִים לֹא יִדּוֹן רוּחַ.
מָרָם צָרְחוֹ סוּר וַיִּכְלוּ מְרוּחַ. קָדָם כָּל נִקְרָא אֵל הִי הָרוּחַ:
חֵן מָרָם רַחֵף עַל פָּנָי מִים רוּחַ שְׁלֵטוֹן לֹא שָׁח לִיצִיר לִכְלָא
אֶת הָרוּחַ. מָרָם תִּנְהַ מְנַגֵּן אֲנָה אֱלֹהִי מְרוּחַ:

לִכְּנָן כָּל אֲשֶׁר בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. אֲכֵן בְּאִנּוּשׁ הִיא הָרוּחַ.
יִסְלְדוּ יִסְלְסְלוּ לֹאֵל בּוֹרֵא רוּחַ. כַּחֲזִיהָ וְאוֹפֵן עֵת יָבֹא
בָּם הָרוּחַ:

חֵן כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם. מִשְׁרָתִיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה. אֵיזָה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:
קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים. וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב

ובקר בכל יום תמיד. פעמים באהבה שמע אומרים:
 תמיד תתלונן בידך כל נפש. שגגות וזדונות לך תודרה
 הנפש. רצית להמציא כופר לנפש. קדוש לבעבור
 תברכה כל נפש צום אכחרהו קראת ענוי נפש פשע בלא
 דעת לא טוב לנפש. עמל וכל פועל לא ימלאו נפש: חזן
 סבוך אברים תמלא חית נפש: נעלם מכל נהם יציאת
 הנפש: מיתה מפרקת עון חטאת נפש:

לכן בכל צרה אשפוך לך את הנפש. בצפור מפח למדת
 בנו נפש. יחד כל הנפשות לך. באחת נפש. טהוריה
 החדלת מכל טמא נפש. חשבון ורין בעת תרת כד נפש.
 זכה וטהורה בהיות הנפש. ושובי למנוחיכי תאמר לנפש
 הלא בצרור החיים תוצרר הנפש. דורשי הגיון דת משיבת
 נפש חזן גם זדים בהעיפם נפש. בכף הקלע תקלע מהם
 הנפש. אליה אל באומן אשא את הנפש:
 לכן בכל לב ובכל מאד ובכל נפש. איחד זכרה תמיד נשף
 וישר. עד אשלים לך את הנפש:

חזן ממקומו הוא יפן ברחמים. ויחזן עם המיחדים שמו ערכ
 ובקר. בכל יום תמיד. פעמים באהבה שמע אומרים:
 קהל שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: אחד הוא אלהינו. הוא
 אבינו. הוא מלכנו. הוא מושיענו: והוא ישמיענו ברחמי
 שנית לעיני כל חי. להיות לכם לאלהים:

אליה ועדיך יבא כל בשר תחת כי מעשיך לא כמעשר:
 בשר. בידך תאסוף רוח כל בשר. שאתה הוא אלון
 הרוחות לכל בשר גם. לרמה הוא רבוי בשר. רוע פה הוא
 המחטיא בשר. דור שטף כהשחית ועש זמת בשר:
 חזן קצפת ונמת בשגם הוא בשר הלא בקצפה על חטאות
 בשר. צור זכור תזכור כי המה בשר:
 ולכן בידך אפול ולא בידי בשר פקדת דינה לא בדיני בשר

שחרית ליום כפור

זה אִתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. עוֹרֵךְ וְנוֹתֵן לָחֶם
לְכָל בָּשָׂר. חֵי לְכָל חַיִּי גִרְאָתָּ בָּשָׂר. סִכְכָּת גִּיד וְעֶצֶם
וְאֶרְגָּת עוֹר וּבָשָׂר. מְהֵרָה תִּשְׁמַח בְּנֵית בָּשָׂר. נָא לֵכֵן אוֹי
לְבָשָׂר מִפְּנֵי בָשָׂר יִלַּל צָרִים שְׂמֵעֵנוּ וְסַמְר בְּנוֹ בָּשָׂר:
חֵן מַעֲיָה יִהְיֶה עַל כָּל בָּשָׂר. כְּבוֹד שֵׁם קִדְשֶׁךָ יִכְרַךְ כָּל
בָּשָׂר. לְמוֹד דָּתְךָ מִרְפָּא לְכָל בָּשָׂר:

לֵכֵן לַעֲת תִּשְׁפּוֹךְ רוּחַ עַל כָּל בָּשָׂר גְּלוּי כְּבוֹדְךָ יִרְאֶה כָּל
בָּשָׂר. וּבְהַשְׁמִיעָךְ שְׁנִית יֵהֵם כָּל בָּשָׂר:

חֵן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מִלְכֵנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנו
וְהוּא יִשְׁמַעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית. לְעֵינֵי כָּל חַיִּי. לְהִיזוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים קָהֵל אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִירָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהִיא יי
לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
אֱלֹהֵי הַתְּלוּזוֹת עֵינֵינוּ. יי אֲדִירָנוּ: בְּרוּךְ בְּמִקְהֵלוֹת עַמֶּךָ מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ: גָּאֻלָּנוּ שְׁנִית מִמַּעֲנֵינוּ: יי אֲדִירָנוּ דָּר
בְּשָׁמִי מְרוֹמָךְ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: הֵן לָךְ הָאֲמָרָנוּ. יי אֲדִירָנוּ:
וּמִי כָעַם מְרוֹמָמִי שְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: זְכוֹר בְּרִית
אִיתָנוּ. יי אֲדִירָנוּ: חֵי כִי אֵין זֶר עִמָּךְ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
מְהוֹר לְשְׁמֶךָ קִנְנוּ. יי אֲדִירָנוּ: יְחִידֵי הָדֵן בְּעוֹלָמֶיךָ: מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ: כְּחֶךָ יִגְדֹּל מִלְכֵנוּ. יי אֲדִירָנוּ: לִבְנוֹ רַחֲשׁ
לְרוֹמְמֶיךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: מִנּוּף בְּזוֹעַ גְּאֻלָּתָנוּ יי אֲדִירָנוּ:
נְהַלֵּלְךָ בְּאֵילֵי מְרוֹמְמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סַעֲדֵינוּ וְסַמְכֵנוּ
יי אֲדִירָנוּ: עֲנֵנוּ וְנוֹדֶה לְשְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: פִּדְנוּ וְחַנְנוּ
יי אֲדִירָנוּ: צוֹר עוֹלָמִים שְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: קוֹמְמֵנוּ
וְהַקִּימֵנוּ יי אֲדִירָנוּ: חֵן רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ זַעֲמֶיךָ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ. יי אֲדִירָנוּ: תִּתְרוֹמֵם מִנְּשׂוֹאֵי רַחֲמֶיךָ.
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:

שְׁמֶךָ אֵל לְבָכְנוּ. יְחוּדְךָ יַחַד הִנָּעֲמֵנוּ:

אדיר אדירנו " אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה " למלך על כל הארץ.
 ביום ההוא יהיה " אחר ושמו אחד: וכדברי קדשך כתוב לאמור:

ימלך " לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

לדור ודור נגיד נדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא
 ימוש לעולם ועד כי אל מלך נדול וקדוש אתה:

חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסיד בצדקך עמוסיד. תוקדש
 אדון על כל מעשיך.

כי מקדישך בקדושתך קדשת. נאח לקדוש פאר מקדושים: באין מליץ יושר מול
 מניד פשע. תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט:

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונינו. ובכן הנעקר ישבית מדינו ובזכות התם
 יוציא איום לצדק דיננו. כי קדוש היום לאדונינו: ובכן יתקדש שמך " אלהינו
 על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית
 דוד משיחך. ועל מכונוך והיכלך:

הַאֲדִיר בְּשָׁמִי עֲלִיּוֹת. הַבּוֹחֵן סָרְעָף וּכְלִיּוֹת: הַגֵּד מֵרָאשִׁית

אוֹתֵיּוֹת. הִדֵּן בְּצֶדֶק בְּרִיּוֹת: הִהְיֶה קֹדֶם לְכָל הַיּוֹת.

הַחֹה וְעֵתִיד לַהֲיּוֹת: הֵזֶן וּמִכִּין לִפְלֵ מַחֲיּוֹת: הַחֹנֶה עַל

אַרְבַּע חַיּוֹת: הַמַּפְחָ גְּבִהֵי תְלוּלִיּוֹת. הַיֹּסֵד רְקוּעָה עַל מֵיּוֹת:

הַבּוֹנֵן מִיִּשְׁרָיִם וְזִכְיּוֹת. הַלֹּחֵשׁ עִמּוֹ מְאֻזִּין בְּשַׁעֲיּוֹת: הַמְבַּנֵּם

נִדְחֵי גְלִיּוֹת. הַנּוֹפּוֹצִים מִקִּבְּץ מְאֻרְבַּע זִיּוֹת: הַסּוֹכֶת פֶּלֶל

פִּיּוֹת. הַעֹנֶה לְקוֹרְאָיו מִתַּחַת־יּוֹרֵת: הַפּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֶבְדּוֹ

מִשְׁאֲיּוֹת. הַצּוֹר צִדִּיק וְרֹב עֲלִילִיּוֹת: הַקּוֹרֵא לְמִי הַיָּם

וּשְׂפָכָם בְּדִכְיּוֹת. הָרֹם וְנִשָּׂא בָכֶם שְׂבִיבֵיּוֹת: הַשּׁוֹכֵן בְּשִׁקְט

חֲצוּבֵי שְׁלֵהֲבִיּוֹת. הַתּוֹמֵךְ מִיַּחֲלֹי וְעֵינֵיהֶם לֹא תִדְלוּיּוֹת:

הַתֵּבֶן מִתַּחַת זְרוּעוֹת עוֹלָם. הַשֵּׁר כָּל וּמִנּוֹ לֹא נִעְלָם:

הַרּוֹפֵא לְשִׁבוּרֵי לֵב וּמַחַתֵּל מַחֲלָם. הַקּוֹרֵא הַדּוֹרוֹת

מֵרָאשׁ וּמִכְּלָכֶלָם: הַצֹּר בִּיָּה עוֹלָמִים וְסוֹבֵלָם. הַפּוֹשֵׁט

לְשָׁבִים וּמִקְבָּלָם. הַעֹזֵר לְשָׁמַיִם בּוֹ כֶּסֶלָם. הַסּוֹלֵה הָעוֹשִׂים

בְּשֶׁמֶשׁ שִׁבְרָם. הַנּוֹתֵן בְּעֵזִים נְתִיכָה לְהַסְלִילָם. הַמִּכִּין מְאֹר

וּשְׁמֶשׁ בְּמִסְלּוֹלָם. הַלִּכְוֹשׁ בְּשִׁלְג לִבְנֵי לְהַלְבִּין מַעֲלָם.

הַבֹּצֵר נָקִי שִׁעְרוֹ לְנִקּוֹת גְּעוֹלָם. הַיֹּשֵׁר וּמִלְמֵד פּוֹשְׁעִים

לְהוֹעִילָם. הַשּׁוֹכֵן וּמִזֶּרֶה חֲטָאִים דָּרָךְ לְהַשְׁפִּילָם: הַחּוֹבֵשׁ

אֶרֶץ עֲמוּסָיו לְהַתְעִילָם. הַזּוֹכֵר בְּרִית רֵאשׁוֹנִים מְלַגְעֵלָם.

שחרית ליום כפור

הַיּוֹכָח עוֹנִים מִצָּלִיל מִשְׁאוֹן לְהַעֲלֵם. הַהֲצִיב גְּבוּלוֹת עַמִּים
לְמַסְפָּרָם לְעַלְם. חֲדוּדָם וְחוֹשְׁקָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא
גֹּאֲלָם. הַגּוֹנֵנִם וּמִצִּילָם לְנַשְׁלָם וּלְנִשְׁאָאֵם בְּיָמֵי עוֹלָם:
הַבּוֹרֵאֵם. בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עוֹשֵׁם וּבוֹעֵלָם. הָאוֹמֵר חֵי אֲנֹכִי
לְעוֹלָם:

הָאֱמֵן כְּפִי שְׁחָקִים וְהַקְצִיבָם. הַתַּכְנֵם בְּזֵרֶת וְעַם רָגַב הַשְּׁלִיבָם:
הַבּוֹרֵא קִצּוֹת הָאָרֶץ וְהַרְחִיבָם הַשֵּׁת מִמֶּדֶם וְעַמּוּדֵי
מַחְצָבָם. הַגּוֹלֵל אֹזֶר וְחֹשֶׁךְ בְּנִתִּיבוֹת קֶנֶם. הַרוֹגֵעַ יָמִים
וּמַחֲזִין רֵהָבָם. הַדִּבְּאֵם לְמָקוֹם יָסֵד וְחוֹל הַסְּבִיבָם. הַקּוֹם
וּכְנֵסָם בְּיָד וְהַעֲמִיק מְקוֹם: הַחֲשִׁירִיצֵם תַּנִּינִים וְעִשׂ וְדָגָה
הַרְבֵּם. הַצֵּד וּמַכִּין לְמוֹ צִיד אֲפָם: הַיּוֹתֵק הָרִים וּגְבַעוֹרָת
וְהַצְמִיחַ תְּנוּבָם. הַפּוֹעֵל יְצוּרִים וְחַיּוֹת לְרַעוֹת טוֹבָם: הַזֶּמֶן
כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְהַצִּיבָם הָעֵתוֹתִי קִיץ וְחֹזֶרֶף הַקִּיפָם
וְהַסְּבִיבָם: הַחוֹכִיו מֵאֲשֶׁר מִשְׁלִיכִי עָלָיו יְהִיבָם. הַסּוֹמְכָם
לְשִׁבְעָם בְּצַחְצָחוֹת בְּלִי לְהַרְעִיבָם: הַטָּרֵף נָתַן לִירְאוֹ מַעֲוִי
לְשִׁנָּבָם. הַנּוֹתֵן יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בַּעֲתָם לְהַרְבִּיבָם: הַזֶּמֶן
סְלִיחָה לְשׁוֹבְבִים לְהַשִּׁיבָם. הַמְּטַתָּרֵם בְּזִרְקָתָם טְהוּרִים
בְּצִלּוֹ לְהוֹשִׁיבָם: הַכּוֹנֵן בְּסֹאֵל לְמִשְׁפַּט לְאֲמִים לִישָׁבָם. לָכֵן
בְּמַלְכוֹ. יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים בְּהַתִּישָׁבָם:

וּבִכְנֵן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹא יֵאֲתָה כִּי בְּכָל חֲכָמֵי
הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹדָה:

וּבִכְנֵן מִי:

מִי אֲדִיר אֶפְסָדָה. מִי בָרוּךְ בִּלְתָּדָה: מִי גִבּוֹר בְּגִילָה. מִי דָגוּל
בְּרַמּוּתִיָּה: מִי חֲדוּר בְּהַלּוּלָה. מִי יוֹדֵאִי כּוֹעִידָה: מִי יִפְאִי
זוֹלָתָה. מִי חָסִין חֲלוּפָה: מִי טְהוּר בְּטַבְּסִיסָה. מִי יִרְאוֹ
בְּיַחּוּדָה: מִי כּוֹבֵשׁ בְּכַמִּירָתָה. מִי לּוֹבֵשׁ בְּלִבְנִיָּה. מִי מְרוֹם
מִלְּבָרָה. מִי נִכּוֹן נּוֹכַחָה: מִי סוֹאֵן בְּסֹאֲתָה. מִי עֵץ כְּעַלְלִילוֹתָה
מִי פּוֹעֵל כְּפִלְאָה. מִי צוֹאֵל בְּצַנְתָּה: מִי קִנֵּץ קִדְשָׁתָה. מִי

רַחֵם רַחֲמָיוּתֶיךָ. מִי שִׁמַּע שִׁירוֹתֶיךָ. מִי תַמָּם תַּפְאֲרֶתְךָ.

וּבִכְן מִי לֹא:

לֹא אוֹמֵר אֶמְרֶת וְנִפְלְדָבָר. תְּמִיד תִּהְלֶלְתָּ בְּפִי כָל יְדָבָר. לֹא
בְּקִשְׁוֹנֵי תְהוּ הָיָה נִזְאָמָה שְׁמָךְ מִגִּדְל עוֹז לְרָצִים לַעֲמָה:
לֹא גָבֹל שְׁמָת וּפְרָצוּ אֲדִירִים. רָבִים וְגוֹעֲשִׁים וְלִשְׁבִּירַת
חֲקִיָּה נִגְרָרִים: לֹא דָבָר רַק עֲשׂוֹת מִשְׁמֶרֶתְךָ. קִים סֵלָה
וְעַד קוֹשֵׁט אֶמְרֶתְךָ. לֹא חֲגִית לְמַחֲזוֹת שֵׁם דְּבִקְיָה. צִמְאָה
נַפְשָׁם לְנַעֲיֶמֶת יְמִין חֲכִינְקִיָּה. לֹא וּתְרַת לְשִׁפִּיכַת דָּם חֲסִידְךָ.
פְּקִדַת שְׁלוֹם הַבְּטַחָת לְיֹדְעֵי סוּדָה: לֹא זִלְזֶלְתָּ מֵאֶמְרָה
בְּאִנּוּשׁ לְכֹזֵב. עֲדוֹת דְּבָרְךָ בְּשָׁמִים נָצַב מִהַכֹּזֵב: לֹא חֲפִץ
רָשַׁע אֶתָּה מַעֲזֹלָם. סִתְרָךְ מָנוֹס לָלוֹן עִם עוֹלָם: לֹא טוֹב
פַּצַּת הַיּוֹת לְבָר: נֶאֱזָר כִּי לֶךְ הַשְׁגָּב יִלְבָּד: לֹא יוֹשֵׁר מִשְׁפָּטֶיךָ
לְכָל גּוֹי הוֹדְעָת. מַחֲיִת פֶּשַׁע לָעַם זֹו יִדְעָת: לֹא בַחֲטֵאֵינוּ
תַעֲשׂ לֹבֵשׁ צָדִיקָה. לַחֲשֹׁנֵי הַיּוֹם תִּשְׁעַ בְּתַמּוֹר דִּקָּה מִן הַדִּקָּה:

וּבִכְן מִי לֹא יִרְאֶה:

יִרְאֶה אֲדוֹן פּוֹעֵל לְמַעֲנֶה פַעֲלָת. בְּכַח מַעֲשֵׂיָה גִדְלָת וּמֵאֹד
נִתְעַדִּית. יִרְאֶה גְבוּרָת כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָה: דִּגּוּל בְּמִרוֹמֵי
רָמִים הוֹד תַּחֲנוּתָה: יִרְאֶה הַמּוֹן עִירִים הַצְּגִים סְבִיבָה. וַיִּנְעִימוּ
שִׁיר בְּהַתְחַדָּשָׁם בְּנִחַר שְׁבִיבָה: יִרְאֶה זֹוהַר זִיקִים וְגִלְגָּלִי
רַעְמִיָּה. חֵי הַצּוּרִים נִתְּצוּ מִפְּנֵי זַעֲמָה: יִרְאֶה טִיף בְּרָקִים
הַמְּבַרִּיקִים לְדַעֲתָה. יֹאמְרוּ הַנְּנוּ בְּהַשְׁתַּלָּחָם עֲשׂוֹרַת
מִשְׁמַעֲתָה: יִרְאֶה כְּרוֹב וְאֹפֶן וְאַלְפֵי שְׁנֵאֲנִיָּה. לֵהב חֲגִית
וְאֹזַר חֲצִי שְׁנוֹנִיָּה: יִקְאֶה מְלוֹן כְּפָה וּדְבִנְקַת רִגְבָה. גָּסִים
מִנְעֶרְתָּה זִיב מִשְׁק גְּבִיָּה: יִרְאֶה סָגֵל חֲבִלָּה וְנִחְלַת שְׁפָרֶתְךָ.
עֲמָה בָּבֶר לְכָב יִבּוֹן לְקִרְאָתָה. יִרְאֶה פְקִיד וְשֹׁר וְכָל שׁוֹפֵט.
צֵאֵן יָדָה הַיּוֹם בְּהַשְׁפָּט: יִרְאֶה קָנוּ וְקוֹנוּ עֲזָר וְלִגְיוֹנוּ.
רוֹבָה וְעֵלְמָה חֲלָשׁ וְתוֹפֵשׁ פְּגִיזוֹ: יִרְאֶה שְׁכֵן נְפֹוֹרַת וְכָל
פְּלָכִים. תַּתְרוֹמֶם לָעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַפְּלָכִים:

שחרית ליום כפור

ובכן מי לא יראה מלך.

מלך תר כל סתרי גנזים. שמך ותפארת נצח חכם
הגזים: מלך רבותי רכב מחנות קדושיך. קרוביך
יאמרו נזרא אלהים ממקדשיך. מלך צר לכבודו כל
יצורים. פליאת מעשיך יודעים באישון גזורים. מלך
עוזו וגבור לעד יתהלל. סלה מלך הכבוד גדול ומהלל:
מלך נזרא תהלתו מלאה הארץ. מרום וקדוש נזרא
למלכי ארץ: מלך לגדלתו אין חקר וקצבה. כבוד
בהיכלו תבשר צבא נצבא: מלך ומינו תרום ידו
תעוז. מהורים יאדירו טוב יי למעוז: מלך חסין יה
נאדר בקדש. זבים ושתחו לוי בהדרת קדש: מלך
ואמת יי לעולם הללויה. הלול עשור כל הנשמה
תהלל יה: מלך דובר צדק מגיד מישרים. גזירותיו
תורת אמת ומשפטים ושרים: מלך ברוך בפי כל
גויה. אדרת תפארתו ברום ובתחת חויה:

ובכן מי לא יראה מלך הגזים:

הגזים אפס ותוהו נגדה חשובים. בחוניך בדודים
ועמם לא נחשבים. דבקיה דבוקים באלהים
חיים. ותיקיה בהשכם והערב יחודיה פורשים. חרדי
דברך ביראה לעבדך מוכנים. ידועיה פורעים לך
בפקוק חליותם. לקוחיה ברחביון עזה ושימו כסלם.
גשואיה משקצים ייחום ערוה וזיפה. עמך מעידים
אדנותיה אלהי האלהים. צבאיה קדוש אתה יושב
תהלותם. רעיה גשענים בך מלמד להועיל. תמימיה
אומן אמונתך בועדם ונאמון:

ובכן מי לא יראה מלך הגזים פי:

פי תודה ותנו לה שבים. שופכים לב נכחה מיד נקשבים
פירם אתה לכל לראש מתנשא. קדוש תהלות שמך עון
נושא: פי צדקותיה בהררי אל מופרעים: פרי נושאים
מחית תנוב וזרעים. פי עמך תחסד והסליחה להורא:

סלול חיי עד לחטאים תורה: כי נכה לכה ושפל תראה.
 מדתה לא כבשר דעינים יראה: כי למבטך כל פועל
 סקור. כמוס וגם סתום אתה חקור: כי ירה פשוטה
 תוהים לקבל. מרם יקרא נענה לה קובל: כי חסדה גדול
 מעל חזקים. זורעי לצדקה לפי קצור זקוקים: כי ועוז
 מלכותה אהב משפט. העל כן נקראת אלהי המשפט:
 כי דרכה לשתף רחמים בדינה. גדול בשתי המדות
 הטבעת אדניה: כי בהפנע על הרעה תנחם אפה תשוב
 אנופי קצפה לנחם:

ובכן מי לא יראה מלך חגוים כי לה:

לה אדר נאה מכל פה. כי תהלתה רחום אף כפה: לה בגרון
 חסידים רון יתאמר. כי שוע לא נבר כה נאמר: לה
 גאות יתלבש ועוז יתאזר. כי רמים תשפוט בגבורה נאזר:
 לה דומיה תהלה ביופי מכלל. כי קדשתה משלשים
 נוצצי כעין קלל: לה חמית נצים מאדירים. כי צויתם חזק
 ולא נעדרים: לה ווי דזק מגערתה מתרופפים. כי פנים
 מכסים מאימתה שרפים: לה זמירות מכנף הארץ פושטים
 כי עיניה בכל פנותיה משוטטים: לה חדשי בקרים אמונה
 מרבים. כי סור למשמעתה חשים ברוכים: לה תפוח
 חזקים וצקת מוצקים. נועמיה פוצחים אראלים ומצוקים.
 לה יחלק עצם ואישון ינשיף. כי מאז גבולם רוחה הנשיף
 לה פח וגבורה לחזק ולגדל. כי לשמה כל לשון תגדל:

ובכן מי לא יראה מלך חגוים כי לה יאתה:

יאתה תהלה ועוז לבקדש נאדר. ומי שקול גשת אליו
 גדלו לאדר: יאתה רוממות לרם בלחו ישגיב. ומי
 קשום שנון שבוו להשגיב: יאתה צפירה ותפארת למלך
 הכבוד. ומי פתחיו בא ביראה לעבוד: יאתה ענות תודה לא
 הנאמן. ומי ספון הדר הודו למתאמן: יאתה נצח וממשלה
 לחי עולמים. ומי מלל ולא הוהסם בכילומים: יאתה לספר

שחרית ליום כפור

מלאכות נזראתהלות. ומי כְּעַרְכָּהּ בַּיּוֹרֵם בַּשָּׂר בַּמִּקְהָלוֹת:
 יָתָה יְחֹדֶר שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהַעֲרֹה. ומי טָכּוּם טָעוֹן עָלוֹ
 רַעְדָּה. יָאֲתָה חֲסִדִּי צוֹר סֵלָה לְהַזְכִּיר: ומי זָךְ דִּבְקֵי דִרְכֵי
 הַכִּיר: יָאֲתָה וְדָאִי וְתִיק לְסֵלָה בְּרַנְנָה. ומי הַגּוֹן הַלֵּם
 זָלוּלוֹ לְגַרְנָה: יָאֲתָה דְרוֹשׁ צְדִיק בְּכָל עֲוֹנָה. ומי גָהוֹץ
 שִׁירוֹת שִׁכְנוֹ לְהַמְעִינָה: יָאֲתָה בְּרַכּוֹת הָעֲטוֹת צְדִיק
 לְעִילוֹם. ומי אָנְכִי בָּא עַד הַלּוֹם:

וּבְכֵן מִי לֹא יֵרָאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יָאֲתָה בִּי:

כִּי אֲדוֹקִי אֵשׁ בְּאִימָה יִאֲפְדוּהָ. כִּי בְרִיתִי בַּשָּׂר בְּבִרְכָּה
 יִבְלַעְדוּהָ: כִּי גִדּוּדֵי גֹזֶה בְּנִחַר יִגִּידוּהָ. כִּי דִבְקֵי דִבְרָתָהּ
 בְּדִיצָה יִדּוּרָהּ: כִּי הוֹמִי הַמּוֹלָה בְּהִגָּא יְהוּדוּהָ. כִּי וְהוֹגִי
 וְתִיקָהּ בּוֹעֶדֶם יוֹעֲדוּהָ: כִּי זָכִי זָכוֹל בְּזִמְרָם יִזְכִּידוּהָ: כִּי
 חֲפִי חֶלֶד בְּחֶכֶם יַחְדוּהָ: כִּי טַפְסָרִי טוֹהַר בְּטַעֲמָם יִטְוִידוּהָ:
 כִּי יוֹדְעֵי יִרְאָתָהּ בְּיַחּוּלָם יִיחַדוּהָ: כִּי כְתִי כְרוּבִים בְּכַנְפֵיהֶם
 יִכְבִּידוּהָ. כִּי לוֹמְרֵי לִקְחָהּ בְּלִתְהָקָם יִלְבְּדוּהָ: כִּי מַחְנֹנֹת
 מְעוֹפָפִים בְּמַהֲלָלָם יִמְאִידוּהָ. כִּי נִשְׁוֹאֵי נִשְׁרִים בְּנוֹאֲמָם
 יִנְגִּידוּהָ: כִּי סְכוּבֵי סֶךְ בְּסִלּוּדָם יִסְגִּידוּהָ. כִּי עוֹמְסֵי עֲלָהּ
 בְּעוֹז יַעֲיִידוּהָ: כִּי פְלִיאֵי פֶלֶא בְּפֶלֶל יִפְחִידוּהָ: כִּי צוֹעֲקֵי צָקוֹן
 בְּצָרְתָם יַצְעִידוּהָ: כִּי קְרוּחֵי קָרַח בְּקֶרְאָם יִקְדוּהָ. כִּי רוֹגְשֵׁי
 רִצְפָתָהּ בְּרִטְטָהּ יִרַעְדוּהָ: כִּי שְׂכִיבֵי שְׁלֵהבוֹת בְּשֶׁכֶל יִסְהַדוּהָ:
 כִּי תוֹמְכֵי תוֹם בְּתַהֲלָה יִתְמִידוּהָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יֵרָאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יָאֲתָה בִּי בְּכָל:

בְּכָל אֶזְרָא אוֹסִיף אוֹמֵן לְגִדְלָהּ. בְּרוּךְ בְּרוּר שֵׁם כְּבוֹד גְּדֻלָּהּ:
 בְּכָל גּוֹף וּנְשָׁמָה יוֹשֵׁנֵי הַלּוֹלָהּ. בְּרוּךְ הַזִּכְכִּים לֹךְ
 נִטְעֵי אֲהֻלָּהּ: בְּכָל הַזֶּן מִתְאַהֵב מַלְכוּת עֲלָהּ. בְּרוּךְ וְקִדּוּשׁ
 פּוֹצְחִים יִרְאִיָּה לְעֲלָהּ: בְּכָל זְוִיּוֹת מִקְטָר וּמִגָּשׁ לָהּ. בְּרוּךְ
 הַרְדִּים לְהַמְאֹת יוֹדְעֵיהָ בְּשִׁלָּהּ: בְּכָל טוֹחַ יוֹעֵץ חֲסִידוֹן עֲלָהּ.
 בְּרוּךְ יֹאמְרוֹ מִשְׁעֲשְׁעֵי אֱמוּנָה אֲצִלָּהּ: בְּכָל כְּסֵל יִיחַדוּ
 אֱלֹהֵינָהּ קִהְלָהּ: בְּרוּךְ לַעֲנוֹת אַחֵר חֲטִיבַת חֵילָהּ: בְּכָל

מדת חסד וקו משקולת. ברוך נואמים תאיבי און לְקוֹלֶךְ:
בְּכָל שִׁיחַ וסַעַר שְׁמִי שְׂכָלְךָ. בְּרוּךְ עֲנִיתָם בְּאוֹמְרִי יִפֶּה כָלְךָ:
בְּכָל פְּתִיחַת מְפֹרֶשׁ צְגִי מְגִדְלֶךְ. בְּרוּךְ צַהַל הַחֶלֶם עִזֹּ
לְחַגְדִּילְךָ: בְּכָל קֶזֶן הַפְּלֹאת נָסִים לְגִדְלֶךְ. בְּרוּךְ רַחֲשֵׁם
עַל הַצֵּת חֲרוּלְךָ. בְּכָל שָׂכָן בְּהַתְעִידָנִם מִמֶּגֶד אֲשֶׁלְךָ:
בְּרוּךְ תְּמִימָה יִתְּנוּ לְךָ מִשְׁלָךְ:

ובכן מי לא יִרְאֶה מֶלֶךְ חַגִּים כִּי לֹה יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חֲכָמִי:
חֲכָמִי תוֹם דֶּרֶךְ הַמַּאֲחִלִּים לַפּוֹן שַׁחַר מְעוֹרְרִים לְקַרְאֲתָהּ
הַפּוֹן: חֲכָמִי רַבִּי תוֹדוֹת הַיְּשָׁרִים לַבּוֹתָם. קוֹדִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים רְצוֹת נִדְבָתָם: חֲכָמִי צִרוּף אוֹתִיּוֹת שֵׁם עֲלוּמָהּ.
פּוֹקֵדִים שְׁקוֹד סִפְפָּה אוֹלָמָהּ: חֲכָמִי עֲדוֹת קוֹשֶׁט אֲמָרִי אֲמִתָּהּ.
סוֹקֵדִים שְׁוֹת לְנִגְדָם אִימָתָהּ: חֲכָמִי נָאִם צוֹפִים וּפִיּוֹר
מִדְּבָרֶיהָ. מִלְחָמָהּ מְשִׁיבִים בְּשַׁעֲרֵי דְבִירָהּ: חֲכָמִי לְמֹד
לְהוֹעִיל מִפִּיָּה חֲנוּן. כְּבוֹד שָׁמַיִם לְשִׁמָּה בְּחֲנוּן: חֲכָמִי
יִרְאֵת אֱלֹהִים מוֹשֵׁל וְצָדִיק. שׁוֹבֵה קוֹיִם קְרוֹב וּמִצְדִּיק: חֲכָמִי
חַפּוּשׁ מִמַּמּוֹנֵי חֲכָמָה וְדַעַת. זוֹקְקִים זֶמֶר גְּאוֹת מוֹדַעַת
חֲכָמִי וִידוּי בְּעִבּוֹדַת יוֹם הַפְּלִיחָה. הוֹמִים בְּתַחֲנוּן שְׁמָעָה
וּסְלָחָה: חֲכָמִי דְבָרִים קַחַת שׁוֹב עֲדִידָה. גּוֹעִים אֲנֵא זְכוֹר
לְעַבְדֶּיךָ: חֲכָמִי בְּטוּחֵי בְּבִרִית בְּרוּתָהּ לְמַדּוּתֶיהָ. אֲנַקְתָּם
אֲזוֹן דּוֹפְקֵי דְלִתּוּתֶיהָ:

ובכן מי לא יִרְאֶה מֶלֶךְ חַגִּים כִּי לֹה יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חֲכָמִי
חַגִּים וּבְכָל:

ובְּכָל תּוֹקֶף יֵאֱמֵן עִזֹּ הַלּוּלָהּ: שְׁלֹת שׁוֹדְדִים וְשִׁאֲנִנוֹתָם
בְּהִילָלָהּ: וּבְכָל רָגֶשׁ יִמְתַּק סוֹד אֲמוּנֶיהָ. קַרְנוֹת
צִדִּיקִים בְּרוּמָמָהּ בְּאַרְמוּנֶיהָ: וּבְכָל צַעַד יִפְּזוּ וּכְרַבֵּר
לְכַבּוֹדָהּ: פִּאֲתֵי כּוֹגְדִים מֵאַרְץ בְּאַבְרָהָהּ: וּבְכָל עוֹצֵם וַיִּשְׁרֵשִׁיר
לְעֶלְהָ. סְגוּלָה מִמַּחֲזֵן מִבְּתָם בְּהַתְעִילָהּ: וּבְכָל נְפּוֹת יוֹנָעִם
זֶמֶר לְגִדְלָהּ. מַלְכֵי אֶרֶץ מִכְבוֹדָם בְּהַדִּילָהּ: וּבְכָל לְשׁוֹן

שחרית ליום כפור

וישגב שמך לבדך: בנת נשעך בטח בברךך: ובכל יד
 יהויד שמע צלצולך. טירת טמאים מחוסן בנצלתך: ובכל
 חנה וסיע קומך ושובך. זרויה לרבבות אלפיהם בהשיבה:
 ובכל וכל ימליכו אדנות יהוידך. המון עריצים לאבדון
 בהכחידך: ובכל דרך יושח עוצם חילך. גויה בשמחה
 בנחל לך: ובכל ברכות יתרומם שם קדשך. אמוניה
 נעוריהו בנשך בחדשך:

ובכן מי לא יראה מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים
 ובכל מלכותם:

מלכותם תכון מלכותך מלך מלכי המלכים: שמים וארץ
 שבחה יהו מביעים. רוממותך יקראו בגרון המונים
 המונים. חדשה ועוז תיסד במפי עוללים. צדקותך יגידו
 באים אל אלים. פאר מלוכה ינחלו נטעי בנת קדושים.
 עלוי כבוד שמך יתנו כל באהבים. ספור מעשה ברנה
 יפצחו מארישים. נועם דע יראתך יתמלאו ארקים.
 משתחיים כל בשר לפניך עשרה שחר ועיפה מלכותך
 בכלותך לנער רשעים מן הארץ. לכן במלכו ישמחו
 השמים ותגל הארץ:

ובכן מי לא יראה מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים
 ובכל מלכותם מאין כמות:

מאין כמות באמצע שמים ושמי שמים. מאין כמות בכללך
 אש ומים: מאין כמות בגללך אישון חשך ואופל.
 מאין כמות גדלקך אור ממאפל. מאין כמות בהבדילך
 רקיע במחן. מאין כמות בועדך להקוות ודוני שחן: מאין
 כמות בזבך צבאות זפים ונוראים. מאין כמות בחסגך חילי
 פליאים: מאין כמות בחסגך חילי רשא וזרדים. מאין כמות
 ביצבך גן להמצית מגרים: מאין כמות בכללך גודל שני
 המאורות: מאין כמות בלחךך עש כסיל וכימה ומאורות

מֵאֵין כְּמוֹד בְּמִלְכָּד יִשְׁרְצוּ אֲדִירִים: מֵאֵין כְּמוֹד בְּגֹאֲמָד
 לְעֹפֶף טְסִי אֲוִירִים: מֵאֵין כְּמוֹד בְּשִׁנְכָד רֶמֶשׁ מִמְעֵי צִיָּה:
 מֵאֵין כְּמוֹד בְּעֶצְמָד נֶפֶשׁ בַּהֲמָה וְחַיָּה: מֵאֵין כְּמוֹד בְּפִקְדָּד
 אֲבוֹם בַּהֲרִי אֶלֶף מְסִיבוֹ: מֵאֵין כְּמוֹד בְּצִוְתָד לְוִיתָן זֶה
 יִצְרֵת לְשֹׁחַק בּוֹ: מֵאֵין כְּמוֹד בְּקִבְצָד עֹפֶר מִרְגְּבֵי אֲדָמָה:
 מֵאֵין כְּמוֹד בְּרִקְמָד חֹתֶם תְּכֵנִית מְלֵא חֲכָמָה: מֵאֵין כְּמוֹד
 בְּשִׁבְתָד יוֹם מִיָּמִים: מֵאֵין כְּמוֹד בְּתִקְנָד שְׁכִלּוֹל שְׁנֵי עוֹלָמִים:
 וּבִכֵּן שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

הָאֲזוּרִים בָּאֵהָב אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַפְּאִים בְּבֵרִית עֹנִים
 יי אֶחָד: הַגְּאֻלִּים בְּגִיל אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ: הַדְּרוּשִׁים
 בְּדַעַה עֹנִים יי אֶחָד: הַחֻמִּים בְּהֶגָא אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 הַוְּתִיקִים בְּוַעַד עֹנִים יי אֶחָד: הַזְּבוּדִים בְּזִכָּר אֹמְרִים יי
 אֱלֹהֵינוּ. הַחֲנוּגִים בְּחֵיל עֹנִים יי אֶחָד: הַטְּכֻסִּים בְּטַעַם
 אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַיְּחֻסִּים בְּיָהֶם עֹנִים יי אֶחָד: הַפְּלוּלִים
 בְּכֹתֵר אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַלְּקוּתִים לֹא לַעַם עֹנִים יי אֶחָד:
 הַמּוּלִים בְּמִתָּק אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַנְּשׁוּאִים בְּנוֹעַם עֹנִים
 יי אֶחָד: הַפְּגִילִים בְּסִגָּל אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַעֲמוּסִים בְּעוֹן
 עֹנִים יי אֶחָד: הַפְּדוּיִם בְּפֶאֶר אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַצְּנוּעִים
 בְּצֹדֵק עֹנִים יי אֶחָד: הַקְּרוּאִים בְּקִשָּׁב אֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ.
 הַרוּגְשִׁים בְּרוֹן עֹנִים יי אֶחָד: הַשּׁוּאָגִים בְּשִׁקָּד אֹמְרִים יי
 אֱלֹהֵינוּ. הַתְּמִיכִים בְּתַאֲב עֹנִים יי אֶחָד:

תּוֹשָׁגָב לְבִדָּד וְתַמְלוּדָד עַל כָּל בִּיחֻוד: כְּפִתּוּב עַל יָד
 נְבִיאָד וְהָיָה יי לְמִלָּדָד עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

דַּעַר חֲזוֹן זָאנֵט וּבִכֵּן חֵן פִּחְדָּךְ. אַתָּה בַּחֲרַתְנוּ. יַעֲלֶה וַיֵּבֵא בִּינו חֲנוּן וְדַחוּם אַתָּה
 בְּלֹאטַט סִיא.

רַצֵּן זָאנֵט מֵאֵן סְלִיחוֹת זְכוּר וַיְדוּ, עַל חֲטָא בִּינו וְדוּד עִבְדְּךָ אֲבַעֵן אֵין
 כָּל נַדְרֵי.

שחרית ליום כפור

וידוד עבדך אָמר לַפָּנִיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי:
 נִקְנִי יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִהֲרָנוּ מִכָּל טוֹמְאוֹתֵינוּ
 וּזְרוֹק עֲדֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּמִהֲרָנוּ כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזִרְקָתִי
 עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמִהֲרָתֶם מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
 גְּלוּלֵיכֶם אֲמַתֵּר אֶתְכֶם: אֵל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוֹכֵר בָּנִים
 שׁוֹכְבִים שׁוֹבֵי יִשְׂרָאֵל: הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
 כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ שׁוֹכֵב יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלָח
 בְּעוֹנֶיךָ: וְנֹאמַר קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוֹבֵי אֵל יי אֲמָרוּ אֱלֹהֵינוּ
 כָּל תַּשָּׂא עֵז וְקַח טוֹב וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: וְאַתָּה רַחוּם
 מִקְבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַבִּטְחָתָנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה
 עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת קָדְ וּמֵאֲהַבְתָּךְ יי אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵהֲבַת אֶת יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ. וּמַחְמֶלְתָּה מִלְכָּנוּ שְׁחַמְלֶת עַל בְּנֵי כְרִיתָה גִּתָּת לָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם צִיּוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה לְמַחֲיִלָּה
 חֲטָא וְלִסְלִיחַת עֵז וְלִכְפָּרַת פָּשַׁע:

יוֹם אֲשֶׁר אֲשַׁמְנוּ יוֹצֵלָל וְיוֹסֵגֵר
 תִּסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר:
 כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתָךְ וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר
 בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה:
 יוֹם בּוֹגְדֵינוּ תַּשָּׂא וְתִסְלַח.

הַיּוֹם
 שְׁמָה יֵאֱמָן אֵל טוֹב וְסֵלָח:
 כְּפָתוֹב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כִּי אֲתוּרָה אֲדֹנִי טוֹב וְסֵלָח וְרַב חֶסֶד
 לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

הַיּוֹם
 יוֹם גָּעַלְנוּ הִקִּיךָ שִׁבְחָ וְעִזּוֹב.
 רַחֲמֵנוּ וְנִשׁוּב וְדַרְךְ רָשָׁע גָּעִזּוֹב:
 כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזוֹב רָשָׁע דְּרָבוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשֻׁבוֹתָיו
 וְיֵשֶׁב אֵל יי וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְפָּה לְסִלּוּחַ:
 יוֹם דְּפִינוּ אָנָּה שָׂא נָא.

קָשׁוּב תִּתְּנֵנוּ וְכִתְּחִנוּ סֵלָח נָא:

בַּכְּתוּב בְּתוֹרָתָךְ סֵלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגִדְל הַסִּדָּה
וּבְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרִים וְעַד הַנֵּה. וְשֵׁם נֶאֱמַר:
וַיֹּאמֶר יי סֵלַחְתִּי בְּדִבְרֶךְ; בְּעֵבוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַמִּצֵּא לָנוּ מוֹחַל
וּסוֹלַח סֵלַח נָא לַמַּעַן שְׁמֶךָ:

יֹם חֲנֻכָּה עָנִיו בְּעֲדֵינוּ תִּזְכּוֹר.
סֵלַח לַעֲוֵנוֹ וְחַטָּא אֵל תִּזְכּוֹר:

בַּכְּתוּב בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁה אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בִּי דְלוּנוּ מָאֵד:

יֹם טַעוּתֵינוּ יִבְקֹשׁ וְאֵין.
נֶאֱמַר הָקֵם יִבְקֹשׁ עֲוֹן וְאֵין:

בַּכְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נֶאֱמַר יי
יִבְקֹשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא
תִמְצָאֶנָּה בִּי אֶסְלַח דְּאֲשֶׁר אֲשָׁאִיר:

יֹם יְדֻרְשׁוֹהַ מִצְרָף וּמִטְהַר.
מִכָּל חַטָּאתֵינוּ אוֹתָנוּ תִּטְהַר:

בַּכְּתוּב בְּתוֹרָתָךְ בִּי כְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּטְהָרוּ:

יֹם כָּל תַּשָּׂא עֲוֹן בְּתַחֲנוּן אֲבֹטָה.
לְשׁוֹעֲתֵנוּ אֵזֶן הַשָּׁה:

בַּכְּתוּב בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁה הַשָּׁה אֱלֹהֵי אֲזִנָּה וְשִׁמְעַת פֶּקַח עֵינֶיךָ
וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֶיךָ בִּי
לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תַּחֲנוּנֵינוּ קִפְּנֶיךָ בִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעַת אֲדָנִי סֵלַחְהָ אֲדָנִי הַקְשִׁיכָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֹּאחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ:
בְּעֵבוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַמִּצֵּא לָנוּ שׁוֹמְעַת תְּפִלָּה שְׁמַע נָא
תְּפִלָּתֵנוּ לַמַּעַן שְׁמֶךָ:

מִי אֵל כְּמוֹךָ: אֲהַלְלֶךָ בְּקוֹלָרִם. מִגֵּן אֲבָרְהָם. מִי אֵל כְּמוֹךָ:
בִּידֶךָ מִמֵּתִים. מִחַיָּה הַמֵּתִים. מִי אֵל כְּמוֹךָ: גְּדִלְךָ

שחרית ליום ג' כפור

אֲדַרְוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ מִי אֵל כְּמוֹד: דּוֹרֵשׁ אֲמַרִי דַעַת
הוֹנֵן הַדַּעַת. מִי אֵל כְּמוֹד: הָאוֹמֵר שׁוּבָה. הַרוֹצֶה בַּתְּשׁוּבָה.
מִי אֵל כְּמוֹד: וּמִוֹחַל וְסוֹלֵחַ. הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹת. מִי אֵל כְּמוֹד:
קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לָךְ לְהוֹדוֹת. מִי אֵל כְּמוֹד: רֵם בְּרָךְ
קֹהֵל הַמּוֹנִי. יִבְרַכְךָ יי. מִי אֵל כְּמוֹד: שְׂבִינְתָךְ שָׁלוֹם. עֲשֵׂה
הַשָּׁלוֹם. מִי אֵל כְּמוֹד: תִּבְאֵ בְרָכָה אֲלֵיכֶם. וְנֹאמֵר תְּפִלָּה
עֲלֵיכֶם:

מִי אֵל כְּמוֹד: תַּעֲבֹד עַל פֶּשַׁע. לָעַם שְׂבִי פֶשַׁע:
בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ מִי אֵל כְּמוֹד נִשְׂאֵ עֶזְרָא וְעוֹבֵד עַל-
פֶּשַׁע לְשִׂאֲרֵית נִחַלְתּוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אָפוּ בִּי חֲפִץ
חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְפּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת
יָם כָּל חַטָּאתָם. וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמִקּוֹם
אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לַעֲוֹלָם: וְנֹאמֵר
תִּתֵּן אֲמַת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינוּ
מִיָּמֵי קָדֶם:

או"א מחול לעונותינו. רצה ומודים עד גמירה. א"מ. קדש שלם. אין כמין רכש"ע.
על הכל. בלאש י"נ:

קריאת התורה לשחרית יום כפור

ויוֹלִיחִין סִי ס"ח וקורין כס"ח רחשונה ססה גברי כפרתה לחרי ונוה ונעשיר כס"ח סניה כס' פנחס:

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יהוה וימותו:
ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא ככל עת אל הקודש
מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על
הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר כן בקר לחטאת ואיל לעלה: (נשנה ג)
כתנת כד קדש ילבש ומכנסי כד יהיו על בשרו ובאכנסו בד יחנור ובמצנפת כד
יצנף כנדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר
לו לפני וכפר בעדו ובעד ביתו: לוי (נשנה ג) ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל
אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל
ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני
יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ישראל (נשנה ד)
ולקח מלא המחתה נחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו כמרת סמים
דקה וחביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה עגן הקטרת
את הפרכת אשר על העדות ולא ימות: ולקח מרס הפר והחל באצבעו על פני

הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שער החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השוכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: רביעי (נשנה ה') ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וסחרו וקדשו מטמאת בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אחרון את שתי ידיו על ראש רשעיו החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אותם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ נזרה ושלח את השעיר במדבר: ובא אחרון אל אהל מועד ופשט את בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: חמישי (נשנה ו') ואת חלב החטאת יקטיר המזבח: והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה: ואת פר החטאת ואת שער החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר בתוכם: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ששי (נשנה ז') שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבד בגדיו הקדש: וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

למפטיר כספר תורה ט"ז כפרת פנחס:

ובעשור לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה חמשים יהיה לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון לבבש האחד לשבעה הכבשים: שעיר עזים אחד חטאת מלכד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיחם:

יום ברכות ס"א מפטיר בלאט ט"ז.

וְאָמַר סְלוּ-סְלוּ פְּנוּ-דֶרֶךְ הָרִמּוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי: כִּי כֹה אָמַרְתֶּם וְנִשְׂאֵי שִׁבְן עַד וְקִדְשׁ שְׁמוֹ מֵרוֹם וְקִדְשׁ אֲשֶׁכֶּן וְאַרְיֵה-דָבָא וְשִׁפְלֵ-רוּחַ לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחְיֹת לֵב נִדְבָאִים: כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לִנְצַח אֶקְצֹף בִּי-רוּחַ מִלִּפְנֵי יַעֲטוּף וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי: בָּעוֹן בָּצְעוּ קִצְפָתִי וְאַכְהוּ הַסֵּתֶר וְאַחֲצֶה וְיִלְךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לְבֹ: דִּרְכֵּי רֵאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְהִיֵּהוּ וְאַשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ וְלֹא-כִלְיוֹ: בּוֹרָא גִב שְׁפָתַי שְׁלוֹם

הפטרה ליום כפורים

שָׁלוֹם לְרַחֲמֶיךָ וּלְפָדְיֶיךָ אָמַר יְהוָה וּרְפָאתֶיךָ: וְהַרְשָׁעִים
 בָּיָם נִגְרָשׁ בִּי הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל וַיִּגְרָשׁוּ מִיָּמֶיךָ רַפְשׁ וּמִיָּט:
 אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרַשָּׁעִים: קִרָּא בְּגֵרוֹ אֶל־תַּחֲשֹׁד:
 כְּשׁוֹעַר הָרֶם חֹלֶה וְהַגֵּד לְעַמִּי פִשְׁעֵם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטָּאתָם:
 וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּן וְדַעַת דְּרָכֵי יִחַפְצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צִדְקָה
 עָשָׂה וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֵי לֹא עֲזָב יֵשׁ אֱלֹהֵי מִשְׁפָּטֵי־צִדֵּק הַרְבֵּת
 אֱלֹהִים יִחַפְצוּן: לָמָּה צִמְנוּ וְלֹא רָאִית עֲנִינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא
 תָדַע הֵן בְּיוֹם צִמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֶפֶץ וְכִלְעֵצְבִיכֶם תִּנְגְּשׁוּ:
 הֵן לְרִיב וּמִצָּה תִצְוֶמוּ וּלְהַכֹּת בְּאֶגְרָף רָשָׁע לֹא־תִצְוֶמוּ כְּיוֹם
 לְהַשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלֵכֶם: הַכֹּה יִהְיֶה צוֹם אֲבִיחֶרְהוּ יוֹם
 עֲנוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הִלָּכָה בְּאִגְמֹן רָאשׁוֹ וְשֶׁקֶ וְאִפֶּר יִצִּיעַ הִלָּה
 תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה: הֲלֹא זֶה צוֹם אֲבִיחֶרְהוּ פֶתַח
 חֲרָצִבוֹת רָשָׁע הֵתֵר אֲנָפוֹת מוֹטָה וּשְׁלֵת רִצְצִים חֲפָשִׁים
 וְכִלְ־מוֹטָה תִּנְתְּקוּ: הֲלֹא פָרֶם לָרַעֵב לַחֲמֶה וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים
 תָּבִיא בֵּית כִּי־תִרְאֶה עָרֶם וְכִפִּיתִי וּמִבְשָׂרֶךָ לֹא־תִתְעַדֶּם:
 אִזּוּ יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרֶה וְאֶרְכַּתֶּךָ מִהֵרָה תִצְמַח וְהִלָּה לְפָנֶיךָ
 צִדְקָה בְּכֹד יְהוָה יֶאֱסֹף: אִזּוּ תִקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲנֶה תִשְׁוֶע
 וְיֹאמַר הֲנִי אֶסְתַּסִּיר מִתּוֹכָה מוֹטָה שְׁלֵת אֲצַבֵּעַ וּדְבַר־אוֹיֵ:
 וְתִפְקֶה לָרַעֵב נַפְשׁוֹ וְנַפְשׁ נַעֲנֶה תִשְׁבִּיעַ וּזְרַח בַּחֲשֵׁךְ אוֹרֶה
 וְאִפְלִתֶךָ בַּצְּהָרִים: וְנָתַת יְהוָה תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בַּצְּחָצְחוֹת
 נַפְשֶׁךָ וְעֲצֻמֹּתֶיךָ יִחַלֵּץ וְהִיִּית כְּגֹן רוּחַ וְכִמְוָצָא מִים אֲשֶׁר
 לֹא־יִכָּזֶבוּ מִיָּמוֹ: וּבְנוֹ מִמֶּדָּה חֲרִבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־וְדוֹר
 תִּקְוֶמָם וּקְרָא לֵךְ גִּדְרֵי פִרְיָן מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לְשֹׁבֵת: אִם־
 תִּשְׁיֵב מִשְׁבֶּת רְגִלֶּךָ עֲשׂוֹת חֲפָצָה בְּיוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאָת לְשֹׁבֶת
 עֲנֵנִי לְקִדְוֶשׁ יְהוָה מִבְּכֹד וּכְבֹדָתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרָכָה מִמְּצוֹא חֲפָצָה
 וּדְבַר דְּבַר: אִי תִתְעַנֵּג עַל־יְהוָה וְהִרְפִּיבִתִּיךָ עַל־בְּמִתִּי אֶרֶץ
 וְהִאֲבִלְתִּיךָ נִחַלְת יַעֲקֹב אֲבִיהַ בִּי כִּי יְהוָה דְּבַר:

ואח"כ אומר חמסית הכרמן תמצא בזה י"ז ואח"כ מזכירין נשמות

הזכרת נשמות

סִיר דַּעַן פֿאַטער

363 יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פכ"פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ
בְּעֵבוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדוֹ בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה
בְּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה
רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבִנְךָ עֲדֵן וְנֹאמַר אָמֵן:

סִיר דִּיא מוֹטטער

364 יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרֵתִי (פכ"פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ
בְּעֵבוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָהּ וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁהּ
צְרוּרָה בְּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה
רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבִנְךָ עֲדֵן
וְנֹאמַר אָמֵן:

סִיר דִּיא גראַסעלטערן.

לִצְנוֹת סוֹקִינִים יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי יִקְנִי וְיִקְנִיתִי יוֹדִי
וְיודוֹתִי אֲחִי וְאֲחֵינִי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ
לְעוֹלָמָם בְּעֵבוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה
נִפְשוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהּם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקֵינִי
שְׁבִנְךָ עֲדֵן וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּעֵבוֹר הַמוֹמְתִים עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פכ"פ) וְנִשְׁמוֹת
כָּל קְרוֹבֵי וּקְרוֹבוֹתֵי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוֹמְתוּ הֵן
שֶׁנִּשְׁחָטוּ וְשֶׁנִּשְׂרָפוּ וְשֶׁנִּמְצְבָּעוּ וְשֶׁנִּחְנְקוּ עַל קִידוּשׁ
הַשֵּׁם בְּעֵבוֹר שְׁאֵתָן צְדָקָה בְּעֵד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשֹׁכֵר
זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם
שֶׁל אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר
צַדִּיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבִנְךָ עֲדֵן וְנֹאמַר אָמֵן:

אַל מֵלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים הַמְצִיא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כִּנְפֵי הַשְׁכִּינָה בַּמַּעֲלוֹת
קְדוּשִׁים וְסַהוּרִים כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְזַהֲרִים אֶת נִשְׁמַת (פכ"פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ
בְּעֵבוֹר שֶׁנִּדְּבָהּ צְדָקָה בְּעֵד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ. בֵּנֵן עֲדֵן תִּהְיֶה מְנוּחָתוֹ. לִכֵּן בַּעַל
הַרְחָמִים יִסְתַּדְּרֶהוּ בַּסֵּתֶר כִּנְפוֹ לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בְּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ. " הוּא
נִחְלָתוֹ. וְיִנּוּחַ עַל מִשְׁכְּבוֹ בְּשָׁלוֹם. וְנֹאמַר אָמֵן:

שחרית ליום כפור

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמי העצומים: הוא יפקוד ברחמים
 החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם
 על קדשת השם. הנאחזים והנעזרים בתיבתם ובמזותם לא נפרדו.
 אנשים קלו ומאריזות גברו. לעשות רצון קונם וחפץ צורם:
 יזכרם אלהינו לטובה. עם שאר צדיקי עולם. וינקום לעינינו
 נקמת דם עבדיו השפוד: בכתוב בתורת משה איש האלהים.
 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו
 עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: ונקיתי דמם לא
 נקיתי וי שכן בציון: ובכתבי הקדש נאמר. למה יאמרו הגוים
 איה אלהיהם. יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוד:
 ואמר כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים: ואמר
 ידן בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: מנחל בדרך ישתה
 על פן ירים ראש: צצצת יקום פורקן בלאט י"ח. אשרי יהללו בלאט י"ט.

מוסף ליום כפורים

כי שם יי אקרא חבו נודל לאלהינו

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל
 עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

וזכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו

בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מירי
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך

ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

וְנֹאמֵן אֶתָּה לְחַיִּיּוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים:
 אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה:
 וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ וְאִימְתָּךָ עַל כָּל מַה
 שֶׁפָּרֵאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ כָּל
 הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־ם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֻנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלָמֵן לִפְנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה
 בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נֹרָא עַל כָּל מַה שֶׁפָּרֵאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֶךָ. תַּהֲלֶה לִירְאִיךָ. וְתִקְוֶה לְדוֹרְשֶׁיךָ.
 וּפְתַחוּן פֶּה לַמִּיחָלִים לָךְ. שִׁמְחֶה לְאַרְצֶךָ. וּשְׁשׂוֹן
 לַעֲרֶךָ. וְצִמִּיחַת קָרֵן לְדוֹר עֲבָדְךָ. וְעִרִיכַת נֵר לְכֵן יִשִּׁי
 מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרָאוּ וְיִשְׁמְחוּ. וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים בְּרִנָּה
 יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל הָרָשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן
 תִּכָּלֶה. בִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זֶדֶן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַדְּךָ. מַהֲרָה עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. בְּפֶתוּב בְּדַבְּרֵי
 קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שִׁמְךָ. וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּפֶתוּב וַיִּגְבֶּה
 יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִבַּלְתָנוּ
 מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה) לְקְדוּשָׁה וְלִמְנוּחָה
 וְאֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל

מוסף ליום כפורים

בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש. וְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
וּמִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֲרָצֵנוּ. וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין
אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻכּוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַה
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָכִינוּ מִלִּפְנֵי גְדֻלַּת
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה. וְהוֹפֵעַ וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לַעֲיִי
כָּל חֵי. וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפֻצוֹתֵינוּ בָּנִים מִיִּרְכַּתִּי
אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גִּעְשָׁה לִפְנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻכּוֹתֵינוּ
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלָּכָתָם. וְאֶת מוֹסֵף יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֶיךָ בְּאַהֲבָה
בְּמִצּוֹת רָצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

לשבת וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּגִי שְׁנֵה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרוֹנִים סֵלֶת מְנוּחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוּ: עֲלֵת
שַׁבַּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: זֶה קֶרֶבֶן שַׁבַּת
וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם כְּאָמֹר:

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם
אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה
לִי רִיחַ נִיחֹחַ פֶּרֶן בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּגִי שְׁנֵה
שַׁבְּעָה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לִפְרָ וּשְׁנֵי
עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּין בְּנִסְבּוֹ וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלָּכָתָם:

לשבת יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲוֹנָה עִם מִקְדָּשְׁךָ
שְׂבִיעִי כָּלָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָה וּבְשִׁבְעִי רָצִיתָ

בו וקדשתי. חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:
אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (השבת הזה וביום)
הכפורים הזה. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד
עיניך באמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני. וחטאתיך
לא אזכור: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך.
שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני " תטהרו:
(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך. שבענו משובה ושמחנו בישועתך.
והנחילנו " אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה. וינחו בו ישראל
מקדשי שמך וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן
לישראל ומחלן לשכמי ישראל בכל דור ודור. ומפלעדך
אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך אתה " מלך
מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש
(השבת ו) ישראל ויום הכפורים:

רצה ומודים. ויודי. על חטא בלאט ס"ג:

תפלה לשליח צבור בקול

פוחין הארץ

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הנכבד והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
אבית ומביא נואל לבני בניהם למען שמו אהבה:

מסיר חכמים ונבונים ומלמד דעת מכינים. אבטחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות
ולחנן פני מלך מוחל וסולח לעונים:

שושן עמק איומה. שבת שבתון לקימה. שרש וענף סיומה.
שנים יחד לצומה: בעת מטי יסודותיה. במטה
בחין מוסדותיה. בם תקעה יסודותיה. בכפל להשעין
ידוסייה. תמכה בפועל צורים. תמת המה היוצרים תרופה
תת לעצורים. תבל להאפיל לצורים: שתילי גבעות ארבע.
שאג ספר המרבע. שוע פגיעות ארבע. שעה צדקם לתפע:

מוסף ליום כפור

בִּישָׁה בְּמַתְהִילָה תָּמִים. בְּמוֹסַר לְחֻמוֹ חַתּוּמִּים. בְּצִדְקָה
תְּדִירָה בְּתָמִים בְּאַפָּס אוֹרִים וְתָמִים תְּמֹרֶת תְּשֻׁלוּמֵי פָר.
תִּיבֵן חֲגֵג הַמִּסְפָּר. תּוֹקְעֵי בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר. תִּלְאוּכֶם בְּכַפּוֹר
יְכַפֵּר: וְשִׁכַּךְ חֶמֶת זַעֲמָךְ. וְתַחֲזֹן שְׂרִירֵי עֲמָךְ. וְעֲלִינוּ יְהִי
נוֹעֲמָךְ. וְנִחֲיָה מִמְּקוֹר עֲמָךְ: נֶאֱזָר עֲמָךְ הַסְּלִיחָה. נִכּוֹן מִהֵר
לְסִלְחָה:

חֲזֹן נִיב שְׁפָתֵינוּ הַצְּלִיחָה. נֶאֱקֵשׁ שְׁמָעָה וְסִלְחָה. שְׁפָתֵינוּ
מְדוּבָבוֹת יִשְׁנִים. יִנְצְחוּךָ בְּעַל שׁוֹשְׁנִים: חֲזֹן חֲדָשִׁים
וְגַם יִשְׁנִים בְּמִגְנַת אֵב נִשְׁעָנִים:

זכרנו לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבוּ בַסֵּפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ
עוֹזֵר וּמוֹשֵׁעַ וּמִגְנֵן. בִּרְוַח אֶתָּה יי מִן אֲבֵרָה:
אַתָּה נִבְּרָר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אֶתָּה רַב לַחֲשׁוּשֵׁי. (מִוִּיד הַמֶּלֶךְ) מִכְּלָכַל חַיִּים
בַּחֲסֵד מַחִיָּה מֵתִים בִּרְחֻמִּים רַבִּים. סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כִמְדָּךְ בְּעַל נִבְּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

יּוֹם מַעֲמִים הוּחָם יוֹם כְּפֹר הַמִּוּחָם. יוֹדְעֵי חֲמוּל וְחָם. יוֹקֵשׁוּ
לְפֹעֶרֶת חָם: וְכוּ בְּתַחְבּוּלוֹת יוֹעֲצוּ. וְדוּי בְּתַחֲזֵן יֹאֲצִי.
וְשׁוֹכְנֵי עֶפֶר יִקְיִצוּ. וּמֵרֹאשׁ הָרִים יִלְצוּ: מִפְּעֻלוֹת עוֹקֵד
וְעֵקֵד. מֵאֲזַבְיָדָם פִּקּוֹד. מוֹפֵת הַכְּמוּס לְפִקּוֹד. מוֹקֵשׁ לַהֲבָעִית
בְּסִקּוֹד: בְּהַבְטָחַת סְבִיכַת אֵיל. בְּפֶרֶז הַנֶּצֶז לַחִיל בֵּן
תַּעֲצִים חֵיל. כּוֹרְעֵיךָ בְּעֵצִים וְלֵיל פֶּחֶדוֹ יַחִיל שׁוֹטְמִים. פִּיּוּתָם
הַיּוֹת אֲטוּמִים. פֶּרְחֵיו בְּמִשְׁעָנוֹתָם חַתּוּמִּים. פִּלְטָם מֶרְכָּל
פְּטוּמִים: וְאִם אֵין מַעֲשִׂים. וְזָבַח מִבְּלִי מַשִּׁים. וְזָכְרָה לְנִכְזִים
וּמֵאוּסִים. וּמִגְזָעִם הַפֶּר כְּעָסִים: רָם קוֹשֶׁשׁ מַעֲבָדִיךָ. רֹאֵה
תִּרְאֶה עוֹבְדִיךָ. רַעִים בְּאֵי עֲדִיךָ. רַחוּם זְכוֹר לַעֲבָדִיךָ יִבְקֹשׁ
עוֹן וְאִינֶנּוּ. יָפָה בְּמַצְלוֹת תִּגְנוּ. יִלָּד בְּשַׁעֲשׁוּעֵי תַעֲנָנֹו. יוֹשֵׁר
מִלִּיץ יִחְנֶנּוּ: מִבֶּרֶק חֲרֵב הַשָּׁנֹן. מִלֵּט מֵאֲרֵכֵי רִנּוֹן:

חֲזֹן מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם בְּתַחֲנוּן מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן: כּוֹפֵר
פְּדִיּוֹן נַפֶּשׁ. פֶּדָה מִשְׁבִּיעֶרֶת רַפֶּשׁ: חֲזֹן מִיִּחְלִיךָ בְּעֵנֵי
וְכוֹפֶשׁ. הַחַיִּים בְּטַלְלֵי נּוֹפֶשׁ:

עוד בו נשמתו. יקו תשובת יציר אדמתו. להחיותו להטיב
אחריתו:

אנוש איך יצדק פני יוצרו והכל גלוי לו תעלומו וסתרו.
בזאת יכפר עונו ויגהה מזורו. אם ישוב טרם יכבר
ברו: גם השד לא יחשיך ממנו: אם יסתיר פניו הוא יסורנו.
דפיו ורשעו על פניו יעננו. יתרון לו אם פחיו יורנו: הן
שמים לא זכו בעינו. אף כי נתעב באשמו ובפניו. וזר
למה לא יבין ברעיונו. הלא יזמו ואידו נוכח פניו: זהבו
וסגלת עשרו כל יועילנו. לתת כפרו ביום עברה להועילנו.
חסד וצדקה אם ררף בעורנו. לפניו יהלוך וכבוד בוראו
יאספנו: טוב לגבר לישא עול תורה. לקיים חקיה באהבה
ביראה ובטהרה. ימי חייו תנחנו מסלה ישרה. תנצחנו
בנבירה ולתחי תשיחנו לעזרה: שדי חננו ביוצר חומר.
רצונה להחיות ולא להמית ולגמר:

הן תשר לבבנו ביראתך להחטיב ולהאמר. קימנו לחיים
ונודך לעולם ונזמר:

עוד בו נשמתו. יקו תשובת יציר אדמתו. להחיותו להטיב
אחריתו. מי כמך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים ונאמן אתה להחיות מתים:
ברוך אתה יי מזה המות:

צפה בבת תמותה. צום העשור עמותה. צאן בהענשו
מיתה. צדקה ממכר צמיחה: ובכור סוּטֵן לנקוב.
ולחשוף סרעף העקוב וכל ירשר לקוב. ופה תולדות
יעקב: מכון לשבתה בשומד. מאז חקקתו ברשומד.
מוקדוֹתיו הכלולים בשמד. מלטים למען שמד: הזכר ישיבת
אהל. הנאבק לשר גחל הצילה שאונו מבחל. הצגים להרשות
מחל: ענוי נפש שור עון בלי תשר. עורכי שוע בישור.
ענם באמת ואשור: סלח לשדי פשע. סליחה תכריע
רשע. סדר תפלה תישע. סבר פדות לישע: ואם המר
באדם. ומערה ומטה ירס. ואתה נוצר האדם: ותרו:

מוסף ליום כפור

תָּנָה לְעוֹדֶרֶם רָעָבָם וְצָמָאָם חַוָּה. רָעַתָּם בְּלִי תַחֲוָה:
חֵזֶן רָגֵשׁ רַחֲשָׁם מִדְּכָוָה. רוֹנְגִים סִלַּח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה:

יִמְלֹךְ יי לַעֲוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּחִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

נִחְשָׁב כְּצֶנַּע בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלִי עֲקָרְתוֹן. וְנִקְדִּישְׁךָ

בְּשַׁבַּת שַׁבְתוֹן. קְדוֹשׁ:

הַיּוֹם בְּפִתְחֶךָ סִפְרִים. חֵזֶן אוֹם וְשִׁמְךָ מִפְּאֲרִים. וְנִקְדִּישְׁךָ

בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. קְדוֹשׁ:

מִסִּטִּין בְּכָבֵל אֲסוּר. וְתַקּוֹת אֲסִירִי. כְּשׁוֹר. וְנִקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם

הָעֲשׂוֹר. קְדוֹשׁ:

אֲשָׂא דְעִי לְמִרְחוֹק: שְׁעוֹן בָּאת מִרְחוֹק. בְּפַעֲלוֹ צָרִי דְחוֹה:

אֲסַפְּרָה אֵל חוֹק. מִסְבּוֹ בְּלִי לְדְחוֹק. חַיִּים לִי לְחוֹק:

לְשׁוֹר כְּחֻתָּךְ יִמְחוֹק. לוֹחֲמִי לְבַל יִשְׁחוֹק. וַיִּמְלֵא פִי שְׁחוֹק:

נִחְשָׁב כְּצֶנַּע בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלִי עֲקָלְתוֹן. וְנִקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבְתוֹן. קְדוֹשׁ:

עוֹרְכִי שְׁוַע לָרוֹב. חֵזֶן עֲרָכָם יַעֲרוֹב. פָּנֵי אֱלֹהִים מְקָרוֹב:

עֲתִירְתִּי אֲזִי תִקְרוֹב עֲבָרְתִּי לְבַל תִּאָּרוֹב. אֵלֵי לְבַל קְרוֹב:

זִמְמָם אִם יִזְרוֹב. עֲדַת אֵל לְחִירוֹב. אֲשַׁעֵן בְּמַצְדִּיק וְקָרוֹב:

הַיּוֹם בְּפִתְחֶךָ סִפְרִים. חֵזֶן אוֹם שִׁמְךָ מִפְּאֲרִים. וְנִקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: קְדוֹשׁ:

רָשַׁע אִם הִכְרִיעִי. זְכוֹר לִי רוֹעִי. בְּצִדְקוֹן עֲתָה לְרוֹעֵעִי:

רָעָה צֹאן מָרְעִי. בְּמִרְאָה טוֹב לְהִרְעִי. וּבְאֹזֶר חַיִּים לְזוֹרְעִי:

בְּעֵזֶן אוֹרֶחַ רִבְעִי. וּבִקְבֵּי נְטִיַת מָרְעִי. נָא אֵל יִאֲרָעִי:

מִסִּטִּין בְּכָבֵל אֲסוּר. וְתַקּוֹת אֲסִירִי כְּשׁוֹר. וְנִקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הָעֲשׂוֹר. קְדוֹשׁ:

יִסְבִּיתוּ שׁוֹבוֹ לְכַצְרוֹן. גְּשִׁים פָּנֵי אֲרוֹן. לְהַעֲצִים אֲרֻשֶׁת רוֹן:

יִחַלוּ רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מִשְׁבִּית אֶף וְחֲרוֹן. בְּזֹאת יָבֵא אֲתֶרֶן:

רוֹנְשִׁים קָרָא בְּגִרוֹן. פְּלוֹשׁ אֲטוּמִי חֲבָרוֹן. מִצֵּא מְחִילָה וְתִרְוֹן:

נִחְשָׁב כְּצֶנַּע בְּאִיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלִי עֲקָלְתִּין וְנִקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבְתִּין. קְדוֹשׁ:

בְּשַׁבְתוֹ בְּכֶסֶם רִיב. יְרִיבִי לַעֲיֵנִי יְרִיב. יְהִי נֶצֶב לְרִיב:

בּוֹזוֹן חֲרוֹב יְחֲרִיב. כְּמוֹ קְרִמּוֹנִים הִחֲרִיב. וְנִאֲקִי לַפְּנִי יִקְרִיב:

עַנְיָ אֶתִּי בָּרִיב. מְלִיצִי שִׁי לַהֲרִיב. וְשִׁחִי לְנוֹחִי יַעֲרִיב:

חַדָּשׁ בַּמִּתְחָה סִפְרָם. חֵן אִתּוֹ שֶׁמֶךְ מִפְּאֻרָם. וְקִדְּשָׁךְ בְּיָדָם הַכְּפָרִים. קִדְּשׁ:

קוֹל אָרִים כְּשׁוֹפֵר. בְּמִתּוֹ אִמְרֵי שֹׁפֵר. לְפָנַי חֲזָקִים שֹׁפֵר:

קָצֵב שְׁעִירִים וּפֶר. בְּנִיב שְׁפָתַיִם יִסְפֵּר. וּבִכֵּן סוֹמֵן יוֹחֵפֵר.

לְפָלוּסִים כְּכֹכְבֵי מִסְפָּר. יִשְׁחִים עַד עֶפֶר. בְּצַעַם וְעוֹוִים יִכְפֹּר:

מִסְפִּין בְּכָל אִסּוּר. וְתִקּוּת אִסּוּרֵי בְשׁוּר. וְקִדְּשָׁךְ בְּצוּם הַעֲשׂוּר. קִדְּשׁ:

יִשְׁלַגּוּ אוֹדְמֵי שָׁנִים. שֶׁל כָּל יָמוֹת הַשָּׁנִים. חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים:

יִלְבְּנוּ בַחֲמֵי שׁוֹשָׁנִים. וְיִשְׁכְּבוּ לְתַעֲרָם שְׁנוֹנִים.

בְּפִלּוֹל אֲשֶׁר מִשְׁנָנִים:

לְאֹלֶת מַהֲוִית שׁוֹנִים:

רַחֲצוּ וְהִזְכּוּ מַעֲשׂוֹנִים.

וְעַל מִבְּמַחֲיָמוֹ שְׁעוֹנִים:

נַחֲשֵׁכ כַצַּב בְּאִיתוֹן: דָּחוּ. בְּפִלּוֹל עֲקֻלָּחוֹן. וְקִדְּשָׁךְ בְּשִׁבְתָּ שִׁבְתָּן. קִדְּשׁ:

חֵן אֶת לַחֲשֵׁי עֵנָה גָּא. זַעֲכֵי רָצָה גָּא. הָאֵל קִדְּשׁ:

אֲדוֹן לְכוֹל עֶמְדָּה. זְכוֹר רַחֲמֶיהָ. נוֹרָא וְקִדְּשׁ:

אִין עֲרוּדָּה אֱלִיָּה. בִּין עוֹצֵם מִפְּעֻלָּיָה. גִּישַׁת הַמֶּזֶן מִיחֻלָּיָה.

הָרוּשׁ לְגִבֵּר חִלָּיָה: אֵת לַחֲשֵׁי הַזִּנִּי הַמּוֹלֶת קִדְּשׁ. וּמַהֲלָלִים

בְּהִדְרַת קִדְּשׁ. זֶרַע תְּבוּאָת קִדְּשׁ. חֲשׁוֹב בְּאֵלֵי קִדְּשׁ: אֲדוֹן

מִפְּסָרֵי מְרַבְעֵי פָנִים. יִשְׁכִּירוּדָּה עִם אוֹפָנִים. בְּבִקְרָה כָּל פָּנִים.

לְבִלְתִּי נִשְׂוֹא פָנִים: אֵת לַחֲשֵׁי מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. נוֹעֵץ

אַחֲרִית מְרֹאשׁ. סְלִיחָה לְשׁוֹבָבִים הָרוּשׁ. עוֹנֵם לְשִׁאֵת

בְּמֹרֶאשׁ: אֲדוֹן פְּרוּדֵי כִנָּה רִנָּנִים. צִדְקוֹתֶיהָ חֵי מְרִנָּנִים. כּוֹל

שֹׁאג מִחֲנָנִים. רָצָה בַחֲזִין וּבַתְּחֻנּוֹנִים: אֵת לַחֲשֵׁי שִׁנְאָן רַבִּבוֹת

אֲלָפִים. שׁוֹאֲגִים וְלִבְקָרִים נַחֲלָפִים: חֵן תִּזְכֶּה יִשְׁגּוּ אֱדוּפִים.

תִּזְכֶּה וְזִמְרָה מְאֻלָּפִים:

אֲדוֹן לְכוֹל עֶמְדָּה. זְכוֹר רַחֲמֶיהָ. נוֹרָא וְקִדְּשׁ:

וּבִכֵּן וְאַתָּה בְּרַחוּם סִלַּח לָנוּ:

אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ. הַצִּילֵנוּ מִצָּרֵינוּ. כָּל אֲשֶׁר חָשְׁבוּ

עָלֵינוּ: וְאַתָּה בְּשִׁמְךָ נִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ. וְתִשְׁכַּר אֶת עֲלֵינוּ.

מוסף ליום כפור

וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ: וְאַתָּה גֹדֵל רַחֲמֶיךָ תוֹדִיעַ. וּמַלְכוּתְךָ
עָלֵינוּ תוֹפִיעַ. וּבָאוּ אוֹתָנוּ תוֹשִׁיעַ: וְאַתָּה הִבְרַךְ נֶצֶב לְעוֹלָם.
זָכַר נָא אֲבוֹת הָעוֹלָם. וְהִקֵּם בְּרִיתְךָ לְעוֹלָם: וְאַתָּה הִרְצֵה
לָנוּ כִּמְאֹז. וְתֵן לָנוּ עוֹז. וְגַלְמוֹד נַחֲמָדִים מִפֶּן: וְאַתָּה וְהַשְׁקִיפָה
מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ. וְקוֹמֵם אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְנַעֲרִיץ בְּכָל יוֹם
קִדְשֶׁךָ: וְאַתָּה זְכוֹר צְרָקַת רַאשׁוֹנִים. וְסִלַּח נָא אַחֲרוֹנִים.
וְתוֹשִׁיבֵם אֶרְפוּתֵיהֶם בְּיוֹנִים: וְאַתָּה חוֹסֶה עַל צֶאֱן מְרַעִיתְךָ.
וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ. וְלִמְדָם בָּאוּ דִתְךָ: וְאַתָּה מַהֲוֹר תִּרְאֶה
כְּבוֹדְךָ. וְתוֹדִיעַ בָּנוּ הוֹדֶךָ. וְנִסְבּוֹל עוֹל מוֹרָאָה וִיחוּדְךָ: וְאַתָּה
יִרְאֶיךָ יִשְׁמְחוּ בְּךָ. וּבְכָל יוֹם יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְגוֹי וּמַמְלָכָה
יַעֲבֹדוּ לָךְ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ. כִּי בְכָל יוֹם לָךְ
קָרָאנוּ. יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ: וְאַתָּה לְבִדְךָ תִּמְלֹךְ בְּמִרְאשֵׁי־רֵת.
וְתוֹשִׁיב עֵינֶיךָ בְּרַאשֵׁי־רֵת. בְּמָקוֹם כּוֹנֵנֶת מִרְאשֵׁי־רֵת: וְאַתָּה
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תִּגְלֶה. גּוֹרְאוֹתֶיךָ נַחֲזֶה וְנִתְעַלֶּה. וּמִצִּיּוֹן
בְּרַחֲמֶיךָ תִּגְלֶה: וְאַתָּה נַחֲנוּ בְּאַמְתְּךָ. וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי
אֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְנִחַלְתְּךָ: וְאַתָּה שִׁימָנוּ בְּרָכָה בְּאֶרֶץ. וְתַנְעִיר רָשָׁעִים
מֵאֶרֶץ. וְנִשָּׁב לְבַטָּח בְּאֶרֶץ: וְאַתָּה עֲנֵנוּ בְּדִבַּר אֱמֶתְךָ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּאַמוּנָתְךָ. כִּי אֲנַחְנוּ צֶאֱן מְרַעִיתְךָ: וְאַתָּה פָּנִיָּה
הָאֵר בְּצִיּוֹן. וּמַלְכוּת עָלֵינוּ בְּצִיּוֹן. וְתִסֵּר מִמָּאָה מִצִּיּוֹן: וְאַתָּה
צִדִּיק אֱתָה בְּכָל. וְרַחֲמֶיךָ גְּדוֹלִים עַל כָּל. מִידָּה הוּא וְלָךְ
הַכֹּל: וְאַתָּה קְרוֹב אֲתָה לְכָל קוֹרְאֶיךָ. רַחֵם עַל מַמְלִיכָה.
כִּי הֵם מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: וְאַתָּה רַחוּם סִלַּח נָא לָעוֹן. כִּי כָל אָדָם
מָלֵא עוֹן. וְאַתָּה תִּכְפֹּר עוֹן: וְאַתָּה שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא וְעַל תִּנִּיחָנוּ.
נִקְרָאָה וְאַתָּה תַּעֲנֵנוּ. וְלִמְעַנְךָ הָאֵר עֵינֵינוּ: וְאַתָּה מִן תוֹאֵר
פָּנֶיךָ תִּרְאֵנוּ. וּבִתְוֹרָתְךָ תִּחַבֵּמָנוּ. וּבְמִרְעוּרֵי שׁוֹב וְשָׁמַן
תִּרְעָנוּ. וְאַתָּה בְּרַחוּם סִלַּח לָנוּ:

וּבִכֵּן אֵךְ חֲנִין אֲתָה וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֵךְ אוֹמְרִים בְּחִין לְפָנֶיךָ. כִּי אֲתָה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ
בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ. כִּי אֲתָה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ

גִּשְׁיִם בְּתַפְלָה לִפְנֵיהֶ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ דּוֹרְשִׁים
בְּרַחֲמֶיךָ יוֹמָם וּלְיָלָה. חֲנוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ הוֹגִים בְּחֻלָּל
וּתְשַׁבְּחוּת. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ וְאוֹמְרִים סֶלַח
נָא לַעֲוֹנֵינוּ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ זֹעֲקִים בְּתַפְלָה
לִפְנֵיהֶ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ חוֹקְרִים סוֹד בְּרִיתְךָ.
כִּי אֵין בְּלִתֶּךָ. חֲנוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ שׁוֹעֲנִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל: כִּי אֵין כָּאֵל. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ יוֹדְעִים
שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ. וּבִפְיָהֶם יִתְפָּרֵשׁ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:
אֵךְ כָּלֶם הַיּוֹם בְּמַלְאָכִים. קְדֻשָּׁה לִפְנֵיהֶ עוֹרְכִים. כִּי אַתָּה
רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ לְבוּשֵׁיהֶם נְקִיִּים. וְכָלֶם צְמִים וּמִתְעַנִּים.
חֲנוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ מַעֲשֵׂיהֶם מְגִידִים. וּחֲטֵאֵיהֶם
מִתְנִים סֶלַח נָא עוֹנִים. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ
נִקְרָאִים הַיּוֹם וְסִלַּחְתִּי לָכֶם הַיּוֹם. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל
פּוֹעֵל: אֵךְ סְפוּרִים כְּחוֹל הַיָּם. וְעוֹנוֹתֵיהֶם תִּשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת
יָם. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ עוֹנִים אַרְבַּע קְדֻשּׁוֹת.
לִפְנֵי חוֹקֵר כְּלִיּוֹת. וְיוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. חֲנוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:
אֵךְ פְּקֻדֵּם לַחַיִּים טוֹבִים. וְשֹׁתֵרֵם בְּמִים חַיִּים. כִּי עֹמֶה
מְקוֹר חַיִּים: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ צוֹעֲקִים אָנָּה
אֵל נָא. סֶלַח נָא חֲטָא לְמִי מָנָה. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל
פּוֹעֵל: אֵךְ קוֹלָם בְּרַעַשׁ מְרַעִישִׁים. קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ
קוֹרְאִים אֲבוֹת וּבָנִים. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ
רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אַתָּה. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה גַם עִתָּה. כִּי אַתָּה
רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: אֵךְ שְׁמַע תִּפְלְתִּינוּ בְּקִרְאָנוּ אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל: חֲנוּן אֵךְ תּוֹלִים לָךְ עֲוִיּוֹתֶיהֶם:
עֲנֵם וְשְׁמַע בְּקוֹל תִּפְלוֹתֵיהֶם. סֶלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵיהֶם. חֲנוּן
וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

וּבִכֵּן אָמְרוּ לֵאלֹהִים מֶה נִזְרָא מַעֲשִׂיךָ:

פִּתְחֵי הָאָרוֹן אָמְרוּ לֵאלֹהִים. אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמּוֹ. מַחֲיֵשׁ פְּדוּת
עַמּוֹ. לְקִיָּם דְּבַר נִזְאָמּוֹ. כִּי סִלַּחְתָּ עַמּוֹ. הוֹדִינוּ לְךָ
קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ:

מוסף ליום כפור

אָמְרוּ לַאלֹהִים. בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוּךְ גָּדֹל. מַחֲיֵשׁ סְלִיחָה
לְקַהֲלֹו. לְהַרְאוֹת לְכָל גָּדֹל. מְרַד מִים בְּשַׁעֲלוֹ.
שִׁירֹו לוֹ וְאָמְרוּ לוֹ:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. גּוֹאֵל עַם קְדוֹשׁוֹ. בְּסִלִּיתָה לְהַקְדִּישׁוֹ.
וּמְכוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. לְזַרַע אֲבֹרָהֶם קְדוֹשׁוֹ. הַתְחַלְּלוּ
בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. דָּגוּל מְשֻׁבַּח בְּרִקְיעַ עֲזֹו. סוֹלֵחַ לְעַם זֹו בְּזֹו.
בְּדָבָר עֲזֹו וּמַעֲזֹו. לְכֵן עֲדַת מַעֲזֹו. דְּרָשׁוּ יי וְעֲזֹו:
אָמְרוּ לַאלֹהִים. הַכֹּל בְּמֵאֲמָר עֲשֵׂה. וְהוּא פֹעֵל וְעֲשֵׂה. סוֹלֵחַ
לְאוֹם עַמּוּסָרָה. לְכֵן עַם בּוֹ חֶסֶד. זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עֲשֵׂה:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. וּמִקֵּים דָּבָר עֲבִדֹו. עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוּ.
סוֹלֵחַ לְעַם מִיָּחָדוֹ. אֲשֶׁר נִקְרָאוּ בְּדָבָר סוֹדוֹ. זָרַע
יִשְׂרָאֵל עֲבִדֹו:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. זֶה רֹזֵקַע הָאָרֶץ. הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ.
סוֹלֵחַ לְגוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ: לְכֵן אָמְרוּ לְיוֹסֵד אָרֶץ.
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. חֵי בְּמַעֲוֹנָתוֹ. חַנוּן וְחַנוּן עֲדָתוֹ. יָשׁוּב בְּרַחֲמִים
לְבֵיתוֹ. לְכֵן לְבָאִי בְּבְרִיתוֹ. זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
אָמְרוּ לַאלֹהִים. טָפִי נִחְלָתוֹ. טָלְאֵי יִרְשָׁתוֹ. יָקִים עֲלֵימוֹ
אֲמָרָתוֹ. בְּחֻקּוֹ בְּתוֹרָתוֹ. אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם
וּשְׁכַוְעָתוֹ:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. יוֹעֵץ מִיִּשְׂרָאֵל לְחֹזֶק. יִרְאִיו לַחַיִּים לְחֹזֶק.
סוֹלֵחַ לַחֲטָא לְמַחֲזֹק. בְּנִשְׁמַע לְרוֹעֶרָה מְרַחֲזֹק.
וְעַמִּידָה לְיַעֲקֹב לְחֹזֶק:

אָמְרוּ לַאלֹהִים. תִּקְיָה אֱלֹהֵי עוֹלָם. דְּבָרוּ נֶצֶב לְעוֹלָם. וְהוּא
מְכַל נְעֻלָּם. וְאַנְחָנוּ מְהֻלָּלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם. בָּרוּךְ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

ובכן גדולים מעשה אלהינו:

מעשה אלהינו. אדיר בועורו. ברום ובתחת הודו. גלה אור לעבדו. דבר מקים לעבדו. לכן יתגאה אין עוד מלבדו:

מעשה אלהינו. המכיר עולמי עד. וסופר ומונה עדי עד. וזו מושבו נועד. חלד צופה במסער. לכן יתגאה המביט לארץ ותרעד:

מעשה אלהינו. טוען עולמו. יודע הדומו. כללו בנואמו. לעד להקימו. לכן יתגאה יי צבאות שמו:

מעשה אלהינו. מושל במפעלו. נזרא על זבולו סלודו בגדלו. עזו ברוב חילו. לכן יתגאה שרפים עומדים ממעל לו:

מעשה אלהינו. פארו בשמי מעוני. צופה ומביט לעיני. קלום שמו בהמוני. רודה בקרב מוני. לכן יתגאה גדולים מעשה יי: סגור הארון

מעשה אנוש ותחבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפידתו רמה קביר בסעיף אדמה. ואיך יתגאה אדם להבל דמה:

פוחין הארון אבל מעשה אלהינו. שדי רוקע חארץ על בלימה. שוכניה בלי היות לשמה. תכן על מים אדמה. תקיף שמו לרוממה. לכן יתגאה עוטה אור בשלמה:

ובכן לנזרא עליהם באימה יעריצו:

אשר אימתו. באראלי אומן: באבירי אומן: בכלולי קרח. בברודי קרח. ומוראף עליהם: ואביתה תהלה. מגלומי גוש. מגרי גיא. מדלולי פועל. מדלי מעש. והיא תהלתה:

אשר אימתו. בהמון מלאכים. בהלוח מחנורת. בועד אלפים. בנפח רכבות. ומוראף עליהם:

מוסף ליום כבוד

ואביתה תהלה. מזיו שונה. מזהר כבוד. מחסרי שכל
מחורשי רשע. והיא תהלתה:

אשר אימתה. בטפוח ערכות. בטבוס שחקים. בישרת
ערפל. ביריעות מעונה. ומוראך עליהם:

ואביתה תהלה. מכתומי שמים. מכמוסי כתם. מלכודי
פת. מלעוני מר. והיא תהלתה:

אשר אימתה. במסלולי זבול. במרומי שפר. בנשית דוק
בנחית עבים. ומוראך עליהם:

ואביתה תהלה. משוחחי מען. משבעי רוגז. מעדורי אמת
מעמוסי כסן. והיא תהלתה:

אשר אימתה. בפותחי קדוש. בפוצחי כבוד. בצדודי
ארבע. בצנופי שש שש. ומוראך עליהם:

ואביתה תהלה מקרואי אין. מקוראי בחנה מרחוקי אמת.
מריקי צדק. והיא תהלתה:

אשר אימתה. בשכיבי אש. בשכילי מים. בתלולי רום
בתלתלי גובה. ומוראך עליהם:

ואביתה תהלה. מבשר ודם. מהכל ותוהו. מחצר יבש.
מצל עובר. ומציץ נזבל. ממשלימי נפש. מפפריחי

רוח. וממעופפי חיה. ומחניטי נשמה. ומוציאי יחידות.
ונשקעים בדין. ומתים במשפט. וחיים ברחמים ונותנים

לה פאר חי עולמים. ותפארתה עליהם: סוגין הארון

ליושב תהלות לרוכב ערכות קדוש וברוך:

אמיצי שחקים ממעל. וכל צבא מעל. אומרים קדוש: אמוני
אהבה. וצמחי רבבה. אומרים ברוך: בכתי מלאכים. שמו

ממליכים. אומרים קדוש: בני בחוני ברית. לזכר הברית.
קדוש וברוך: ליושב גבורי כח. לאמיץ ושגיף כח. אומרים

קדוש: גדולי צדקה. לנקדש בצדקה. אומרים ברוך: דמור
ארבעים פנים. לכל צד פונים. אומרים קדוש: דגלי נצורה.

מוסף ליום כפור

לעמם בצרה. קדוש וברוך: ליושב המון צבא מעלה. לשוכן מעלה. אומרים קדוש. הולכי דרך תמים. להצור תמים. אומרים ברוך: ורצים ושבים. טעם צור מקשיבים. אומרים קדוש: וקצי ישועות. וחזכי סליחות. קדוש וברוך: ליושב ומירות רבות. ופי שמי ערכות. אומרים קדוש: זרע מטע אמת. לאלהים אמת. אומרים ברוך: חשמלים עזים. לעושר. חזזים. אומרים קדוש: חזנים ונוסעים. למעלה נשיאים. קדוש וברוך: ליושב טפסרי מרזמים. לרם על רמים. אומרים קדוש: טובו וזהליו יונקיו ועולליו. אומרים ברוך: ידודון הולכים. בורעים ובורכים. אומרים קדוש: יושבי אוהל ומשכן. לבתוכם שכן. קדוש וברוך: ליושב פתי המונים. עם חיות ואופנים. אומרים קדוש: פתר נותנים. בני איתנים. אומרים ברוך: להקת שבים. ואש להבים. אומרים קדוש: למענו גוי אחד. לשם אל המיוחד. קדוש וברוך: ליושב מסוככים מרופים. בכנפיהם מעופפים. אומרים קדוש: מנצחים להתמיד. בכל יום תמיד. אומרים ברוך: נוראים בנפלאות. לצדק נוראות. אומרים קדוש. נדיבי עמך מסלסלים לשמך. קדוש וברוך: ליושב שרפים עומדים. משתחוים ומזדים. אומרים קדוש: סולדי בחלור. לנורא עלילה. אומרים ברוך: עינים מלאים. פתרשים ממלאים. אומרים קדוש: עינים במקחלות. בלחש וקולות קדוש וברוך: ליושב פניהם בברקים מאירים. וכוז בנר פאורים. אומרים קדוש: פדויי בורע חזק. לגואלם חזק. אומרים ברוך: צבאות שמים לרוכב שמים. אומרים קדוש: צאן קדשים מטע קדושים. קדוש וברוך: ליושב קלים לצורם. קוראים ליצרם. אומרים קדוש: קהלור יעקב. בלי לב עקוב. אומרים ברוך: רגליהם בעגל. ואופן מתגלגל. אומרים קדוש רצונים לבוראם. לרם אשר בראם. קדוש וברוך: ליושב שוכני בצל שדי. שנותם אין די אומרים. קדוש: שומרי תקוקים במצות וחקים. אומרים ברוך: תוקף תרשישים בפרום חשים. אומרים קדוש:

מוסף ליום כפור

חזן תמימים בדרביהם ובמעשה ידיהם. קדוש וברוך: ליושב
תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך:

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

אלו לאלו שואלים. אלו לאלו ממללים. אגדה שוכן
מעלים להעריצו להקדישו בפאר מסלסלים:

אילי מרום אומרים הלולו. אופן וגלגל מביעים סלסולו.
באימה וביראה מכתירים שם גדלו. שרפים עומדים

ממעל לו: אלו גבורי כח ברעד ובפחד. גאה וגבוה ליחד
לאחד. דממה דקה ראים בלי כחד. שש כנפים שש כנפים

לאחד: אלו היושב יחידי על אופניו. הדובר דבר דבור על
אפניו. ורצוא ושוב כפזק לפניו. בשתים יכסה פניו: אלו זוהר

הרקיע בעין חשמליו. זועף בים ויהמו גליו. חיל שרף אימה
עדיו. ובשתים יכסה רגליו: אלו טפסרי קלל בעין נחשר

יצפצף. טהור עינים עליהם יחופף. ירוד יכסה פניו בלי
מתרופף. ובשתים יעופף: אלו כביר כח הוא אלי זה. כי לא

בזה ענות עם עני ונבזה. להקדישו ולהעריצו יחד נרשים
זה מזה. וקרא זה אל זה: אלו מלך מהלל בפיהם גמר.

מוראו עליהם תמיד לחשמר. נשא ונעלם הדולו לומר.
וקרא זה אל זה ואמר: אלו שרף מכנה אחד קדוש. סוד

אומר לברוך וקדוש. עונים בקדושה לברוך וקדוש. קדוש
קדוש קדוש: אלו פאר ושבח לארון הצבאות. פוצחים ברה

מלאכי צבאות. צבא מרום גדלתם מצביאות. יי צבאות:
אלו קדוש ונורא שוכן עליהם בערין. קדים לרוץ עד קצה

הארץ. רם ונשא יושב על חוג הארץ. מלא כל הארץ.
אלו חזן שמים ושמי שמים בפה הזורו. שחקים ממעל פועל

ידו. תולה תבל בזרוע ידו. מלא כל הארץ כבודו:
אלו לאלו שואלים. אלו לאלו ממללים. אגדה שוכן מעלים

להעריצו להקדישו בפאר מסלסלים:

ובכן ולך תעלה קדשה. כי אתה אלהינו מלך:

ונתנה

פוחין הארון

תוקף קדשת היום. כי הוא נזר ואיום. ובו תנשא מלכותך. ויבון בחדר כסאך. ותשב עליו באמת. אמת כי אתה הוא דין ומוכית. ויורע ועד. וכותב וחותם (וסופר ומונה). ותזכור כל הנשפחות. ותפתח את ספר הזכרונות. ומאליו יקרא. וחיתם יד כל אדם בו. ובשופר גדול יתקע. וקול דממח דקה ישמע. ומלאכים יחפזו. וחיל ורעדה יאחזו. ויאמרו הנה יום הדין. לפקוד על צבא מרום בדין. כי לא יזכו בעיניך בדין. וכל באי עולם יעברין לפניך בבני מרון: חן כבקרת רועה עדרו. מעביר צאנו תחת שבטו. כן תעביר ותספור ותמנה. ותפקוד נפש כל חי. ותחתוך קצבה לכל בריותיך. ותכתוב את גזר דינם:

בראש השנה יכתבון. וביום צום כפור יחתמון. כמה יעברון. וכמה יבראון. מי יחיה. ומי ימות. מי בקצו. ומי לא בקצו. מי באש. ומי במים. מי בחרב. ומי בחיה. מי ברעב. ומי בצמא. מי ברעש. ומי במגפה: מי בחניקה. ומי בסקילה: מי ינוח. ומי ינוע. מי ישקט. ומי יטרף. מי ישלח. ומי יתסר. מי יעני. ומי יעשר. מי ישפל. ומי ירום:

ממון

קול

צום

ותשובה ותפלה וצדקה

מעבירין את רוע הגזירה:

כי כשמה כן תהלתה. קשה לבעוס ונוח לרצות: כי לא תחפז במוות המת. כי אם בשובו מדרך וחיה. ועד יום מותו תחכה לו. אם ישוב מיד תקבלו: חן אמת כי אתה הוא יוצרם. ויורע יצרם. כי הם בשר ודם: אדם יסודו מעפר. וסופו לעפר. בנפשו יביא לחמו. משול בחרס הנשבר. בחציר יבש. וכצין נוכל. כצל עובר. וכענן

מוסף ליום כפור

כָּלָהּ. וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת. וּכְאַבְק פּוֹרַח. וּכְחֵלוֹם יְעוֹף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם

אֵין קַצְבָּרָה לַשְּׁנוּתֶיהָ. וְאֵין קֶץ לְאַרְךָ יָמֶיהָ. וְאֵין לַשַּׁעַר
מִרְכָּבוֹת כְּבוֹדָהּ. וְאֵין לַפָּרֶשׁ עֵילוֹם שְׁמָהּ. שְׁמָהּ נֶאֱחָה
לָהּ. וְאַתָּה נֶאֱחָה לַשְּׁמָהּ. וְשִׁמְנוּ קִרְאָתָהּ בְּשִׁמָּהּ:

עֲשֵׂה לַמַּעַן שִׁמְךָ. וְקֹדֶשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מִקְרִישֵׁי שִׁמְךָ. (כַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ.
הַנֶּעֱרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ) כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפִי קוֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשִׁים שִׁמְךָ בְּקוֹדֶשׁ. דְּרִי מַעֲלָה
עִם דְּרִי מִטָּה קוֹרְאִים וּמִשְׁלָשִׁים בְּשִׁלֵּשׁ קוֹדֶשׁ בְּקוֹדֶשׁ: כַּכְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ
וְקֹרֵא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קֹהֵל קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צִבְּאוֹת מֶלֶךְ אֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ מֶלֶךְ עוֹלָם מְשֻׁרְתֵּי שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזֶה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לַעֲמֻתָם בְּרוּךְ יְאֻמְרוּ: סוֹנֵרִין הָאֲרוֹן

אֲזוּ מִלִּפְנֵי בְּרָאשִׁית. דִּת וְכֵס הַשִּׁית: אֲמָנָה יוֹם יוֹם אֲצוּלָה
אֶתוֹ בְּחִבּוּן: בְּאַרְהָה לַשְּׁעֵשׂוּעִים. בְּהָ לְנִקּוֹת חֲטָא עִם
מְשׁוּעִים. גָּמַר בַּעֲצָתָהּ כָּל בְּאוֹמֵר. גִּנְשָׁה לְחֶנֶן בְּעַד כָּל
יְצוּרֵי חוּמֵר: דִּגְלָה לִפְנֵי מִכּוֹן שַׁבָּת. דְּרוּר יֵשַׁע בַּעֲלָהּ
בְּמַחֲשַׁבְתָּ: הוֹכְנָה עִם לֹא עוֹלָם. הֵיזִית מִלִּין יוֹשֵׁר לְעַם
עוֹלָם: וְשָׁנִי אֶלְפֵי רַבּוֹת גְּדוּדִים. וְכִמּוֹ הֵם פְּרוּבִים אֲזוּ
כֵּס מִתְּגוֹדְדִים. זָקוּף לְמִסְפָּרָם מְרַבִּים. זִיו סְפִיר כֵּס
מְרַבִּים: חֲשֵׁרֶת מִים עִם חֲשַׁבְתָּ מִים. חֲבֵא בְּמִצּוּלֹת
מִים. חֲטָא שׁוֹפְכֵי לֵב כַּמִּים: טוֹרַח נוֹשֵׂא וְנִרְאָה נִשְׂא.
טוֹעֵן מִשְׂא בְּקוֹל כָּל תִּשְׂא: חֵין יִתְרַעֲשׁוּ אֹפֶן וְגִלְגָּל.
יִזְקֵשׁ עִם זֶה לְהֶאֱפִין וְלִגְלִלָּל: כְּרוּב וְחִיָּה רוֹפְפִים בְּכִנְפֵי
נִשָּׁר מְעוֹפְפִים: כָּאֵב זֶה מְרַפִּים. עֲנֹת לַעֲמֻת שְׂרָפִים:

חֵין כְּבוֹדוֹ מֶלֶךְ עוֹלָם. מְשֻׁרְתֵּי שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה. אֵיזֶה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לַעֲמֻתָם בְּרוּךְ יְאֻמְרוּ: קֹהֵל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים. וְיַחוּז עִם הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וּבִקְרָה. בְּכָל יוֹם תְּמִיד. פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
אֲזוּ מִלִּפְנֵי בְּרָאשִׁית. אָבוֹת וּבָנִים הַשִּׁית. לְתַת אֲרָכָה.

מוסף ליום כפור

קז

לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה: מֵאֵז צָפָם. מִחֲרוֹת קֶצֶפֶם. נוֹעִין וְהַכִּין.
נֶאֱצוֹת לְהַלְפִין: סֶקֶר עֲשׂוֹת נִכּוּחָה. סִיּוֹם לְיוֹם תּוֹכְחָה:
עָלָה בְּמַחְשָׁבָה יָחַד. עֲתִירְתָם לְמַלְטָם מִפֶּחַד. פּוֹדֶם
הַעֲלָם מִקֶּדֶם. פֶּשַׁע לְנִקּוֹת מִקְנוֹיֹת קֶדֶם צָפָה בּוֹעֵד יוֹם
זֶה. צוֹעֲקִים סֶלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה. קוֹרֵא דוֹרוֹת מֵרֵאשׁ.
קוֹשֵׁט אֵב לְבָנִים הַכִּין לְדְרוֹשׁ: חֵן רַבּוֹ רַחֲמֵי וְחֶסְדֵּי. רְצוֹת
רַחֲמֵי וְחֶסְדֵּי. שֶׁהֵם יְרִידֵי. שְׂכָלוֹל מַעֲבָדֵי. תָּמִיד
מַעֲדֵי. כִּי אֵין בְּלַעֲדֵי:

חֵן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים. וְיַחֲזֵן עִם. הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וּבִקְרָה. בְּכָל יוֹם תָּמִיד. פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא
אֱבִינוּ. הוּא מַלְכֵנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמֵי שְׁנִית. לַעֲנֵי כָל חֵי. לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אֵז מַלְכֵנִי בְּרֵאשִׁית. נוֹה וְיִנּוֹן הַשִּׁית: תִּלְפִּיּוֹת מְרוֹם
מֵרֵאשׁוֹן. תִּכְנֵן מֶרֶם כָּל עַם וְלִשׁוֹן: שִׁכְנוּ עֵץ שֵׁם לְהַשְׁרוֹת
שׁוֹגִים לְהַדְרִיךְ בְּדַרְכֵי יִשְׁרוֹת. רִשַׁע אִם הָאֲדִים. רַחֲצוּ
וְחִזְכוּ הַקִּדִּים. קֶצֶף אִם קֶצֶף בְּאִיוֹמָתוֹ. קְדוֹשׁ לֹא יַעִיר
כָּל חֲמָתוֹ: צִמְחָנוּ בְּכַצְעֵינוּ עַד עֲתִידָה. צוֹרְנוּ עָלֵינוּ לֹא
גִּעְתָּה: פָּנֵדוּ מִנוּ מִשִּׁיחַ צִדִּיקֵנוּ. פִּלְצָנוּ וְאֵין מִי לַצְדִּיקֵנוּ:
עוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹל פֶּשַׁעֵנוּ. עוֹמֵם וְהוּא מַחֲלֵל מִפֶּשַׁעֵנוּ סוֹבֵל
עַל שִׁכְם חֲשָׂאֲתֵינוּ. סְלִיחָה מִצּוֹא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ. נִרְפָּא לָנוּ
בְּחַבּוּרָתוֹ: נִצַּח בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עֵת לִבְרֵאשׁוֹתוֹ: חֵן מַחוּג הַעֲלֵהוּ
מִשְׁעִיר הַדִּלְהוּ: לְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּחֵר תִּלְכַּנּוֹן שְׁנִית בְּיַד יְנוֹן:
חֵן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אֱבִינוּ הוּא. מַלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי שְׁנִית. לַעֲנֵי כָל חֵי. לַהֲיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים. קָהֵל אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִירָנוּ מֵה אֲדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהִיָּה יי לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

מוסף ליום כפור

אז מלפני כראשית. שבָּעָה אֱלֹהֵי הַשֵּׁת. כְּוָנָם מֵעַת נולדו.
 כְּתוּרִים בְּמָרָם הָרִים יָלְדוּ: יִצְרָם וְאַצְלוּ בְּלָלוֹ. יָחַד לִפְנֵי
 גְּבָעוֹת חוֹלָלוֹ: טִפֵּל בְּאַבְם תְּשׁוּבָה. מְבוּעָה הִיא לִבְרַת
 הַשְּׁוֹבְכָה: חֲתָלָה צְרִי לַחֲטָאִים. חוֹבֵשׁ לְנִטְעֵי נִטְעִים.
 זְרוֹנוֹת וּשְׁגָנוֹת בָּהּ לְדַחוֹת. זַעַף וְעֵבְרָה בָּהּ לְמַחוֹת. וּמִלִּפְנֵי
 עֲשׂוֹר עֲשָׂרָה. וַיַּעֲדָה לְמַרְפֵּא סוּרְרָה: הִנָּנוּ אֶתְאָנוּ לָהּ
 אִיוִם. הַבִּישָׁה וַרְאָה בְּשִׁכְרוֹן לֵב הַיּוֹם: דְּלִיּוֹת שִׁנְקִים.
 וּמִצֵּב רִגְלִים. דְּרִיכַת מִתְנִים. וּמַעַד קַרְסָלִים: גְּשִׁים יַחֲפִים.
 בְּעֲנוֹי עֵינַיִם. גִּישׁוֹת מְאַלְפִים. בְּשִׁירוֹת מְעוֹפְפִים: חִזֵּן כֶּךָ
 מִתְהַדְרִים. בְּשִׁמְךָ נֶאֱדָרִים אֲמַצֵּךְ מֶאֱדִירִים אֲדִיר בְּאֲדִירִים.
 בְּקוֹל אֲדִירִים:

מן אדיר אדירנו " אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה " למלך על כל הארץ.
 ביום ההוא יהיה " אחד ושמו אחד: וכדברי קדשך כתוב לאמור:
 קהל ימלוך " לעולם אלהיך ציון לדור ודור חללויה:

מן דור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפנינו לא
 ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 חמול על מעשיך ותשמח במעשיך. ויאמרי לך חוסין בצדקך עמוסין. תוקדש
 אדון על כל מעשיך:

כי מסדישך בקדושתך קדשת. נאה לקדוש פאר מקדושים. ובכן יתקדש שמך " אלהינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל מכונך והיכלך:

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונינו. ובכן הנעקד ישבית מדיננו ובזכות התם יוציא איום לצדק דיננו. כי קדוש היום לאדונינו: באין מליץ יושר מול מגיד פשע. תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט. וצדקנו במשפט. המלך המשפט:

האזנה

בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט. וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:
 הַבּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גִּבּוֹר נִסְתָּרוֹת. וּמִ"שׁ בּוֹחֵן בְּלִיּוֹת:
 הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת. וּמִ"שׁ גּוֹאֵל חָזָק:
 הַדֵּן יְהִידי לְבָאֵי עוֹלָם. וּמִ"שׁ דֵּין אֵמֶת:
 הַהֲגִי בְּאַהֲיָה אֲשֶׁר אֶהְיָ. וּמִ"שׁ הִיָּה הָיָה וַיְהִי:
 הַיֹּדֵאִי שְׁמוֹ בֵּן תְּהִלָּתוֹ. וּמִ"שׁ וְאִין בְּלָתוֹ:
 הַזּוֹכֵר לְמִזְכִּירָיו מְזֻכָּרוֹת וּזְכָרוֹת. וּמִ"שׁ זֹכֵר הַבְּרִית:

מוסף ליום כפור

קח

קהל

וּמִשְׁחֵי חַי וְקַיִם : הַחֹתֶקֶת חַיִּים לְכָל חַי .
 וּמִשְׁחֵי טוֹב לְכָל : הַטוֹב וּמִטֵּיב לְרָעִים וּלְטוֹבִים .
 וּמִשְׁחֵי יוֹצֵר בְּבִטָּן : הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים .
 וּמִשְׁחֵי כָּל יָכוֹל : הַכָּל יָכוֹל וְכוֹלֵלָם יַחַד .
 וּמִשְׁחֵי לְבוֹד הוּא : הֶלֶן בְּסֹתֵר בְּצֵל שׁוּי .
 וּמִשְׁחֵי מֶלֶךְ עוֹלָם : הַמֶּמְלִיךְ מַלְכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה .
 וּמִשְׁחֵי נוֹצֵר חֶסֶד : הַנוֹחֵג בְּחֶסֶדוֹ כָּל יוֹר .
 וּמִשְׁחֵי סוֹלֵחַ סֵּלָה : הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵין מִסּוֹרָרִים .
 וּמִשְׁחֵי עוֹנֶה לַחֹשׁ : הָעֵלִיּוֹן וְעֵינָיו אֵל יִרְאִיו .
 וּמִשְׁחֵי פִתּוּחַ יָדוֹ : הַפּוֹתֵחַ שְׁעַר לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה .
 וּמִשְׁחֵי צַדִּיק וְיֵשֶׁר : הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ .
 וּמִשְׁחֵי קָשָׁה לְכַעֵס : הַקָּצֵר בְּזַעַם וּמֵאֲרִיד אַף .
 וּמִשְׁחֵי רַךְ לְרַצוֹת : הַרְחוּם וּמִקְדִּים רַחֲמִים לְרַגְוֹ .
 וּמִשְׁחֵי שׁוֹפֵט צָדֵק : הַשּׁוֹה וּמַשְׁוֶה קִטּוֹן וְגִדּוֹל .
 וּמִשְׁחֵי תָמִים פָּעֵלוֹ : הַתָּם וּמִתָּמָם עִם תָּמִימִים .

תוֹשֵׁב לְבִדְדָה וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיָחוּד : סוֹנֵרִין הָאֲרוֹן

כְּכַתִּיב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִיא " לַמֶּלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה " אַחֵר וּשְׁמוֹ אַחֵר :

הַסּוֹן לֹמֵד וּבִבְנֵי תָן פֶּחֶד עַד מִמְשַׁלַּת זֶדֶן מִן הָאָרֶץ בְּלֹאם צ"ט :

וַיֵּאָתֶיּוּ כָל לַעֲבֹד . וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹד . וַיִּנְיֹדוּ בְּאֵיִם צִדְקָה . וַיִּדְרֹשׁוּ עַמִּים לֹא
 יִדְעוּ . וַיִּהְלְלוּ כָל אִפְסֵי אֶרֶץ . וַיֹּאמְרוּ תִּמִּיד יִגְדֵּל " . וַיִּזְכְּרוּ לָךְ אֵת
 וּבְחִיָּה . וַיַּחֲפְרוּ אֵת עֹבְדֵיהֶם . וַיִּשּׁוּ שְׂכָם אֶחָד לַעֲבֹד . וַיִּירָאוּךְ עִם שֹׁמֵשׁ מִבְּקָשֵׁי
 פִּנְיָ . וַיִּכְבְּרוּ כַח מַלְכוּתְךָ . וַיִּלְמְדוּ תוֹעִים בִּינָה . וַיִּמְלְלוּ אֵת נְבוֹרָתְךָ . וַיִּנְשְׂאוּךָ
 מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ . וַיִּסְלְלוּ בַחֲלִילָה פִּנְיָ . וַיַּעֲטִרוּךָ נֹר תַּפְאֲרָה . וַיַּפְצְחוּ הָרִים
 רִנָּה . וַיַּצְהֲלוּ אֵיִם בַּמֶּלֶךְ . וַיִּקְבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם . וַיִּרְמְמוּךָ בְּקֹהֶל עַם . וַיִּשְׁמְעוּ
 רַחוּקִים וַיִּבְאוּ . וַיִּתְּנוּ לָךְ כְּתֹר מְלִיכָה :

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ . וּמִפְנֵי חֲטָאוֹנוֹ . וּבַעֲשׂוֹר לַחֲדוֹשׁ עַד וּשְׁנֵי תַמִּידִים כְּהִלַּכְתָּם . וְצִנְצֵנָה
 פּוֹתֵחִין הָאֲרוֹן : עַד זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּלֹאם צ"ט :

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכָּל . לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא
 עֲשָׂנוּ כְּגִוֵּי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שִׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה .
 שְׁלֹא שֵׁם חֲלָקְנוּ בָּהֶם וְגִוְרָלְנוּ בְּכָל הַמוֹנֵם . וְאַנְחָנוּ בְּזֶרְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

מוסף ליום כפור

הוא שהוא נוטה שמים ויורד ארץ. ומושב יקרו בשמים
ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים: ס"ה הוא אלהינו אין
עוד. אמת מלבנו אפס זולתו כפתוב בתורתו וידעת היום
והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

אלהינו ואלהי אבותינו היה עם פיפיות שלוחי עמך בית ישראל. העומדים
לבקש תפלה ותחנונים מלפניך על עמך בית ישראל: ה' רם מה שיאמרו
הכנים מה שידברו. השיבם מה שישאלו. ידעם איך יפארו: באור פניך יהלכון.
ברך לך יכריעו. עמך בפיהם יברכו. ומברכות פך כולם יתברכו: עמך לפניך
יעבדו. והם בתיך יעבדו: עיני עמך בס' תלויות. ועיניהם לך מיחלות:
נשים מיל ארון הקדש באימה. לשכך כעס וחימה. ועמד מסכיבים אותם
כחומה. ואתה מן השמים תשניח אותם לרחמה: עין נושאים לך לשמים. לב
שופכים נכחך כמים. ואתה תשמע מן השמים: שלא יכשלו כלשונם. ולא ינקשו
בשונם. ולא יבושו במשענם ולא יכלמו בס' שאונם: ואל יאמר פיהם דבר
שלא כרצונך. כי חנוניך יי אלהינו חמה חנונים. ומרוחמך חמה מרוחמים.
כמה שידענו יי אלהינו את אשר תחון יוחן. ואת אשר תרחם ירוחם: ככתוב
בתורתך ויאמר אני אעביר כל טיבי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את
אשר אחון. ורחמתי את אשר ארחם: ונאמר אל יכשו בי קיך אדני אלהים צבאית
ואל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל:

אוהילה

פוחתין הארון
לאל. אהלה פניו. אשאלה ממנו. מענה לשון. אשר
בקהל עם. אשירה עזו. אביעה רננות. בעד מפעליו:
לאדם מערכי לב ומי מענה לשון. יי שפתי תפתח ופי
יגיד תהלתך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי: סוגרין הארון

אמיין בך כפיר ורב אונים. אשר מי יעשה כמעש' גבורותיך
אומין עליות קרית על קרים. אף יסדת תכל על
בלימה: בהיות עולם השך וצלמות ועיפה. במעטה לבושך
אור פקר הגהת. בין זרונים חצת בקרח הנזרא. בצל
הקויתם לבל יכסין חלד: גלית פני נשי והניצה תנוכה.
גן מקדם טעת לשעשוע מאמירך. גדל מאורות תתרה
ברקיע עזר. גם צבא מזרות עמם צוית: די שחים ודאים
משעל צרתה. דמיון בריח לכירת יושבי גנים דבוקרת

רָגִבִּים הוֹצִיָאָה רוֹמְשִׁים וְשׂוֹאֲפִים. דָּר קָנָה וּבָצָה לְאֲרוֹחַת
 קְרוֹאִיָּה: הַכֵּנֶת טָבָה וּמִסָּד וְסוֹעֵר אֵין. הַקְרָצָה גּוֹלָם
 מְחוּמָר בְּתַבְנִית חוֹתֶמָה. הַפִּכָה בְּחֶלְדוֹ מוֹחֵר נֶשֶׁם כְּזוֹבֹלָה
 הוֹרֵדִם וּמַצְלֵעוֹ עֵזֶר לוֹ יַעֲדָתָה: וְצוֹתוֹ בְּלִי לַעֲוֹת מֵעַן
 הַדַּעַת. וְהַפֵּר צוּי כִּפְתִּי בְּהַשָּׂאת זֹחֶל. וְעִנֵּשׁ בְּזַעַת אָף
 לְטְרוֹף חָקוֹ: וְאוֹלֶת בְּצִדִּים וְעָרוֹם עֶפֶר לַחֲמוֹ: זְרוֹי רַבְעוֹ
 הַקִּפִּת בְּבִטָּן חוֹמֶדֶת. זָרָעָה וְהוֹלִידָה אֶכֶר וְהוֹעָה צֶאֱן.
 זָבָה וְשִׁי הִגִּישׁוּ לְמוֹלָךְ יַחַד. זַעֲמָת כָּרֵב וְשַׁעֲתָה תְּשׁוּרֶת
 צִעִיר: חֶמֶל רַחֲמֵי שִׁחַת וְעֶרְף אַח. חָלָה כְּנִיָּה וְשִׁמָּתָ לֹו
 אוֹת. חֲלוֹ שְׁלִישִׁים קְרוֹא בְּשִׁמָּה לְסִמָּל. חֵיל נוֹזִלִים קְרֹאת
 וְשִׁטְפוֹם וְאֶכְרוֹ: טָעוּ גֵּאִים וּפָצוּ סוֹר לְגִגְדָּה. טוֹרְפוֹ בְּחוּם
 הוֹמִים וְזוֹרְבוֹ נִצְמָתוֹ. טָעוּן גּוֹפֵר נוֹשֵׁעַ כְּסִגְרָת בְּעָדוֹ:
 טְפוּלֵי הַפְּרִיָּת וּמִלְאוּ פָנֵי צִיָּה. יַעֲצוּ נֶאֱחָדִים לָרוֹם עַד
 לְשַׁחֵק. יוֹקֵשׁוּ נִפְצוּ בְּרוּחַ סוֹעֵר וְסָעַר. יָדִיד אֶתּוֹי עֶכֶר
 יִדְעָךְ בְּעוֹלָם. יָחוּם זְקוּנֵי הַעֲלָה לָךְ לְכִלִּיל: כֶּשֶׁה תָּמִים
 בּוֹחֵר אִישׁ תָּם. כְּחִישָׁק יִשִּׁיבֶת אוֹהֲלִים וְנִמְשָׁךְ אֲחֵרָה.
 כּוֹשֵׁר חֲנִיטֵי יוֹף הוֹצֵאת מַחֲלָצִיו. כָּלוּ זֶרַע אֶמֶת וְאֵין דּוּפִי
 לְשִׁרְתָּה אוֹיֶתָה לְוִי אִישׁ חֲסִידָה. לְהַכְדִּיל מִגִּזְעוֹ מוֹקֵדֶשׁ
 קָדֵשׁ קָדָשִׁים. לְקִשּׁוֹר גֵּזֶר קָדֵשׁ וְלַעֲמוֹת אוֹרִים. לִישָׁב
 בְּכִבְדָּה פְּנִימָה יָמִים שְׁבַעַה מַּחֲזִיקֵי אֶמְנָה שְׁבוּעַ קוֹדֶם
 לַעֲשׂוֹר. מִפְּרִישֵׁן כֹּהֵן הָרֹאשׁ כֶּדֶת הַמִּלְאִים: חֵן מִזִּים
 עָלָיו מִי חֲטָאת לְטַהֲרוֹ. זֹורֵק מִקְטִיר וּמִטִּיב לְהַתְרַגֵּל
 בְּעִבּוּדָה:

נְלוּיִם אֱלֹוִי נְכוֹנִים יִשְׁיִשִׁי שַׁעַר. נוֹאֲמִים לוֹ קְרֹא נָא בְּפִיָּה.
 נוֹגַהּ תְּשִׁיעִי יַעֲמִידוּהוּ בְּשַׁעַר קָדִים. נוֹי זָכִי יוֹם
 לְפָנָיו יַעֲבִירוֹ: סִמָּךְ בִּיאַת שִׁמֵּשׁ צִידוֹ יִמְעִיטוֹ. סֶאֱב לֹוּבָן
 פֶּן בָּרָדִם יִקְרָהוּ. סָבִי שְׁבִטוֹ לְלִמָּד חֶפֶן יוֹלִיכוּהוּ. סָמִים
 לְתַמַּר בְּפָנִים אוֹתוֹ יִשְׁבִּיעוּ סֶמֶר בְּשָׂרוֹ וְהִדְמִיעַ כִּי נַחֲשָׁה.
 סָרוּ גַם הֵם וּבָכָה הִגִּירוֹ. שִׁיחַ מִדְּרָשׁ בְּפָה וּבִכְתָב הִגִּיזוֹן

מוסף ליום כפור

סָבִיבוּ יִשְׁנֻנוּ לַעֲזֹרָתוֹ עַד חֲצוֹת: עֲלֻצוּ תְרוֹם דָּשֵׁן בְּפִים
 רֵאשׁוֹן. עוֹד יִפִּסּוּ לְדִישׁוֹן פְּגִימֵי וּמִנּוּחָה. עֶקֶב קִשּׁוּרֵי
 פִּים חֲדָשִׁים יִשְׁלְשׁוּ. עֲרוֹךְ נִתְחִים יַחַד פִּים הֶרְבִּיעִי: עֲלֵה
 בְּרֵךְ הַשֹּׁחַר כְּנֶם הַצּוֹפֶה. עֲלֵי פִרְשׁוֹ זֶה מִסֵּךְ בּוֹץ לְהַצְנִיעַ
 עֲזָרָה סוּתוֹ טָבֵל וְעַמּוֹ זֹהָבִים. עֲמֵד וְקִדֵּשׁ וְקִרֵן תָּמִיד
 הַשֹּׁחַר: פֶּקֶד לְמַרְקוֹ וְהוּא קָבֵל וְזָרֵק. פִּירֵשׁ הַקִּטּוֹר וְהִטִּיב
 וְהִקְרִיב וְנִסֶּךְ. פַּעֲלַת כָּלִיל הַשְּׁלִים וְעֵשׂ בַּסֶּדֶר. פִּרְשׁוֹ סֶרֶן
 לָבֶן עוֹד בְּכִרְאִישׁוֹנָה: פִּרְוֶה בַּקֶּדֶשׁ שֵׁם קִדֵּשׁ וּפְשֻׁט. פֶּסַע
 וְטָבֵל לִבְנִים עֵט וְקִדֵּשׁ. פְּלוּסִים עֲרֶכֶם מְנִים שְׂמוֹנָה עֶשֶׂר:
 פְּאוּרִים לְשֵׁרֵת בָּם לְמֶלֶךְ הַכְּבוֹד: פִּרוֹ מוֹצֵב בֵּין אוֹלָם
 לְמוֹצֵב. פָּנָה יָמָה וְרֵאשׁוֹ נִגְבָּה מַעֲקָם: חוֹן פָּנָשׁ וְסִמָּךְ יָדוֹ
 עַל רֵאשׁוֹ. פִּשְׁעֵי הוֹדָה וּבִחְבוֹ לֹא טָמֵן:

יבך היה אומר. אנה השם חטאתי. עויתי. פשעתי. לפניך אני וביתי. אנה כשם.
 כפר נא. לחטאים. ולעונות. ולפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי.
 לפניך אני וביתי. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר
 עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה בנשחיו שומעים את השם
 הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי בזה גדול בקדושה
 ובטהרה. היו פורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם:
 ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יאה הוא היה מתכוין לנמור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו.
 ואתה בסוכך הגדול המעורר רחמין וסולח לאיש חסידך:

צַעֲד לִילָךְ לוֹ לְמִזְרַח עֲזָרָה. צִמֵּד שְׁעִירִים שֵׁם מִהוֹן עֲדָה.
 צְמוּדִים אֲחוּיִם שְׁוִים בְּתוֹאֵר וּבְקוּמָה. צָגִים לְכַפֵּר
 עוֹן בַּת הַשּׁוֹבְבָה: צָהוּב חֲלָשִׁים טָרַף וְהַעֲלָה מִקְלָפִי. צָנָה
 וְהִגְרִיל לְשֵׁם גְּבוּהָ וְלָצוּק. צַעַק בְּקוֹל רֶם לִי חֲטָאֵת.
 צוֹתְתִיו עָנִי לוֹ וּבְרָכּוֹ אֶת הַשֵּׁם: צָבַע זְהוּרִית קָשֶׁר בְּרֵאשׁ
 הַמִּשְׁתַּלַּח. צָנָתוֹ אִמֵּן נִגֵּד בֵּית שְׁלֹחַ: חוֹן צֹלַח וּבֹא אֶצֶל
 פָּרוֹ. שְׁנִית וְשִׁלְמָתוֹ פָּנֵי צוֹר הַתּוֹדָה:

יבך היה אומר. אנה השם. חטאתי. עויתי. פשעתי. לפניך אני וביתי ובני
 אהרן עם קדושיך. אנה בשם. כפר נא. לחטאים. ולעונות ולפשעים. שחטאתי.

ושעִייתִי. ושפִשְׁעתי. לִפְנִיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֹהֶרֶן עִם קְרוֹשִׁיךָ. כְּכָתוּב בְּחִירָה מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי יוֹם־זֶה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי.

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה בְּשִׁהְיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפּוֹרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי כְּהֵן גָּדוֹל בְּקִרְשָׁה וּבְטַהֲרָה. הָיוּ פּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאִם הוּא הֵיחָא מִתְּכוּיִן לְנִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּשְׁחַרְרוּ וְאַתָּה בְּטוֹכְךָ הַגָּדוֹל מַעֲוֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלָח לִשְׁבֹּט מִשְׁרָחֶךָ.

קָה מֵאַכְלֵת חֲדָה וּשְׁחָטוּ בְּסֶדֶר. קִבֵּל דָּם בְּמִזְרֶק וּנְתָנוּ לַמַּמָּרִם. קְרִישְׁתוּ יָמָם עַד עֵת הַזִּזְרָה. קָפוּי פֶּן יִהְיֶה וְתוֹעֵדֶר סְלִיחָה: קוֹחַ לוֹחֲשׁוֹת חֵת בְּמַחֲתַת פְּרוֹנִים. קָלָה וְגִלְד רֶךְ וְאַרְוֵכַת יָד. קָדֵר לְתוֹכָהּ שְׁלֵשָׁה קַפִּין גָּחֳלִים. קָרְבוּ לוֹ בִּזְדָּה וּקְדוּשַׁת דִּקָּה. קָלַט וְחָפֵן וְהָרִיק לְתוֹךְ בִּזְדָּה. קָפִין מַחֲתָה בִּימִין וּבִזְדָּה בְּשִׁמְאַל. קִישׁ צִעְדֵּיו לְפָרְכוֹת וּקָרַב לַבַּדִּים: קְטוֹרֶת שֵׁם בִּינִימוּ וְעִשָּׂן יוֹצֵא: רוֹבָה מַמָּרִם מִנוּ נָטַל דָּם. רִצָּף וְנִכְנָס וְקָם בֵּין שְׂדִים: חוּן רִצּוֹי חֲזִיוֹת טָבֵל וְהִצְלִיף בְּמִנְיִן. רוּם מַעֲלָה אַחַת וּמִטָּה שִׁבְעַ:

יֵכֶךְ הִיָּה מוֹנָה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתֵּים. אַחַת וּשְׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וּשְׁשׁ. אַחַת וּשְׁבַע.

רִין וְהִנִּיחוּ בֵּין וּשְׁחָט שְׁעִיר. רִצָּה וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּאֵגֶן קִדְשׁ: חוּן רִגְלֵי וְעַמֵּד מְקוֹם וַיַּעֲוֵד אֶרְוֶן. רִצָּה חֲזִיוֹת בְּמַעֲשֵׂה דָם פֶּר:

יֵכֶךְ הִיָּה מוֹנָה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתֵּים. אַחַת וּשְׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחֲמִשׁ. אַחַת וּשְׁשׁ. אַחַת וּשְׁבַע.

רִהֵט וְהִנִּיחוּ וְדָם פֶּר נָטַל. רִגְלֵיו הִרְיִין וְצָג חוּץ לְבוֹדֶלֶת: חוּן רִקְמֵי פְרוּכַת יוֹ בְּמִשְׁפָּט בְּפוֹרֶת. רִגֵּשׁ וְשִׁנָּה וְחֲזָה מִדָּם שְׁעִיר:

שָׁב וּבָלָלָם וְחִטָּא מְזַבֵּחַ סְגוּר שִׁבְעַ עַל טַהֲרֹו וּבִקְרָנֵיו אֶרְבַּע: חוּן שְׁקָד וּבָא אֶצֶל שְׁעִיר חַחִי. שְׁגִיזִין עִם וְזִרְזִנוּ יוֹדָה לְאַל:

יֵכֶךְ הִיָּה אֹמֵר. אֲנִי הַשֵּׁם. חֲטָאוּ. עוּוּ פִשְׁעוּ. לִפְנִיךָ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. אֲנִי

מוסף ליום כפור

כפר נא. לחטאים. ולעונות. ולפשעים. שחטאו. ושעו. ושפשעו לפניך עמך בית ישראל. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי.

והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשחיו שומעים את השם הנכבד והנורא. מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדש ובטהרה. היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וה' הוא היה מתכוין לנמיר את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו: ואתה בסוכך הגדול מעורר רחמך וסולח לעדת ישראל.

שגרו ביד איש עתי למדבר עז. שמין בתמי זו שאת לגזרה שן סלע הדפו וגולגל וירד שברו עצמו כנפץ כלי יוצר. שחזה אחו פר ושעיר קרע. שלח אימורים וגיוורת קלע לשורף. שאג סדרי יום קדש ופשט. שלש ומכל פזים עט וקדש: תכף ועש אילו ואיל עם. תרב חטאת ומוספין הקריב כחוק. תר וקדש פשט מכל וקדש. תכריך בדים עט ונכנס לדכיר: תכונת כלי קטורת הוציא וקדש. תלבושת מדיו הפשיט וגנו נצח. תרגל ומכל חרוצים עט וקדש. תמיד הסדיר ותמר וגרות העלה: תכל עבודות יד ורגל קדש. תמם טבילות חמש וקדושים עשרה. תואר מגמתו כצאת השמש בגבורה. תקר ודן ועטה בגדי הונו: תמה תלוה ציר נאמן לבית. תגל בהתבשר הושלג אודם תולע. תערה ישע תעטה מעיל צדקה. תפיק צהלה תביע דיין וחדוה: תלולי רום הרעפו זרזף טלם. תלמי שדי רזו תת יבולם. תודה נתנו אוספי זרע שלום. תהלה בשרו נושאי אלמות ברנן: תחתיות ארץ צבי זמר שמעו. תנו צדקותיו חצין הולכי נתיבות. תקורו שולחיו אמון לא אכזב. תחלתם כצנת שלג ביום קציר: כציאתם רוחצו מטנף צהנתם זכו שלמים תמימים כבוד בפימו זוכוכו. להגיד כי בטהרם מקור מים חיים. מקנה ישראל מנקם מים נאמנו: בטוהר ובנקיון ינקו ויוטהרו:

יְחַדְּשׁוּ בַּחֲדָשִׁי בְּקָרִים מִכֶּתֶם יִצְוֶהָצְחוּ. רוֹמְמוֹת אֵל יִהְיוּ
בְּגִרּוֹנָם. בְּלִשְׁוֹנָם רוֹן בְּפִימוֹ שִׁיר חֲדָשׁ. יִגִּילוּ בְּרַעַר יַעֲבֹדוּ
בִּירְאָה. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשׁ קְדוֹשִׁים. לִשְׁנֵן לִרְנֵן לְתוֹפֵף
וּלְצִלְצֵל. וּלְנִצֵּחַ בְּנִגְיֹנוֹת וּלְהַנְעִים זֶמֶר: נִחְבְּקִים בָּעוֹז יָמִין
רוֹמְמָה. יִהְיֶה נִתְמַכִּים בְּמִלְאָה צָדֵק. מְשׁוּכִים לְבָא שְׁעָרָיו
בְּרִנָּה וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁגּוּ נֶצַח: שְׂשִׁים וּגְלִילִים בְּשִׁמּוֹ כָּל
הַיּוֹם חֲדָים בְּשִׁמְחָה אֶת פָּנָיו: הֵן זֶו אוֹרֵם בְּשַׁחַר יִפְקֹעַ.
קוֹלָם יִשְׂאוּ וַיְרוֹנוּ בְּגֵאוֹן צוּר עוֹלָמִים: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה
לֹו. אֲשֶׁרִי הָעַם נִשִּׁי אֱלֹהָיו:

ויום טוב היה עושה כהן גדול לכל אוהביו כשנכנס בשלום ויצא בשלום בלי פגע.
וכן היתה תפלתו של כהן גדול ביום הכפורים בצאתו מבית קודש הקדשים
בשלום בלי פגע: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת
הבאה עלינו לטובה ועל כל עמך בית ישראל:

שְׁנַת אוֹצָרֶה הַטוֹב תִּפְתַּח לָנוּ: שְׁנַת אוֹסֶם. שְׁנַת בְּרָכָה
שְׁנַת גִּזְרוֹת טוֹבוֹת מִלִּפְנֵיהֶ. שְׁנַת דָּגֵן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר.
שְׁנַת הַרוּחָה וְהַצִּלְחָה וְקִימִים. שְׁנַת וַיַּעֲוֵד בֵּית מִקְדָּשֶׁה. שְׁנַת
זֵל. שְׁנַת חַיִּים טוֹבִים מִלִּפְנֵיהֶ. שְׁנַת מְלוּלָה וּגְשׁוּמָה אִם
שְׁחוּנָה. שְׁנַת יִמְתִּיקוּ מִגְדִּים אֶת תְּנִיכָתָם. שְׁנַת כְּפָרָה
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. שְׁנַת לַחֲמֵנוּ וּמִימֵינוּ תִּכְרֶה. שְׁנַת מִשְׁא
וּמִתָּן. שְׁנַת נְבוֹאָה לְבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ. שְׁנַת שׁוֹכֵעַ. שְׁנַת עוֹנֵג.
שְׁנַת פָּרִי בְּטַגְנוֹ וּפָרִי אֲדָמָתֵנוּ תִּכְרֶה. שְׁנַת צִאתֵנוּ וּבִאֵנוּ
תִּכְרֶה. שְׁנַת קֶהֱלָנוּ תוֹשִׁיעַ. שְׁנַת רַחֲמִיָּה יִכְמְרוּ עָלֵינוּ.
שְׁנַת שְׁלוֹם וְשִׁלּוּחַ. שְׁנַת שְׁתּוּלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
שְׁנַת שְׁלָא תִּפִּיל אִשָּׁה אֶת פָּרִי בְּטַגָּה. שְׁנַת תַּעֲלֵנוּ שְׁמַחִים
לְאַרְצֵנוּ. שְׁנַת שְׁלָא יִצְטָרְכוּ עִמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה
וְלֹא לָעַם אַחֵר בְּתַתֶּה בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְעַל אֲנָשִׁי
הַשְּׂרוֹן הָרִי אֹמֵר: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁלָא יַעֲשׂוּ בְּתֵהם קֶהֱרֵהם:

אֶת מַה נִּהְדָּר הָיָה בְּהֵן גְּדוֹל בְּצִאתוֹ מִבֵּית קֹדֶשׁ יִהְיֶה הַקְדָּשִׁים
בְּשִׁלּוֹם בְּלִי פָגַע:

מוסף ליום כפור

כְּאוֹהֶל הַנִּמְתָּח בְּדָרֵי מַעֲלָה.
 בְּבָרָהִים הַיּוֹצְאִים מִזֵּי הַחַיּוֹת.
 בְּגֹדֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע קְצוֹת.
 בְּדַמּוֹת הַקִּשָּׁת בְּתוֹךְ הָעֵנָן.
 בְּהוֹר אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לַיְצוּרִים:
 בְּנֹרֵד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת הַמֶּדֶ.
 בְּזֶר הַנָּתוּן עַל מִצַּח מֶלֶךְ.
 בְּחֶסֶד הַנָּתַן עַל פְּנֵי חֶתָן.
 בְּמִוְהָר הַנָּתוּן בְּצִנִּיף טְהוֹר.
 בְּיוֹשֵׁב בְּסֶתֶר לַחֲלוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ.
 בְּכוֹכֵב הַנוֹגֵה בְּגִבּוֹל מִזְרָח.
 כָּל אֵלֶּה בְּהַיּוֹת חֲהִיכֵל עַל יְסוֹדוֹתָיו. וּמִקֵּדֶשׁ הַקֵּדֶשׁ עַל
 מְכוֹנּוֹתָיו. וְכֵהֵן גְּדוֹל עֹמֵד וּמִשְׁרַת. דּוֹרוֹ רָאוּ וְשָׁמְחוּ:
 אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה כָּל אֵלֶּה. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר
 נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה אֶהְלֵנוּ בְּשִׁמְחַת קִהְלָנוּ.
 הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה גִּילָנוּ.
 דִּיצַת קִהְלָנוּ. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין
 רְאֵתָה הַמְשׁוֹרְרִים. וְכֹל מִיְּנֵי שִׁירִים: הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר
 דְּאֶבְרָה נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה זְבוּר הַמִּתְכַּן חֵי בּוֹ שָׁכָן:
 הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר דְּאֶבְרָה נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה שִׁמְחַת
 בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה. עִם שְׂוֹאֵבַת רוּחַ הַקֵּדֶשׁ רוּחַ נְדִיבָה הֲלֹא
 לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר דְּאֶבְרָה נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה פְּרִישַׁת כֹּהֵן
 בְּרָשָׁם. צִוְעַק אֲנָא הַשָּׁם. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר דְּאֶבְרָה נַפְשִׁנוּ:
 אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה קִהְל קְדוּשִׁים. רוֹגְשִׁים בְּבֵית קְדוּשִׁי
 הַקְּדוּשִׁים הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר דְּאֶבְרָה נַפְשִׁנוּ. אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה
 שְׁנֵי הַמְּלָכִין. מִשְׁעִיר הַקֶּרֶבֶן. הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר דְּאֶבְרָה
 נַפְשִׁנוּ: אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה תְּמִידִים קֶרְבִּים. בִּשְׁעַר בַּת רַבִּים.
 הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְכָּר דְּאֶבְרָה נַפְשִׁנוּ:

מוסף ליום כפור
 קיב
 אָבֵל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הִחְרִיבוּ נֹחַ. וְחַטָּאתֵינוּ הִאָּרִיכוּ קָצוֹ.
 אָבֵל זְכוֹרֹן דְּבָרִים תִּהְיֶה סְלִיחָתָנוּ. וְעֲנוּי נַפְשֵׁנוּ תִּהְיֶה
 כִּפְּרָתָנוּ. עַל בֶּן בְּרַחֲמֵיךְ הָרַבִּים נָתַתָּ לָנוּ אֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה וְאֶת יוֹם מַחִילַת הָעוֹן הַזֶּה לְסְלִיחַת עוֹן וּלְכִפּוּרַת פֶּשַׁע:
 יוֹם אָסוּר בְּאֲכִילָה. יוֹם אָסוּר בְּשִׁתִּיּוֹ. יוֹם אָסוּר בְּרַחֲצָה.
 יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה. יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה. יוֹם אָסוּר
 בַּנְּעִילַת הַסֵּנְדֵּל. יוֹם שְׁיִמַּת אֹהֶבָה וְרַעֲיוּת. יוֹם עֲזִיבַת קִנְיָה
 וְתַחֲרוּת. יוֹם שְׁתַּמְחוּל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ: וּבָעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת
 גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיךְ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ שְׂאִין לָנוּ לֹא מְנַחֵל
 פְּיָמִים הָרָאשׁוֹנִים. לֹא כֹהֵן גָּדוֹל לְהִקְרִיב קָרְבָּן. וְלֹא
 מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת עָלָיו כֹּלִיל:

ומרוב עונינו:

אֵין לָנוּ לֹא אֲשִׁים. וְלֹא אָשִׁם. לֹא בָדִים. וְלֹא כְלוּלוֹת.
 לֹא גֹרָל. וְלֹא גִחְלֵי אִשׁ. לֹא דָבִיר וְלֹא דָקָה. לֹא
 הֵיכַל. וְלֹא הֲזִיחַ. לֹא וְדוּי. וְלֹא פֶר חַטָּאת. לֹא יָרַח. וְלֹא
 זְרִיקָה. לֹא חַטָּאת. וְלֹא חֲלָכִים. לֹא טְבִילָה וְלֹא מְהַרְהֵה. לֹא
 יְרוּשָׁלַיִם. וְלֹא יַעַר הַלְבָּנוֹן. לֹא כִזּוֹר וְלֹא כֶנֶף. לֹא לְבוֹנָה
 וְלֹא לֶחֶם הַפָּנִים. לֹא מִזְבֵּחַ. וְלֹא מְנַחֵחַ. לֹא נִיחוּם וְלֹא
 נִסְכִּים. לֹא סֵלֶת. וְלֹא סַמִּים. לֹא עֶרְה. וְלֹא עֹזְלָה. לֹא
 פְּרוּכָת. וְלֹא כַפּוּרָת. לֹא צִיּוֹן. וְלֹא צִיץ הַזֹּהָב: לֹא קִשּׁוּרָת.
 וְלֹא קָרְבָּן. לֹא רִנָּה. וְלֹא רִיחַ נִיחוּם. לֹא שִׁי. וְלֹא שְׁלָמִים.
 לֹא תוֹרָה. וְלֹא תַמִּידִים. כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 חִסְּרָנוּ כָּל אֵלֶּה:

ומעת חסרנו כל אלה:

תִּכְפּוּ עָלֵינוּ צָרוֹת. תִּלָּאוֹת עֲבָרוֹתֵינוּ. שְׁחָרְנוּ יִשׁוּעָה
 וְאֵין. שְׁלוֹם וְהַנָּה קִפְּדָה. רַבּוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ. רַמּוֹ
 וְגַם נִשְׁאוּ רֹאשׁ. קָצְנוּ בַּעוֹל עֲלֵינוּם. קָשָׁה עָלֵינוּ סִבְלָם.
 צָבִי אֶרֶץ חֲנֻפָּה עָלֵינוּ. צִמְחָה וְלֹא לִכְרֶכֶה. פָּגְנוּ לְהַרְבֵּה

מוסף ליום כפור

והנה מעט. פה נפש בא באסמנו. עשקו זתים שבגס.
 עשותם ולא מלאו ספק. סמדר אם ירבה כרם. סבאו
 לא ישפיע יקב. נאדרו אבי שדה. גלקחו מטעמי אוכל.
 ממכלאות צאן עדרים דלה. מגז וממין ומחריון. לזנב ולא
 לראש הושתנו. לעבוס ולא הועבט לנו כחנו לריק ובהלה.
 בללה מבלי שבר יד כל עמל בכשרון. ירדה ואן מי
 יחזיק מלמלנו מים ועד ים. טרפם לא ספק למו. חשיכה
 לעין משתפר. חשב שברו למפח זועמו מלוח ולוח. זה בזה
 שדחו מעתה. ונלאו ידי ממציאי יד. ועשיר לא חזון רש.
 הן ארץ נמכרה ביד רעים. חמון בה לא מצאו רוח דכיר
 בית אלהינו שמים. דרכנו מאנו להצליח. גיל נזה שבת.
 גילה ללכבנו מה נעל. באין ארחת אב תמיד. בכן בטן
 בנים תהסר. ארון בית כאורח במלון. איפה נמצא מנוח:

ומשחרב בית מקדשנו:

תנזות צרות לא נוכל. שבר בכל יום ואנחה. רבתה בנו
 חלחלה. קרן ירדה עד עפר. צרי עין מצאו יד. פועלי
 שקר חיל עשו עושי צדקה לא נראו. שינאי בצע לא עמדו.
 נדמינו בכלי ריק מכל נשארנו ערומים לא נביא ולא
 חזון בנו בעורים נגשש ונלך. יום יום נאמר מה בסופנו:
 טוב מות מחיים אמרנו. חיינו תלוים מנגד. זרים לראש
 ואנחנו לזנב. ומה נעשה וחטאינו עשו. הן אנו בלא חיינו.
 דלים נבזים ושקלים. געולים מאוסים ובזוים. בני נכר משלו
 בנו. אמרנו נגזרנו אכדנו. ארון הקל עלנו. ושלח ישע לגאלנו:
 אלהינו ואלהי אבותינו:

אל תעש עמנו בלה. תאחו ידה במשפט. בבא תוכחה
 לגדרה. שמנו מספרה אל תמח. גשתה לחתום מוסר
 רחמיה. יקדמו רגזה. דלות מעשים בשוריה. קרב צדק
 מאליה חורנו מה שנצצק לפניה. צנה ישועתנו במבגיע.

מוסף ליום כפור
ותשיב שבות אהלי תם. פתחו ראה כי שממו: זכור
שחתה לא תשכח עדות מפי זרעו. חותם העוֹדָה תתיר.
סודך שים בלמודה. טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג
יה דע את אשר ידעוך. מִגֵּר עִם לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תִשָּׁב
לְבָצְרוֹן. לְכוֹרִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

והן אנו עתה:

פתועים ואין לבקש. כשבוים ואין לשובב פרעבים ואין
להאכיל. בקנוים ואין לקנות: בצמאים ואין להשקות.
כפתאים ואין ללמד. בעיפים ואין להשיב. כשנואים ואין
לאחוב. בנהדפים ואין לקרב. כמנודים ואין להתיר.
כלקוחים ואין אדונים בבפופים ואין לזקוף כיתומים ואין
להם אב. כטמאים ואין לטהר. כהסרים ואין למלאות.
כזנוחים ואין לזכור. כהומים ואין להם מנוחה. כרלים
ואין להננם. כגרים ואין לקבל. כבוזים ואין לכפר.
כאבלים ואין למנחם. כאנוסים ואין מנוס:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אם תעינו לא תתענו. אם שגגנו לא תשלנו אם רהקנו
קרֵב נא. אם קרֵבנו לא תרחק אם צעקנו לא תעלים
אם פשענו לא תפרע. אם ענינו לא תטור. אם סרנו לא
תסור. אם נקמנו לא תלחם. אם מרינו לא תמרנו. אם
לצנו לא תלחץ. אם כחשנו לא תכלה. אם ירדנו לא
תטביע. אם טעינו לא תשאטאנו. אם חבלנו לא תחבול.
אם זרנו לא תזכור. אם ויפחנו לא תוכיח. אם הרשענו
לא תהדוף. אם דפקנו לא תדחה. אם געלנו לא תגעל.
אם בני לא תמאס. אם אשמונו לא תאבד:

וכרוב עונינו:

תאות לב לא השגנו. שקט קוינו ויבא רוֹגֵנו. רום קרן והנח
שפלה. קרבה ישועה אמרנו ונתרחקה. צפינו למזבח

מוסף ליום כפור

וּבְרַחַה מִמֶּנּוּ. פַּח נַפְשׁוֹ. בָּא בְּאַסְמִינוּ. עֲצוֹן בְּמִשְׁלַח יָדֵינוּ
שְׁמַחַה עֲרֵכָה מֵאָרֶץ. נֶאֱרָרוּ יְבוּלֵי שָׂדֶה (בְּרִכּוֹתֶיהָ) מֵעַט
מֵהֲרֵבָה נִבְיָא. לַחֲמָה לְרִזּוֹן וְלֹא לְשׁוֹבַע. כּוֹחָה לֹא תוֹסִיף
תֵּרֵת. יְדֵי עַמְלִיָּה מוֹטְטוּ. מְרַכֵּם לֹא יִמְצְאוּ כָּה. חֶלֶב
מִשְׁמִנֶּיהָ לְזָרִים. זְמֹרוֹת עֲדָנֶיהָ לְנִכְרִים וְנִמְכְּרָה אֶרֶץ בְּיַד
רָעִים. הֶזֶן בָּצַע לֹא מִצְאוּ כָּה. דְּמִינוּ גַם מִמִּצְאוֹ יָד. גָּלָה
שֹׁכֵר הַיְצוּרִים. בְּעֹנֵינוּ בֵּית מִקְדָּשׁ אֵל חָרֵב. אֶפֶס חֶסֶד
מִכָּל אָנוּשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

תֹּאמַר לְמַחֲזוֹת אֲשֶׁמִּינוּ. תִּבְאֵל לְחֹדֶשׁ יָמֵינוּ תִּגְלָה שְׁנֵת
שְׁלוֹמֵינוּ. תִּדְגִּיל לְגִדְלֵךְ אֶת שְׁמִינוּ. תִּהְדוֹף מִהֲדוֹם
מִתְקוֹמֵינוּ תוֹפִיעַ מִמְרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ. תִּזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ
תַּחֲיֵשׁ מִנַּחֵם לְנַחֲמֵנוּ. תִּטְהַר שְׁמִצַּת נְוִיָּנוּ. תִּידַע כִּי אַתָּה
הוּא אֱלֹהֵינוּ תִּכְפַּר עוֹן זְדוֹנֵנוּ. תִּלְוֵי רֹאשׁ תִּתֵּן לַחֲחִינֵנוּ
תִּמְחֹל עֲקָשׁוֹת מְרִינֵנוּ. תִּתְנַאֵם לַחֲעָצִים פְּרִינֵנוּ. תִּסְכִּית
שְׁפִיכַת שִׁיחֵנוּ. תִּעֲנֶה עֵתָר פִּצְחֵנוּ. תִּתְנַה לְקוֹמָם מִזְבַּחֵנוּ.
תִּצְדִּיק נֵיב שְׁפָתֵינוּ תִּקְרֹב קֶץ מְשִׁיחֵנוּ. תִּרְצֶה רֵיחַ נִיחוּחֵנוּ.
תִּשׁוּבָה מִקְצוֹת נִדְחֵנוּ. תִּתְמַכֵּינוּ וְכֹאזֹר תִּדְבִּיקֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אוֹרֶךְ תַּזְרִיחַ לַחֲשִׁיכָה. בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּשׁוּב אֵלֶיךָ.
גִּלָּה לָהּ יוֹם יְשׁוּעָה בְּלֵב דְּבָרָךְ תִּשְׁלַח וְתִרְפָּאֵנוּ.
הָאֵר פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ לְנִצָּחַ. זְכוֹת תִּרְרֵי קָדָם
זְכוֹר. חֲטָאת נַעֲוִירִים אֵל תִּזְכּוֹר טְמֵאָרָה מֵעֲלֵינוּ תִּסִּיר.
יְדִידוֹת נַפְשֶׁךָ אֵל תִּשְׁכַּח. כָּלִילוֹת אֶהְבֵּתֵנוּ תִּזְכּוֹר.
לִכְתָּנוּ אֶחָדֶיךָ. בְּמִדְבָּר מְשַׁכְּנוּ וְנִרְוֵץ אֶחָדֶיךָ. נַחֲנוּ
וְהִבִּיאֵנוּ אֵל חֲדָרֶיךָ: סַעֲדֵנוּ וְסַמְכֵנוּ וְנִתְּתָה. עֵרַת כִּי
תִשְׁמִיעֵנוּ קוֹלֶךָ. פִּצְנוּ מִשְׁאוֹן גְּלִים. צוּלָה תַּחְרִיב בְּאַפֶּךָ.
סוּמָה בְּחִירוֹנָה עַל זָדִים. רוּמָה עֲזָה וְרוּמָם שְׁפָלִים. שְׁכוֹר

מוסף ליום כבוד

קיד

רשע. תמלוד לבדה בקראי שמך. תודע לעין כל אפים.
כי אין אלוה מב לעדך. כי תביאנו להר קדשך. ותשמחנו
בבית מקדשך:

אלהינו ואלהינו אבותינו:

אופל אלמנה תאיר. בוחו בזכיה תבהיק. גיל גלמודה
תגיש. דלף דמעטה תדמים. הר השמים תהדר.
ותשוב ואליו תופיע. זורר זבולף תזריח. הדר חפתך
תחדש. טנף שמאטה תטהר. יופי יקרת תיסדה כדכור
כבודה תכוננה. לאורה לאפים תלנה. מלך מכבודך
תמלאה נצח נצחים תנוססה. שובע שמחות תשביענה.
ענן עשן תעטרנה. פנת פתחיה תפאר. צדק צנועים
תצמים. קמי קהליה תקיא. רגש רגלים תריץ. שבטים
שכחת תשובב. תקרא תשרוק ותתקע. כי תביאם להר
קדשך. ותשמחם בבית תפלתך:

אלהינו ואלהינו אבותינו:

תתן אחרית דעפך. תשיב מקדש לתוכנו. תרומם הר
מרום הרים תקומם קרן גרועה. תצהיר מחשבי אווי.
תפאר יושבת בדר. תעטה בה מלוכה לבדה. תסיר חרפה
מעיר. תנער זדים מזבולף. תמציא צדקה לעדתך. תלפב
את רעייתך. תכרות לה ברית חדשה. תיקר נפשה בעיניה.
תטהרנה במים טהורים. תחנה בעיר חנר דור. תזקוף
קומת תמרה. תודיע לכל אהבתנו. תהלך בקרב מתנותינו.
תדרוש גאלה לגלותנו. תגלה קץ לקנותנו. תבא מהרה
לרחמנו. תאמירנו לך ונאמירך לנו:

ומרוב עונינו:

תעינו מאחריך. שגגנו ממצותיך. רוחקנו מבירת חיינו
קלקלנו ארחות עולם צעדינו לא ישרנו. פשענו
לשם קדשך. עזבנו תורתך. סרגנו מאמרי פיה. נאצנו
במעשה ידינו. מרינו ומרדנו כד. לא שמענו לדברי נביאך

מוסף ליום כפור

בַּעֲסֻנֶיךָ וְלֹא בַקְשָׁנוּךָ. יִרְאַתְךָ מֶלֶךְ שִׁכְחָנוּ. מִהֲרָרְתָּ
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ טַמְאָנוּ. חֲטָאנוּ לָךְ " אֱלֹהֵינוּ. זַעֲמָנוּךָ בְּרוֹז
עֲוִינוּ וְאִמְצָנוּ אֶת לִבְכָּנוּ. הִקְשִׁינוּ אֶת עַרְפָּנוּ: דְּבַרְךָ אַחֲוִיר
הַשְׁלַכְנוּ. גִּדְלָתְךָ לֹא הִגְדָּנוּ. בֵּיתְךָ נִהְרַם בְּעֲוִינוּ. אוֹוִיךָ
נִתַּן בַּחֲטָאֵינוּ:

מִה נִדְבַר פָּנֵי מִישְׁרִים דּוֹכֵר. וּמִה נַעֲנָה לְמַמְנוּ מַעֲנָה.
וּמִה נִצְטַדְקָה פָּנֵי לּוֹבֵשׁ צִדְקָה. גִּמְלָנוּ מִזִּכְוֹת וּשְׁלַמְנוּ
רַעוּת. וּמִה יֵשׁ לָנוּ עוֹד צִדְקָה וְלִזְעוֹק אֵל פָּנֵי הַמֶּלֶךְ:

ובכן תן פחדך ביו חנון ורחום אתה דאן ואנט וזון סליחות למוסף יום כפיר.
ריקווערטס זייטט 12.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ " וַחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד:
זְכָרְנוּ " בְּרָצוֹן עִמָּךְ פָּקַדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיַת קָדֶם
גְּאֻלַּת שִׁבְט נִהְלָתְךָ חַר צִיּוֹן זֶה שִׁכְנָתְךָ בּוֹ: זְכוֹר " חֶבְרֹת
יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנִצָּחַ: זְכוֹר " לִבְנֵי אֲדָוָה
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסֹד בָּהּ: אֲתָה
תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְהִנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם
לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וּתְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֶת זִרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֶכֶם וְנִחַלּוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר דַּעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל
רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר
נִזְאָלְנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ:

הַטָּאנוּ צוֹרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וּנְפָשִׁי עָלֵי אֲשַׁפָּכָה. כִּי בָלַעְנוּ זָדִים בְּעִוְיָה
כָּלִי הַפּוֹכָה. כִּי בִימֵי קִיסָר לֹא עָלְתָה אֲרוֹכָה.
לַעֲשֶׂרָה הַרוּגֵי מְלוֹכָה: בְּלִמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרִימָת.
וְהִבִּין וְדִקְדַּק בְּדַת רְשׁוּמָת. וּפִתַּח כּוֹאֵלָה הַמְשַׁפְּטִים וְחָשַׁב

מזימת וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. חסאנו גכה
לב בליעל עובד אלילים. וצוה למלאות פלטירו נעלים.
וקרא לעשרה חכמים גדולים מביני דת וטעמיה כפלפולים:
דינו משפט זה לאשרו. ואל תענותוהו בכזב לאמרו. כי
אם הוציאנוהו לאמתו לאורו. כי ימצא איש גונב נפש
מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו: חסאנו הם כענו
לו ומת הגנב ההוא. גם איה אבותיכם אשר אחיהם
מכרוהו. לאורחת ישמעאלים סחרוהו. וכעד נעלים
נתנוהו: ואתם קבלו דין שמים עליכם. כי מימי אבותיכם
לא נמצא בכם. ואם היו בתיים היית דגם לפניכם ואתם
תשאיו עון אבותיכם: חסאנו זמן תנה לנו שלש שנה ימים.
עד שנדע אם נגזר הדבר ממרומים. אם אנו חיבים
ואשמים. נסבול בגזירת מלא רחמים: חלו וזעו כלמו. על
רבי ישמעאל כהן גדול נתנו עינינו. להזכיר את השם
לעלות לאדונימו. לדעת אם יצאה הגזירה מאת אלהינו
חסאנו טהר רבי ישמעאל והזכיר את השם בסלודים ועלה
למרום ושאל מאת האיש לכוש הבדים. וגם קבלו
עליכם צדיקים ידידים כי כן שמעתי מאחורי הפרגוד כי
בזאת אתם נלכדים: ירד והגיד לחביריו מאמר אל. וצוה
בליעל להרגם בכח ולאל. ושנים מהם הוציאו תחלה
שהם גדולי ישראל. רבי ישמעאל כהן גדול ורפן שמעון
בן גמליאל נשיא ישראל: חסאנו פרות ראשו תחלה הרבה
מנו לבעון וגם לו הרגני תחלה וא אראה במיתת משרת
דר מעון. להפיל גורלות צוה צפעון. ונפל הגורל על רפן
שמעון: לשפוך דמו מחר בשור פר. וכשנחתך ראשו
נטלו וצרח עליו בקול מר בשופר. אי הלשון הממחרת
להורות אמרי שפר. ואיד עתה לוחכת את העפר: חסאנו
כה מאד בכה עליו בחרדה. בת בליעל לקול בכיתו עמדה

מוסף ליום כפור

תואר יפיו בלבה חמדה. ושאלה מאת אבירה חיתו
 דהעמידה: נאץ בלעל דבר זה לעשותו: להפשיט עורו
 מעל פניו ושאלה מאתו. ולא מנע ממנה דבר לעשותו.
 וכשהגיע למקום תפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו: ^{חטאנו}
 שרפי מעלה צעקו במרה. זו תורה וזו שכרה עושה בשלמה
 אורה. אויב מנאץ שמך הגדול והנורא. מחרף ומגדף על
 דברי תורה: ענתה בת קול משמים. אם אשמע חול
 אחר אהפוך העולם למים. לתוהו ובוהו אשית הדומים.
 גזירה היא מלפני קבלוה מקימי דת יומים: ^{חטאנו} פקידים
 נהרגו מאחרי שבת בנסיות. מליאי מצות כרמון וכזויות
 והוציאו את רבי עקיבא הורש בתרי אותיות. וסרקו בשרו
 במסרקות פיפיות: צוה להוציא רבי חנניה בן תרדיון מבית
 אולמו. ובחבילי זמורות שרפו גלמו. וספוגים של צמר
 שמו על לבו לעכב עצמו. וכשנסתלקו מיד גשרף וספר
 תורה עמו: ^{חטאנו} קוננו על קדושים עם לא אלמן כי על
 דבר מועט נהרגו ונשפך דמן. ולשם שמים מסרו עצמן
 בהריגת רבי חוצפית המתורגמן: רעדה תאחזו כל שומע
 שמוע. ותזל כל עין דמוע. ונהפך לאכל כל שעשוע.
 בהריגת רבי אליעזר בן שמוע: ^{חטאנו} שחתנו צוררי ומעני.
 ומלאו כרסם מעדני. והשקוני מי רוש ולעני. בהריגת רבי
 חנינא בן חכנאי: תקפו עלינו צרות מצות להפר. ומאנו
 לקחת הזן וכופר. כי אם נפשות הוגות אמרי שפר. כמו
 רבי ישכב הסופר: ^{חטאנו} יחתנו בני עדינה השוממה. הרעו
 לנו מפל מלכי אדמה. והרגו ממנו כמה וכמה. בהריגת
 רבי יהודה בן דמא: דברת בית יעקב אש ובירת יוסף
 להבה. הן עתה קש אורם בבה. חי זעוף קמתם בביעור
 היום חבא. כי הסבימו להרוג עשרה צדיקים. עם רבי
 יהודה בן בבא: ^{חטאנו} זאת קראתנו וספרנו בשננו. ושפכנו

קטז

מוסף ליום כפור

לב שפול ואנון ממרום הסבת תחנון. יי אל רחום וחנון:
חנון הביטה ממרומים. תשפוכת דם הצדיקים ותצמיח
דמים. תראה בפרגודה והעבר בתמים. אל מלך יושב
על כסא רחמים:

זכור לנו ברית אבות. ודו ע"ח ניו דברי התורה הזאת כיא כל נדרי, דאן ואנס מאן
וויטער ודוד עבדך:

ודוד עבדך אמר לפניך שגיאאות מי יבין מנסתרות נקני:
נקנו יי אלהינו מכל פשעינו ומהרנו מכל מומאותינו
וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו בכתוב על יד נביאך
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גדוליכם אטהר אתכם: ואתה רחום לקבל שבים
ועל התשובה מראש הבטחתנו ועל התשובה עינינו
לך אל תירא יעקב שובה בנים שובים שובה ישראל:
הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: בכתוב על יד
נביאך שובה ישראל עד יי אלהיה כי כשלת בעונך: ונאמר
קחו עמכם דברים ושובו אל יי אמרו אליו כל תשא עון
וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: מנויה וגמורה בסוד חכמי
תורה אשרי מי שלא נכרא: ומאהבתך יי אלהינו שאהבת
את ישראל עמך. ומחמלתך מלכנו שחמלת על בני
בריתך נתת לנו יי אלהינו את יום השבת הזה ואת יום צום הכפרים
הזה למחילת חטא ולסליחת עון ולכפרת פשע:

יום אתא לכפר פשעי ישנה.
היום ביאתו אחת בשנה:

בכתוב בתורתך והיתה זאת לכם להקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם:

יום זה נתן תעודה לעם זה.
הל בו ציר סלח נא לעון העם הזה.
בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך

מוסף ליום כפור

וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר:
 ויאמר " סדקתי בדברך: בעבור כבוד שמה המצא לנו
 מוחל וסולח סלח נא למען שמה:

יום מחילה בשרת לציר ברשם.
 היום
 נתיצבת עמו וקראת בשם:

בכתוב בתורתך וירד " בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
 " : בעבור כבוד שמה המצא לנו רחום וחנן רחם
 נא למען שמה:

יום שוממות היכלך הביטה.
 היום
 תחן הטה לנו להביטה:

בכתוב בדברי קדשך הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך
 וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה כי
 לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
 רחמך הרבים: בעבור כבוד שמה המצא לנו שומע תפלה
 שמע תפלתנו למען שמה:
 מי אל כמותך.

אדיר וגבור. בורא דוק וחלד.
 גולה עמוקות. דובר צדקות.
 חרוד בלבוש. ואין זולתו.
 ונקף בפופים. חונן רלים.
 טהור עינים. יושב שמים.
 שוכן שחקים. תומך תמימים.
 נושא עון. ועובר על פשע.

בכתוב על יד נביאך מי אל כמותך נושא עון ועובר על
 פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ
 חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות
 ים כל חטאתם: וכל חטאת עמה בית ישראל תשליך
 במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:

מוסף ליום כפור
 ונאמר תמן אמת לעלב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם:

או"א מחל לעונותינו. רצה ומידים ביו זו ענדע דוכנן אכען נאך מוסף ראש השנה
 ס'אם ערשטען מאנ:

סבתין הארץ

היום תאמצנו: אמן היום תברכנו: אמן היום תגדלנו: אמן
 היום תדרשנו לטובה: אמן היום תשמע שועתינו: אמן
 היום תכתבנו לחיים טובים: אמן היום תקבל ברחמים
 וברצון את תפלתנו: אמן היום תתמכנו ביטין צדקה: אמן

סבתין הארץ

בהיום הזה תביאנו ששים ושמיים בבנין שלם. ככתוב
 על יד נביאך והביאותים אל הר קדשי ושמתם
 בבית תפלת. עולותיהם וזבחותיהם לרצון על מזבחי. כי
 ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. ונאמר ויצונו לעשות
 את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו. לטוב לנו כל
 הימים לחיתינו בהיום הזה. ונאמר וצדקה תהיה לנו כי
 נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו באשר
 צונו: וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש יהיה לנו ולכל
 ישראל עד העולם: ברוך אתה יי עושה השלום: קדיש שלם

קריאת התורה למנחה יום כפור

ומילין ס"ס. וקסל אומר ויהי בנסוע. בריך שמיא. גדלו. בלאס י"ד:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה
 אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
 כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו: את משפטי תעשו
 ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרם את חקתי ואת
 כשפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: לוי ס איש איש אל כל שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ס ערות אביך וערות אמך לא תגלה
 אמך היא לא תגלה ערותה: ס ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא: ס
 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותך:
 ס ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערותך חנף: ס ערות בת אשת
 אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה: ס ערות אחות אביך לא תגלה
 שאר אביך הוא: ס ערות אחית אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ס ערות אחי

קריאת התורה למנחה יום כפור

אביך לא תנלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: ס ערות כלתך לא תנלה אשת
בנך הוא לא תנלה ערותה: ס ערות אשת אחיך לא תנלה ערית אחיך הוא:
ס ערות אשה ובתה לא תנלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לנלות ערותה
שארה הנה זמה הוא: ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לנלות ערותה עליה
בחייה: ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לנלות ערותה: ואל אשת עמיך לא
תתן שכבתך לזרע לסמאח בה: ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את
שם אלהיך אני יהוה: מפסיו ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא:
ובכל בהמה לא תתן שכבתך לסמאח בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה
תכל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח
מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה: ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הנר
בתוכם: כי את כל התועבת האל עשי אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה- כאשר קאה את הנו אשר לפניכם כי
כל אשר יעשה מכל התועבת אלה ונכרתו הנפשית העושית מקרב עמם:
ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

הפטרה למנחה יום כפור בתרי עשר ביונה ס' מן א':

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בֶן-אֲמִתַּי לֵאמֹר: קוּם לֵךְ אֶל-נִינּוּה
הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקֹרֵא עָלֶיהָ כִּי-עָלְתָה רַעְתָּם לִפְנֵי:
וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמָּצֵא
אֹנִיָּה | בָּאָה תְּרִשִׁישׁ וַיֵּתֶן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהָּ לִבְנוֹא עִמָּהֶם
תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: וַיְהִי הַטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶת-הַיָּם
וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם וַהֲאֹנִיָּה הִשְׁבָּה לְהַשָּׁבֵר: וַיִּרְאוּ הַמֶּלָּחִים
וַיַּעֲקֹוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְּלוּ אֶת-הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה
אֶל-הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנֶה יָבֵד אֶל-יָרֵכְתִי הַסְּפִינָה
וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם: וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה-לָּךְ
נִרְדָּם קוּם קְרֹא אֶל אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֵּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא
נֹאכֶד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לָבוֹ וְנַפְלֶה גּוֹדְלוֹת וְנִדְעָה
בְּשַׁלְמֵי הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפְּלוּ גּוֹדְלוֹת וַיַּפֵּל הַגּוֹדֵל עַל-
יוֹנָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָנָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי הָרַעָה הַזֹּאת
לָנוּ מֶה-מְלֹאכְתְּךָ וּמֵאֵן תִּבְּנוֹא מֶה אֶרֶץ וְאִי-מִזֶּה עִם
אָתָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבְרִי אֲנִכִּי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

הפטרה למנחה יום כפור

ק"ח

אֲנִי יֵרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבֶּשֶׁה׃ וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים
יְרָאָה גְדוּלָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-יִדְעוּ הָאֲנָשִׁים
כִּי-מִלְּפָנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי תִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה-
נַעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּח הַיָּם מִעֲלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהַטִּילֵנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּח הַיָּם מִעֲלֵיכֶם כִּי
יִדְעִי אֲנִי כִּי בִשְׁלִי הִסְעָר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃ וַיַּחֲתִירוּ
הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל-יְהִיבֶשֶׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ
וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֲנֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נִאֲבָדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל-תֵּתֵן עָלֵינוּ דָם נָקִיא כִּי-
אָתָּה יְהוָה בָּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת-יוֹנָה וַיַּטְלֻהוּ
אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ׃ וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוּלָּה
אֶת-יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ-זָכָר לַיהוָה וַיִּדְרוּ בְּדָרִים׃ וַיִּמֶן יְהוָה דָּג
גָּדוֹל לִבְלוֹעַ אֶת-יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים
וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעֵי הַדָּגָה׃
וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצָּרָה לִי אֶל-יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׂאוֹל
שׁוּעָתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃ וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבְכִּי יָמִים וְנָחַר
יִסְכְּכֵנִי בְּלִמְשַׁכְּרִיה וּגְלִיךָ עָלַי עָבְרוּ׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְּגִרְשָׁתִּי
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֵד אֹסִיף לְהַפִּיט אֶל-הַיָּם כִּדְשֶׁךָ׃ אֶפְפוּנִי
מִיָּם עַד-נֶפֶשׁ תִּהְיוּם יִסְכְּכֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי׃ לִקְצֹבִי
הָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ בָּעָרִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי
יְהוָה אֱלֹהִי׃ בַּהֲתַעֲשָׂךָ עָלַי נִפְשִׁי אֶת-יְהוָה זָכַרְתִּי וּתְבוֹא
אֵלַי תִּפְלֹתִי אֶל-הַיָּם כִּדְשֶׁךָ׃ מִשְׁמְרִים תִּכְלִי-שׂוֹא
חֲסֶדְךָ יַעֲזֹבוּ׃ וַאֲנִי בְּקוֹל תוֹדָה אֶזְבַּחַח-לָּךְ אֲשֶׁר נִדְרָתִי
אֲשַׁבֵּחַ וַיִּשְׁמַעְתָּה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לָדָג וַיִּקָּא אֶת-יוֹנָה
אֶל-הַיַּבֶּשֶׁה׃ וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה שְׁנִית לְאָמְרוֹ׃ קוּם
לָךְ אֶל-גִּינוֹהַ הָעִיר הַגְּדוֹלָה וַקְרֵא אֲלֶיהָ אֶת-הַקֶּרְאוֹהָ
אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֲלֶיהָ׃ וַיִּקֶּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל-גִּינוֹהַ כְּדָבַר
יְהוָה וַיִּנְגַּח הָיְתָה עִיר-גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשָׁה

ימים: ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 עוד ארבעים יום ויניווה נהפכת: ויאמינו אנשי ניווה
 באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדלם ועד-קטנם:
 ויגע הדבר אל-מלך ניווה ויגם מכם אז ויעבר אדירתו
 סגלו ויבס שק וישב על-האפר: ויזעק ויאמר בניווה
 כטעם המלך וגדלו לאמר האדם והבהמה הפקר והצאו
 אר-יטעמו מאומה אל-ידעו ומים אל-ישתו: ויתכסו
 שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו
 איש מדרכו הרעה ומן-החמס אשר בכפייהם: מי-ידע
 ישוב ונתם האלהים ושכ מחרון אפו ולא נאבד: וירא
 האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרכם הרעה ונתם
 האלהים על-הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:
 וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אל-יהוה
 ויאמר אנה יהוה הלווא-זה דברי עד-היותי על-אדמתי על-
 בן קדמתי לברך ת-שישה כי ידעתי כי אתה אל-חנן
 ורחום ארך אפים ורכ-חסד ונתם על-הרעה: ועתה יהוה
 קח-נא את-נפשי ממני כי טוב מותי מחי: ויאמר-יהוה
 הטיב חרה לך: ויצא יונה מן-העיר וישב מקדש לעיר
 ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-
 יהיה בעיר: וימן יהוה-אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה
 להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-
 הקיקיון שמחה גדולה: וימן האלהים תולעת בעלורת
 השחר למחרת ותך את-הקיקיון ויבש: ויהי אכורת השמש
 ויבן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על-ראש יונה
 ויתעלה וישאל את-נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי:
 ויאמר אלהים אל-יונה הטיב חרה-לך על-הקיקיון ויאמר
 הטיב חרה-לי עד-מות: ויאמר יהוה אתה חסד על-
 הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה

הפטרה למנחה יום כפור
 וכן לילה אבד: ואני לא אחוס על-נינוה העיר הגדולה
 אשר יש-בה הרבה משתים-עשרה רבוי אדם אשר לא-
 ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

מי-אל כמוד נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא-
 החזיק לעד אפו כי-חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבדנו
 עונותינו ותשליך במצולות ים כל-חטאתם: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דער מספיר זאגט דיא ברכות ניו כנו דוד אנען בלאס ט"ו.

דאן זאגט דער חזן יהללו וכו' אונד חצי קדיש. דאן שמונה עשרה ביא כל נדרי:

מנחה לשליח צבור בקול

סידור הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הנכבד והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
 אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסיד חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים, לחלות
 ולחנן פני מלך מלא רחמים מוחל וסולח לעונים: סיגין הארון

איתן הביר אמונתך. בדור לא ידעו לרצותך. גחץ בך וידע
 יראתך. דין להודיע לכל הדרתך. הדרה תועים
 בנתיבתך. ונקרא אב לאמתך. ויחר לעשות דברתך. חפץ
 לחסות בצל שכינתך. טיעם לעוזרים כלכלתך. ידע
 לשבים כי אין בלתך: חן כי האמין בך לחלותך. לטע
 אשל ולהזכיר גבורתך:

צדקה תחשב לנו בצדק אב סלח לנו: חן לא כחטאינו
 תעשה לנו. מגננו כי לך יחלנו:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים. מלך
 עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מנן אברהם:

אתה נכבד לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. (פירוד השל) מכלכל חיים
 בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך ניפלים ורופא חולים ומתיר
 אסורים ומקים אמונתי לישי עפר. מי כמוך בעל נבירות ומי דומה לך מלך
 ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

מואזב ויחיד ג אמו. נפשו לטבח בהשלימו. שרפים צעקו
 מפרומו. עונים חוסה לאל מרחמו פודה ויבצל

מנחה ליום כפור

רחמו. צוה שה תמורה במקומו. קשב אל תשפוך דמו.
רחפו רחום לרוממו. שמרו וקימו לשמו. שפר תארו כנוגה
יומו: חזן תראהו היום בשרוף באולמו. תזכור עקרתו
ותחזן (כ"א ותעזור) עמו:

לפניו יקימנו ונחיה. בצדק אב נחיה: חזן יי ממית ומחיה.
בטלליו רדומים יחיה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים ונאמן אתה להחיות מתים:
ברוך אתה יי מחיה המתים:

אראלים בשם תם ממליכים. למלך מלכי המלכים. יופיו
לשור בפס הולכים. ילדיו היום צגים כמלאכים.

המקדישים ותחזן עורכים. ביום זה איבה משליכים. יחד
בשם אביהם מברכים. רם לרצות בדרבים רבים. בזכות
התם יציין מחרפים. יה יאר עיני חשכים. מלך נצב בעדת
ברוכים. רוצה בעמו יפאר נמוכים. דופקים בתפלה
להשכים. בטוב וסלח עמם יסבים: חזן ישמיע לא תבושו
דבים. יאמר לכן לבית המכבים:

ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלול ישראל אל נא:

אכונת אום נוטרת. למענה עזור לגשארת. ועקה רצה
נא בקטורת. קדוש:

יכפר ויסלח. אל טוב וסלח: נורא וקדוש:

תגליתנו ממעונות יקבל בקרבנות. האל קדוש:

מיכאל מימין מהלל. וגבריאל משמאל ממלל: בשמים
אין כאל. ובארץ מי בעמד ישראל:

אראלי הוד פוצחים הלולו. ברתת וזיע מפארים סלסולו.
נשים ובאים בשנון פלולו. שרפים עומדים ממעל

לו: מיכאל דגול מרכבה הוא בלי כחד. המביט לארץ
ותרעד ותפחד. וסביבו סופה וסערה ופחד. שש כנפים

שש כנפים לאחד. מיכאל זיקים וברקים מרעידים לפניו.
חרדים להרחיר בכל פניו. מסים בארבע פנות מצפוניו

מנחה ליום כפור

קכ

(כ"ט פג'ניו) בַּשְּׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו: מִכָּאֵל יֵרָאִים וַחֲרָדִים גְּדוּרֵי
חֲלִיו. כָּל מִלְאָכָיו וַחֲלֵי דָגָלָיו. לְמוֹלוּ יְרוּצוּ לְגִדְלוֹ
בַּשְּׁכָלוֹלָיו. וּבַשְּׁתִּים יִכְסֶה רִגְלָיו: מִכָּאֵל מַיִם וְעַד יָם בְּרִנֵּה
מְעוּפָה. נֹרָא בְּלִי יְכוּלִים לָשׁוּר וּלְצוּפָה. סְבִיבוֹת בַּסֵּא
מִתְחוּפָה וּבַשְּׁתִּים יְעוּפָה: מִכָּאֵל עוֹרְכִים עֲנִין עֲזוּזוֹ לֹמֵר
פֶּאֶר פֶּקוּד פֶּלֶל לִגְמֵר. צִפְצוּף צֶהֱל צֶדֶק בְּנֶאֱמֵר. וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: מִכָּאֵל קָלוּם קִדְשׁוֹת קִדְשׁ קוֹרְאוֹת.
רְבוּא רִבְבֵן עֵינִים מְלֵאוֹת. שׁוֹכֵן עַד מְעִרִיצִים בִּיצִאוֹת.
קִדְשׁ קִדְשׁ קִדְשׁ יִצְבְּאוֹת: מִכָּאֵל תִּקְיָה מְרַבְּכָה מִפְּאֵרִים
קְסָלוֹ. תִּלִּי תִלִּים עוֹמְדִים לִבְבָּרוֹ. תִּבְלָ וְכָל דָּרָה
מִקְדִּישִׁים הוֹדוֹ. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

מִכָּאֵל מִיָּמִין מִהֶלֶל. וּגְבִירָאֵל מִשְׁמָאל מְמַלֵּל. בַּשְּׁמִים
אֵין בָּאֵל. וּבָאָרֶץ מִי בַּעֲפָה יִשְׂרָאֵל:
וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קִרְשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ: כִּי רְכוּבוֹ בַּעֲרִבוֹת. וְעֲזוֹ בַּשְּׁחָקִים. וְזוּרְעוֹ
בַּמְעוֹנָה. וְקִדְשׁוֹ בְּזִבּוּל. וְאִיֻּמְתּוֹ בַּעֲרָפֶל. וּמוֹרָאוֹ בַּשְּׁמִי
שְׁמִים. וְקִשְׁתּוֹ בַּשְּׁמִים. וְקוּלוֹ עַל הַמַּיִם: וּמוֹשְׁבוֹ בְּרוּם
וּמִבְּטּוֹ בְּתַחַת. מִמְּעַלָּה קִדְשׁ. וּמִמַּטָּה בְּרוּה. מִמַּיִם אֲדִיר.
וּמִנְּהָרוֹת קוֹל. וּמֵאָרֶץ זֶמֶר. וּמֵעֲצִים רִגֵּן. וּמִהָרִים רִקָּה.
וּמִגְּבְעוֹת שִׁיר. וּמִכָּל בְּרִיָּה תוֹקָה. וּמִכָּל רֹאשׁ כֶּפֶף וּמִכָּל
עֵין רָמֵז. וּמִכָּל אֶזְנֵי שְׁמַע. וּמִכָּל פֶּה הוֹדִירָה. וּמִכָּל
לָשׁוֹן שִׁבַּח. וּמִכָּל גְּרוֹן רוֹן. וּמִכָּל לֵב רַחֵשׁ. וּמִכָּל
קֶרֶב הַגִּיּוֹן. וּמִכָּל בֶּרֶךְ בְּרִיעָה. וּמִכָּל קוֹמָה הִשְׁתַּחֲוִיָּה.
וּמִזְקֵנִים כְּבוֹד. וּמֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים שִׁיר. וּמִבַּחֲוִירִים וּבְתוֹלוֹת
הֶלֶל. וּמֵעוֹלָלִים וְיוֹנָקִים עוֹז. וּמִדּוֹר לְדוֹר גְּבוּרָה וּמֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם בְּרַבָּה. כִּי כָלָם בְּרֵאתָ לְמַעַנְךָ. יִקְרָאוּ זֶה לָזֶה.
וְיַעֲנוּ זֶה לָזֶה. וְיֹאמְרוּ זֶה לָזֶה. גּוֹשׁוּ עוֹשׂוּ חוֹשׁוּ. וְנַעֲרִץ
לְמֶלֶךְ הַכְּבוֹד. הָאֵל הַנַּעֲרִץ וְהַנִּקְדָּשׁ בְּקִדְשׁ:

מנחה ליום כפור

בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וּקְרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קֹהֵל קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 קו"ח כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מִשְׁרָתוֹ שְׂוָאִלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם
 כְּבוֹדוֹ. לְעִמָּתָם פָּרוּךְ יֵאמְרוּ: פָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמִּקְוָמוֹ:
 קו"ח מִמִּקְוָמוֹ הוּא יִפֶּן פְּרָחִים. וַיְחַזֵּן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
 וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד. פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:
 קו"ח שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ.
 הוּא אָבִינוּ. הוּא מֶלֶכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ
 בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי. לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֲדָהִים:
 קו"ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אֲדִיר אֲדִירָנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר
 שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ פְּתוֹב
 לְאִמְרָה:

קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

סוּן לְדוֹר וָדוֹר נָגִיד נִדְלָךְ וּלְנֹצֵחַ נֹצֵחַ קְדוֹשׁתְךָ נְקִדִּישׁ וּשְׁבַח אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ
 לֹא יִמָּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
 חֲמוּל עַל מַעֲשֶׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לָךְ הוֹסִיד. בְּצִדְקָךְ עֲמוּסִיד. תוֹקֵדֵשׁ
 אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ: כִּי מְקִדִּישׁ בְּקִדְשֶׁךָ קִדְשָׁת. נָא הִלְכֵנוּ לְקִדְשׁ פֶּאֶר
 מְקִדְשִׁים: בְּאֵין מְלִיץ יוֹשֵׁר. מוֹל מְגִיד פֶּשַׁע. תְּנִיד לִיעֲקֵב דְּבַר הוֹק וּמִשְׁפָּט.
 וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט: עוֹד יוֹזֵכֵר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנוּ. וּבִכֵּן הַנֶּעֱקֵד
 יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצֵא אִיוֹם לְצִדְקָה דִּלְנוּ. כִּי קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדוֹנוּ:
 וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יִרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהִכְלֶךְ:

וּבִכֵּן תֵּן פָּחַדְךָ. אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ. יַעֲלֶה וַיֵּבֵא עַד חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

רֵאן וְאָגַם מֵאֵן סְלִיחוֹת לְמִנְחָה יוֹם כְּפוֹר זֵיטֵעַ 24 רִיקוּעֵרֶטֶס, נֶאֱדָ סְלִיחוֹת וְאָגַם
 מֵאֵן וְכוּר, סִדֵּר הַיּוֹדֵנוּ עַל הַטָּא בִּינֵי דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. דָּאן הֵיעֵר וְוִיטֵעֵר:
 וְדוֹד עֲבָדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְּסִתְרוֹת גִּבְּנוּ: גִּבְּנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטִהַרְנוּ מִכָּל טוֹמְאוֹתֵינוּ. וְזָרוּק עֲלֵינוּ
 מִים מְדוֹרִים וְטִהַרְנוּ בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים
 טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלְוֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם:
 אֵל תִּקְרָא יַעֲקֹב שׁוֹכֵי בָּנִים שׁוֹבְבִים שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה לֹא

מנחה ליום כפור

קבא

יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל
עַד " אֱלֹהֶיהָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֻנְיָהּ : וְנֹאמַר קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ
אֵל " אָמְרוּ אֵלָיו כָּל תַּשָּׂא עֵינַי וְקָח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ :
וְאִתָּה רַחוּם לְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרָאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ וְעַל
הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלֹת לָךְ וּמֵאֲהַבְתָּךְ " אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֲהַבְתָּ אֶת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵהַמְלִיכָה מַלְכֵנוּ שֶׁחֲמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ נָתַתָּ לָנוּ
" אֱלֹהֵינוּ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם צִום הַכְּפוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלִיר

חַטָּא וְלִסְלִיחַת עֵז וְלִכְפֻּרַת פֶּשַׁע :

יוֹם אֲשֶׁר הוּחַ לְכַפֵּרְתָּנוּ. הַיּוֹם תִּבְשְׂרֵנוּ צוּרֵנוּ וְתַטְהַרְנוּ :
בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִיָּתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתֵם :

הַיּוֹם מִנְחִיל דֵּת שְׁנוֹע בְּעֵד דְּדוּר.

הַיּוֹם :
נִשָּׂא לֹו בְּבִקְשׁוֹ סֶלַח נָא :
בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ סֶלַח נָא לְעֵינַי הָעַם הַזֶּה בְּגִדְל חֲסִידְךָ וּכְאֲשֶׁר
נִשָּׂאתָה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֵּה. וְשֵׁם נֹאמַר :
נִיאמַר " סֶלַחְתִּי בְּדַבָּרְךָ :

יוֹם קוֹרְאֵי בִשְׁמָהּ יִמְלָטוּ.

הַיּוֹם :

בַּעֲבוּר כְּבִיד שִׁמְךָ הַמִּצָּא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלַח סֶלַח נָא לְמַעַן שִׁמְךָ :

רַחֵם עָלֵינוּ בָּאוֹ קְרֵא בְּשֵׁם :

בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיֵּרָד " בְּעֵינַי וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
" : וַיַּעֲבֹד " עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא " אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶץ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת : נִצָּר חֶסֶד לְאֵלָפִים גּוֹשֵׁעַ עֵינַי וּפֶשַׁע
וְחַטָּאת וְנִקָּה : בַּעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמָהּ הַמִּצָּא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלַח
סֶלַח נָא לְמַעַן שְׁמָהּ :

יוֹם שׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ תִּבְיֹט.

הַיּוֹם :
תַּעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמָהּ בָּנִים אִישׁ חַמּוּדוֹת :
בְּכָתוּב בְּדַבָּרִי קִדְּשָׁה הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנָּהּ וּשְׁמַע פִּקּוּחַ עֵינֶיהָ
וְרֵאאָה שְׁמֹמֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָהּ עָלֶיהָ כִּי

מנחה ליום כפור

לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמיך הרבים: בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע תפלה
שמע תפלתנו למען שמך:
מי אל כמוך:

אדון אפיר. במעשיו בביר. מי אל כמוך:
גולה עמוקות. דובר צדקות. מי אל כמוך:
הצור תמים. מלא רחמים. מי אל כמוך:
בובש בעסים להצדיק עמוסים. מי אל כמוך:
בכתוב על יד נביאך מי אל כמוך נשא עון ועובר על-פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לער אפו חפץ חסד הוא.
ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל
חטאתם: וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום
אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:
ונאמר תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם:

או"א מחול לעונותינו. רצה ומודים ביו עושה השלום. אינר ווען נאך צייט אים ואנס
מאן אבינו מלכנו ק"ש:

תפלת נעילה

אשרי

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת
בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי שמתי
בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי
מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא
עלאה בית שכינתה קדיש על ערעא עובד גברתה קדיש
לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מלא כל ארעא ויו יקרה:
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי
מקדמו ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגיא המשבחין

תפלת נעילה

קבב

ואמרין: ברוך יקרא רבי מאתר בית שכינתה: "ימלוך לעולם ועד: " מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמאי: " אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך. והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה: " צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: " צבאות אשרי אדם בושח בך: " הושיעה המלך יעגנו כיום קראנו: ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבחילה: יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחי העולם הבא: למען יזמך כבוד ולא יהיה " אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ב"י והיה " מבטחו: בטחו ב"י עדי עד כי ביה " צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיה: " חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קדיש

כי שם " אקרא חבו נודל לאלהינו

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תחלתך:

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

תפלת נעילה

זכרנו לחיים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְחַתְּמָנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָה:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִכָּלֶּכֶל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְוִים אֲמוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחֵמִים. זוֹכֵר יַצּוּרֵי חַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ סֵלָה:

וּבְכֵן תֵּן פִּחְדֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל מָה
שֶׁבָרָאת. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֶיךָ כָּל
הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיִּדְרְעוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמָן לִפְנֶיךָ עוֹ בִּירָךְ וּגְבוּרָה
בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מָה שֶׁבָרָאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמֶּךָ. תַּהַלֵּל לִירְאִיָּה. וְתַקְוָה לְדוֹרֵשֶׁיָּה.
וּפְתַחוּן פֶּה לַמִּיחָלִים לָךְ. שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן
לְעִירָךְ. וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ. וְעִרְיַבֶּת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל
מִשִּׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ. וְיִשְׂרָאֵל יַעֲלוּזוּ. וְחֲסִידִים בְּרִנָּה
יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְבֹּץ פִּיָּה. וְכָל חַרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשֵׁן
תִּכְלָה. בִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זֶדֶן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִדְךָ. מַהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. בְּכַתוּב בְּדִבְרֵי
קְדֻשָּׁה יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּיָהּ:

תפלת נעילה

קבג

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך. כפתוב ויגבה
 "צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך
 אתה " המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבנתנו
 מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותהן לנו " אלהינו באהבה את יום (השבת הזה לקדושה ולמנוחה
 ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול
 בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש. זכר ליציאת
 מצרים.

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר ויכרונו ויפקדוננו ויכרונו אבותינו ויכרונו
 משיח בן דוד עבדך ויכרונו וירושלים עיר קדשה ויכרונו כל עמך
 בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
 לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה. זכרנו " אלהינו בו
 לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר
 ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחום עלינו והושיענו כי אליך
 עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (השבת הזה וביום)
 הכפורים הזה. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד
 עיניך באמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני. וחטאתיך
 לא אזכור: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך.
 שוכה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר
 עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני " תמחרו:
 (אזכור אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובה ושמתנו בישועתך.
 והנחילנו " אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה. וינחתו בו ישראל

תפלת נעילה

מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ וְטָהַר לִפְנֵינוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלְחֵן
לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר וְדוֹר. וּמַבְלֵעַדָּךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֵלָּא אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְעֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשְּׁבֵת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּרָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל
בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתַחֲנִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחייטנו וקימתנו
כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות
רצונך ולעבדך כלבב שלם על שאנחנו
מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך. על
חיינו חמסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיד שבעל יום עמנו. ועל
נפלאותך וטובותיך שבעל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב
כי לא כלו רחמך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם
קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שםך מלפני תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שםך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שםך ולך
נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך כי

אֱלֹהֵינוּ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִחַתָּם
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אָנָּה תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תַּפִּלָּתֵנוּ
וְאַל־תִּתֵּנָּה עֲדָם מִתַּחֲנִיתֵנוּ. שְׂאִין אָנוּ עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי
עוֹרָף לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדֵנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ רוּפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדוּנוּ.
חֲמִסְנוּ. טַפְּלָנוּ שִׁקְרָה. יַעֲצֵנוּ רָע. כְּזָבְנוּ. לָצֵנוּ.
מִרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדָנוּ. עֹוִנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדָנוּ. קִשְׁינוּ עוֹרָף.
רִשְׁעֵנוּ. שַׁחֲתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתָעֵנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֶה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֶה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים. וַיִּמְנֶה פְּשִׁיעָה לְקַבֵּל שָׁבִים.
וְתַלְמִידֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נַחֲדֵל מֵעֶשֶׂק יָדֵינוּ. וְתִקְבֹּל בְּתִשְׁבּוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ פְּאֻשִׁים וּכְנִיחוֹתִים. לְמַעַן דְּבָרֶיךָ
אֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֵין קֵץ לְאֲשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ. וְאֵין מִסְפָּר
לְנִיחוֹתֵי אֲשַׁמוֹתֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲתִרִיתָנוּ רְפוּהָ
וְתוֹלַעָה. לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ: מֶה אָנוּ. מֶה
חַיִּינוּ. מֶה חֲסִידֵנוּ. מֶה צְדִיקוֹתֵינוּ. מֶה יְשׁוּעָתָנוּ. מֶה
כַּחֲנוּ. מֶה גְבוּרָתָנוּ. מֶה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

תפלת נעילה

אבותינו. הלא כל הנבורים באין לפניך. ואנשי השם
 כלא היו וחכמים ככלי מדע ונבונים ככלי השכל כי רוב
 מעשיהם תוהו. וימי חייהם הכל לפניך. ומותר האדם מן
 חבהמה אין כי הכל הכל:

אתה הבדלת אנוש מראש. ותפירהו לעמוד לפניך: כי
 מי יאמר לך מה תפעל. ואם יצדק מה יתן לך: ותתן
 לנו יי אלהינו באהבה את יום (השבת הזה ואת יום) הכפרים
 הזה. קץ ומחילה וסליחה על כל עונותינו. למען נחיה
 מעשך ידינו. ונשוב אליה לעשות חקי רצונך בלבב שלם:
 ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו. כי לא תחפזין בהשחתת
 עולם. שנאמר דרשו יי בהמצאו. קראוהו בהיותו קרוב:
 ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו. וישב אל יי
 וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ואתה אלוה
 סליחות: חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת. ומרבה
 להטיב. ורוצה אתה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ
 במיתתם: שנאמר אמר אליהם חי אני נאם אדני אלהים
 אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה.
 שובו שובו מדרכיכם הרעים ולפיה תמותו בית ישראל:
 ונאמר החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני אלהים הלא
 בשובו מדרכיו וחיה: ונאמר כי לא אחפזין במות המת
 נאם אדני אלהים והשיבו וחיו. כי אתה סלחן לישראל
 ימחלן לשבטי ישראל ככל דור ודור. ומפלעדיה אין לנו
 סלך מוחל וסולח (אלא אתה):

אלהי עד שלא נוצרתני אני כדאי. ועכשיו שנוצרתני כאלו
 לא נוצרתני. עפר אני בתי קל וחומר במיתתי. חרי
 אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה. יהי רצון מלפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך
 מרק ברחמיך הרבים אכל לא על ידי יסורים וחללים רעים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל החושכים עלי רעה מהרר הפך עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קדושתך. עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך. הושיערה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך. **י צורי וגאלי:**

עשה שלום במרומיז הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון

נעילה לשליח צבור בקול

יפתחין הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנכבד והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסור חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים לחלות ולחנן פני מלך מלא רחמים מוחל וסולח לעינים: סוגרין הארון

אב ידעך מנוער. פחנתו בפעושר כל יעבור בראש תער: חון גש קחלותך פנער ולא כבער. דגליו לבא בזה השער: אמונים גשו לנצחך איום נצח כל היום: חון עבור כי פנה יום. גונגנו בצדק יושב כחום היום:

וכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים: מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה נכור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. (מוריד הטל) מכלכל חיים כחמד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל נבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

הנקרא לאב זרע. ונפנה לסור ממוקשי רע: חון ועק וחנן ושיחה לא גרע. חסן ברכה באשר זרע: יה שמך בנו יערב. וישעך לנו תקרב: חון גאל נא מקרב. החיינו במל כשהלפנות ערב:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

תפלת נעילה

שָׁבַע זֵיו תִּתְאַרְהָ. יְהִי חֲקִקוֹ בָּכֶם יְקָרָה: חַיֵּן בְּשָׁר תָּם מְקוֹם
מָה נִזְרָא. לַעֲתָ קָמְ חַז וַיִּירָא:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:
שְׁמַע נָא סֶלַח נָא הַיּוֹם. עֲבוּר כִּי פָנָה יוֹם. וְנִתְקַלָּךְ נִזְרָא
וְאִיוִם. קְדוֹשׁ:

וּבְכֵן וְלָךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:
שְׁעָרֵי אֲרָמוֹן. מִהֲרָה תִּפְתָּח לְבוֹאֲרֵי דַת אָמוֹן: שְׁעָרֵי גִנּוּזִים
מִהֲרָה תִּפְתָּח לְדַתְךָ אֲחוּזִים: שְׁעָרֵי הַיֵּכָל הַנְּחַמְדִּים. מִהֲרָה
תִּפְתָּח לְעוֹדִים: שְׁעָרֵי זִבּוּל מַחֲנִים. מִהֲרָה תִּפְתָּח לְהַכְלִילִי
עֵינַיִם: שְׁעָרֵי מִתְרָה. מִהֲרָה תִּפְתָּח לִפְנֵי וּבְרָה: שְׁעָרֵי
כְּתֹר הַמִּיָּמֶן. מִהֲרָה תִּפְתָּח לְעַם לֹא אֱלֻמָּן: וּבִהֶם תוֹעֲרֵץ
וְתוֹקֵדֶשׁ כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשִׁים שְׁמָךְ בְּקֹדֶשׁ:

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קָהֵל קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קָהֵל כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם. מִשְׁרָתִיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה. אֵיזָה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

קָהֵל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמִים. וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיֻּחָדִים שְׁמוֹ עָרֵב
וּבִקָּר. בְּכָל יוֹם תְּמִיד. פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קִרְיָ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא
אֲבִינוּ. הוּא מְלֻכְנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ
בְּרַחֲמֵי שְׁנִית. לַעֲנֵי כָל חַי. לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קָהֵל אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

קָהֵל אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִירָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ
וְהִיָּה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד
וְשְׁמוֹ אֶחָד: וּבִדְבָרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר:

קָהֵל יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

לְדֹר וָדֹר נְגִיד נִדְלָךְ וְלִנְצַח נִצָּחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וּשְׁבַחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינִי לֹא יִמּוֹשׁ
לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ נִדּוּל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

תפלת נעילה

חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסידך בצדקך עמוסידך. תיקדש ארצו על כל מזשיך:

כי מקדישך בקדושתך קדשת. נאה לקדוש פאר מקדושים: באין מלץ יושר מול מניד פשע. תניד ליעקב דבר חוק ומשפט וצדקנו במשפט. המלך המשפט: עוד יזכור לנו אדבת איתן אדונינו. בבן הנעקד ישבית מדיננו. ובזכות התם יוציא איום לצדק דיננו. כי קדוש היום לאדוננו: ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל מכונך והיכלך:

ובכן תי פחדך. אתה בחרתנו. יעלה ויבא עד חנוך ורחים אתה: בלאש קב"נ:

פָּתַח לָנוּ שַׁעַר. בָּעֵת נַעֲלִית שַׁעַר כִּי פָנָה יוֹם:

הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וַיִּפְנֶה. נְבֹאֲאָה שְׁעָרֶיךָ:

אֲנֵי אֵל נָא. שָׂא נָא. סֶלַח נָא. מַחֵל נָא.

חֲמַל נָא. רַחֵם נָא. כִּפֹּר נָא. כִּבּוֹשׁ חַטָּא וְעוֹן:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת מוֹחֵל

עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מִרְבֵּה מַחִילָה

לַחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ

לֹא בִרְעֻתָם תִּתְּמֹל. אֵל הַזֵּרִית לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר

לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה: כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקְדָּם כִּמּוֹ

שְׁכֵתוֹב וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר

חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלַּחְתָּ

לְעֻגְנוֹנוֹ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ מִחֵל

לָנוּ מִקְדָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵתָה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד

לְכָד קוֹרְאֶיךָ:

כִּי עַמָּה הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנֵי

מִי יַעֲמֹד:

בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ: לֵי הִישׁוּעָה עַל

עַמָּה בְּרַכְתָּה סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב סֶלָה. יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ:

תפלת נעילה

חן סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת
לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

ויאמר יי סלחתי כדברך.

הטה אלהי אונק ושטע פקח עיניך וראה שממתינו והער
אשר נקרא שמך עליה: כי לא על צדקותינו אנהנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמע
אדני סלח אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי
כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ימי יעמוד הטא אם תשמור. ומי יקום דין אם תגמור.
הסליחה עמך סלחתי לאמר. הרחמים גם לך מדתך
לכמור: דברך דלותנו ראה ואל תכלים דעת נתיב
דרכיך חפצנו השלים. גדול וקטון רוח שכל החלים. גבורי
לח רצונה חזק והאלים: בצלך שבת שבים קבל נדבה.
ביתך יפריחו ולא יוסיפו לדאבה אובר ונדח תשפית נוגש
ומדהבה. אז יעלו ויראו ברוח נדיבה: אל מלך. ויעבור:

שלום פרים שפתינו תבון אמת. לכתנו אתריך בתום
ויזר העמת. מליץ יושר קבל ומלשני צמת. החפץ
בחיים ולא במות המת: הקימנו באור פניך וחשבון
יחמצה. קיום מרדת שחת כופר ימצא. טרם נקרא עוד
דבור יצא. נדבות פינו יי רצה: מרבים צרכי עמך ודעתם
קצרה. מחסורם ומשאלותם כל יוכלו לספרה. נא בינה:
הגיגנו טרם נקרא. האל הגדול הגבור והנורא: ספו וגם
כלו יודעי פגיעה. סדר תפלות במענה לשונם להביעה.
ערומים נותרנו ורבתה הרעה. על כן לא תשיג ישועה: פנים
אין לנו פניה לחלות. פשענו ומרדנו והעונו כסלות. צדקה
לה לבד נבקש במערכי תהלות העומדים בבית יי פלילות:
קדוש ראיה כי פס מליץ פשוטה. קבל ניבי כמרביר
תשורה. רנתי היום תהא בכתרך קשורה. אל נאור
בגבורה: שועתי שעה ותפילתי תהא נעימה. שמע פגיעתי

תפלת נעילה

קבו

בפגיעת תמה. תחוקקנו לחיים ותמיב לנו התמימה. תוליד
ארץ על בלימה: ידה פשוט וקבל תשובתי במעמדי. סלח
יחל רוע מעבדי פנה נא ועסוק בטובת משחריך יודי
ומעודרי. ואתה יי מגן בעדי: אל מלך. ויעבור:

זכור ברית אברהם ועקרת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב
והושיענו למען שמך: גואל חזק למענה פדנו. ראה
כי אזלת ידנו. שור כי אכדו חסידנו. מפגיע אין בעדנו:
ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך:
העיר הקדש והמחוזות. היו לחרפה ולבזות. וכל מחמדיה
נטולות וגנוזות ואין שיור רק התורה הזאת: והשב שבות
אהלי יעקב והושיענו למען שמך:

זכור ברית אברהם ועקרת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב
והושיענו למען שמך:

אנקת מסלדיך. תעל לפני כסא כבודך. מלא משאלות
עם מיחדך. שומע תפלה באי עדיך:

ישראל נושע ביי תשועת עולמים. גם היום יושעו מפיד שוכן
מרומים. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים:

יחביאנו צל ידו תחת כנפי השכינה. חזן יחזן כי יבחון לב
עקוב להכינה. קומה נא אלהינו עזי עזה נא. יי
לשועתנו האזינה:

ישמיענו סלחתי יושב בסתר עליון. בימין ישע להושע עם
עני ואביון. בשוענו אליה. נוראות בצדק תעננו: יי
היה עוזר לנו:

יי אל רחום וחנן ארך אפים ורכ חסד ואמת. נוצר חסד
לאלפים נשא עון ופשע. וחטאה ונקמה. וסלחת לעונינו
ולחטאתאנו ונחלתנו: אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל
עיר על תלה בניה. ועיר האלהים מושפלת עד שאול

תפלת נעילה

תחתיה ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה: מדת הרחמים
 עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנתך הפילי. ובער עמך
 רחמים שאל. כי כל לבב דוי. וכל ראש לחלי: תמכתי
 יתדותי בשלש עשרה תיבות. ובשערי דמנוור. כי לא
 נשלכות. לכן שפכתי שיח. פני בוחן לבות. כטוח אני
 באלה. ובזכות שלשת אבות: יהי רצון לפניך שומע קול
 בכיות שתשים דמעותינו בנארה להיור. ותצילנו מכל
 גזרות אכזריות כי לה לבד עינינו תלויות: יי

רחם נא קהל עדרת ישורון. סלח ומחל עונם. והושיענו
 אלהי ישענו:

שערי שמים פתח. ואוצרך המזב לנו תפתח תושיע וריב
 אל תמטת. והושיענו אלהי ישענו: אל מלך. ויעבור:

אלהינו ואלהי אבותנו. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:
 כי אנו עמך ואתה אלהינו. אנו בניה ואתה אבינו: אנו
 עבדיך ואתה אדונינו. אנו צאנך ואתה רוענו: אנו פרמך
 ואתה שומרנו: אנו גחלתך ואתה חלקנו: אנו קוץ ואתה
 מושיענו. אנו פעלתך ואתה יוצרנו: אנו סגלתך ואתה
 אלהינו. אנו עמך ואתה מלכנו. אנו העיטה ואתה רודנו:
 אנו מאמירך ואתה מאמירנו: אנו עזי פנים ואתה רחום
 וחנון: אנו קשי עורף ואתה ארך אפים: אנו מלאי עון
 ואתה טל רחמים: אנו ימינו כצל עובר ואתה הוא
 וישנותיה לא יתמו:

אנא תבא לפניך תפלתינו. ואל תתעלם מתחנונו שאין
 אנו עזי פנים וקשי עורף. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו. צדיקים אנו ואלא חטאנו אכל אנו חטאנו:
 אשמונו בגדנו גזלנו דברנו דופי. העונו והרשענו ודנו
 חסנו טפלנו שקר. יעצנו רע. בזבנו לצנו מרדנו

קבו

תפלת נעילה

נֶאֱצָנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְרְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרָה.
רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ.
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ. וְאַתָּה
צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ
הִרְשָׁעְנוּ:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָהּ יוֹדֵעַ:

אתה נותן, אתה הברלת בלאטט קביה, אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו,
רצה ומודים עד עושה השלום, ואח"כ לזוהרים אבינו מלכנו, וזווקוס כתבן
לזוהרים התמנו, בלאטט י"ג שהרית דראש השנה:

פַּעַם אַחַת שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
בִּי פַעַמַּיִם כָּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
י' פַּעַמַּיִם יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

פַּעַם אַחַת יְיָ מַלְכֵּנוּ יְיָ מַלְכֵּנוּ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
סחזן לזמר קדיש טלס:

וסוקעין מקיעים אחת ולזוהרים

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם:

מעריב למוצאי יום כפורים.

מתללין ערכין! כמו בחול, ואומרים בשמונה עשרה אתה חוננתנו, ובמוצאי
שבת אומרים גם ויתן לך, וטבדילין על הכוס ומברכין על הגר ששבת
כבעוד יום, או שהדליק בהיתר כנון לחולה, ועל הגר שהודלק מהם או מנרות
מיום הכפורים, אבל לא על בשמים אם לא שחל במוצאי שבת, ונפטרים
לבתיחם לשלום ופוקרים איש לרעהו לשלום כמו בכניסת יום טוב ואוכלים
ושותים ושמחים:

וְיִתֵּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִפֶּלַח הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרוֹב
דָּגָן וְתִירוֹשׁ: יַעֲבֹדֶה עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ לְאֵמִים הָיָה גִבּוֹר

מַעֲרִיב לְמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוּרִים

קָבַח

לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לָךְ כַּגִּי אֶתְּךָ אֲרָרְךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ:
וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיְפָרְךָ וַיְרַבְּךָ וְהָיִיתָ לְקַחֵל עַמִּים:
וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכַּת אֲבֹרָהֶם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּךְ
אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ
וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכְךָ בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם
רַבָּצַת תַּחַת בְּרַכַּת שָׁדִים וְרַחֵם. בְּרַכֵּת אָבִיךָ גִּבְרוֹ עַל
בְּרַכַּת הַזֵּרִי עַד תֵּאֲנוֹת גִּבְעוֹת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקֶדֶקֶד גִּזִּיר אֲחִיו: וְאַהֲבֶךָ וַיְבָרְכְךָ וְהִרְבְּךָ וּבִרְךָ פְּרִי כִטְמֶנֶה
וּפְרִי אֲדָמָתְךָ הַגִּנֶּה וְתִירֹשֶׁךָ וַיַּצְהֶרְךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתִי
צִאֲנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לָךְ. בְּרוּךְ
תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה כֶּךָ עֶקֶר וְעֵקֶרָה וּכְבֹהֲמָתְךָ:
וְהִסִּיר יְיָ מִפִּי כָל חֲלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָה
לֹא יִשְׁמִים בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנָאִיךָ:

הַמִּלְאָךְ הַגָּאֹל אֶתִּי מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיְקָרֵא
בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אָבִתִּי אֲבֹרָהֶם וַיַּצְחֹק וַיְדַגּוּ לְרוֹב
בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לְרֹב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף
פַּעַמִּים וַיְבָרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּכֹאֵף
וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתָךְ: בְּרוּךְ טִנְאָךָ וּמִשְׁאֲרֹתָךְ: בְּרוּךְ
פְּרִי כִטְמֶנֶה וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתִי
צִאֲנֶךָ: יְצוּ יְיָ אֶתְךָ אֶת הַבְּרַכָּה בְּאִסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח
יָדְךָ וּבְרַכָּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לָךְ
אֶת אוֹצְרוֹ הַשּׁוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֵּר אֲרָצְךָ כְּעֵתוֹ
וּלְבָרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלּוִיֹת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תִלְוָה: כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמַשְׁלֹת פְּגוּיִם רַבִּים וְכֶךָ לֹא
יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּי מִגֵּן עֲזָרְךָ

מעריב למוצאי יום כפורים

ואשר חרב גאותה ויפחשו איביה לך ואתה על כמותימו
תדרה:

מחיתי כעב פשעיה וכענן חטאתיה שובה אלי כי גאלתי.
רנו שמים כי עשה יי הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יי יעקב ובישראל
יתפאר: גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל:

ישראל נזשע ביי תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמי
עד עולמי עד. ואכלתם אכול ושבעו והללתם
את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם
ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: כי בשמחה תצאו ובשלום
תוכלו ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
ימחאו כף. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עז
וזמרת יה יי יהי לי לישועה: ושאתם מים בששון ממעיני
הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יי
כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו וישענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה
בישועתו:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: והיה אמונת עתה חסן
ישועות חכמת ודעת יראת יי היא אוצרו: ויהי דוד
לכל דרכיו משפיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי מקרב לי
כי ברבים היה עבדי: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות
אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה. חי
יי אם יפל משערת ראשו ארצה כי אם אלהים עשה
היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: ופדויי יי ישכון
יבאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה

מַעֲרִיב לְמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוּרִים קָבַט
יִשְׁיֵנוּ וְנָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה: הַפְּכֵת מִסְפְּרֵי לְמַחֹל לִי פִתְחָה
שְׁקִי וְתֹאזְרֵנִי שְׁמַחְרָה: וְלֹא אָבָה יי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמוֹעַ אֵל
בְּלִעָם וַיַּהֲפֹךְ יי אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה כִּי אָהֲבָה יי
אֱלֹהֶיךָ אֲזוּ תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחוּרִים וּבְקִנִּים יַחֲדוּ
וְהַפְּכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנִחְמָתִים וְשִׁמְחָתִים מִיָּגוֹן:

בּוֹרָא נִיב שְׁפָתִים שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָרְחוֹק וּלְקְרוֹב אָמַר יי
וּרְפָאתֵינוּ: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמְּשִׁירָא שֶׁהַשְּׁלִישִׁים לָךְ
דְּוִיד וְעַמָּךְ בֶּן יִשִׁי שְׁלוֹם: שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ כִּי
עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיַּקְבֵּלֵם דְּוִיד וַיְתֵּנָם בְּרָאשֵׁי הַגִּדּוּד: וְאָמַרְתֶּם
כֹּה לָחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם יי
עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אָתָּה מוֹצֵא עֲנוּתוֹתָיו דְּבָר זֶה כְּתוּב
בַּתּוֹרָה. וְשְׁנוּי בְּנִבְיָאִים. וּמִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים:

כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָמִי
הָאֲדָמִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא
פָּנִים וְלֹא יִקַּח שׂוֹחַד: וּכְתִיב בַּתְּרָה עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם
וְאַלְמָנָה וְאַהֲב גֵּר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: שְׁנוּי בְּנִבְיָאִים
דְּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר דָּם וְנִשָּׂא שְׂכָן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם
וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאַתָּה דָּבָא וְשִׁפְלָ רּוּחַ לְהַחְיֹת רּוּחַ שְׁפָלִים
וְלְהַחְיֹת לֵב גְּדֻפָּאִים: מִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים דְּכְתִיב שִׁירוּ
לְאֱלֹהִים וְזָמְרוּ שְׁמוֹ סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיתָ שְׁמוֹ וְעֲלוּ
לְפָנָיו: וּכְתִיב בַּתְּרָה אֲבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמָּנוֹת אֱלֹהִים
בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ: יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
וְעִזְבָנוּ וְאַל יִשְׁשָׁנוּ: וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם
הַיּוֹם: כִּי נָחַם יי צִיּוֹן נָחַם כָּל חֲרַבְתֶּיהָ וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָה כְּעָדָן
וְעֶרְבָתָה בְּגֵן יי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִפְצֵא כֹה תוֹרָה וְכוּל וּמָרָה:
יי חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

שיר היחוד ליום ראשון.

אִישׁוּרָה וְאַזְמָרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי.
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה חֲחֻזְקָת בְּיָדֵי.
 בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ.
 לֵאלֹהֵי מְרוֹם בְּמָה אֲסַדֵּם.
 אֵל הָרִים לְמַעְרָבָה.
 וְאַכֵּל כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיֹּת קְרוֹצִים.
 אִף זְנוּת מִזֹּבַח מְבוֹסִים.
 וְכַחֲלוֹ סִלַּת דָּשָׁן וְשִׁמְן.
 וְלֹאֲבָרַח לְבִינָה וְסָמִים.
 וְאֵלֵינוּ גִּירוֹת עַל הַמְּנִירוֹת.
 וְכִהְרֵרִי אֵל לֶחֶם הַפִּיִּים.
 וְיוֹן כַּמָּטַר הַשָּׁמַיִם.
 וְאֵלֵינוּ כָּל בְּנֵי אָדָם בְּהִנֵּם.
 וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעְרִים.
 וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם.
 וְכָל הַלְּבָנוֹן עוֹלָה כִלָּה.
 הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דִּי לְעֵבֹר.
 כִּי נִכְבְּדָת מֵאֵד מִלְּפָנֶי.
 אֲמָנָם לֹא יוֹכְלוּ כִּבְדָּה.
 וְאֵין נִבְזָה וְחֹדֵל אִישִׁים.
 וְאֵין לְעִבְדָּה כָּל לְכַבְדָּה.
 כִּי הִרְבִּית טוֹבוֹת אֱלֹהֵי.
 וְדָב שְׁלוֹמִים לָהּ חִיבָתִי.
 וְלֹא חִיבָת לִי גְמוּלָהּ.
 עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבָדָתָהּ.
 אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָא כְמוֹ.
 וְמָה אֲשִׁיב לָהּ וְהַפֵּל שְׁלָהּ.
 וְיִסֵּם וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדָהּ.
 וְאַיְחָנוּ עֲמָה וְצֹאנָהּ.
 וְאֵד נִסְבֹּר וְאֵין לֹאֵל יִדְנֵנוּ.

איך נעבוד ואין זבח ומנחה.
 ומים אין להעביר ממאה.
 שש אנכי על אמרה.
 כי פתיב. לא על זבחה
 על דבר זבח ועולותיכם.
 מה שאלתי ומה דרשתי משה
 לעבוד בשמחה ובללב טוב.
 ולב נשבר ממנחת טהורה.
 זבח ומנחה לא חפצתי.
 מזבח אבנה בשערון לפני.
 רום לב אשפיל ואת רום עיני.
 שברי רוחי הם זבחה.
 ואשמיץ בקיל הודיותי.
 ואשר ידעה נפשי אחבירה.
 ומה אערוד ולא ידעתי מה.
 כי אין מקר לגדקתו.
 חכם לבב הוא ומי כמוהו.
 עושה גדולות ורב נורא ת.
 עד אין מספר ועד אין מקר.
 איזו עין אשר תעדה.
 חי לא ראה ולב לא ידעה.
 גם משרתיה לא ראיה.
 אתה לבדה מביר שבתיה.
 ייבחות ראיות לבדה.
 על כן תבורך בראוי לך.
 ומפי הכל בכל אילוחם.
 ירו פלאה השמים.
 ויריעו לה כל הארץ.
 אף יודוה כל העמים.
 כל ורע ועלב עבדיה.
 את שם יי והכלי בך.

כי לא באנו אל המנוחה:
 אם אנחנו על-אדמה ממאה:
 ואני באתי בדקרה:
 ועולותיה זבחה:
 לא צייתי את אבותיכם:
 כי אם ליראה אותי:
 דנה שמוע מזבח טיב:
 זבחי אלהים רוח נשברה:
 חטאת ועודה לא שאלתי:
 ואשברה אף רוחי בקרבי:
 ואקריע לבבי למען אלני:
 יעלו לדצון על-מזבחה:
 ואכפרה כל נפלאיתי:
 אמלל גבירות ואדברה:
 היכול אוכל דבר מאומה:
 וגם אין מספר לתבניתו:
 שגיא כח לא מצאנוהו:
 גדול אתה ועושה נפלאות:
 ולא נודע כי לא יחמר:
 ואיזה פה אשר יגידה:
 ואיזה שפה אשר יציעה:
 וכל-חכמי לב לא מצאוהו:
 ואין זליתה יודע בנה:
 ואין ידע בלעדיה:
 כפי תרשד בבירה וגדלה:
 כפי מדע אשר אתה חננתו:
 ואדרוה קלות מים:
 יודוה כל מלכי ארץ:
 וישבחה כל האמים:
 כי עלוכם גברו הסדיה:
 אל אלהים אמת ומלך עולם:

שיר היחוד ליום שני.

אני עבדך בן־אמתך.
דרכי שבחך קצתם אספרה.
אין אליך ערוך בספר.
חקר אלוה לא ימצא.
ולתבונתו הלא אין חקר.
וגם אין מספר לגודלך.
איוו עין אשר תעידך.
נבון וחכם הן לא ידע.
ואם יאמר איש עד תכליתו.
אבוא ואמצא תכלית שבחך.
יבדע כי לא ידע ערכו.
ועמד לא בן אנכי.
אספרה לאחי קצות דרכי אל.
בכתוב אמרו לאלהים.
ואמרת עם זו יצאתי לי.
במצרים שמתו עלילותי.
ואני עבדך על בן אספר.
תהדל נפשי פח מעשיך.
ואברככה בכל עוני.
גם בגרוני רוממותך.
כי פי יגיד תהלתך.
ואמרה נא עוזו נוראותך.
ואזכיר טיבה ועדקותך.
ידעתי כי גדול אתה.
הן לעבדיהם גמול אין משיבים.
ובעת צרה כי יתפללו.
דורשים בכל לב לרוח אין בו.
כי כל אלהי העמים הם.
היוצר כל הוא אלהינו.
עם מרעיתו וצאן ידו.
צד לנו מאד נמצאת.

אדבר אמלל גבורותך:
מעשיך מה נורא אמרה:
אנידה ואדברה עצמו משה:
ותכלית שדי לא תקצה:
ומספר שני לא יחקר:
בצבאותיה אות כבודך:
וחי לא ראה פני כבודך:
ואף אערוך על אשר לא אדע:
אערוך אצלו ובמתבנתו:
לא נאמנה את אל רוחו:
אחרית פיהו ראשית דרכו:
ופי לא אתן לחטוא וחבו:
ולישוראל מה פעל אל.
מה נורא מעשיך אלהים:
יספרו שמי ותהלתיו:
למען תספר את אותותי:
כאשר אדרוש מעל ספר:
וכל קרבי את שם קדשך:
ובכל לבי אודה את אדני:
ואת פי אמלא תהלתך:
כל היום את תפארתך:
ואשיחה דברי גפלאותך:
חסדך וגבורותך:
על כל אלהים מאד גדלתו:
ולמה להם המה מטיבם:
ולא יענום כי לא יעילו:
וקרוב יי אל עם קרובו:
אלילים אדמים רוח אין להם:
הוא עשנו ולו אנחנו:
נבדך שמו כי לעולם חסדו:
כי דורשך לא עזבת.

ותמיד בפנינו תהלתך.
עד עתה בך ובכבודך.
אשר בכבודך מלא כל הארץ.
ואבותינו בחרו אותך.
גם אנחנו אותך לבדך.
והגנו על יחודך.
בפי כלנו ובלבבנו.
אלהינו אתה. על יחודך
אין תחקה אל ראשיתך.
ראשון ואחרון מבלי ראשית.
ואין קצה אל גבוהותך.
אין פאה לסביבותך.
אין לה סובב ואין לה פאה.
אין צד וצלע וצלעון.
אין חכמה אשר תדעה.
ולא ישיג אותך כל מדע.
ממה מאומה ואיכה אתה.

ומהללים לשם תפארתך:
ומשורתך אף עבדך:
ובכבודך על כל הארץ:
לבדך לעבוד. ואין לך אתך:
נעבוד כבן אב. ובכבודך:
יומם ולילה עדיך:
שאמה לבדך אלהינו:
עדים אנחנו ועבדך:
ואין בין ותכלה לאתריה:
ומבלי אחרית ואין לב קהשית:
ואין סוף לעמק מדותך:
ואין מנה מבדיל בינותך:
על כן אותך חי לא ראה:
ורחב וארך לא ימעינה:
ואין מדע אשר יגיעה:
ואין שכל אשר יבין וידע:
ואיך בלי מאומה כל בראת:

שיר היחוד ליום שלישי

אמןם ידעתי כי אתה.
אתה בורא ולא נבראת.
אתה ממית ואת כל תבדך.
ונאמן להחיות מתים אתה.
ולא תמות אל חי ולא מתה.
משפיר ומוליד ולא נולדת.
מות ומדנה אין לפניך.
הלא מקדם אל חי אתה.
ועד העולם לא תשתנה.
חדש ונושן לא נמצאת.
לא יחולו זמנה ובחרות.
ולא חלו בך שמחה ועצב.

אלהי יעקב כל יצרת:
אתה יוצר ולא נוצרת:
אתה מוריד שאול ואף תעלה!
ועל ידי גביאך בן הודעת:
מעולם ועד עולם אתה:
מוחץ ורופא ולא חזית:
תנומה ושנה אין לעיניך:
מאשר בך לא נשתנית:
ומאליהותך לא תתננה:
חדשת כל ולא חדשת:
עליך. גם שיבה ושהרות:
ודמיון ונוצר וכל דבר קצבו

די לא יסובב איתך גשם.
 כל היצורים גבול סבבתם.
 כי כל ברואים בגבול שמתם.
 ולך אין גבול ולוימה.
 על בן אינה צריה לכל.
 הכל צריכים לצדקותיה.
 בטרים כל יציר. היות לבדה.
 ראשית ואחרית בידך ערוכים.
 כל אשר היה בראשונה.
 כל היצורים וכל מעשיהם.
 מראש ועד סוף תדע פדם.
 אתה בראתם ולבדה ערכם.
 הן אין דבר ממה געלם.
 אין חשד ואין מנוס וסתר.
 את אשר תבקש אתה מוצא.
 כי את הכל באחת תראה.
 כי על כל נוי ועל אדם יחד.
 תשמע ברגע כל הקולות.
 אף תבין אל כל מעשיהם.
 ולא תאריך על מחשבותיה.
 אצל עצתך גזרתה.
 וכדם באמת בתים וביושר.
 ממה דבר לא יאבד.
 כל אשר תחפץ תוכל לעשות.
 יכולת יי בחפצו קשרה.
 אין דבר סתר ממה נבחר.
 אשר מעולם ועד העולם.
 חדשות תגיד וסוד ודרכיה.
 ואינה צריה להשמיעה.
 כי לה כל סוד וגלה.
 דלב כל גברא לא תמצא.

אף לא תדמה אל כל נשם:
 אל ראשיתם ולאחריתם:
 ולימי צבאם גבול הקפתם:
 ולשנותיה ולעצמה:
 לידה ולתחיה צריכים הכל:
 ואינה צריה לבדיותה:
 מאימה לא נצרכת:
 אתה בם והם ברוחה שרוכים:
 ואשר ידוה באחרונה:
 וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 ולא תשכח כי אתה אצלם:
 לבדה תדע מקומם ודרכם:
 כי לפניה נכונים פדם:
 לנזם שמה ולהפטר:
 כלי נמות אליהם בעת שתדעה:
 לבדה תעשה כל ואינה נלאה:
 על כל תדבר ברגע אחד:
 זעק ולחש וכל התפלות:
 ברגע תחקיר כל לבביהם:
 ולא תתמהמה על עצתה:
 דקין ולמועד תריאתה:
 מבלי עודה ומבלי חיסר:
 ודבר ממה לא יפכד:
 ואין מי מוחה בידך מעשית:
 וברצות יי לא אחרה:
 עתידות ועוברות לה הם יתר:
 הם כלם בה ואתה בכלם:
 אל עבדיה ומלאכיה:
 דבר סוד וסתר להודיעה:
 בטרים על לב כל יציר ועלה:
 ומפני עתם לא יצא:

לב לא יתור ואין פה פיצה:
 אין לו שיחות בו מוכחות:
 ולא תחלה ולא סוף להגיעו:
 פה ולב אכלום מדרוש ומחרוש
 חכם ולב נביב לא יקבב:
 ובהיות הכל אתה בכל:
 אין חוץ לה ואין בינותיה:
 ואין גוף לעצם יחודה:
 ואין מקום דק ממה נחבל:
 ואין מקום רק ממה נחבל:
 ולא זמן וערער ולא כל שמצה
 אתה עורכם ואמה משגם:
 אין שכל אשר ימצא אותה:
 כגדלתה תבינתה:
 חי מעצמה ואין בגילה:
 בלתי בינתה אין בינה ומזמה:
 ורוחה תמקאם ודעתם תשבל:
 ומפלעדי עזה אין עזרה:
 ואין גדול כי אם גדלתו:
 לא אשר תחשוץ עשות חסדיה:
 ואין מספר לתבינתה:
 חי וכל תוכל ואין בלתי:
 ובהיות הכל את כל מלאה:
 אף לא מעמוה:
 מתוך מלאכתה לא נחלת:
 ואת הארץ ואת המים:
 כי כל קירות לא יחלמה:
 ולוח פביר לא יחדפה:
 איש איכלה איש לא תשרפה:
 וליח דה אין יתרון:
 חוסר ועודף בה לא יהיה:

באין לו קצה ולא נחצה.
 באין לו רוחות ואין לו רוחות.
 למרחוק מי ושא דעו.
 גנבים אחדים תוף וסוף וראש.
 גובה ועומק נעוצים בסובב.
 סובב את הכל ומלא את כל.
 אין עליה ואין תחתיה.
 אין מראה תב לוחיה.
 ואין בתוך ממה נחבל.
 ואינה נאצל מכל ונחבל.
 מתנה וישנו אין בה גמצא.
 כל זמן וכל עת אתה מבינים.
 כל מדע לא ישיג אותה.
 רמדתה חכמה.
 חכם אתה מאלה.
 וכלת חכמה אין חכמה.
 חלקה בלב חכמים שכל.
 מפלעדי כחה אין גבורה.
 אין נכבד כי אם כבודו.
 כל נקר וכל טוב מדה.
 אין חקר לגדלה.
 אין עוד וזלת ביומיה.
 ודפי הכל אתה היות.
 לא להצוה ולא הפוה וצירה.
 בעשותה כל לא נבדלת.
 בעשותה את השמים.
 לא קרובה ולא רחוקה.
 ורם מים לא ישמטה.
 אף כל מנפסת לא תמנפה.
 להיותה אין חסרון.
 כמו היות לעולם תהיה.

והזה ותהיה ובכל אמתה:
נעידה וכן בך העידות:
שקד הכל וממך הכל:
בתקף יקרה בך יסודיו:

ושמך מעידה כי היית.
הזה לעולם וכן נודעת.
שיאתה הוא והזה בכל.
שמות יקרה יענו ויעידו.

שיר היחוד ליום רביעי.

אנוה אלהי צורי וגואלי:
בכל יום פעמים:
אביר יעקב אב לבלנו:
מה אדיר שמך בכל הארץ:
לעולם יי אמת אל אמונה:
עליו תלויים כל מאווי:
לא יכילו זעמו גוים ואיים:
אלהי האלהים ואדני האדנים:
אלוף נעורי שומרי וצדי:
ברוך אלהים אלהי ישראל:
ממך מזמה לא יבצר:
על הרמים ועל הנשאים:
מהדר גאווה מי לא יירא:
וגדל כח גדולות עושה:
אריה שאג מי לא יירא:
אל נערץ בסוד קדושים רב:
וצבאו על שמאל ועל ימין:
הדר הוא לכל חסידיו:
שומע תפודה מכל:
יי ימלוך לעולם ועד:
להקדם מלחמתנו:
כיום אתמוז לו אלה שנים:
וזמרת יה הוא וישענו:
חנון יי וחסיד בכל:
חכם הרזים יי חזקי:

אדומם אלהי אבי ואלי.
איחד אלהי השמים והארץ.
אל חי אחד הוא בראנו.
אדוננו אדון כל הארץ.
אין כאל אש אוכלה וקנא.
אורי וישעי מעוז חי.
אלהים אמת הוא אלהים חיים.
אדיר ואמין כח ורב אונים.
אלה עושי אישי ובועלי.
בורא כל וישראל גואל:
בורא רוח קרים יוצר.
נאה משיב גמול על גאים.
גבור בקומו לערוץ בעברה.
גבוה כל אשר תחקיו נושא.
גדול הוא ושמו בגבורה.
הודי דגול הוא מרבבה.
דין יתיב פעתיק זמין.
החזי ותודו על (בני) עבדיו.
הוא אל אלהי הרוחות לכל בשר.
ודאי ותיק יודע ועד.
וישר חרב גאותנו.
זוכר לעולם ברית ראשונים.
זה אלהינו ולו קוינו.
חלק יעקב יוצר הכל.
ז לעולם יי חלקי.

שיר היחוד ליום רביעי.

טָהוּר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:
 יְדִידֵי יְדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹת דְּבִירוֹ:
 וַיַּחֲתוּף וַיַּפְעֵל וַיְשִׁיבֵנָה:
 יִרְאוּ וַיַּחֲזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:
 יַעֲרֵר קִנְיָהּ לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת:
 נִשְׂא עֲבָדָיו וַיֵּשֶׁר הַדּוֹרִים:
 כָּלְכִיָּא וּכְאִרִי וְרוּחוֹ כִנְחַל:
 דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמִקְלֵ שֶׁקֶד:
 בְּרָקֵב וּכְעֵשׂ וְרוּחוֹ כִנְחַל:
 כְּבוֹדֹשׁ רַעְנָן עֲנוֹתָנוֹתוֹ:
 עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ:
 כֵּן דּוֹדֵי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:
 נוֹקֵם וְנוֹמֵר. וּכְסֵל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
 אֲנִי דּוֹדֵי גִחְלָה וְדוֹדֵי לֵי:
 הָאֲמִרְנוֹהוּ וְהָאֲמִירְנוּ:
 אֵל יִהְיֶה כֶּגֶר וּכְאִישׁ גִּדְהִם:
 צֹאנֵנוּ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמֵאֲכָל:
 נֶס וּבֹרֵחַ מֵר צוֹרָח:
 כְּרָקֵב גַּם כָּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו:
 וְלֹא יִשְׁאֵר כְּנוֹקָה זֵית:
 כְּצַפְרִים עָפוֹת לַעֲרֹז יֶגֶן:
 כְּמִלְקוֹשׁ וּכְסֵל לְדִבְקִים בּוֹ:
 וּכְצֵל בְּנִפְיוֹ וַיַּחֲסֵי מִיַּחֲלָיו:
 עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילֹת:
 וּכְצֵל בְּנִפְיוֹ רִנְנוֹת יֶגֶן:
 כִּי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהֵי חֲסִידֵי:
 וַיִּנְשָׂאֵם עַל בְּנִפֵּי נִשְׁרִים:
 כָּלָה שְׁאֵרֵי לֵךְ וּלְכָבִי:
 גְּדִילֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נִרְאוֹת:
 וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמָהּ:
 צוֹר יִלְדְנִי מְחֻלְלִי וְצוֹרִי:

טוֹב וּמִטִּיב הַמִּלְמַד וְדָעָה.
 יֵשֶׁר יְיָ וַיֵּשֶׁר דְּבָרוֹ.
 יוֹעֵץ וְגִבּוֹר וַיְפִירְנָה.
 יִסֶּה דּוֹדֵי. יִפְיוֹ וּמוֹבֵי.
 כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלַּחְמוֹת.
 כְּנִשְׂרָע עַל בְּנִפֵּי נִשְׁרִים.
 כְּבִיר כַּח לֵב כְּמוֹ שְׁחַל.
 כְּדוֹב שְׁקוֹל וּכְנִמֵּר שְׁקֹד.
 כְּדוֹב שְׁקוֹל וּכְנִמֵּר שְׁחַל.
 כְּאֶרֶז בְּחוּר בְּגִדְקָתוֹ.
 כְּתַפּוּחַ בְּרִיחוֹ עַל אֲהֻבָתוֹ.
 כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר.
 כְּבִיר כַּח לְמִרְנֵי אֵל.
 כּוֹסֵי מִנֵּת חֶלְקִי וְגוֹרְדֵי.
 כְּבוֹדֵי יְיָ לֹא אֲמִירְנוּ.
 כְּאֶרֶז יִשְׂאֵן וּכְפִפּוֹר יִנְהֵם.
 כְּרוֹעֶה גִבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל.
 כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאֹרֶחַ.
 כְּאֶרֶז מִשְׁחִית וּכְפִפּוֹר לַעֲזוֹבָיו.
 כְּבִיר כַּח כְּשִׁמִּיר וְשִׁית.
 כְּשִׁמִּיר וְשִׁית צִרִים יִמְגֵן.
 כְּנִשְׂמֵי גִדְהָ לָנוּ יִבֵּא.
 כְּנִשְׂרָע יִרְחַק עַל גּוֹזְלָיו.
 לְבָדוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדִילֹת.
 כְּצַפְרִים עַל עֲרֹז יֶגֶן.
 לְעִבִי וּלְעוֹפֵר דּוֹמֵה דּוֹדֵי.
 לְפָנֵי עַמּוֹ וַיֵּשֶׁר הַדּוֹרִים.
 לַעֲזוֹלֵם יְיָ הוּא חֶלְקִי וְצוֹר לְכָבִי.
 לְבָדוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלְאוֹת.
 מְקוֹם וּמַעֲזוֹן אֵתָּה לַעֲזוֹלְמָה.
 מוֹרְאֵי אֵל רוֹעֵי וַיִּצְרֵי.

שיר היחוד ליום רביעי

מרום ומעוז הוא לי ומחסי.
 מלך ועלב משגב לנו.
 מגדול ישועות ומשען יהו לי.
 מושל עולם | מלכותה.
 מי יתנה בָּאח לי לַצָּרָה.
 מקור חיים מקנה ישראל.
 מגן ישעי וחרב גֵּאוֹה.
 מגן הוא לְכָל החוסים בו.
 נבר ונעים נאור ונורא.
 נאמן נצח ישראל וגואלו
 נצח ישראל האל הנאמן.
 נפלא על כל הנפלאים.
 נקדש ונערץ אֱלֹהֵי קדוּשֵׁי.
 נוקם ונוטר ובעל חמה.
 נרי יי בָּהֱלוּ נרו עלי ראשי.
 סומך וסועד יי סלעי.
 סהדי יי סלעי וסתרי.
 סלענו יי ומצודתנו.
 עזוי וגבור עזי ועזרי.
 עיר וקדיש שֵׁת | סביביו סתר.
 עד ממחר לשלם גְּמוּלָה לְאִיְבּוֹ.
 פָּדָה אֶת אֲבֹרָהֶם ויִדְּו.
 פחד וצחק ויִתֵּן פִּתְיוֹ.
 פועל וחוקר ודורש ובודק
 צרור המור אֲשֶׁכּוֹל הַכֶּפֶר.
 צח ואדום דודי בַּעֲבָאֵי אוֹת.
 צדיק יי הצור תָּמִיד.
 צבא השָׁמַיִם | משַׁתְּחוּיִם לוֹ.
 קדוש הוא בְּכָל מִינֵי קִדְּשׁוֹת.
 קים לעֲלָמִין אֱלֹהָא חַיָּא.
 קוני מרחם | מְקַנָּא לְשׁוֹנְאָיו.
 מגדל עוז שֵׁם יי מְנוּסִי:
 הוא מְחַקְקֵנוּ ומוֹשִׁיעֵנוּ:
 מבטח אֱלֹהִים יי חֵילִי:
 בְּכָל דּוֹר ודוֹר מְשַׁלֵּתָהּ:
 הוֹשִׁעַ יי כִּי יִדָּה לֹא קָצְרָה:
 לֹא אֶעֱזֹב כִּי מַעֲזִי אֵל:
 לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נֶפֶשׁ תִּתֶּנָּה:
 אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר עֹז לֹא בִּי:
 נֶאֱדָר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בְּגִבּוּרָה:
 לֹא יִשְׁקָר. אֲשֶׁרִי כָּל חֹזְכִי לוֹ:
 מֵאֲלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֶלְמֵן:
 וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים:
 נָכוֹן וְנִשְׁגָּב יי נְפִי:
 לַצָּרִי לְאִיְבּוֹ אִישׁ מִלְחָמָה:
 וְנִרְ לְרַגְלִי דְּבִרּוֹ.
 סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא לִפְשָׁעִי.
 סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ מַעֲדֵי וּמִבְרִי:
 עֲזַרְתָּנוּ וּמַפְלִטָנוּ:
 עֲלִיּוֹן עֹז לִי אֵל יְהוּ עֲרִי:
 אֲבֵן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
 שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאִהְבָיו:
 הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
 עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
 כָּל הַקְּבֻצּוֹת. לֹא אֶתֵּן צָדֵק:
 נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרִיו כֶּפֶר:
 עַל כֵּן | נִקְרָא שְׁמוֹ יי צְבָאוֹת:
 אֲבִטָּח עֲדִי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:
 שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ:
 בָּתוֹת שֶׁלֶשׁ קְדוֹשׁ מְשֻׁלָּשׁוֹת:
 מְרָא דְּאַרְעָא וּמְרָא דְּשָׁמַיָא:
 מֶלֶךְ יִשְׁעִי וּמְרֹב לְקוֹרְאָיו:

שיר היחוד ליום רביעי

רחוק מכל ואת כל רואה.
 רועי יי לא אחסר כל.
 רחום יי רופא ומחבש
 רעי כלו הוא מחמדים.
 ראשון ואחרון. מעולם ועד
 שדים מלה שמיא בכל דר ודר.
 שמש ומגן יי אלהים.
 שגיא כל לא מצאנוה.
 שלמה שמו כי שדו שלום.
 שם יי אהיה אשר אהיה.
 שדי מאורי מלכי ואלי.
 תתמם עם יושבי נמעים.
 תתחסר תתבר עמם.
 תמים ברכה תפוק מכל.
 תחלתי וסברי ותקנותי.
 תהדתי ותפארתי ועזי.
 תמים דעים אל דעות.

כי רם יי ושפל יראה:
 ורב כח ורב חסד לכל:
 לשבירי לב. ועון בזבש:
 משפטי אמת מתוקים ונמנדים:
 עולם אתה אל שוכן עד:
 ליה אנא משבח מרומם ומתהדר:
 שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 ישגיב בכלו ומי כמזה:
 ולקרוא לו יי שלום:
 ברוצפות ראם לו כפקיר וכאריה:
 הללויה שמו נפשי הללי:
 השריגים שלשת הרועים:
 ועם עקשים תתפלל להם:
 תוכל לבדה את כל:
 תאות נפשי ותשוקתי:
 ממעי אמי גיחי וגזי:
 כל הגבבות דור ט יחד:

שיר היחוד ליום חמישי

מי כמוך דעה מורה.
 מחשבותיה עמקי ורמו.
 לא למדוה חכמתה.
 לא קבלת מלכותה.
 לעולם ידא לה לבדה.
 ולא תמן לאלהים אחרים
 וכבוד וגם על יקר מאתה.
 אתה תעיד ביהודה.
 אלהינו על יהודה.
 לפניה לא אל הקדימה.
 לא נועצת ולא לפדת.
 מפעמקי מחשבותיה.

גיב שפתים אתה ברא:
 ושנותיה לא יתמי:
 ולא הבינוה תבינתה:
 ולא ירשת ממשתתה:
 ולא לאחרים כבוד הודה:
 תהדיתה. לא לילדים וזרים:
 וכבודה לא לזרים אתה:
 ותירתה ועבדיה:
 אתה עד אמת נאנחנו עבדיה:
 ובמלאכתה לא היה זר עמה:
 בחדשה בריאות כי נבינות:
 ומלכה כל פעיותיה:

קצות דרכיך הלא הפרנו.
 שאתה אל כל יצרת
 לעשות מלאכתך לא לחצת.
 כי היית לפני הכל.
 כי מאהבתך עבדיך.
 לא נשמע מן או והלאת.
 ולא נודע אל זולתך.
 וגם אחריך לא יהיה אל.
 ברוך אתה יי יחיד ומיוחד.
 אשר מי יעשה כמלאכתך.
 אין יציר זולת יצירתך.
 כל אשר תחפוץ תעשה בכל.
 אין כמוך ואין בלתיך.
 אתה האל עושה פלא.
 מי כמוך נורא תהלות.
 אין אותות כמו אותותיך.
 אין תבונה כתבונתך.
 כי מאד עמקי מחשבותיך.
 אין גאון כמו גאותך.
 אין קדשה כקדשתך.
 אין צדקה כמו צדקתך.
 אין זרוע כזרועותיך.
 אין רחמים כרחמנותיך.
 אין אלהות כאלהותך.
 כי שמותיך אלים מרוצים.
 ואשף וחרטום לא ילחצו.
 לא ינצחוך כל החקמים.
 אתה משיב לאחור חקמים.
 להשיב לאחור מזמותיך.
 מרצונך לא יעבירך.
 עצתך תפר עצת כל יוצרים.

וממעשיך הן ידענו:
 לבדך. מאומה לא נגרעת:
 וגם לעזר לא נצרכת:
 ואז באין כל ו לא נצרכת כל:
 כל בראת לבבודך:
 ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 ואין כמוך ואין בלתיך:
 ראשון ואחרון אל ישראל:
 יי אחד ושמו אחד:
 כמעשיך וכגבורותיך:
 ואין בריאה כי אם בראתך:
 כי אתה נעלית על כל:
 כי אין אלהים זולתך:
 ודבר ממה לא יפלא:
 אלהים לבדך עושה גדולות:
 אף אין מופת כמו מופתך:
 אין גדלה כגדלתך:
 וגבהו דרכי אורחותיך:
 אף אין ענוה כענותותך:
 אין קרבות כמו קרבותך:
 אין תשובה כתשובתך:
 אין קול כרעם גבורותיך:
 אין חנינה כחנינותך:
 ואין מפליא בשם תפארתך:
 בנכרך לחוצים להפליא נחצים:
 בכל שם ולחט לא ינצחוך:
 כל הקוסמים ותחרטמים:
 לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:
 להפר עצת סוד גזרותיך:
 לא ימהרוך ולא יאחרוך:
 ועזך מחליש לב אמיצים:

ואין עליך פקיד מצוה:
 לך כל מקוה נפש תרוה:
 וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
 כי אין בורא זולתך:
 ואין חקר נשגב אדונינו:
 מכל עמוס ומכל כמוס:
 צפון. ויכול מכל יכול:
 מכל נעלם. ושמו לעולם:
 מכל עליון ומכל חביון:
 לב כל דעת עליו חמוק:
 יכולים להשוות לו כל מאומה:
 לא מוצאים לו דבר דומה:
 וחבר ומסמך אור וגם אפל:
 ורא כל טבע אשר שש ושבע:
 ונבדלות כל החשבונות:
 נלאות לשום בו שיעורים:
 ומלתארהו ומלפרסמהו:
 במדענו למצוא מה הוא:
 אף ממעשיו הפרנהו:
 חי וכל יוכל וחכם ומוחזק:
 על כן ונקרא אליו קדם:
 ידענו כי הוא כל יבור:
 ידענו כי בבינה פעלים:
 ידענו כי הוא אלדו עולם:
 ידענו כי הוא חי וקים לעולם:
 בלבנו ולא בספורנו:
 דמפל ותאר לא נדמהו:
 ולא למין וכל און ודכל נקצב:
 והמדעים בעשר בלולים:
 ושש גזרות ועתות ומדות:
 כי הוא בראם כלם יחד:

אתה מצוה ופחדך משוה.
 אתה מקוה ואינה מקוה.
 וכל היצורים וכל ענינם.
 לא מחשבותם ו מחשבותיך.
 ואין דמיון נפלא אלהינו.
 סתור מכל סתור. ועמים
 דק מכל דק. וצפון מכל
 נשגב מכל נשגב. ונעלם
 גבוה מכל גבוה. ועליון
 חבוי ועמוק מכל עמוק.
 שאין שכל ומדע וחכמה.
 לא משיגים לו איה וכמה.
 מקרה וערער ושנוי ומפל.
 לא מוצאים לו מראה וצבע.
 לכן ונבוכות כל עשתונות.
 כל שרעפים וכל הרהורים.
 מדשערהו ומלהגבילהו.
 בכל שכלנו חפשנוהו.
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו.
 שהוא לבדו יוצר אחד.
 כי הוא היה לכל קדם.
 בעשתו בלי כל מאום את כל.
 באשר מעשיו בחכמה כלם.
 בכל יום ויום בחדשו כלם.
 באשר היה קדם לבקם.
 ואין להרהר אחר יוצרנו.
 לממש וגדש לא נשערהו.
 ולא נחשבהו לעקר ונצב.
 כל הנראים והנשפלים.
 ושבע במוות וששת נדות.
 הן בבורא אין גם אחד:

בָּדָם יִכְלוּ אֶף יִחְלוּפוּ. הֵם יֹאבְדוּ וְאַתָּה יָסוּפוּ.
וְאַתָּה תַעֲמֹד וְתִבְלֶה בָּדָם. כִּי חַי וְקַיִם אַתָּה לְעוֹלָם:

שיר היחוד ליום שישי

אַתָּה לְבִדְךָ יוֹצֵר כָּל הוּא.
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכְלוּךָ.
אֲזִי יִחְיִלוּ מִיָּם חַיִּים
רַעֲשֶׂה אֶרֶץ וְגָסוּ מָוִם.
נוֹטָה לְבִדְךָ הַשָּׁמַיִם.
עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶה לְבִדְךָ.
סוֹעֵד אֵין מִי יִמְעָדָה.
כִּכְבָּדָה אֲזִי בֶן עֲתָה וְדַעְתָּה.
וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִנְעָתָה.
כִּי בִדְבָרֶיךָ כָּל יִצְרִיָּה.
וְלֹא אֲחֵרָתוֹ וְלֹא מִדְּרָתוֹ.
מִבְּלִי מֵאֲנִיָּה כָּל חֲדָשָׁתָה.
וְעַד לֹא יִסוּד כָּל יִסְדָּתָה.
וְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹתָה.
בְּעִינֶיךָ לֹא דָבָר הוֹמָשָׁה.
לְפַעֲלִיתָהּ לֹא דְמִיתָה.
וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאכָתָה מְלָאכָה.
לְרִצּוֹנָה לֹא קִדְמוּ וְאַחֲרוּ.
מִכָּל חִפְצֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתָּה.
לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ.
אַתָּה תִשְׁבַּחְסָם וְיִמִּי הִתְעִיבָם.
הַחֲלוֹת בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָם.
מִרְאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּם.
הַקִּדְמָת בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.
כִּי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ.
וְעַד לֹא כָל־חַי הוֹכֵן לְכָל־כָּל.
יִמּוֹזֵן וְמִכּוֹז תַעֲשֶׂה בְּפִי כָל־

וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֶׂה לַעֲוֹשָׁהוּ:
וְאַף הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלֶכְלֶיךָ:
מִפְנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
וְגָסְפוּ מִיָּם מִן הַשָּׁמַיִם:
רוֹקַע הָאֲרֶץ עַל הַמָּיִם:
וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹזֵר בְּנִגְדָה:
הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדָה:
וְלַעֲוֹלָם כָּל כְּבוֹדָה אַתָּה:
כִּי בְּמִלְאכָתָה לֹא עֲמִלְתָּ:
וּמַעֲשֶׂה חִפְצֶה בְּמֵאֲמָרֶיךָ:
הַכֹּל בַּעֲתוֹ יִפֹּה עֲשִׂיתוֹ:
וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כָּל פְּעֻלָּתָה:
בְּרִצּוֹן רִוְחָה כָּל תְּלִיתָה:
מִרְאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
רִצּוֹנָה כָּל דָּבָר וְרִוְחָה עֲשׂוֹד:
אֵל כָּל תּוֹאֵר לֹא שְׁוִיתָ:
חֲכָמְתָּה הוּא הַכֹּל עֲרַכָה:
וְעַל חִפְצֶיךָ לֹא נִסְפּוּ וְחִכְרוּ:
וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסְרָתָה:
וְדָבָר אֶרֶב בָּם לֹא פְעֻלָּתָה:
וְשִׁמְעִי דָבָר לֹא נִשְׁמַע בָּם:
בְּתַבִּינָתָם וּבְרַעַת כְּלִיתָם:
בְּאֵמֶת וּבִיּוֹשֵׁר וּמוֹכ רְאוּם:
רֹב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ:
הֵלֵא מַעֲוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
פָּנִי אוֹכֵל תִּתֵּן אוֹכֵל:
עֲרִכִי הַכֹּל כְּאִשֶּׁר לִבִּי:

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרָאשׁוֹנִים.
 אֲזִי עֲשִׂיתִי אוֹר בְּשִׁלְמָה.
 בְּמִדָּם כָּל הַיָּצוֹר מְאֹד גְּדִלְתִּי.
 אֲזִי בָּאִין לְבוֹשׁ הוֹד וְהָדָר לְבוֹשׁ.
 אוֹר בְּשִׁלְמָה וּכְמַעִיל עוֹטָה.
 עֲשִׂיתִי בָם לְאוֹרִים דְּרָכִים.
 הַבְּדִלְתִּי בֵּין מֵיִם לְמֵיִם.
 מְזוֹנֹת מְעוֹנֹת לְיִשְׂרָאֵל מֵיִם.
 עֲשָׂב וַחֲצִיר לְבִשָּׁה אֲדָמָה.
 בְּקֶרֶן שָׁמֶן גֵּן וְנִמְעָת.
 עֵזֶר בְּגִדָּו עֲשִׂיתִי לוֹ.
 כָּד מַעֲשִׂיךְ בִּידוֹ תַתָּה.
 לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בְּקָר וְצֹאן.
 עֲשִׂיתִי לוֹ כְּתָנִת לְשָׁחַת.
 שִׁמְתִּי בְּקֶרְבוֹ חֻכְמַת אֱלֹהִים.
 לֹא מִנְעָתָ עַל פָּנֵי הָאֲדָמָה.
 מַעֲשִׂיךְ מְאֹד רַבּוֹ וְגִדְלוֹ:
 רַבּוֹ וְגִדְלוֹ מְאֹד מַעֲשִׂיךְ.
 כֹּד פָּעִלְתָּ לְמַעֲנֶה.

אֲזִי הַכִּינֹתָם לְאַחֲרוֹנִים:
 אֲדָר מְאֹדוֹת מִמּוֹל שִׁלְמָה:
 וְאַחֵר כָּל מְאֹד נִתְגַּדְלְתִּי:
 עַד לֹא אוֹרֵג גְּאוֹת לְבִשׁ:
 וְשָׁמַיִם פִּירְעָה נוֹטָה:
 וְרִצּוֹא וְשׁוֹב בְּנַחַת מֵהַלְכִים:
 בְּמַתִּיחַת רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם:
 וְעוֹף יַעֲפֹף עַל פָּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
 מֵאֲכָל וְלַחֲיָה וְלִכְלָל בְּהֵמָה:
 אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי:
 דִּי מַחֲסוֹרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ:
 וְתַחַת רִגְלָיו הַכֹּל שָׁתָה:
 עַל מִזְבְּחָהּ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 לְהַדְרֹת קֹדֶשׁ וּלְתַפְאֶרֶת:
 כִּי יַצְרָתָ לָהּ בְּצִלָּם אֱלֹהִים:
 צִרְכֵי אָדָם וּכְדָם בְּחֻכְמָה:
 וְשִׁמְךָ יְיָ בְּכָם יִהְיֶה:
 יוֹדֶה יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ:
 וּלְכַבֹּדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

שיר היחוד ליום השבת.

אֲזִי בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחַת.
 וְעַל כֹּד פָּעַל תַּהֲדָה עֲרוּכָה.
 בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר בְּכָם.
 כִּי מַעֲרֹם עַל עֲבָדֶיךָ.
 וּבְמַעֲרֹם הַחֲלוֹת.
 עַל כָּל אֱלֹהִים. בְּעֲשׂוֹתְךָ בָּהֶם.
 בְּכַקְעָה יָם סוּף עֲמָךְ רָאוּ
 נִהְיָת עֲמָךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ.
 וְדַבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם.
 יִדְעָתָ לְבָרְכָם בְּמִדְבָּר.

יוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֹּד בְּרַכְתָּ:
 וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יִבְרַכּוּכָה:
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם:
 רֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ:
 לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד גְּעִלְתִּי:
 שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבְאֱלֹהִים:
 יָד הַגְּדוֹלָה. וַיִּרְאוּ:
 שֵׁם וְתַפְאֶרֶת לְהִרְאוֹת גְּדִלְתִּי:
 וְגַם הָעֲבִים נִטְפוּ מֵיִם:
 בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:

תתה לעמך דגן שמים.
 תגריש גוים רבים. עמים
 בעביר ישמרו חקים ותורות.
 ויתעבדנו במרעה שמו.
 בנחם בנו עיר מדשה.
 ותאמר פה אשב לארץ
 כי שם יזבחו זבחי צדק.
 ובית הלוי נעמזות וזמרו.
 בית ישראל וראי יי.
 דמיכות מאד לראשונות.
 תשיש נא עלינו.
 אותנו להרבות ולהטיב.
 תבנה עירך מהרה.
 וקרן דוד תצמיח בה.
 זבחי צדק שמה נזבחה.
 וברך את עמך באור פניה.
 וברצונה תעשה תפצנו.
 בחרתני להיות לך לעם סגדה.
 ותמיד נספר תהדתה.
 ומברכתה עמך יברך.
 ואני בעודי אהללה בוראי.
 יהי שם יי מבורך לעולם.
 בכתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו
 כל העם אמן והלל ליי: עני דניאל ואמר שהוא שמה די אלהא
 מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא ונבירתא די-ליות היא:
 ונאמר ויאמרו הללוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה
 שבניה פתחית קומו ברכו את-יי אלהיכם מן-העולם ועד העולם
 ויברכו שם כבודך ומרום על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך
 יי אלהי ישראל מן-העולם ועד-העולם ואמר כל-העם אמן
 הללויה: ונאמר ויברך דוד את יי לעיני כל-הקהל ויאמר דוד
 ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד העולם:

שיר הכבוד.

אנעים ומירות ושירים אארוג. כי אליך נפשי תערוג:

נפשי חמדה בצל ידיך. לדעת כל רז סודך:

מדי דברי בכבודך. הזמה לבי אל דודיך:

על בן אדבר בך נקודות. ושמך אכבד בשירי ידיות:

אספרה כבודך ולא ראיתיך. אדמה אכבד ולא ידעתיך:

ביר נביאך בסוד עבדך. דמית הבר כבוד הודך:

נדלתך וגבורתך. פנו לתקף פעקתך:

דמו אותך ולא כפי ישך. וישוה לבי מעשיך:

המשילוך ברוב חזיונות. הנה אחד בכל דמיונות:

וזכו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושחרות:

זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. באיש מלחמות ידיו לו רב:

חבש כבע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:

טללי אורות ראשו נמלא. קוצותיו רסיסי לילה:

ותפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעשרת צבי:

בתם טהור פז דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:

למן ולכבוד צבי תפארת. אמתו לו עטרה עטרה:

מחלפת ראשו כבימי בחרות. קוצותיו תלתלים שחרות:

ונה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:

סגלתו תהי' נא בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:

עמוסים נשאם עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו ככדם:

פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:

צח ואדום ללבושו אדום. פודה בדרךכו בבואו מאדום:

קשר תפילין הראה לעניו. תמונת יי לנגד עיניו:

רוצה בעמי עמים יפאר. יושב תהלות פס להתפאר:

ראש דברך אמת קורא מראש. דר ודר עם דרשיך דרוש:

שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:

תהלתי תהי לראשך עטרת. ותפקדתי תפון קטרת:

תקר שירת רש בעיך. בשיר יושר על-קר-בך:

ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר:

ובברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לך ככשמים ראש:

יערב נא שירי עליך. כי נפשי תערוג עקדך:

לך " הגדולה והנבירה והתפארת והנצח והחוד כי כל

בשמים ובארץ. לך " הממלכה והמתנשא לכל לראש:

POKRAJINSKA IN ŠTUDIJSKA

KNJIZNICA MURSKA SOBOTA

ZVEZNA ULICA 18

